॥ श्रीः ॥

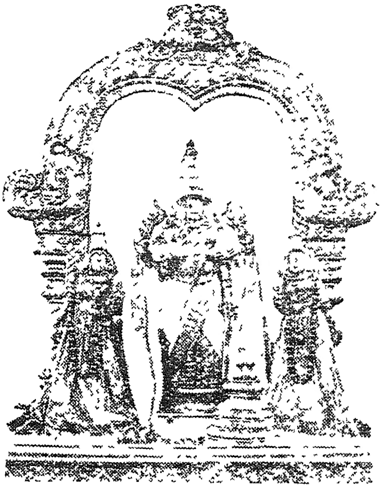

श्री पार्थसारथिस्वामिने नमः

श्री बृन्दारण्य क्षेत्रमाहात्म्यम्

(स्थलपुराणम्)

Triplicane
Sri Parthasarathy Temple Sthalapuranam

(SRI BRINDARANYA KSHETRA MAHATMYAM)

ஸ்ரீ ப்ருந்தாரண்ய க்ஷேத்ர மாஹாத்ம்யம்

(திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதிஸ்வாமி ஸன்னிதி ஸ்தலபுராணம்)

Q2:38
31N53

PUBLISHED BY

SRI PARTHASARATHYSWAMY DEVASTHANAM,

TRIPLICANE, MADRAS.

1953

First Edition July 1953
No. of copies 1500

ALL RIGHTS RESERVED.

(கல்யப்தம் 5054 சாலிவாஹன சகாப்தம் 1875க்குச் சரியான விஜய௵ ஆனி௴ ரோஹிணி நக்ஷத்திரத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டது.)

PRINTED AT
HINDI PRACHAR PRESS
THYAGARAYANAGAR, MADRAS-17

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி

PHOTO BY T N SRINIVASAN

CONTENTS

பொருளடக்கம்

FOREWORD :—

The Hon'ble Sri K. Venkataswamy Naidu, B.A., B.L.
Minister, Religious Endowments and Registration, Government of Madras

PREFACE :—

The Dharmakarthas, Sri Parthasarathy Swamy Devasthanam, Triplicane

A BRIEF HISTORY OF SRI PARTHASARADHY SWAMY DEVASTHANAM AT TRIPLICANE

Sri V. Veeraraghavachari, B.A., B.L.
Advocate and Dharmakartha, Sri Parthasaradhy Swamy Devasthanam.

திரு அல்லிக்கேணியும் ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமியும் :

ஸ்ரீ டி. என். ஸ்ரீநிவாஸன், M.A.

முன்னுரை :

ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் வை. மு. கோபாலக்ருஷ்ணமாசார்யார்.

திருவல்லிக்கேணி விஷயமாக ஆழ்வார்களின் மங்களாஶாஸநப் பாசுரங்கள்.

பொழிப்புரை, விசேஷார்த்தங்களுடன்.

(பெரிய திருமொழி பாசுரங்களுக்கு ஸ்ரீபெரியவாச்சான் பிள்ளை வ்யாக்யானமும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.)

பொருள் விளக்கம் :

ஸ்ரீ உ. வே. பண்டிட் அ. மு. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யார்.

ஸ்ரீ ப்ருந்தாரண்யக்ஷேத்ர மாஹாத்ம்யம். 1—86

பத்து அத்யாயங்கள்-மூலம் ஸம்ஸ்க்ருதத்திலும் தமிழிலும், பொழிப்புரையுடன்

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸுப்ரபாதம். 87

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணஷ்டோத்தரஶதநாமஸ்தோத்ரம்— 93

நாமாவலி ஸஹிதம்.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மியஷ்டோத்தரஶதநாமஸ்தோத்ரம்— 96

நாமாவலி ஸஹிதம்.

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதிஸ்வாமி முதலிய ஐந்து மூர்த்திகளின் திருமஞ்சனக்கட்டியம்.

ஸ்ரீ எம்பெருமானார் திருமஞ்சனக்கட்டியம்.

ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகள் திருமஞ்சனக்கட்டியம்.

மங்களாஶாஸநமும் எச்சரிக்கையும்.

திருமங்கைமன்னன் திருவேடுபறியில் வாசிக்கும் பட்டோலை.

திருகார்த்திகைத் திருநாள் பட்டோலை.

இராப்பத்து சாத்துமுறையன்று ஆழ்வார் திருவடிதொழுத பிறகு அநுஸந்தானம்.

சித்திர விவரணம்

“ ஸ்ரீ ப்ருந்தாரண்யக்ஷேத்திரம் ”—அட்டைப்படம்

1. ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி—முகப்புப்படம்

2. ஸன்னதி முகத்வார கோபுரமும், முன்மண்டபமும்

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதிஸ்வாமி திருக்கோலங்கள்.

3. ஸ்ரீ பரமபதநாதன் - (பகல் பத்து 5-ம் நாள்)

4. ஸ்ரீ வேணுகோபாலன்—(பகல் பத்து 2-ம் நாள்)

5. பகாசுரவதம்—(பகல் பத்து 7-ம் நாள்)

6. கோவர்த்தனோத்தாரணம்—(இராப்பத்து 9-ம் நாள்)

7. ஸ்ரீ பட்டாபிராமன்—(பகல் பத்து 8-ம் நாள்)

8. ஸ்ரீ ராதாக்ருஷ்ணன்—(பகல் பத்து 8-ம் நாள்)

9. மோஹனாவதாரம்—(பகல் பத்து 10-ம் நாள்)

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதிஸ்வாமி ப்ரம்மோத்ஸவகாட்சிகள்.

10. தர்மாதிபீடம்—(முதல் நாள் காலை)

11. சேஷவாஹனம்—(இரண்டாம் நாள் காலை)

12. கருடசேவை—(மூன்றும் நாள் காலை)

13. சூரியபிரபை—(நான்காம் நாள் காலை)

14. யானைவாஹனம்—(ஆறும் நாள் இரவு)

15. ரதோத்ஸவம் —(ஏழாம் நாள் காலை)

16. நவனீதக்ருஷ்ணன் திருக்கோலம் (எட்டாம் நாள் காலை)

17. குதிரைவாஹனம்—(எட்டாம் நாள் இரவு)

18. ஆளும் பல்லக்கில்—பெருமாள் கொண்டையுடன் சேவை (ஒன்பதாம் நாள் காலை)

19. ஸ்ரீ வேதவல்லித்தாயார்.

20. ஸ்ரீ மன்னுதஸ்வாமி.

21. ஸ்ரீ தெள்ளியசிங்கர்.

22. ஸ்ரீ தெள்ளியசிங்கர்—*யோகந்ருஸிம்ஹன் திருக்கோலம்.*

23. ஸ்ரீ சக்ரவர்த்திதிருமகன்.

24. ஸ்ரீ கஜேந்த்ரவரதன்.

25. *கைரவிணி புஷ்கரிணி.*

26. ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதிஸ்வாமி—(*சிகத்தாடை சமர்ப்பித்துக்கொண்டு, தெப்பத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அவஸரம்*)

27. ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதிஸ்வாமிக்கு 1903 *வருஷத்தில் தர்மாதிபீடவாஹனம் செய்து ஸமர்ப்பித்தபோது முதல் புறப்பாடான காட்சி (மிகப் பிராசீனப்படம்).*

28. ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதிஸ்வாமி—(*நித்யப்படி அவசரம்*).

29. *மாசிமாஸத்தில் நடக்கும் தெப்பத்தின் காட்சி.*

30. *சைதாப்பேட்டைக்கு அருகிலுள்ள* ஈக்காடுதோங்கலில் *எழுந்தருளுவது.*

31. *மாசிமகத்தன்று* ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதிஸ்வாமி *கருடவாஹனத்தில் எழுந்தருளி ஸமுத்திரத்தில் இறங்கி தீர்த்தம் ஸாதிக்கும் காட்சி.*

K. VENKATASWAMY NAIDU
MINISTER
(RELIGIOUS ENDOWMENTS AND REGISTRATION)

FORT ST. GEORGE
MADRAS
4TH JUNE 1953.

Triplicane is one of the 108 Divyadesams sung by Alwars. From the descriptions of Alwar we find that Triplicane was even then a prosperous Town but of a different kind. The Town was fully covered with trees of thick foliage. It was said that even the Sun could not pierce through foliage. It was like a forest with wild birds, peacocks and cuckoos. The Town was full of big houses, Mandapams and Gopurams. The beautiful ladies decked with jewels of gold and precious stones bespoke of the prosperity of the town. Even within our living memory it was difficult to see Triplicane from the Marina. Cocoanut thopes prevented a beautiful sight of the place. Within this town there is a Temple which is quite different from the ordinary. There are two temples of Sri Narasimha and Sri Parthasarathy standing back to back. Sri Narasimha's Temple seems to be older. Sri Parthasarathy though not the principal deity has assumed importance by his gigantic appearance and deep human touch. The Gitacharya who taught Arjuna, Gita, stands before us to teach again to all humanity that care to listen. The whole situation is an object lesson of Krishna's family life and how he lived. But the most important feature is the Birth of Sri Vedavalli in Kairavani Tank and her marriage to Sri Mannatha, the Lord beloved in his most attractive form. This is the most loveable aspect of Godhood in this Temple. Each of the three types of Asana, Sthanaka and Sayana we can see in this Temple. Each of the three kinds of Yoga, Bhoga and vira aspects are visible here. This is an unique type of Temple we have in our country.

I have just indicated a few points to rouse your interest in the Stalapurana. The Trustees of the Temple have done great service in publishing this Stalapurana with important appendices such as the verses of Alwars, Suprabhatham, Mangalasasanam. They have also included many photographs of the deities. A pen picture of the several deities and especially the Dhruva and Utsava Murthi of Sri Parthasarathy is interesting reading. But for the personal and genuine interest of Mr. V. Veeraraghavachariar, B. A., B. L., one of the Trustees, this book would not have seen the light of day. He deserves our special thanks. I am sure that the Book will be read widely and profitably by many devotees.

K. Venkataswami Naidu.

PREFACE

It has been our long cherished desire to publish a "Sthala Purana" or "Sthala Mahathmyam" of the sacred shrine of Sri Parthasaradhy Swamy of Triplicane. But we were unable to do so due to various reasons beyond our control. Thanks to the valuable suggestions of the Hon'ble Sri. K. Venkataswamy Naidu Garu, Minister for Religious and Charitable Endowments and Registration of the State of Madras, during his inspection of the temple, to the enthusiastic co-operation of Sri Rao Sahib N. Venkataramana Iyer, Deputy Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments in charge of the administration of this temple and to the generous help given by Sri. T.N. Srinivasan, M.A. of Press Trust of India, Madras, with materials and photographs, we have now achieved our object. We trust that this book will serve as a traditional "Sthala Puranam" providing all the information about our sacred shrines in the temple in the capital City of Madras.

We cannot but feel grateful to the Hon'ble Sri. K. Venkataswamy Naidu Garu, Minister for H. R. & C. E., and Registration, Madras State for having written a foreword to this sacred book.

We feel highly fortunate in having secured the services of Pandit Sreeman Agaram Mudumbai Srinivasachariar Swamy, Indian Epic Summariser, (Sri Ramayana, Sri Mahabharatha, Sri Bhagavatham, Sri Bharatha Sara and Upakyana Mala etc.,), for his untiring exertions in comparing the Mss. of the "Sthala Puranam" with the original cadjan leaves and correcting the proofs, bringing the book in an attractive form. He has also written a short summary of the "Sthala Puranam" which finds a place in this book.

The cadjan leaves of the "Sthala Puranam" were kindly given by Sriman Ubhaya Bhasha (Tamil & Sanscrit) Vidwan Vaithamanidhi Mudumbai Gopalakrishnamachariar Swamy, one of the oldest residents of Triplicane and Commentator of Kamba Ramayanam and other Tamil Literature and a former member of the Tamil Lexicon Committee appointed by the then Government of Madras, and who also gave us valuable suggestions then and there for bringing out this sacred book in its present form.

Our thanks are due to the Hindi Prachar Sabha (Printing Department), T. Nagar, Madras for their prompt and excellant work in bringing out this book in its present beautiful form.

We have fixed the price of the book at a price which cannot be considered costly, considering the numerous beautiful photo blocks of the Deities in all the various Avatharas which could not be available even at the price which we have fixed for the book.

That Sri Parthasaradhy Swamy may bestow His choicest blessings on the numerous readers of this sacred book, is our earnest and daily prayer.

Sri Parthasaradhy Devasthanam,
Triplicane, Madras.
10th June 1953.

DHARMAKARTHAS

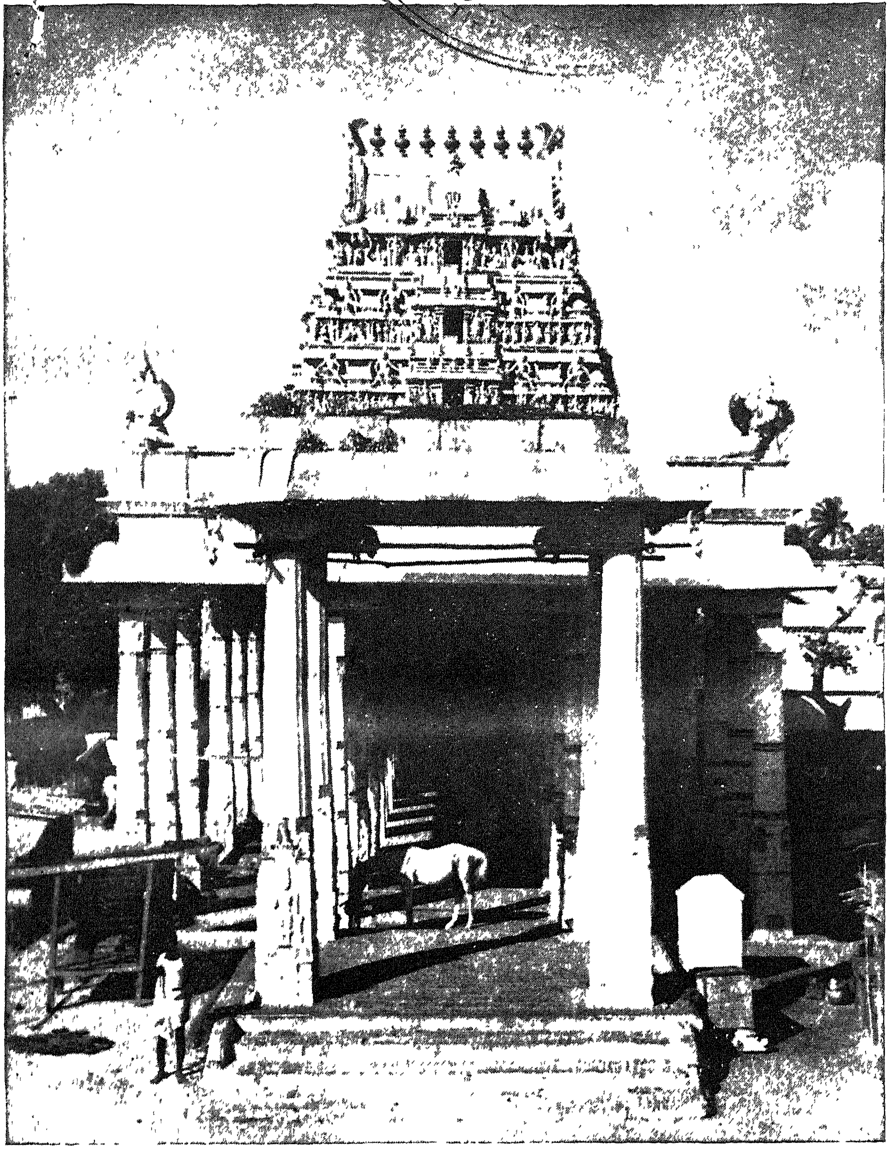

PHOTO BY T N SRINIVASAN

ஸன்னதி முகத்வார கோபுரமும், முன் மண்டபமும்

A BRIEF HISTORY
OF
SRI PARTHASARADHY SWAMY DEVASTHANAM
AT
TRIPLICANE

BY

V. Veeraraghavachari, B.A., B.L. Advocate,
Dharmakartha,
Sri Parthasaradhy Swamy Devasthanam.

It has been my ardent desire ever since I was elected a trustee of Sri Parthasaradhy Swamy Temple, in 1948 to publish a "Sthala Puranam", containing all information about the usages observed in this temple so as to be preserved for posterity to follow them. I was able to achieve this object only at the fag end of the fifth year of my office of trusteeship, solely due to the valuable suggestions of our revered the Hon'ble Sri. K. Venkataswamy Naidu Garu, Minister for Hindu Religious and Charitable Endowments and Registration of the State of Madras. I feel that a short introduction of the history of the temple in English and the presence of the Deities therein would help the readers to grasp the details mentioned in the various texts contained in this book.

1. The Temple of Sri Parthasaradhy Swamy at Triplicane, is one of the two famous and ancient shrines in the Capital City of Madras State—the other being Sri Kapaleeswarar Temple at Mylapore dedicated to Lord Siva. The Parthasaradhy Temple, one of the 108 Divya Desams, is said to have been renovated by a king of Pallava dynasty. "Brindaranya" is the traditional Puranic name of "Thiru-Alli-Keni" now known as Thiruvalli-keni or modern Triplicane, situated on the sea-shore about two miles from the Central Station and about the same distance from the Fort Saint George. It is said that for at least five thousand years, it has been a resting place for pilgrims who come down from Thirupathy to have a bath in the sea on the days of Solar and Lunar Eclipses and on other auspicious days—it being in a direct line to Thirupathy, Thiruthani and Trivellore and the route being also free from swamps.

2. According to Brahmanda Puranam, the five Deities in the temple are said to have been worshipped by the Saptha Rishis Viz., Bhrigu, Marichi, Atri, Markandeya, Sumathi, Saptharoma and Jali and also had been sung by two of the earliest "Alwars" or Sri Vaishnava Saints viz., Sri Peyalwar and Sri Thirumazhisai Alwar and later on by "Sri Thirumangaimannan" or "Kaliyan", who is considered to be the last of the Alwars chronologically and his year of birth would appear to be 476 A. D. according to the era of Sali-vahana saka.

3. The presiding Deity of this temple is Sri Venkada Krishna Swami also known as "Geethacharya". According to Brahmanda purana, King Sumathy prayed Lord Thiruvengada of the Seven Hills to give him darsan as the Charioteer (Saradhy) to Partha in the Maha Bharatha War discoursing on Geetha. Lord Thiruvengada appeared in his dream and bade him go to "Brindaranya" where he would give him Darsan in the form he wished. Meanwhile Athreya Maharishi requested his Acharya Vedavyasa to mention to him the place fit for doing Thapas and he was directed by his Acharya to go to 'Brindaranya' on the banks of the 'Kairavani' Theertham overgrown with Thulasi plants and where king Sumathy was doing Thapas. So Saying, Vedavyasa gave Athreya a Divya-Mangala Vigraha with a conch in his right hand and Gnana Mudra in the left hand pointing to His Holy Feet signifying the famous Charama Sloka of the Bhagavat Geetha:—

"Sarva Dharman Parithyajya Mamekam Saranam Vraja
Ahamthwa Sarwa Papebhyo Mokshayishyami Ma Suchaha" (18-66).

This quintessence of the Geetha is rendered into English by Sir Edwin Arnold thus:—

"And let go those
Rites and writ duties! Fly to Me alone!
Make Me thy single refuge! I will free
Thy soul from all its sins! Be of good cheer!"

4. Accordingly, Athreya Maharshi reached the Ashramam of Sumathy and narrated to him in detail the circumstances that led him go there. Sumathy was pleased with the Divya Mangala Image of Sri Parthasaradhy Swamy in accordance with his desire and welcomed Athreya. He celebrated Chaitrotsavam according to Vaikhanasa Agama and worshipped Him. The central Figure enshrined in the Sanctum Sanctorum is being worshipped as "**Sri Venkadakrishna Swamy.**" **Sri Rukminy Thayar** and Satyaki, His younger brother, are installed on His right and left side respectively. His elder brother Balarama is seen on the right side of Rukminy Thayar facing north and His son Pradyumnan and His grandson Anirudha are seen on the northern side of the Garbagraha facing south. These five warriors (Pancha Veeral) are so placed in the position as we now worship them to keep in conformity with some incidents that took place in their life-time. According to Sri Baghavatha Puranam, Sri Krishna carried away Rukminy, when she was just returning from the Gowri Temple, where she had gone for worship on the eve of the proposed marriage with Sisupala in accordnace with the custom then existed in the Royal families, as pre-arranged through Akrura, by placing her by His side in the chariot, Satyaki—the younger brother, driving the chariot and Balarama—

the elder brother seating himself in the rear part of the chariot to ward off the attacks of disappointed suitor Sisupala and his friends, to whom she was against her will, betrothed by her brother Rukmin. Similarly Balarama is installed in this temple in the same position as he was in the chariot, i. e. Rukminy being placed between Krishna and Balarama while Satyaki occupies the left side of Krishna (Parthasaradhy) as if in readiness to carry-out the behests of Krishna. Son and grandson are placed at a respectable distance from their parents, reminding us the respect, the youngsters should have towards the elders. This rare combination of the Images of the entire family of Sri Krishna is nowhere seen and worshipped in any of the temples in India. The imposing Vimana of the Central Shrine partly covered with gold gilded plates is worshipped by the name of 'Ananda Vimanam'.

5. The pious persons well-versed in Sastras say, they consider of having studied the whole of Bhagavat Geetha by worshipping Sri Parthasaradhy Swamy, for, they say, the Conch in the right Hand of the Deity represents the 15th verse of the first Chapter of the Geetha—"Panchajanyam Hrishikeso etc.," and the left Hand pointing to the Feet reminds us of the 66th verse of the 18th Chapter—"Sarva Dharman etc.,"—the Charama Sloka of the Geetha. And nowhere in India, it is seen that the majestic, imposing, ever-smiling and captivating standing figure of Sri Krishna as Parthasaradhy—Geetha Swaroopa—as is worshipped in this temple, gives inspiration at the first sight, to worshippers who when standing before the beautiful figure, forget themselves for a while and feel they are transported to an unkown place of bliss. The gold figure of Sri Mahalakshmi with Prabhai set with precious stones, seated on the right side of the breast of Parthasaradhy, reminds one of Sri Peyalwar's Manglasasanam in honour of the Deity thus :—

"............................ ....எந்தை
ஒருவல்லித் தாமரையாள் ஒன்றிய சீர்மார்பன்
திருவல்லிக்கேணியான் சென்று."

6. It is a problem for many devotees when they see a sword with golden sheath set with precious stones being placed by the left side of the Moolavar, whether contrary to his undertakings that He would not take any weapon during the war, it was justifiable to place a sword by His side. This sword is not the sword to do any harm to humanity but to kill the crass ignorance of human beings with the sword of knowledge. Chapter IV—verse 42 of the Geetha is referred to here to justify the existence of the sword.

"Therefore with the sword of the wisdom of the self-cleaving, asunder this ignorance-born doubt, dwelling in thy heart, be established in Yoga. Stand up, Oh! Bharata"—(Chap. IV--Verse 42)

7. Still more grandeour and inspiring is the bewitching and ever-smiling Utsava Deity—Sri Parthasardhy Swami with arrow marks in the face caused by Bhishma on the battle field of Kurukshetra. Different forms are observed by the devotees standing near and far. It is an unique feature of this Deity that the gold coppered colour of the face of the Deity gets after the Holy Bath, changed within an hour, into black with blue tinge enhancing the beauty of the figure. The Thilakam set with diamonds with a dark blue in the centre resembles the full moon in the crystal clear blue sky. Experts in metullurgy are baffled and are not able to explain the changing color of the face of the Utsavar Deity.

8. Monthly Panchaparva festivals are conducted for Sri Parthasaradhy Swami, viz. first of every Tamil month (Masa Pravesam), two Ekadasis, Full and New Moon days, besides Rohini and Sravana Thirunakshatrams. The Brahma Utsavam is celebrated every year in the month of Chitrai—April and May—and the procession of the Deity is being conducted both morning and evening seated on the costly gold-plated vahanams. Other festivals such as Vasantha and Kodai Utsavams etc., are celebrated in the usual manner as in other temples. On Masi Makham day in the month of March, the Deity is taken to the sea seated on Garuda Vahanam before 8 A. M. and it is a grand sight to see the Vahanam with the big temple umbrellas being carried in the waves as far as the whole platform of the vehicle is immersed in the water. Thirumanjanam (Holy Bath) is done every Friday to Sri Parthasaradhy Swamy (Moolavar).

9. The oldest of the shrines in the temple is that of Sri Mannadha Swamy (Sri Ranganadhar). It is said that Sri Mahalakshmi in the guise of a young child came away from Her abode—the chest of Maha Vishnu in the Ksheerabdhi Sayanam—due to some misunderstanding (Pranaya Kalagam) with the Lord, to Brindaranya where She was bred up by Bhrigu Maharshi who got her married to Sri Ranganatha, who had come in the guise of a beautiful Prince to Brindharnya, on Suddha Makha Dwadasi (twelfth bright fortnight) in the month of February—March, which is considered to be very sacred by all, as it is said that Sri Vedavalli has addressed Sri Mannadha to bless all Bhaktas who worship them on that day of Marriage, attain all prosperity and salvation or Moksha in the end. There is a separate shrine within the main shrine for Sri Ranganadha who is reposing on the Adi Sesha facing East with His Consorts and Brahma in the naval. There are two other images in that shrine—one is Sri Narasimha and the other Sri Varaha facing each other north and south.

10. A separate shrine is built for Sri Vedavalli Thayar facing east on the right side of the Parthasaradhy shrine. Festivals are done to Sri Thayar on every Friday and the procession is done within the precincts of the temple. Thirumanjanam or Holy Bath is done on every Friday. Vasantha-Utsavam for 3 days ending with Revathi Thirunakshtram in the month of Vaikasi (May-June) is celebrated for Thayar and Sri Ranganadha Swamy within the temple as well as Davana Utsavam along with the great Acharya Sri Manavala-mahamunigal on Moola Nakshatram in the month of Masi (March-April). Navarathri festival ending with Mahanavami is celebrated in the month of Purattasi (September-October). Sri Ranganadha is taken out in procession on every Revathy Thirunakshtram day in each month. The birthday festival of Sri Vedavalli Thayar takes place on Maka Suddha Dwadesi day in the month of Masi when the marriage with Sri Mannadha is celebrated with the usual religious rites prescribed on such occasions. Pallava Utsavam is celebrated for five days in the month of Panguni and Sthala Puranam is read on all days of the festival and the festival ends with Thirukalyanam with Vedavalli Thayar on the Panguni Uthiram day, after Garuda Servai procession for Ranganadhar is conducted on that day. Floating festival for Sri Ranganadha is done in the month of Masi.

11. Sri Thellia-Singa-Perumal (Sri Narasimha Swamy) is also worshipped in this temple facing west, behind Sri Parthasaradhy Swamy shrine. It is said that the Lord Narasimha Swamy appeared to Athri Maharshi being pleased with his tapas and at his request took His Abode in Brindaranya. The annual Brahma Utsavam for Sri Narasimha Swamy is being done in the month of Ani (June-July). Procession on every Swathy Thirunakshatram days being the day when He appeared to Athri Rishi, is conducted around the four small Mada streets. Davana Utsavam is celebrated for 3 days in the month of Masi commensing from Swathy Thirunakshtram. Floating festival is celebrated in the month of Masi. Sri Narasimha Jayanthi—the birth day, is celebrated on the Suddha Chaturdasi day in the month of Vaikasi. Yoga Narasimhaswamy is the name of Moolavar and the utsavar is worshipped as "Azhagiasingar" or "Thelliasinga Perumal".

12. Sri Chakravarthi Thirumagan (Sri Rama) with His brothers Bharatha, Satrughna, Lakshmana and His Consort Maithili (Seetha) gave Darshan to Maduman Maharshi who did penance at Brindaranya to have darshan of Sri Rama with His Consort and His brothers. A separate shrine is built within the precincts of the main shrine of Sri Parthasaradhy Swamy facing South. Opposite to this shrine, Sri Hanumar with Utsavar is installed in a separate small shrine. Hanumantha Jayanthi with procession is done on the day of Suddha Thrayodasi in the month of Margazhi. Monthly and

annual festivals are being conducted for Sri Chakravarthi Thirumagan. On every Punarvasu Thirunakshtram—being the birth star of Sri Rama, there is a procession around the four small Mada streets. In the month of Panguni—March and April—every year, Sri Rama Navami festival is celebrated and on the third day morning, Garuda Vahana procession is conducted. Floating festival is being celebrated in the month of Masi.

13. Sri Gajendra Varadaraja Swamy is said to have been worshipped by Saptharoma Maharshi in accordance with the Vaikhanasa Agamam. The moolavar is worshipped as Sri Gajendra Varadaraja Swamy as He has given Moksha to Gajendra after saving him from the jaws of the crocodile. The Lord in heaven heard the appealing tone of His Bhakta Gajendra who was dragged down to the waters by the crocodile and He, in great haste, to save His Bhakta seating on the Garuda—king of birds—holding discus in one hand and conch in another, rushed to the spot where Gajendra was in distress, threw the discus at the crocodile and saved the elephant from death. The Moolavar is seen seated on Garuda with discus and conch on both right and left hands respectively and is being worshipped as such. On Hastha Thirunakshtram days, monthly procession is done and annual festival for ten days is done in the month of Vaikasi. Davana Utsavam is also done in the month of Masi and the floating festival in the same month.

14. A separate shrine is built for Sri Andal—the incarnation of Bhu Devi and the festivals are being celebrated monthly and annually. In the month of Adi (June-July) Thiru-Adi-Puram festival for ten days is celebrated ending with the procession of Andal with Sri Parthasaradhy Swamy on Pura Thirunakshtram day (Thiru-Adipooram) the Birth-Star of Sri Andal. Neeratta Utsavam for nine days is also done in the month of Margazhi (December-January) ending with Bhogi Thirukalyanam with Sri Parthasaradhy Swami.

15. All Alwars or Vaishnava Saints and all the Acharyas—great Teachers of Sri Vaishnava religion are installed in the temple, with their respective utsava Images. Separate shrines are built for Sri Peyalwar and Sri Namalwar (Sri Satakopa) outside the temple and Thirumazhisi Alwar inside the temple. Four great Acharyas such as Sri Alavandar, Sri Ramanuja, Sri Manavala mahamunigal, Sri Vedanta Desikar and Sri Thirukatchinambigal are enshrined in separate shrines in 'Thiruvoymozhi Mantapam' in front of the main Shrine. There is another Nammalwar (Moolavar only) installed along with other Alwars and Acharyas inside the main shrine where two other Deities by name Sri Madhava and Sri Kesava (Moolavar images alone) are also installed there. The personal attendants of Sri Parthasaradhy Swamy such as Anantha, Garuda and Vishvaksenar are also to be seen there. Chakrathalwar or Sudarshanalwar is always to be seen

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி திருக்கோலங்கள்

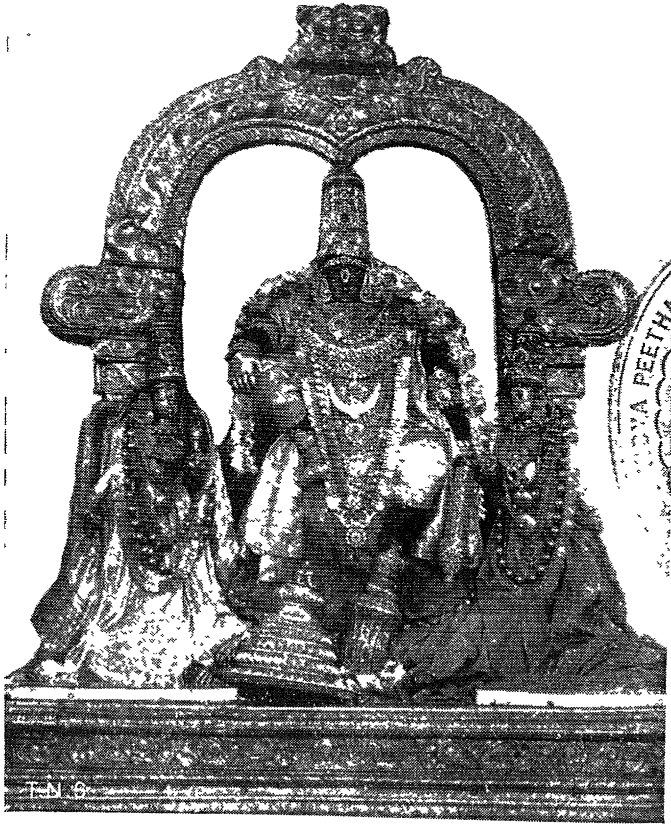

ஸ்ரீ பரமபதநாதன்
(பகல்பத்து - 5ம் நாள்)

PHOTO BY T N SRINIVASAN

PEETHAM LIBRA

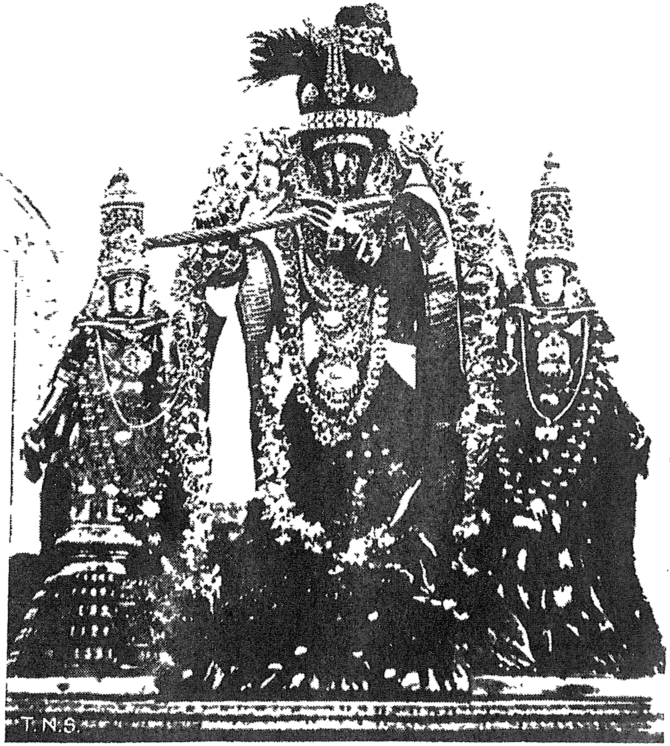

ஸ்ரீ வேணுகோபாலன்
(பகல்பத்து - 2ம் நாள்)

by the side of Sri Parthasaradhy Swamy. This is the only temple where the festivals are done for all Alwars and Acharyas and Divya Prabandams or 4000 Tamil Pasurams and Vedas are being recited throughout the year as many times as there are festivals in the temple.

16. The most important festivals in this temple are "Pagalpathu" and "Rapathu" festivals. The Pagalpathu (day utsavam) lasts for ten days preceeding the Vaikunta (Mukoti) Ekadasi, when 2000 pasurams of Prabandam are recited during day times and at that time Sri Parthasaradhy Swamy is adorned with "Thirukolams" on each day ending with "Nachiar Thirukolam". On Vaikunta Ekadasi, Sri Parthasaradhy Swamy fully adorned with costly jewels is taken through "Swarga Vasal" in the early hours of the day to the courtyard of the temple in front of the Kalyana Mantapam where huge decorated pandal with electric installations with different colours are specially erected, and where a large body of worshippers are anxiously waiting for the opening of the "Swarga Vasal". This "Swarga Vasal" or gate is kept open for ten days only, in a year.

17. During the Rapathu Festival (night festival) above referred to, after the service of chanting of prabandam is over, music performances by well-known vidvans are being arranged every day in front of the Deity. This item is called "Ekantha Sevai" The origin of this item in the "Rapathu Festival" was to be credited. according to sources of information, to Sri Thiagaraja Swami who composed songs in favour of Sri Parthasaradhy Swami when he came to worship Him on the Vaikunta Ekadasi day, in the year 1845 and expressed his desire to the authorities of the temple that this item of music performance be continued during these days every year as is being done in Srirangam. From that year onwards, the music performances are being done during the Rapathu Festivals. On account of the Saint's inauguration of this festival and out of respect and love towards the Saint, almost all the famous vidvans had, in the past partaken in the festival and even to-day many musicians vie with each other to do kainkaryams to Sri Parthsaradhy Swami as they believe that by doing this kainkariams, they are respecting the pious wishes of the Saint Sri Thiagaraja Swamy.

18. The worship in the temple and the recitation of Divya Prabandam are done in accordance with the "Thennacharya Sampradaya", founded by Sri Manavalamaha Munigal from his time onwards. On the 10th day of Rapathu festival above referred to, otherwise called "Thiruvoymozhi Sathumurai". Sri Nammalwar is taken round the golden Chapram in which Sri Parthasaradhy Swamy is seated, with the recitation of "சூழ்விசும் பணி முகில்" the last but one Canto of the ten Cantos of "Thiruvoymozhi" and at the close of the recitation of the last stanza, Sri Nammalwar is placed at the Holy Feet of Sri Swamy and covered with the sacred Thulasi leaves,

This item is called "Alwar Thiruvadi Thozhudal" (ஆழ்வார் திருவடி தொழுதல்). "Saranagathi Gadyam" is being recited, praying the Lord to restore "Alwar" for the benefit of the humanity. "Saranagathi Gadyam", the quintessence of Sri Visishtadwaita Philosophy, is printed at the end of this book.

19. The temple is also famous in the sense that the tank in front of the temple is known as "Kairavini" which means white lily tank and which is considerd to be most sacred of all the places of worship. According to Puranic literature, a dip in the tank would give all prosperity and happiness. The peculiar feature of this tank is that it does not get dried up on any occasion and also fish do not thrive in it. Floating festivals for seven days are done commencing from New Moon in the month of Masi (February-March) for all the Deities of the temple, reserving first three days for Sri Parthasaradhy Swamy. There is a separate shrine for Sri Hanumar otherwise known as "Siria Thiruvadi" on the Eastern bank of the tank and He is honoured with Sri Satakopam whenever the Deities of the temple pass this shrine. Separate shrines are also erected for Garuda Alwar—Peria Thiruvadi both in front of Sri Parthasaradhy Swamy and Sri Narasimha Swamy shrines in the temple.

20. The front Gopuram and other Structures said to have been built first by Thondaman Chakravarthi who ruled these parts having his seat of government at Kalahasthi, to whom Sri Thiruvengada of the seven Hills appeared in his dream as a charioteer of Arjuna—another name of Partha. This is related by Sri Thirumangai Mannan in his verse in honour of Sri Parthasaradhy Swamy which says :—

"தென்னன் தொண்டையர்கோன் செய்த
நன்மயிலைத் திருவல்லிக்கேணி நின்றானை"

21. A special importance is attached to Sri Ramanuja of this temple-Founder of Visishtadwaita Philosophy. It is stated by Sri Pillailogam Jeer in his work Ramanujarya Divya Sarithai that Asoori Sarvakrathu Kesava Ditshadar, the father of Sri Ramanuja performed Puthrakameshti Yagam in the shrine of Ramanuja—the Gitopanishad Acharya—another name of Sri Parthasaradhy Swamy praying Him to be blessed with a son and Sri Parthasaradhy Swamy appeared in his dream and blessed him that He would Himself be born as his son with His name as Ramanuja in order to give the real import of the teachings of His Geetha for the benifit of the humanity. During the birth day festivals of Sri Ramanuja in the month of Chitrai (April-May), independant processions are done without being accompanied by the Main Deity—Sri Parthasaradhy Swamy which is not the case for other Alwars and Acharyas of this temple. There are rare occasions when Sri Parthasaradhy Swamy graces the processions of Sri Ramanuja

viz., Tamil New year's day, Vidayarthi Sathumurai day after the annual Brahma utsavam and Vasantha utsavam days.

22. . Throughout the year, festivals and processions are being done for one or other of the Deities and for Alwars and Acharyas. **Peculiar feature of this temple is that during night processions, only torch lights and blue lights and no gas lights are used and this is strictly followed even to this day in spite of the high prices of the oil and the long distances of the processions.** Even during evacuation period between 1942 and 1944 all the festivals were allowed to be done by the then authorities when as a matter of fact, in temples situated farther away from the sea coast, even the ordinary festivals were prohibited by the authorities.

23. The beautiful appearance of the marina and the foreshore of Triplicane with illumination of electric lights throughout, exactly coincides with the description given by Sri Peyalwar, some 4000 years ago which is as follows :—

"வந்துதைத்த வெண்டிரைகள் செம்பவள வெண்முத்தம்
அந்தி விளக்கு மணிவிளக்காம்"

meaning thereby "that the shore is lighted with illumination in the evenings by the reflection of the golden setting sun on the white crests of the waves of the sea wafting on the shores throwing red corals and white pearls."

24. The temple was for some time under the authority of the Dutch merchants who occupied the front part of the temple during their attack on San Thome in the 17th century A. D. which was under the command of the French. Later on, they handed over Triplicane and the Temple to the East India Company (Refer Love's Vestiges of Madras). In spite of this temple being in the midst of chaos and turmoils during the 17th and 18th centuries when Madras and its suburb Triplicane, were subjected to the incessant attacks by the French, Portuguese, and other adventurers, this temple was not in the least affected and there was no necessity for the temple being walled up and the Images being removed to the distant places of safety as was done in other big temples such as Srirangam, Sriperumbadur and Kancheepuram. The temple was under the management of the East India Company till 1843, when the same was handed over to three respectable persons of the locality viz., Vanamamalai Sadagopachariar, T. Venkatanarayana Pillai and S. Narasimhulu Naidu to administer the temple according to the usages and traditions of the institution.

25. The temple is governed by a scheme of administration framed by the High Court, Madras in C. S. No. 527 of 1924 which is a modified scheme from the former various schemes first framed in 1886. The management of the temple is vested under three Dharmakarthas who are elected

by the Thengalai Sri Vaishnavite community residing within certain boundaries of Triplicane described in the Scheme Decree of administration. The services of Adyapakas-recitors of Tamil Divya prabandam of 4000 songs of Azhwars and Vedaparayana are governed by the Decree passed in C. S. No. 349 of 1923 on the file of the High Court, Madras and certain qualifications are prescribed in the Decree for doing both the services and only those who possess such qualifications are entitled to receive the emoluments stated in the Decree. The pooja of the temple is done in accordance with the Vaikhanasa Agama and there are two branches of Archaka Mirasi Holders who are entitled to certain emoluments and perquisites. They pay to the temple, Beriz amount for the services they do in the temple.

26. There are rare and costly jewels in the temple such as Ratna Kireetam, Vairamudi, Makarakandi with superior rubies, flat-diamond Thura and Sirobhooshanam together with modern diamond jewels such as Abayahastham, Necklace, Addigai, Makarakandi, Belt and Thirumal Nachiar. Solid gold image Thirumal Nachiar adorning the right breast of the Lord Venkadakrishna is another costly jewel and is a rare speciman work of art.

27. The value of the Jewels (Gems, Gold and silver excepting Brass articles) according to the present valuation by the Government Appraiser—(to a round Figure) is as follows :—

I.	(*a*)	Value of jewels ...	Rs.	2,77,900	0	0
	(*b*)	Value of gold including Kavacham of Sri Parthasaradhy and Sri Narasimhaswamy ...	Rs.	9,90,480	0	0
	(*c*)	Value of silver .	,,	51,205	0	0
		Total ...	Rs.	13,19,585	0	0
II.	(*a*)	Value of G. P. Notes at 3 p. c. per annum. ...	Rs.	1,93,200	0	0
	(*b*)	National Savings Cerificate ...	,,	25,000	0	0
	(*c*)	Deposit in Small Causes Court in Land cases.	,,	42,000	0	0
	(*d*)	Lands and House properties.	,,	7,25,000	0	0
			Rs.	9,85,200	0	0
		Grand Total	Rs.	23,04,785	0	0

28. The annual income of the temple consists of Mohini Allowances, House rents, Ground rents, lease-hold rights, Hundials collections, and interest on Capital investments, Archaka Beriz, Festivals and Ubayams, Kattanams, Endowments and Kattalai etc, comes to as per Receipts and Payments for the year ending 30-th June 1952 Rs. 81,210-0-0. The Expendi-

ture consisting of Daily pooja, Padithanam, Establishment Charges, Festivals, Repairs to Houses, Jewels and Vahanams, Municipal and Quit rents and Taxes, Electricity, Public Health, Live-stock, Election expences, Endowments and Kattalais etc., comes to Rs. 66,216-4-6, leaving a balance of Rs. 14,993-12-2 being Bank Balance and Purchase of National Savings Certificates.

29. Now let us come to the Archeological aspect of the temple. While the existence of the temple dates back to pre-Mudhal Alwars' period, the Mahamantapam and the Thiruvoymozhi Prabanda Mantapam show clear architecture of pre-Pallava period and the perceptible differences seen in the structures in the main shrine and the mantapam in front, go to determine that the mantapams are later annexures to the original shrine by the then ruling race, as is generally the case with all old sacred great shrines. The figures on the pillars of the Kalyana Mantapam vary from the figures on the pillars of the Main shrine and the "Dwajarohana Mantapam" of Sri Parthasaradhy Swamy, as the latter are remoter than the former. The mantapam in front of Sri Parthasaradhy Swamy called "Thiruvoymozhi Prabanda Mantapam" contains peculiar figures of pre-pallava period. There is a figure of "Sarabar" facing South in one of the pillars of the Mantapam leading to Sanctum Sanctorum of Sri Parthasaradhy Swamy, the whole body except the face being covered with a peculiar dress and which is not to be seen anywhere except at Chidambaram Sri Govindaraja Swamy Temple and later probably copied at Sri Subramania Swamy shrine in Sri Brihadeeswara Temple at Tanjavoor and this gives rise to infer that this shrine must have been built at the same period of the construction of the Chidambaram Sri Govindaraja original temple. The figures in the Kalyana mantapam, four pillared mantapam in front of the temple and the Hanumar temple on the Eastern tank are of Vijianagara Art. Except Sri Parthasradhy Swamy shrine, other shrines have been renovated in the beginning of this century and the shrine of Sri Vedavalli Thayar and the 36 pillared mantapam in front of the temple were built in the latter part of the last century.

30. The following are few stone inscriptions in the temple.

(a) **234 of 1903.** (Tamil) belonging to Danti Varman (779-830). On a stone built into the floor at the entrance into the Garbhagraha of the Parthasaradhy Swamy temple. A record in the twelfth year of the Pallava King Danti Varma Maharaja. Records that the temple priests mortgaged one of the fields of the temple, that the offerings to the God in consequence fell short and that a certain Pugalthunai Visaiyaraiyan redeemed the field and arranged for the usual quantity of rice offerings every day. (This inscription corroborates the testimony of Thirumangai Alwar's Pasuram attributing the foundation of the temple to the Thonda King (i.e.) Pallava.)

(b) **235 of 1903.** (Tamil) On the north of the central shrine in the same temple. A record of the Vijianagara King Vira Venkatapathi Maharaja (Venkata I-1586-1614) is S. 1527 Vikari. Refers to the King as seated on a jewelled throne at the city of Perumkondai.

(c) **236 of 1903** (Tamil) On the South base of the same shrine. A record of the Vijianagara Vira Venkatapathi Deva Maharaja I (1586-1616) in S. 1525 Sobakrit. Refers to the king as seated on a Jewelled Throne in the city of Perungondai and to the consecration of an image of Thirumazhisai Alwar and a gift of twenty Varahas to this shrine.

(d) **237 of 1903** (Telugu) On the same base as above. A record of the Vijianagaram King Rangaraya Deva Maharaj I (1578-86) in S. 1507, Tharana. Records the gift of the villages of Sembiam and Nidambaram (Nadumbarai) besides a garden by Thirumala Nayaningaru, the General of Ramaraja Venkatapathi Raju (Venkata I). The revenue from these two villages was 180 **Rekha chakra gadyana** and from the garden 20 **Chakra gadyana.**

(e) **238 of 1903** (Tamil) On the north base of the same shrine. A mutilated record in the forty ninth year of the Pandya King Maravarman alias Tribuvana Chakravarthi Kulasekhara Deva. A record of a sale of land and mentions God Thelliasinga Nayanar.

(f) **239 of 1903** (Tamil) On the same base as above. A record of the Vijianagara king Mahamandaleswara Virapratapa Sadasivadeva Maharaja in S. 1486 Raktakshi. Records that a private individual built certain portions of the temple, namely shrines of Pallikonda Perumal, Krishna, Vedavalli Nachiyar, Thiruvoymozhi mantapam, the kitchen and the Prakara wall and set up a number of images and granted three villages—Pudupakkam, Vepery and Vesharupadi (Vyasarpadi).

(g) **240 of 1903** (Tamil) On the east and north basis of the mandapam in front of the same shrine. A record of the Vijianagara King Virapratapa Vira Venkatapathi Deva Maharaja I. (1586-1616) in S. 1527-Krodana.

(h) **241 of 1903** (Tamil) On a stone built into the floor of the same mantapam. A fragmentary record of the Chola King Thribuvana Viradeva (Kulotung III) which is last mentions Tiruvamiyur in Kottumadu.

(i) **242 of 1903** (Tamil) On another stone built into the same place. A fragmentary record in the twenty-third year of the Chola King Rajaraja Deva. Four other similiar fragments are built into this mantapa and a number of other portions of the temple.

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி திருக்கோலங்கள்

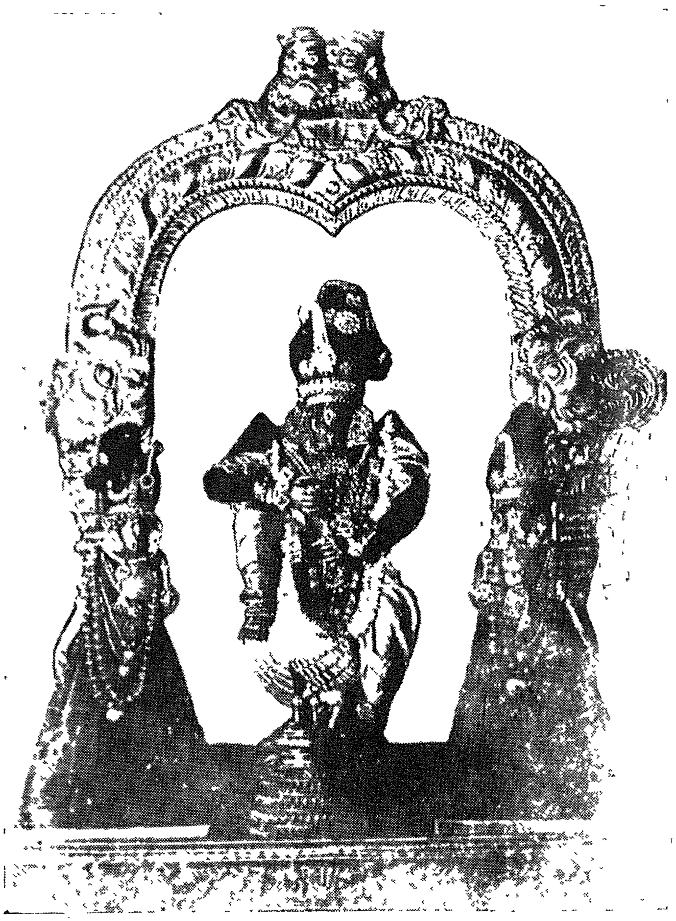

பகாசுரவதம்

(பகல்பத்து - 7ம் நாள்)

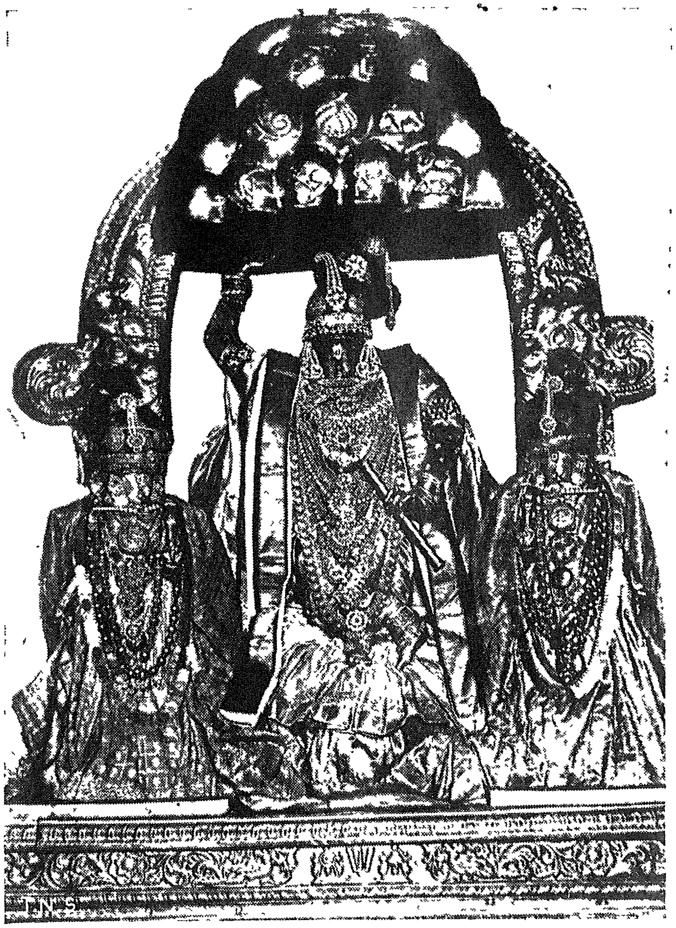

கோவர்த்தனோத்தாரணம் PHOTO BY T N SRINIVASAN

(இராப்பத்து - 9ம் நாள்)

திருஅல்லிக்கேணியும் ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமியும்.

டி. என். ஸ்ரீநிவாஸன், M.A.

" திரிந்துழஞ்சிந்தைதனைச் செவ்வே நிறுத்திப்
புரிந்து புகன்மின் புகன்றால்—மருந்தாம்
கருவல்லிக்கேணி யாமாக்கதிக்குக் கண்ணன்
திருவல்லிக்கேணி யான்சீர் "

—பிள்ளை பெருமாளய்யங்கார்—" நூற்றெட்டுத் திருப்பதி அந்தாதி "

திருஅல்லிக்கேணி என்றும் தற்காலம் திருவல்லிக்கேணி என்று வழங்கப்பட்டும் வரும் ஸ்தலத்திற்கு "ஸ்ரீ ப்ருந்தாரண்ய க்ஷேத்ரம்"—அதாவது துளஸிவனம், என வட மொழியில் பெயர். இந்த திவ்ய தேசம் தற்காலம் சென்னை நகரின் ஒரு பகுதியாக விளங்குகிறது. இது ஆழ்வார்களால் மங்களாஸாஸனம் செய்யப்பெற்ற நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளுள் ஒன்றாகி, ஸ்ரீ பேயாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார், திருமங்கைமன்னன் மூவர்கள் பன்னிரண்டு பாசுரங்களால் சிறப்பிக்கப்பட்ட க்ஷேத்ரம்.

இந்த திருக்கோவில், சென்னை ஸென்ட்ரல் ஸ்டேஷனுக்கும், எழும்பூர் ஸ்டேஷனுக்கும் தென்கிழக்கில் சுமார் இரண்டு மைல் தூரத்தில் ரமணீயமான ஸமுத்ர கரைக்கு அருகாமையில் திருமங்கை மன்னன் மங்களாஸாஸநம் செய்தபடி 'வாவியும் மதிலும் மாடமாளிகையும், மண்டபமும்' கூடிய லக்ஷ்மீகரம் பொருந்திய திருவல்லிக்கேணி என்னும் பகுதியில் ஸன்னதியாக விளங்குகிறது. இங்கு கோயில் கொண்டிருக்கும் எம்பெருமான்கள் ஐவராவர் —இவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் தனித்தனியே திருமங்கைமன்னன் பெரிய திருமொழியில் மங்களாஸாஸனம் செய்திருக்கிறார்.

'மாடமாமயிலை திருவல்லிக்கேணி' என்பதற்கு ஏற்ப இந்த க்ஷேத்திரத்திற்குத் தெற்கிலிருக்கும் மைலாப்பூரும் இந்த ஊரும் ஒருங்கு சேர்ந்து முன்பு இருந்தனவாகத் தெரிகிறது. மைலாப்பூரில் அவதரித்த ஸ்ரீ பேயாழ்வார், இந்த திவ்ய தேசத்து எம்பெருமானை—'வந்துதைத்த வெண்திரைகள' என்ற பாசுரத்தாலும், அவர் காலத்தையே சேர்ந்த ஸ்ரீ திருமழிசையாழ்வார் "தாளால் உலகமளந்த வசவே" என்ற பாசுரத்தாலும் இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ வேங்கடகிருஷ்ண ஸ்வாமி என்கிற பார்த்தஸாரதி பெருமாளையும் ஸ்ரீ மன்னாத ஸ்வாமி என்கிற ஸயனத்திருக்கோலத்திலுள்ள எம்பெருமானையும் மங்களாஸாஸநம் செய்திருக்கிறபடியால் இந்த திவ்யதேசம் மிகப் புராதனமானது என்பதில் ஐயமில்லை. மேலும் இந்த ஸந்நதியிலுள்ள சில சிதைந்துபோன கல்வெட்டுகளில் ஒன்று தந்திவர்மன் காலத்தியதாகியிருக்கிறது—(AR 234/779-830 AD). இந்தக் கல்வெட்டின் ஆதாரத்தையும் திருமங்கைமன்னன் பாசுரத்தில் வரும் 'தென்னன் தொண்டையர்கோன், செய்த நன்மயிலை திருவல்லிக்கேணி நின்றானை' என்பதையும் ஸ்தல புராணத்தில் விவரத்திலுள்ள ஸுமதி என்னும் மன்னனின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கித் திருவேங்கடமுடையான் இங்கு அன்று அர்ஜுனனுக்கு ரதஸாரத்யம் செய்த அவசரத்துடன் தனது குடும்ப ஸமேதராய் ஸேவை ஸாதித்தார் என்பதையும் ஒன்றுகூட்டி ஆராய்ந்தால், இந்த ஸன்னதி அல்லது இங்கு முன்பு சிறியதாக இருந்த ஸன்னதி, பல்லவ மன்னர்கள் காலத்திலே விஸ்தாரமாகக் கட்டப்பட்டதாயிருக்கவேண்டும் என்பது நிச்சயமாகிறது.

மற்றொரு கல்வெட்டு (AR 242) சோழமன்னனான ராஜ ராஜ தேவரின் 23-வது ஆண்டில் ஏற்பட்ட ஒரு கைங்கரிய கார்நாமைக் குறிப்பிடுகிறது. ஆனால் இந்த ஸன்னதி பிற்பட்ட காலங்களில் வெகுவாக புதுப்பிக்கப்பட்டதால் மத்திய காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய ஆதாரங்கள் மறைந்துவிட்டன. ஒரு ஸமயம் இங்கு மங்களாஸாஸநமான ஐந்து எம்பெருமான்களின் ஸன்னதிகள் தனித்தனியே இருந்து, பிற்காலத்தில் பாதுகாப்புக் குறையினாலும் கைங்கரிய ஸவுகரியங்களுக்காகவும் ஒருங்கு சேர்க்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று ஊகிக்க இடமிருக்கிறது.

விஜயநகர காலத்திய கல்வெட்டுகளான ஒன்றின் மூலம் (AR 239) மஹா மண்டலேஸ்வர் வீரப்ரதாப ஸதாசிவதேவ மஹாராயர் (1542-1570) அவர்களின் காலத்தில் ஸ்ரீமன்னாதஸ்வாமி ஸன்னதியும், ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி ஸன்னதியும் ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்யப்பட்டதாக தெரிகிறது. ஒரு தெய்வபக்தியுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர் இவர்களின் ஸன்னதிகளைப்புதுப்பித்ததோடு, மடப்பள்ளி, திருவாய்மொழி மண்டபம், மதில் முதலியவைகள் கட்டி, புதுப்பாக்கம், வேப்பேரி, வியாசர்பாடி ஆகிய மூன்று கிராமங்களைப் பெருமாள் நித்ய கைங்கரியத்திற்காக நன்கொடையாகக் கொடுத்ததாகவும் தெரிகின்றது. இதைப்போலவே வேறு சில விஜயநகர காலத்திய கல்வெட்டுகளுமிருக்கின்றன. இவைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டால், திருவல்லிக்கேணியிலுள்ள ஸன்னதிகள் பல்லவகாலத்தியவை என்றும், காலவேறுபாடுகளால் அவ்வப்பொழுது புதுப்பித்தும், விஸ்தரிக்கப்பட்டும் வந்தவை எனவும் உறுதியாகக் கூறலாம்.

ஆங்கில அரசாட்சி ஆரம்பித்தகாலத்தில், இந்த கிராமம் கோலகொண்டா நவாபுகளின் ப்ரதிநிதிகளான கர்நாடக நவாபுகள் வசமிருந்தது. 1672-ம் வருஷத்தில் மூஸாகான் என்பவர் இந்த கிராமத்திற்கு 50 பணம் வருஷ மாஸூல் அளித்ததாக சரித்திர ஆதாரமிருக்கிறது. பிறகு ஐரோப்பியர்களான, ஆங்கிலேயர், பிரஞ்சுகாரர், டச்சுக்காரர்கள் சென்னை பண்டக சாலையின் காரணமாக அனேகமுறை சண்டையிட்டபொழுது, திரு அல்லிக்கேணி இவர்களின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் மாறிமாறியிருந்ததாகத் தெரிகிறது. 1672-ல் டிலாஹே என்னும் பிரஞ்சு தளபதி இந்த கிராமத்தைப் பற்றிக்கொண்டதைக் கம்பனி கவர்னரான வில்லியம் லிவில்ஹாரன் என்பவர் மறுத்துரைத்ததாகத் தெரிகிறது. 1674-ல் டச்சுக்காரர்கள் இந்த கிராமத்தைக் கைப்பற்றி, கோயிலைச் சுற்றி தங்கள் பீரங்கிகளுக்காகத் தகுந்த ராணுவப்பாதுகாப்புகளைக் கட்டியதாகவும் சரித்திர ஆதாரங்களிருக்கின்றன.

பதினேழாம், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுகளில், திரு அல்லிக்கேணி சரித்திர சம்பந்தமாகப் பிரஸித்திபெற்று கர்நாடக நவாபுகளின் படையெடுப்புகளுக்கெல்லாம் தாங்கிக் கொண்டிருந்தது. 1746-ம் வருஷத்தில் பிரஞ்சுகாரர்கள் சென்னையைத் தாக்கியபோது, இந்த கிராமம் முற்றுகையிடப்பட்டு, கடைசியில் கும்பனிகாரர்களால் விடுவிக்கப்பட்டது என்று "Vestiges of old Madras" என்ற பழைய நூலிலிருந்து தெரிகிறது. பிறகு 1754-ம் வருஷத்தில், ஆங்கிலேயர் இந்த இடத்தை ஸ்திரமாக சேர்த்துக் கொண்டதிலிருந்து, இங்கு அமைதி ஏற்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

தற்காலம் இந்த சன்னதி வெகு ரமணீயமாக அமைக்கப்பட்டு, ஸமுத்ரகரைக்குக் கால் மைல் மேற்கே, வெகு சுந்தரமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் ஓர் சிறிய திவ்ய தேசம். சன்னதியைச் சுற்றி, வெகு நேர்த்தியாக அமைக்கப்பட்டுள்ள வீதிகளும், கோவிலுக்கு எதிரே "கைரவிணி" என்று புராண ப்ரஸித்தமான, சிறிய நீராழி மண்டபத்துடன் கூடிய, புஷ்கரிணியுமிருக்கின்றன.

இந்த திவ்ய தேசத்திற்கு ஆழ்வார்கள் எழுந்தருளியதுபோல, பூர்வாசாரியர்களான, ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர், ஸ்ரீ ஆளவந்தார், ஸ்ரீ வேதாந்ததேசிகர் முதலியவர்களும், சங்கீத ஸிம்ஹம்களான ஸ்ரீ தியாகராஜர், ஸ்ரீ தீக்ஷிதர் முதலியவர்களும் எழுந்தருளி கடாக்ஷித்ததாகத் தெரிகின்றது. தற்காலத்தில் விஜயம் செய்யும் ஆஸ்திக உத்தமர்கள் ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதியை கட்டாயம் ஸேவித்து விட்டுத்தான் போவது வழக்கம்.

இனி இந்த ஸன்னதியின் அமைப்பைச் சற்று ஆராய்வோம். கோயில் எதிரில் கைரவிணி புஷ்கரிணி இருக்கிறது. அதற்கு மேற்கில் ஒரு பதினாறுகால் மண்டபமிருக்கிறது. இங்கு ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதிஸ்வாமி தீர்த்தவாரி திருமஞ்சனமும், ஆண்டாள் நீராட்டோத்ஸவமும் நடைபெறுகின்றன. தவிர தெப்பத்திருநாளின் முதல் தினம், தெப்பத்திலிருந்து பெருமாள் இங்கு எழுந்தருளி மண்டபப்படி நடக்கிறது. இதற்குப் பின்புறம் பெருமாள் சன்னதி ஆரம்பமாகிறது. முதலிலுள்ள நாலுகால் மண்டபத்தில் சில காலங்கள் பெருமாள் திருவந்திக்காப்பு நடைபெறும். இதற்குப் பின்னுள்ள 36-கால் மண்டபத்

தில் தான் ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி வீதி புறப்பாட்டுக்கு எழுந்தருளுவதற்கு முன்பு கோஷ்டி தொடக்கமும், திரும்பி வந்த பிறகு திருவந்திக்காப்பும் நடைபெறுகிறது. மேலும் ப்ரஹ்மோத்ஸவ காலத்தில் பெருமாள் இங்கு பர்த்தி உலாத்திய பிறகு கிழக்கேயுள்ள 4-கால் மண்டபத்தில் ஊஞ்சல் உத்ஸவம் நடைபெறும். பிறகு பெருமாள் மெதுவாக வாஹன மண்டபத்திற்கு எழுந்தருளுவார். அந்த சமயத்தில் நாகஸ்வர கச்சேரிகள் நடைபெறுவதாலும், மின்சார விளக்குகளால் வெகு நேர்த்தியாக மண்டபம் முழுவதும் அலங்கரிக்கப் பட்டிருப்பதாலும் பெருமாள் ஸேவை மிக ரஸிக்கத்தக்கதாயிருக்கும். முகத்வார கோபுரம் வெகு அழகாயும், புராணக்கதைகளை யொட்டிய பிம்பங்களை உடையதாயும் சமீபத்தில் புனருத்தாரணம் செய்யபெற்றதாயும், ஐந்து அடுக்குகளையும் ஏழு கலசங்களையுடையதாக மிக கம்பீரமாக யிருக்கிறது. உள்ளே சென்றவுடன் இடது புறத்தில் தேவஸ்தான ஆபீஸும், அதற்கு மேற்கில் வாகன கிடங்கும், அதை யொட்டி த்வஜாரோகண மண்டபமுமிருக்கின்றன. முற்றத்தின் மத்தியில் முதலில் கல் தீபஸ்தம்பமும், தங்கமுலாம் போடப்பெற்ற தகடுகளால் மூடப்பட்ட பலி பீடம், த்வஜஸ்தம்பமும், அதற்கு மேற்கில் பெரிய திருவடி சன்னதியும் வரிசையாக இருக்கின்றன. இவ்விடத்தில் ஸேவார்த்திகள் வடக்கு நோக்கியவாறு தெண்டன் சமர்ப்பித்து ஸேவிக்க வேண்டும். செல்பவரின் வலது கைப்புறம் வஸ்திர கொட்டடியும், தெற்கு நோக்கினாற்போல் கல்யாண மண்டபமுமிருக்கின்றன. இந்த மண்டபத்தில்தான் விசேஷ உத்ஸவங்கள் நடைபெறுகின்றன—பவித்ரோத்ஸவம், நவராத்திரிகொலுவு உத்ஸவம், இராப்பத்து உத்ஸவம், ப்ரஹ்மோத்ஸவ காலங்களில் திருமஞ்சனம், அலங்காரம் முதலியவைகளிங்கே நடக்கின்றன. கல்யாண மண்டபத்திற்குக் கிழக்கே யாகசாலையும் மேற்கே கண்ணாடி அறையுமிருக்கின்றன. கண்ணாடி அறைக்குத தெற்கே ஸ்வர்க்கவாசலிருக்கிறது. இந்த வாசல் வழியாகவேதான் வைகுண்ட ஏகாதசி உத்ஸவம் 10-நாள்களில் பெருமாள் எழுந்தருளுவார்.

கருடன் ஸன்னதிக்கு நேரே உள்ள தொண்டரடிப்பொடி வாசல் வழியே உள்ளே சென்றால், நேரே ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி வெகு கம்பீரமாக ஸேவை ஸாதிக்கிறார். முன்பு உள்ள அர்த்த மண்டபமான திருவாய்மொழி மண்டபத்திற்கு எதிரே வடக்கு நோக்கியவாறு ஸேவிப்பது வழக்கம். ஸாதாரணமாக அனுஷ்டானப்படி முதலில் வெளிப் பிரதக்ஷிணம் செய்த பிறகுதான் பெரிய ஸன்னதி என்று வழங்கும் ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமியை ஸேவிக்கப் போவது வழக்கம். நாமும் அதன்படியே சென்று அங்குள்ள விசேஷங்களைக் கவனிப்போம்.

ஸேவித்து தெற்கு சென்றால், இடது கைப்புறத்தில் மடப்பள்ளியும் அதற்கு ஒட்டி நித்யப்படி ஆராதனத்திற்காக உபயோகிக்கும் கிணறுமிருக்கிறது. வலது கைப்பக்கம் வெள்ளிக்கிழமை மண்டபம் என்னும் நான்கு கால் மண்டபமிருக்கிறது. இதில் ஸ்ரீவேதவல்லித் தாயார் ஊஞ்சல் கண்டருளுவது உண்டு. இதைத் தாண்டிச் சென்றால், கிழக்கு நோக்கியிருக்கும் ஸ்ரீ வேதவல்லித் தாயாரின் ஸன்னிதியும் முக மண்டபமுமிருக்கின்றன. இந்த ஸந்நதியில் ஸர்வாங்க ஸௌந்தரியான ஸ்ரீ வேதவல்லித்தாயார் உத்ஸவர் தங்க முலாம் பூசிய மஞ்சத்தில் வீற்றிருக்க, பின்புறம் மூலவர் ஸேவை ஸாதிக்கிறார்.

தாயார் ஸன்னதியை ஸேவித்துக்கொண்டு தெற்கேயிருக்கும் படிகள் வழியாக இறங்கிச் சென்றால் 'ஆனையின் துயரம் தீரப்புள்ளூர்ந்து சென்று நின்றாழி தொட்டானை' என்ற மங்களாஸாஸநத்திற்கேற்றபடி கருடாரூடரான ஸ்ரீ கஜேந்த்ர வரதனை ஸேவிக்கிறோம். கிலமாயிருந்த இந்த சன்னதி சமீபகாலத்தில் ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்யப்பட்டது. இவரைப் பிரதக்ஷணமாகச் சென்றால் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ ஸ்வாமியின் மஹா மண்டபத்தை அடைகிறோம். இடதுகைப்பக்கம் ஸ்ரீ திருமழிசையாழ்வார் சன்னதியை ஸேவித்துக் கொண்டு ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் வெளிப்ராகாரத்தை அடைந்தால் அங்கு அவருக்கு ப்ரத்யேகமாக ஏற்பட்டுள்ள த்வஜாரோஹணமண்டபம், கருடன் ஸன்னதி, த்வஜஸ்தம்பம், பலிபீடம், கல்யாண மண்டபம் இவைகளைக் காணலாம். அங்கே ஸேவித்து விட்டு, உள்ளே திரும்பி வந்தால் மேற்கு திருமுகமண்டலத்துடன் வீற்றிருக்கும் திருக்கோலமான ஸ்ரீ தெள்ளிய

சிங்கர் என்று மங்களாஸாஸநம் செய்யப்பெற்ற ஸ்ரீ யோகந்ருஸிம்ஹர் ஸன்னதியை ஸேவிக்கலாம்.

இவரது மஹா மண்டபத்திற்கு வடக்கு கோடியில் ஸ்ரீ ஆண்டாள் ஸன்னதி இருக்கிறது. இந்த ஸன்னதிக்கு முன் பாகம் சமீபத்தில் ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்யப்பட்டது. இதன் வழியே வரும்பொழுது ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதியின் ஆனந்த விமாநஸேவை நன்றாய் ஆகும். இந்த மண்டபத்தைக் கடந்து சென்றால் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் ஸன்னதியை அடைந்து, மறுபடியும், ஸ்ரீ திருவாய்மொழி மண்டபத்தை அடைகிறோம். இந்த மண்டபத்தில் தான் ஸாதாரணமாக எல்லா உத்ஸவங்களும் நடைபெறுகின்றன. மண்டபத்தின் தென்மேற்கு மூலையில் கிழக்கு முகமாக கூரத்தாழ்வார், முதலியாண்டான் ஸன்னதியும், வடவண்டை தெற்கு பார்த்தாப் போல் வரிசையாக ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள், ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர், ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகன், ஸ்ரீ திருக்கச்சிநம்பி இவர்களின் தனித்தனி சன்னதிகளுமிருக்கின்றன. ஆசாரியர்களுடைய அநுக்ரஹம் பெற்றுதான் பெருமாளை ஸேவிக்க வேண்டும் என்கிற ரீதியில் இந்த சன்னதிகள் அமைந்திருக்கின்றன போலும். த்வாரபாலகர்களைத்தாண்டி உள்ளே சென்றால் நேரே ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி ஸன்னதியும், வலப்புறத்தில் ஸ்ரீ மன்னாதன், ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தி திருமகன் ஸன்னதிகளும், இடப்புறத்தில் சிறிய திருவடி ஸன்னதியும், ஆழ்வார்கள் ஸன்னதிகளுமிருக்கின்றன.

ஸ்ரீ மன்னாதன் ஸன்னதியில் வெகு கம்பீரமாக புஜங்க சயனத்தில் ஆதிசேஷ படலத்தில் பகவான் சயனத்திருக்கோலத்தில் கிழக்கே திருமுக மண்டலத்துடன் ஸேவிக்கலாம். பின்புறத்தில் ஸ்ரீதேவி, பூதேவிகள் வீற்றிருக்கும் அழகும், பெருமாளுக்கு தலைப்புறத்தில் யக்ஞ வராஹ மூர்த்தியுடன், திருவடி புறத்தில் உக்ரந்ருஸிம்ஹனும், சிலாபேரங்களாக எழுந்தருளியிருப்பதையும் மிகச்சிலரே அறிவர். தெற்கு திருமுக மண்டலத்துடன் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தி திருமகன் ஸன்னதியில், ஆழ்வார் மங்களாஸாஸனப்படி "பரதனும் தம்பி சத்ருக்னனும் இலக்குமணனோடு மைதிலியும்" ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தி திருமகனுடன் ஸேவை ஸாதிக்கிறார்கள். இவருக்கு எதிரே எழுந்தருளியிருக்கும் சிறிய திருவடி திருமேனி மிக கம்பீரமாயும், உத்ஸவ பேரத்துடனுமிருக்கிறார்.

உள்ளே சென்றால் ஸேவிப்போர்களை ப்ரமிக்க செய்யும் கம்பீரமான மந்தஹாஸத்துடன் கூடிய ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி மூலவரின் ஸேவைபோல் எங்குமே கிடையாது என்று சொல்லலாம். ஸம்ப்ரதாயப்படி இங்கு த்ருவபேரமாக எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமாளுக்கு ஸ்ரீ வேங்கட க்ருஷ்ணன் என்றும், உத்ஸவ பேரமாயிருப்பவருக்கு ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி என்றும் வெவ்வேறு திருநாமங்கள் வழங்குவதுண்டு. இதையொட்டியே ஸாதாரணமாக ஸன்னதிகளின் உத்ஸவர் வெளியில் எழுந்தருளியிருக்கிற காலங்களில் மூலவரை ஸேவிப்பது உசிதமில்லை என்னும் ஸம்ப்ரதாயம் இங்கு அநுஷ்டிப்பதில்லை. அர்ச்சனை முதலிய உபசாரங்களிலும் அவரவர்களது வெவ்வேறு திருநாமங்களையே உபயோகித்து வருகிறார்கள்.

மத்தியில் மிக உன்னதமாகவும் கம்பீரமாகவும் உத்தம தச லக்ஷணங்கள் பொருந்தியுமிருக்கும் ஸ்ரீ வேங்கடக்ருஷ்ணஸ்வாமியை ஸேவிக்கலாம். ஸுமதி மன்னரின் பிரார்த்தனைக்கிணங்கி ஸ்ரீ வேங்கடேசன் அர்ஜுனனுக்கு ரதஸாரத்யம் செய்த அவசரமாகையால், த்விபுஜத்துடன் வலதுகையில் பாஞ்சசன்யத்தை (திரு சங்கை) ஏந்தியும், இடது கை வரத ஹஸ்தமாயும் நின்ற திருக்கோலத்தில் ஸேவை ஸாதிக்கிறார். பெருமாள் வலது பக்கத்தில் மிக அழகு தவழும் திருமுக மண்டலத்தையுடைய ஸ்ரீ ருக்மிணி பிராட்டியார் நிற்கிறார். தாயாருக்கு வலது பக்கத்தில் வடக்கு நோக்கியவாறு ஒரு கையில் கலப்பையையும், மற்றொரு கையை வரதஹஸ்தமாயும் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் பலராமர் நிற்கிறார். பெருமாளுக்கு இடது பக்கத்தில் சாத்யகி கிழக்கு நோக்கியவாறும், ப்ரத்யும்னன், அநிருத்தன் இருவரும் தெற்கு நோக்கியவாறும், பெருமாள் தமது குடும்ப ஸமேதராய் ஸேவை ஸாதிக்கிறார். இந்த மூர்த்தி, ஸ்தல புராணப்படி, வ்யாஸமுனிவரால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பெற்று ஆத்ரேயமுனிவருக்கு அருளப்பெற்று, கைரவிணி தீரத்தில் ப்ருந்தாரண்ய க்ஷேத்திரத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பெற்றதாகக் கொள்கை. மூலவரின் திருமேனியே ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையின் ஸ்வரூபம்

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி திருக்கோலங்கள்

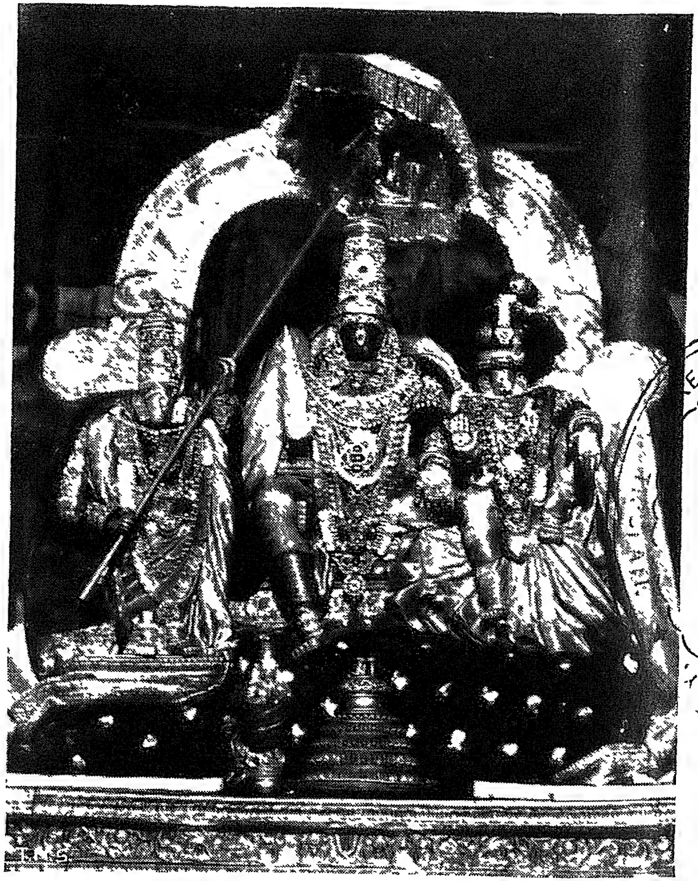

ஸ்ரீ பட்டாபிராமன் PHOTO BY T. N. SRINIVASAN
(பகல்பத்து - 8ம் நாள்)

KENDRIYA ... LIBRARY
15013

ஸ்ரீ ராதா க்ருஷ்ணன் PHOTO BY T. N. SRINIVASAN
(பகல்பத்து - 9ம் நாள்)

என்று பெரியவர்கள் கருதுகிறார்கள். வலது திருக்கையிலுள்ள பாஞ்சஜன்யம் கீதையில் முதல் அத்யாயத்திலுள்ள

"பாஞ்சஜந்யம் ஹ்ருஷீகேசோ"

என்னும் 15-வது ஶ்லோகத்தின் பொருளை உணர்த்தி, இடது திருக்கை வரதஹஸ்தமாக இருப்பது மிகப் பிரபலமான 18-வது அத்தியாய சரமஶ்லோகமாகிய

ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ |
அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஶுச: || (66-வது ஶ்லோகம்)

என்பதைப் பிம்பரூபத்தில் ப்ரதிபாலிக்கிறதாக பெரியோர்களின் ரஹஸ்யார்த்தக் கொள்கை. பெருமாளை ஸாதாரணமாய் ஸேவித்தாலே ஸ்ரீ பகவத்கீதை பாராயணம் செய்த பலனடைவதாக கருத்து.

சாத்யகியின் முன் புறத்தில் உத்ஸவ மூர்த்தியான ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி, ஸ்ரீதேவி, பூதேவிகளாகிய உபயநாச்சியார்களுடன் எழுந்தருளியிருக்கிறார். எந்தத் திவ்ய தேசத்திலுமில்லாத வெகு வசீகரமான திருமேனியுடன், யுத்த பாணங்களால் ஏற்பட்ட வடு சின்னங்களோடு கூடிய கரிய புன்னகை தவழ்ந்த திருமுக மண்டலத்தை உடைய இந்த எம் பெருமானின் ஸேவை, கண்டு அனுபவிக்கத்தக்கது. ஸ்வர்ண திருமேனி கவசத்தின் ப்ரகாசத்தையும் கர்ண பத்திரங்களிலும் லலாடப்பட்டையிலும் உள்ள வைரங்களில் ஜ்வலிப்பையும் ப்ரதிபாதிக்கும்படி பெருமாளின் கரிய திருமுக மண்டலமும், அதன் மத்தியில் வைரங்களால் இழைக்கப்பட்ட பூர்ண சந்திரன் போன்ற திலகமும் எந்த திவ்ய தேசத்தின் எம்பெருமானுக்குமில்லை என்பது சகலரும் அறிந்த விஷயம்.

மூலவரின் திருவடிவாரத்தில் இதர பஞ்சபேரங்களான நித்ய உத்ஸவர், பலிபேரம், ஸயநபேரம் ஆகிய மூன்று மூர்த்திகளும், நவநீத கண்ணனும், சுதர்சனமும் எழுந்தருளியிருக்கிறார்கள்.

ஸன்னதிகள் எல்லாவற்றையும் ஸேவித்துக்கொண்டு திரும்பி கோவிலுக்கு வெளியே வந்து வடக்கு முகமாகத் திரும்பினால் எதிரே பெருமாளின் வாஹன மண்டபமிருக்கிறது. இதில் ப்ரஹ்மோத்ஸவ காலங்களில் வாஹனங்களில் பெருமாள் ஆரோகணித்து திருவீதி புறப்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன. இந்த வாஹன மண்டபத்திற்குப் பின்புறம் நம்மாழ்வார் ஸன்னதியிருக்கிறது. நம்மாழ்வார் சாத்துமுறைக்கு ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி இங்கேயே எழுந்தருளி திருமஞ்சனம் முதலியவைகள் கண்டருளி சாத்துமுறை ஆனபிறகு ஸன்னதிக்கு எழுந்தருளுகிறார். எல்லா புறப்பாடு காலங்களிலும் நம்மாழ்வாருக்கு ஸ்ரீசடகோபம் முதலிய மரியாதை செய்யாமல் புறப்பாடு நடத்த முடியாதபடி நம்மாழ்வார் ஸன்னதி அமைந்திருக்கிறது கவனிக்கத்தக்கது.

ஸந்நதிக்கு எதிரேயிருப்பதுதான் கைரவணீ புஷ்கரிணி. இதைப்பற்றி ஸ்தலபுராணம் மிக மேன்மையாகக் கூறுவதுடன் :—

" சஷ்டீர் வருஷ ஸகஸ்ராணி பாகீரத்யாவகாஹநாத்
யத்பலம் லபதே கௌரீ ஸக்ருத் கைரவிணீ ஜலே "

என்று கங்கையையும் விட புனிதமானது என்று சிலாகிக்கிறது. கைரவிணியில் மத்ஸ்யங்கள் ஜீவிக்கிறதில்லை என்பது ஒரு அரிய விஷயம். ஸமுத்ர கரைக்கு அவ்வளவு அருகாமையிலிருந்தும் மத்ஸ்யவகைகள் இந்த புஷ்கரிணி ஜலத்தில் ஜீவிக்க முடியாமலிருப்பது நோக்கத்தக்கது.

இந்த புஷ்கரிணியில்தான் தெப்போத்ஸவம் ஏழு நாட்கள் வெகு விமர்சையாக நடைபெறுகிறது. இந்தக் குளத்திற்கு கிழக்கு சாரியில் ஒரு ஹனுமார் ஸன்னதியிருக்கிறது. ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹ ஸ்வாமி தீர்த்த வாரிக்கு இந்த ஸன்னதிக்குத்தான் எழுந்தருளுகிறார்.

ஸன்னதிக்கு வடபுறமுள்ள பேயாழ்வார் கோவில் தெருவில் ஸ்ரீ பேயாழ்வாருக்கு ப்ரத்யேகமான ஸன்னதியிருக்கிறது. இங்கு ஆழ்வாரும் ஸ்ரீ கண்ணபிரானும் எழுந்தருளி யிருக்கிறார்கள். இந்த ஸன்னதிக்கு மேற்குப்புறத்தில் ஒரு சிறிய நந்தவனமிருக்கிறது. நித்யப்படி ஆராதனத்திற்காகப் புஷ்பம், திருத்துழாய் முதலியவைகள் இங்கிருந்து கொடுக் கப்படுகின்றன.

இவ்வாறு விவரிக்கப்பட்டபடி, ஸாதாரணமாகப் பிரதி தினமும் அநேக பக்தர்கள் ஸ்ரீ கீதாசாரியரான ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமியையும் இதர எம்பெருமான்களையும் ஸேவித்து வருகிறார்கள். "கலௌ வேங்கட நாயகம்" என்றும் "க்ருஷ்ணம் வந்தே ஜகத்குரும்" என்றும் மஹான்களால் போற்றப்பெற்ற ஸ்ரீ வெங்கடேசனும், ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுமாகிய இரண்டு திவ்ய மூர்த்திகள் ஒன்று திரண்டு ஓர் உருவமாய் "ஸ்ரீவேங்கடக்ருஷ்ணன்" என்ற திருநாமத்துடன் எழுந்தருளியிருக்கும் இந்த திவ்ய தேசம், சென்னை நகரத்தில் உள்ளவர் களுக்கும், வருபவர்களுக்கும், அவசியம் ஸேவிக்க வேண்டிய க்ஷேத்ரமாக விளங்குகிறது.

மேலும், கோயில், திருமலை, பெருமாள் கோவில் என முக்கியமாக வைஷ்ணவர் களால் கருதப்படும் திவ்ய தேசங்களின் எம்பெருமான்களான மும் மூர்த்திகளுடன், அஹோபிலம், அயோத்தியில் எழுந்தருளியிருக்கும் விபவாவதார மூர்த்திகளும் ஆகிய ஐவரும் இந்த திவ்ய தேசத்தில் ஒருங்கு கூடி ஐந்து மங்களாஸாஸனமான எம்பெருமான் களாக எழுந்தருளி யிருப்பது மிக சிலாக்யமானது.

இனி இந்தக் கோவிலில் நடக்கும் முக்கியமான வருஷாந்திர உத்ஸவங்களைப்பற்றி கொஞ்சம் விவரிப்போம்.

முக்ய வார்ஷிக உத்ஸவங்கள்

நித்யப்படி மாதத்திய உத்ஸவங்கள்—ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமிக்கு, பிரதி மாஸப்ரவேசத் திற்கும், ரோகிணி, ஸ்ரவண நக்ஷத்திரங்களிலும், பௌர்ணமியன்றும் மாடவீதி புறப்பாடு ஆகும். அதேபோல் ப்ரதி அமாவாஸையும் ஏகாதசியன்றும் பெரிய வீதி ப்ரதக்ஷிணம் கண்டருளுவார். இதைப்போலவே ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹன் சுவாதி நக்ஷத்திரத்தன்றும், ஸ்ரீ ராமன் புனர்வசுநக்ஷத்திரத்தன்றும், ஸ்ரீ கஜேந்த்ரவரதன் ஹஸ்தத்தன்றும், ஸ்ரீ மன்னாதன் ரேவதி யன்றும் மாட வீதி புறப்பாடு கண்டருளுவார்கள். அதேபோல் ஸ்ரீ வேதவல்லித்தாயார் உத்திர நக்ஷத்திரத்தன்றும், மற்ற உத்ஸவங்கள் கலக்காத வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் ஸந்நிதிக் குள்ளேயே எழுந்தருளுவார்.

இதைத் தவிர ஒவ்வொரு ஆழ்வார் ஆசார்யார்களின் வார்ஷிக திருநக்ஷத்திரத்திற்கும் பெருமாளுக்கு அவர்களுடன் சாத்து முறை புறப்பாடு நடக்கும்.

சில முக்யமான உத்ஸவங்கள்

சித்திரை மாஸம்—இந்த மாஸத்தில் ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ப்ரஹ்மோத்ஸவம் நடைபெறு கிறது. சித்திரை நக்ஷத்திரத்தில் த்வஜாரோகணமாகி, ஒன்பது நாள் உத்ஸவம் கண்டருளி ஸ்ரவண நக்ஷத்திரத்தில் தீர்த்தவாரியாகி, அடுத்த நாள் ஸப்தாவரணம் நடக்கும். இந்த தினங் களில் காலை மாலை புறப்பாடுகள் கீழ்கண்ட வாஹநாதிகளில் கண்டருளுவார்.

	காலை	மாலை
1.	தர்மாதி பீடம்	புன்னைமரவாஹனம் (வேணுகோபாலன் திருக்கோலம்)
2.	சேஷவாஹனம் (பரமபதநாதன்)	ஸிம்ஹவாஹனம்
3.	கருடவாஹனம்	ஹம்ஸவாஹனம்
4.	சூரியப்ரபை	சந்த்ரப்ரபை

5. மோஹனவதாரம் (பல்லக்கில்)	ஹநுமந்த வாஹனம்
6. ஆநந்த விமாநம் (சூர்ணுபிஷேகம்)	யானை வாஹனம்
7. திருத்தேர்	தோட்ட திருமஞ்சனம்
8. வெண்ணைத் தாழி சேர்வை (பல்லக்கில்)	குதிரை வாஹனம்
9. ஆளும் பல்லக்கு	கண்ணாடி பல்லக்கு
10. ஸப்தாவரணம்-வெட்டிவேர் சப்பரம்.	

சித்திரை மாஸத்தில் இந்த ஸன்னதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ உடையவருக்கு தினம் இரண்டு வேளை புறப்பாடுகளுடன் உத்ஸவம் திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்தில் சாத்துமுறையாக முடியுமாறு நடக்கிறது. ஸாதாரணமாக எல்லா ஆழ்வார் ஆசாரியர்கள் உத்ஸவங்களிலும் பெருமாள் எழுந்தருளின போதிலும், உடையவருக்கு தனிப்படியாக புறப்பாடு நடப்பதற்கு ஒரு விசேஷமிருக்கிறது.

கலியுகத்தில் விசிஷ்டாத்வைத ஸ்தாபிதராக அவதரித்த ஸ்ரீ ராமாநுஜர் என்ற உடையவரின் அவதாரம் ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமியின் கடாக்ஷம் என்று கருதப்படுகிறது. இது விஷயம் பிள்ளைலோகஞ் ஜீயர் செய்தருளிய "ராமாநுஜார்ய திவ்ய சரிதை" என்னும் ஸ்ரீகோசத்தில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் :—

"ஸ்ரீமந் மஹாபூதபுரியிலே ஆஸூரி கேஸவப் பெருமாள் என்கிறவர் மாக மாஸத்தில் (வைகாசி மாஸம்) மயிலாபுரியில் கைரவணீ தீரத்திலே மஹதாஹ்வயருடைய அபிமாந ஸ்தலத்திலே "அஹம்ஹிஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா சம்ரபூரேவச" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அவன் அபீஷ்டத்தைக் கொடுக்குமவனாகையாலே, அப்படியே "பார்த்தன் தன் தேர் முன் நின்றானை" "அன்றைவர் தெய்வத் தேரினிற் செப்பிய கீதை" என்னும்படி உபதேசித்தருளின கீதோபநிஷதாசாரியனை பெருமாள் தாமே கேஸவ ஸோமயாஜியாரின் பத்னியான காந்திமதியம்மையாரின் கர்ப்பத்தில், ஸோமயாஜீ ஸ்வாமி செய்த புத்ரகாமேஷ்டி யக்ஞத்தின் பலனாக அவதாரம் செய்தார்". "ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதியே கீதையின் செம்மைப் பொருள் தெரியப்பாரினிற் சொன்ன விராமாநுசனாக" எழுந்தருளியது படியே, இவரது உத்ஸவத்தில் வேறு பெருமாள்களின் புறப்பாடுகள் ஸாதாரணமாக கலக்காமல் தனியே எழுந்தருளுவது மிக ஏற்றமானது.

வைகாசி—வஸந்த உத்ஸவம் சுக்லபக்ஷ தசமியில் முடியுமாறு ஏழுநாள்கள் நடைபெறும். பெருமாள் வஸந்த உத்ஸவ பங்களாவுக்கு காலையிலேயே எழுந்தருளி தினம் திருமஞ்சனம் ஆனபிறகு சாயங்காலம் அங்கு தோட்ட ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி ராத்ரி ஸன்னதிக்குத் திரும்பிவருகிறார். இந்த மாஸத்திலேயே ஸ்ரீமன்நாத ஸ்வாமிக்கும், ஸ்ரீவேதவல்லித் தாயாருக்கும் ஸன்னதிக்குள்ளேயே, ரேவதி நக்ஷத்திரத்தில் முடியுமாறு மூன்று நாட்கள் வஸந்த உத்ஸவம் நடைபெறுகிறது.

இந்த மாஸத்தில் காஞ்சீபுரம் ஸ்ரீவரதராஜன் உத்ஸவத்திற்குச் சரியாக இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீகஜேந்த்ரவரதருக்கு 10 நாள் உத்ஸவம் ஒரு வேளை புறப்பாட்டுடன் நடக்கிறது. நம்மாழ்வார் உத்ஸவம் விசாக நக்ஷத்திரத்தில் சாத்துமுறை. சுக்லபக்ஷ சதுர்த்தி கூடிய சுப தினத்தில் ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹ ஜயந்தி.

ஆனி—ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹ ஸ்வாமிக்கு ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமியைப் போல் 10 நாள் ப்ரஹ்மோத்ஸவம் நடைபெறுகிறது.

சுத்த பிரதமையில் ஆரம்பித்து ஏழுநாள் ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமிக்கு கோடை உத்ஸவம் வஸந்த உத்ஸவ பங்களாவில் நடைபெறுகிறது. தினமும் சாயந்திரம் பெருமாளும், உபய நாச்சியார்களும் தனித்தனியே தங்கத் தொட்டில்களில் அங்கு எழுந்தருளி ஊஞ்சல்

கண்டருளி, பிறகு ராத்ரி ஸந்நிதிக்குத் திரும்பி எழுந்தருளுகிறார்கள். பெரியாழ்வார் பரதத்வ நிர்ணய உத்ஸவம் ஆனிகருடன்-ஸ்வாதி நக்ஷத்திரம் சாத்துமுறை.

ஆடி—ஸ்ரீ ஆண்டாளுக்கு 10 நாள் திருவாடிப்பூர உத்ஸவம் நடைபெறுகிறது.

பௌர்ணமி தினத்தன்று ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி கஜேந்திர மோக்ஷ உத்ஸவம் கருடசேர்வையில் கண்டருளுகிறார். அதற்கு அடுத்த நாள் அவருக்கு "ஜேஷ்டாபிஷேகம்" வெகு விமர்சையாக நடைபெறுகிறது. அன்று ஒரு நாள்தான் பெருமாள் உபய நாச்சி மார்கள் சுய திருமேனியை திருமஞ்சன காலத்தில் ஸேவிக்கமுடியும். அன்று இரவே மறு படியும் ஸ்வர்ண கவசங்கள் சாத்தப்படும். இதே மாதிரி, இந்த ஜேஷ்டாபிஷேகத்திற்குப் பிறகு ஸ்வாதி நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ தெள்ளியசிங்கருக்கும் ரேவதி நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீமன்னாத ஸ்வாமிக்கும் ஜேஷ்டாபிஷேகங்கள் நடைபெறும்.

ஆவணி—சுத்த தசமியில் ஆரம்பித்து பிரதமையில் முடியுமாறு ஏழு நாள் பவித்ரோத் ஸவம் ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமிக்கு நடைபெறுகிறது. முதல் உத்ஸவத்தன்று பெருமாளுக்கு ஸதகலச திருமஞ்சனம் வெகு விமரிசையாக நடைபெறுகிறது.

இந்த மாஸத்திலேயே ஸ்ரீஜயந்தி உத்ஸவம் வருகிறபடியால் ஜயந்தியன்று கண்ணன் உத்ஸவம். மறுநாள் காலை கண்ணன் சின்னசேஷ வாஹன புறப்பாடும், சாயந்திரம் கண்ண னுடன் பின்னை வாஹனத்தில் ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி உரியடி புறப்பாடும் நடை பெறுகின்றன.

புரட்டாசி—நவராத்திரி ஒன்பது நாள்களும் ஸ்ரீ வேதவல்லித் தாயாருக்கு மிக உன்னத மான உத்ஸவம் நடைபெறுகிறது. கல்யாண மண்டபத்தில் ஜோடித்துள்ள கொலு மண்ட பத்தில் தாயார் வாஹனாதிகளில் எழுந்தருளுகிறார். மஹா நவமியன்று தாயாருடன் ஸ்ரீ மன்னாத ஸ்வாமியும் வருகிறார். விஜயதசமிக்காக ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி வஸந்த உத்ஸவ பங்களாவுக்குச் சென்று வன்னிமர பார்வேட்டை கண்டருளுகிறார்.

இம்மாதத்திய சனிக்கிழமைகள் இங்கு மஹா விசேஷமாகக் கொண்டாடப்படு கின்றன. மற்ற உத்ஸவங்கள் ஏற்படாமலிருந்தால், சனிக்கிழமை சாயந்திரம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் பெரிய வீதி புறப்பாடு கண்டருளுகிறார். ஸ்ரவணம் நக்ஷத்திரத்தன்று ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகன் சாத்துமுறை உத்ஸவம் நடைபெறும்.

ஐப்பசி—தீபாவளி உத்ஸவம் விமர்சையாக நடந்தேறிய பிறகு சுக்ல பிரதமையன்று ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமிக்கு அன்னகூட உத்ஸவம் நடைபெறுகிறது. விசேஷ தளிகைகள் அமுது செய்கிறார்கள். மணவாள மஹாமுனிகள் சாத்துமுறையன்று காலையில் ஸ்ரீ பார்த்த ஸாரதி ஸ்வாமிக்கு 'கைத்தல சேர்வை' என்று ஒரு விசேஷ ஸேவார்த்தம் நடக்கிறது. பெருமாள், உபயநாச்சிமார்கள் ஆஸ்தானத்திலிருந்து திருவாய்மொழி மண்டபத்திற்கு அர்ச்சகாள் கைத்தலத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டு வரும் ஸேவை எங்குமே கிடையாது என்று சொல்லலாம். திருவோணம், அவிட்டம், சதயம் இந்த மூன்று நக்ஷத்திரங் களில் முறையே ஸ்ரீ பொய்கையார், பூதத்தார், பேயார் இவர்களுடைய சாத்து முறைகள் நடைபெறும்.

கார்த்திகை—கைசிக ஏகாதசிக்கு மறுநாள் ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி வன போஜனம் கண்டருளுகிறார். வஸந்த உத்ஸவ பங்களாவுக்கு காலையிலேயே எழுந்தருளி திருமஞ்சனம் கண்டருளி மாலை தோட்ட பிரதக்ஷணம் ஆனபின் சன்னதிக்கு எழுந்தருளு கிறார். பிறகு பௌர்ணமியன்று திருக்கார்த்திகை உத்ஸவமான பிறகு பெருமாளுக்கு தைல காப்பு ஸமர்ப்பிக்கப்படுகின்றது. அன்று முதல், வைகுண்ட ஏகாதசி வரையில் எந்த ஸந்நதி யிலும் மூலவரை ஸேவிக்கமுடியாதபடி திரை சேர்க்கப்படுகிறது.

மார்கழி—வழக்கப்படி தனுர்மாஸம் ஆராதனம் நடைபெறுகிறது. இந்த மாதத்தில் தான் அத்யயன உத்ஸவம் எனப்படும் பகல் பத்து, இராப்பத்து உத்ஸவங்கள் இருபது

LIBRARY

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி திருக்கோலங்கள்

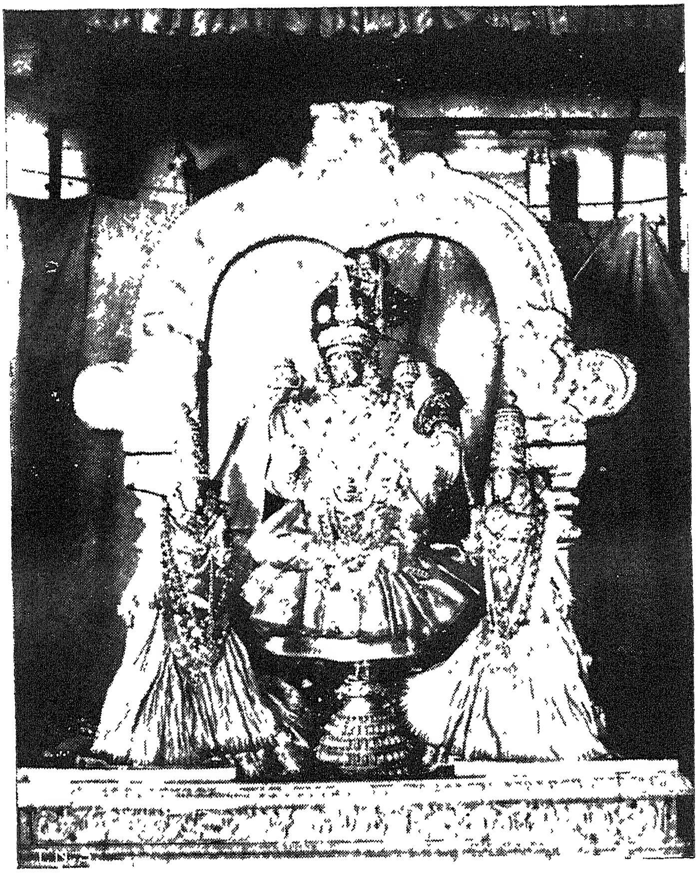

மோஹனாவதாரம்

PHOTO BY T N SRINIVASAN

(பகல்பத்து உத்ஸவம் - 10ம் நாள்)

நாள்கள் வெகு விமர்சையாக நடைபெறுகின்றன. பகல் பத்து உத்ஸவம் சுத்த பிரதமையில் தொடங்கி தசமியில் ஸமாப்தமாகிறது. வைகுண்ட (முக்கோட்டி) ஏகாதசியில் தொடங்கி பத்து நாள் இராப்பத்து உத்ஸவம் நடைபெறுகின்றது.

பகல் பத்து உத்ஸவம்—ஆழ்வார் ஆசாரியார்கள் திருவாய்மொழி மண்டபத்தில் கொலுவிருக்க, பெருமாளுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு திருக்கோலம் சமர்ப்பித்து முதலாயிரமும், பெரிய திருமொழியுமாக பாசுரங்கள் தினம் 200 வீதம் ஸேவையாகிறது.

திருக்கோல விவரங்கள்

1. வேங்கடக்ருஷ்ணன் (மூலவர் திருக்கோலம்)
2. வேணுகோபாலன்
3. காளிங்க மர்த்தனம்
4. கோதண்டராமன்
5. ஏணிக்கண்ணன்
6. பரமபத நாதன்
7. பகாசுரவதம்
8. பட்டாபிராமன்
9. ராதாகிருஷ்ணன்
10. நாச்சியார் திருக்கோலம் (மோஹனாவதாரம்)

வைகுண்ட ஏகாதசியன்று பெருமாள் சூரிய உதயத்திற்கு முன்பே சுவர்க்க வாசல் வழியாக கொட்டகைப் பந்தலுக்கு எழுந்தருளி சாயந்திரம் வரையிலும் ஆனந்த விமானத்தில் எழுந்தருளியிருப்பார். பிறகு இரவு திருமஞ்சனமும் வீதி புறப்பாடும் நடைபெறும். இதைப் போலவே பத்து நாள் உத்ஸவம் ஆகிறது. ஒன்பதாவது நாள் கோவர்த்தனகிரி திருக்கோலம் மிகவும் அழகாகயிருக்கும். சாத்துமுறை ஆன பிறகு ஒவ்வொரு நாளும் இசைக் கச்சேரி களுடன் ஏகாந்த ஸேவை நடைபெறும்.

இந்த மாதத்திலேயே கடைசி ஒன்பது நாள் ஆண்டாள் நீராட்ட உத்ஸவம் நடை பெறுகிறது.

தை—சங்கராந்தி பார் வேட்டை உத்ஸவம் நின்று விட்டதால் அன்றையதினம் நாலு வீதி புறப்பாடு நடக்கிறது. பெருமாளுக்கு தைமாஸ பௌர்ணமி யன்று தைபூச உத்ஸவம் நடைபெறுகிறது. ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி 'காளிய மர்த்தன' திருக்கோலத் துடன் பெரிய தெருவுக்கு எழுந்தருளி அங்கு கதிர் அலங்காரமாகித் திரும்பி எழுந்தருளுவார்.

ரதஸப்தமியன்று காலே சூரியப்ரபையிலும், இரவு சந்த்ரப்ரபையிலும் விசேஷ திருவாபரணங்களுடன் பெரிய வீதி புறப்பாடு நடக்கிறது.

மாசி—அமாவாஸை முதல் தெப்போத்ஸவம் வெகு விமரிசையாக கைரவிணி புஷ்கரிணி யில் எல்லா எம்பெருமான்களுக்கும் நடக்கிறது. முதல் மூன்று நாள் ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி தெப்பம். இதில் 3-ம் நாள் பெருமாளுக்கு நீராழி மண்டபத்தில் திருமஞ்சனம் கண்டருளி தெப்பத்திலேயே இருக்கிறார். இதன் பிறகு ந்ருஸிம்ஹ ஸ்வாமி, ராமர், வரதராஜன், மன்னாதன் முதலியவர்களுக்கு ஒவ்வொரு நாள் தெப்பம் நடைபெறுகிறது.

தெப்ப உத்ஸவம் ஆனவுடனேயே ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி தவன உத்ஸவம் ஐந்து நாள் சுத்த தசமியில் முடியுமாறு நடக்கிறது. தினம் பெருமாள் காலேயில் தவன உத்ஸவ பங்களாவுக்கு எழுந்தருளி திருமஞ்சனமான பிறகு, சாயந்திரம் பங்களா சுற்றி வந்து, இரவு திரும்பி ஸந்நிக்கு எழுந்தருளுவார்.

இதேமாதிரி ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹருக்கு சுவாதி, விசாகம், அனுஷம் நக்ஷத்திரம் கூடிய தினங்களில் மூன்று நாளும், ஸ்ரீ கஜேந்தர வரதனுக்கு ஹஸ்தம் கூடிய தினத்திலும் தவன உத்ஸவம் நடைபெறுகின்றது. மூல நக்ஷத்ர தினம் ஸ்ரீ வேதவல்லி சமேத ஸ்ரீ மன்னாதருக்கு தவன உத்ஸவம் ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகளுடன் நடைபெறுகிறது.

மாசிமாதம் பௌர்ணமியன்று பெருமாள் மாசி மகோத்ஸவம் கண்டருளுகிறார். ஸூர்யோதயத்தின்போது கருடவாஹனரூடராய் ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி சமுத்திரக் கரைக்கு எழுந்தருளி, வாஹனத்துடன் ஜலத்தில் மூன்று தடவை சென்ற பிறகு அங்கு போட்டிருக்கும் ஒரு பந்தலில் எழுந்தருளுவார். பிறகு சக்கிரத்தாழ்வாருக்கு திருமஞ்சனமாகி அவர் தீர்த்தம் ஸாதிக்கும் பொழுது எல்லாரும் ஸமுத்ர ஸ்நாநம் செய்வது மிகப் புனிதமாகக் கருதப்படுகிறது. சாயந்திரம் பெருமாள் சேஷவாஹனத்தில் பரமபத நாதன் திருக்கோலத்துடன் பெரிய வீதி புறப்பாடு கண்டருளுவார்.

ப்ரஹ்மாண்ட புராணத்திலுள்ள ஸ்தல புராணப்படி மாசிமாஸம் சுத்த சுக்கிலபக்ஷ துவாதசியன்று இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ வேதவல்லித்தாயாருக்கும் ஸ்ரீ மன்னாத ஸ்வாமிக்கும் திருக்கல்யாணம் பிருகுமஹரிஷி செய்ததாகச் சொல்லியிருப்பதைக் குறித்து தாயார் திருக்கல்யாண உத்ஸவம் அன்று நடைபெறுகிறது. அன்று வைதீக முறையில் ஹோமாதிகள் வளர்த்து திருக்கல்யாண உத்ஸவமும், அடுத்த நாள் ஸன்னதிக்குள்ளே ஊர் வலமும் வெகு விமர்சையாக நடக்கின்றன.

பங்குனி—ஸ்ரீ ராமருக்கு ஸ்ரீராமநவமி உத்ஸவம் 9 நாள் ஒருவேளை புறப்பாட்டுடன் நடக்கின்றது. 3-ம் நாள் காலை கருடவாகனத்தில் ஸ்ரீ ராமர் ஸேவை சாதிக்கிறார்.

பல்லவ உத்ஸவம் பங்குனி உத்திரத்தில் முடியுமாறு ஐந்து தினங்கள் முந்தி தொடங்கி நடக்கிறது. கல்யாண மண்டபத்தில் ஸ்ரீ மன்னாத ஸ்வாமி எழுந்தருளி யிருக்க தினமும் 'ப்ருந்தாரண்ய' ஸ்தல மாஹாத்ம்யம் படித்து விளக்கப்படும். பிறகு ஸ்ரீ மன்னாத ஸ்வாமி பெரிய வீதி எழுந்தருளுவார். பங்குனி உத்திரத் திருநாளன்று ஸ்ரீ மன்னாத பெருமாளுக்கும் ஸ்ரீ வேதவல்லித்தாயாருக்கும் திருக்கல்யாண உத்ஸவம் தாயார் ஸன்னதியில் நடைபெறும். அடுத்த நாள் ஸன்னதி பிராகாரத்தில் இருவரும் ஊர்வலம் வருவார்கள்.

பங்குனிமாஸத்தில் யுகாதி உத்ஸவம் நடைபெறும். ஸாதாரணமாக அப்பொழுது ஸ்ரீராமநவமி உத்ஸவம் தொடங்குவதால் ஸ்ரீராமரின் முன்னிலையில் புதுப் பஞ்சாங்கம் ஸ்ரவணம் நடைபெறும். அப்படியில்லாவிட்டால் ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி எழுந்தருளி அவருக்கு முன்பாகப் பஞ்சாங்கம் படிப்பார்கள்.

மேற்சொன்ன உத்ஸவங்களுடன், மாதா மாதம் ஆழ்வார் ஆசார்யர்களின் ஜன்ம நக்ஷத்திரங்களான உத்ஸவங்கள் நடைபெறுகின்றன. பொதுவாக அந்த உத்ஸவங்களுக்கு ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி எழுந்தருளி திருமஞ்சனம் கண்டருளி, பிறகு திருப்பாவை சாற்றுமுறையைக் கடாக்ஷித்து, ஸாதாரணமாக, பெரியவீதி புறப்பாடு கண்டருளி, பிறகு சாற்றுமுறையாகி தீர்த்த விநியோகங்கள் முடிந்த பிறகுதான் ஆஸ்தானம் எழுந்தருளுவார். சில சமயங்களில் இதர உத்ஸவங்கள் ஏற்படுமாயின், அதற்குத் தகுந்தாற்போல் திருநக்ஷத்திர உத்ஸவங்கள் கொண்டாடப்படும். ஆனால் பொதுவாக இந்த திவ்ய தேசத்தில் ஆசார்ய ஸேவை மிக சிலாக்யமாகவும் உபசாரத்துடனும் நடப்பது நோக்கத்தக்கது. இதில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருக்கு சித்திரை மாதத்தில் நடக்கும் பத்து நாள் வார்ஷிக உத்ஸவத்தில் பெருமாள் எழுந்தருளுவது கிடையாது என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். சில மாதங்களில் தமிழ் வருஷப் பிறப்பு, ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி விடாயாற்றி உத்ஸவம், வஸந்த உத்ஸவம் இவைகள் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் உத்ஸவத்தில் நேரிட்டால் அப்போது மாத்திரம் பெருமாள் எழுந்தருளுவார். சக்ரவர்த்தி திருமகன் உத்ஸவம் நேரிட்டால் சக்ரவர்த்தி திருமகனும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் சேர்ந்தாற்போல் வீதி புறப்பாடு நடக்கும்—இது கோயிலின் அனாதி ஆசாரம்.

இந்த உத்ஸவங்களைத் தவிர ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி வருஷத்திற்கு ஒரு தரம் சைதாப்பேட்டைக்கு அருகில், அடையாற்றின் கரையிலுள்ள "ஈக்காட்டுத் தாங்கல்" என்னும் கிராமத்திற்கு எழுந்தருளுகிறார். ஸூர்யோதயத்திற்கு முன்பாகவே கோவிலை விட்டுப் புறப்பட்டு, மைலாப்பூர், ஆழ்வார்பேட்டை, மாம்பலம் வழியாக எழுந்தருளி, ஈக்காட்டுத் தாங்கலில் திருமஞ்சனம் கண்டருளி, சாயந்திரம் அடையாற்றில் 'திரு ஊறல்' உத்ஸவம் ஆன பிறகு, ஸன்னதிக்குத் திரும்பி எழுந்தருளுகிறார்.

கடைசியாக ஒரு சுயவிக்ஞாபனம். அடியேன் பால்யம்முதல் இந்த திவ்யதேச வாசியாயிருந்து, ஸ்ரீபார்த்தஸாரதியின் பரிபூர்ண க்ருபாகடாக்ஷத்திற்கு பாத்திரமாயிருக்கிறேன். இந்த எம்பெருமானை போட்டோ பிடிக்கக்கூடாதென வெகு நிர்ப்பந்தங்களிருந்தும் அடியேன் அனேகரின் உதவியால் இந்த திவ்ய க்ரந்தத்தில் உள்ள அனேக உன்னதமான அவசரங்களைப் போட்டோ பிடிக்க ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி கடாக்ஷித்தருளினர். இந்த மேன்மையான படங்கள் சகலருக்கும் எவ்வாறு உபயோகமாகும் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, எனது ஆப்த நண்பரும், ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி ஸன்னதி அர்ச்சக மிராசுதாரருமான ஸ்ரீநெம்மிலி அனந்தபட்டாசாரியார், இந்த திவ்யதேசத்து ஸ்தலபுராண ஓலைச் சுவடியைக்காட்டி, இதை நாம் பிரசுரிக்கலாமென்று வற்புறுத்தினர். இதன் காரணமாக இந்த க்ரந்தத்தை சமீபத்தில் பரமபதித்த வித்வான் ஸ்ரீ அ. வி. நரஸிம்ஹாசாரியார் ஸ்வாமியின் உதவியைக் கொண்டு தமிழில் எழுதிப் பொழிப்புரையும் செய்தேன். இவைகளைப் ப்ரசுரிக்க உத்தேசித்துக் கொண்டிருந்தபோது ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி ஸன்னதி தர்மகர்த்தாவும், எனது நீண்டகால நண்பருமான ஸ்ரீவானமாமலை வீரராகவாசாரியார் ஸ்வாமி இதை தேவஸ்தான வெளியீடாகவே பிரசுரிப்பதாக முன்வந்தார். ஆகையால் அடியேன் உடனே இந்த க்ரந்தங்கள், என்னிடமிருக்கும் ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி முதலிய எம்பெருமான்களின் எல்லா போட்டோக்கள் சகலத்தையும் அவருக்குக்காட்டி இந்தப் பிரசுரம் ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமியின் திவ்ய சரணாரவிந்தங்களில் ஈடுபட்டுள்ள அனேக பக்த பாமரர்களுக்கு உபயோகப்படும்படி ஸமர்ப்பித்தேன். எல்லாம் கீதாசாரியனின் லீலா விநோதங்களே. இந்த க்ரந்தம் கூடிய சீக்கிரம் ப்ரசுரமாகி வெளிவர அடியேனால் முடிந்தவரையிலும் சகாயம் செய்ய பலத்தையும் உத்ஸாகத்தையும் அந்த லோகாசாரியரான ஸ்ரீபார்த்தஸாரதியே தந்தருளியதற்கு அடியேன் அவரிடம் எனது சொல்லமுடியில்லா க்ருதக்ஞதையைச் செலுத்தயியலாதவனாயிருக்கிறபடியால் அதையும் அவரே க்ஷமித்தருளவேண்டுமென்று ஸதா பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஸ்ரீப்ருந்தாரண்ய நிவாஸாய பலராமாநுஜாயச |
ருக்மிணீ ப்ராணநாதாய பார்த்த ஸூதாய மங்களம் ||

ப்ரஹ்மோத்ஸவம்—முதல் நாள்

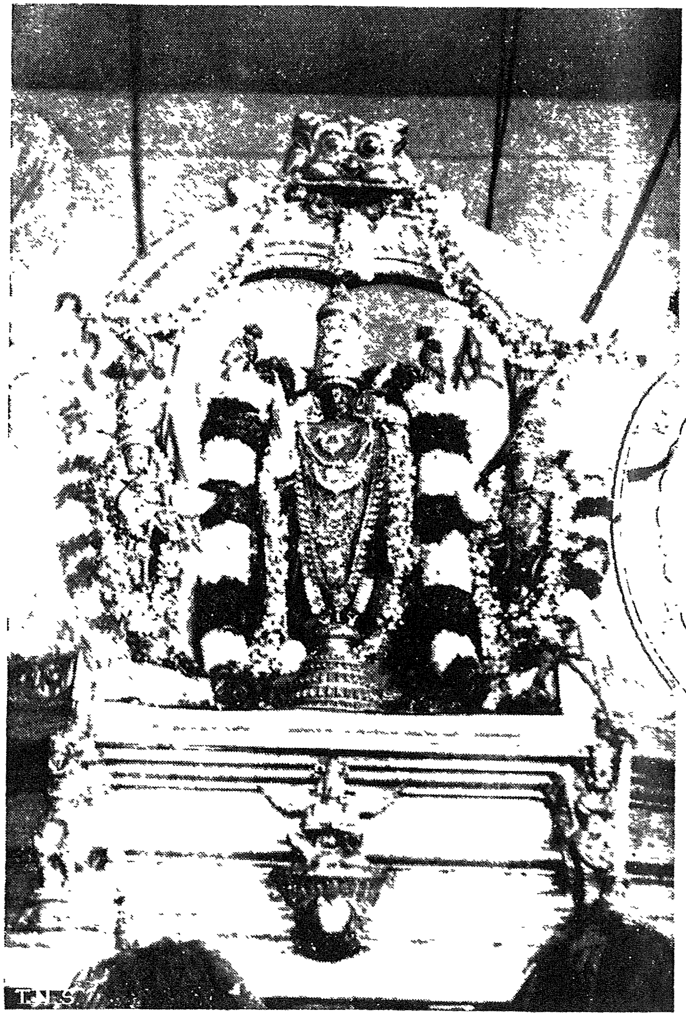

தர்மாதிபீடம் PHOTO BY T. N. SRINIVASAN

ப்ரஹ்மோத்ஸவம் இரண்டாம் நாள்

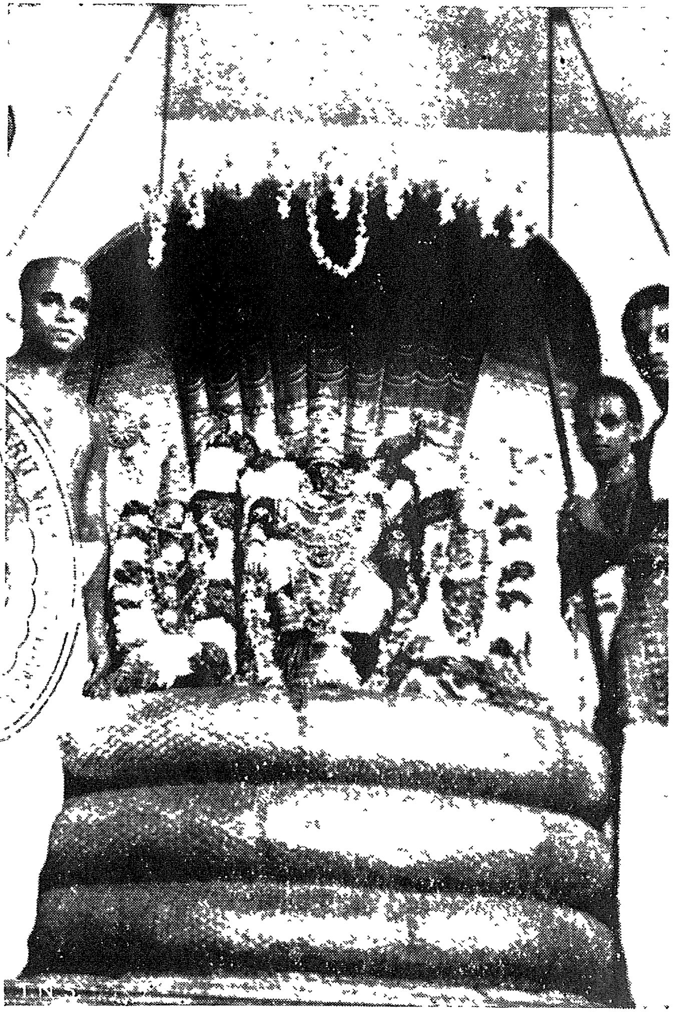

சேஷவாஹனம் PHOTO BY T. N. SRINIVASAN

முன்னுரை

ஸ்ரிய:பதியாய் அபாரகாருணிகனான ஸர்வேஸ்வரன் ப்ரளயகாலத்திலே உரைமெழுக்கிற் பொன்போலே மூலப்ரக்ருதியில் அழுந்தியிருக்கிற ஆத்மவர்க்கங்களைப் பார்த்து, தயமானமனுவாய்க்கொண்டு "பல்லுயிர்க்கும ஆக்கை கொடுத்தளித்த கோனே" என்கிறபடியே அவைகள் கரைமரஞ்சேரும்படி அவற்றிற்குக் கரணகளேபரங்களைக் கொடுத்தருளினான். "தன்னை வணங்கவைத்த கரணமிவை" என்றும், "மலர்நாடி நாடோறும் நாரணன் தன் வாடாத மலரடிக்கீழ் வைக்கவே வகுக்கின்று" என்றும் சொல்லுகிறபடியே தன்னையடைந்து உஜ்ஜீவித்தற்காகக் கொடுத்த கரசரணாதி அவயவங்களைக்கொண்டு அந்த எம்பெருமான் நினைவின்படி நடவாதே அந்த ஆத்துமாக்கள் ஆக்கையின் வழியுழன்று ஶப்தாதி விஷயப்ரவணங்களாய், யாற்றைநீந்தக்கொடுத்த தெப்பத்தைக் கொண்டு அக்கரையேறாதே நீர்வாக்காலே கடலிற்புகுவாரைப்போலே கர்மப்ரவாகத்தாலே பிறவிக்கடலிலே புக்கு அநர்த்தப் படுவனவாயின. அது கண்டு தயாளுவான பகவான் "கலைகளும் வேதமும் நீதி நூலும் கற்பமும் சொற்பொருள் தானும் நீர்மையினாலருள்செய்து" என்றும், "தொண்டே செய்தென்றும் தொழுது வழியொழுகப், பண்டே பரமன் பணித்த பணிவகை" என்றும் சொல்லுகிறபடியே தன் பேரருளினால் "துர்லபோ மாநுஷோ தேஹ:", "அரிதரிது மானிடராத லரிது" என்கிறபடியே அரியஜந்மாக்களாய் ஆறறிவுயிரான மநுஷ்யர்களின் பொருட்டு ஶாஸ்த்ரப்ரதானம் பண்ணினான். அப்போதும் அவர்கள் ஆத்மாபஹாராதிகளைப் பண்ணிக் கொண்டு நன்னெறி யல்லா நெறியிலே செல்வதுகண்டு, பர வ்யூஹ அந்தர்யாமி ரூபங்களைக் கொண்டுள்ள ஸர்வேஸ்வரன் ஓலைப்புறத்துச் செல்லாத நாட்டை எடுத்து விட்டுக் குறும் பறுக்கும் ராஜாக்களைப்போலே "நாமே போய் இவர்களை வாரிப்பிடியாகப் பிடித்துக் கொண்டுவரவேணும்" என்று ராம க்ருஷ்ணாதியான விபவ அவதாரங்களைப் பண்ணிப் படாதனபட்டுத் திருத்தப்பார்த்தும், அப்பரமனது பெருமையை யறியமாட்டாதே அந்த அவதார மூர்த்ததைத் தம்மைப்போன்ற மானுடமாகவே எண்ணி அவமதித்தும் எதிரம்புகோத்தும் கேட்பார் செவிசுடு கீழ்மைவசவுகளே வைதும் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய் அவனைக் கிட்டாமை யன்றிக்கே "த்வம் மே" என்றால் "அஹம்மே" என்று எதிரிட்டுக் கொண்டு தாழ்கதிகளிலே விழுகிறபடியைக் கண்டான். "விஜாதீயனான நம்மால் இவர்களைத் திருத்தவொண்ணாது" என்று பார்த்து, பார்வைமிருகத்தைக்கொண்டு மிருகம் பிடிப்பாரைப் போலே மநுஷ்ய ஸஜாதீயரான ஆழ்வாராதிகளைக் கொண்டு ஜகத்தைத் திருத்தவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, தனது திவ்யாபரணங்களென்ன திவ்யாயுதங்களென்ன இவை முதலானவற்றைக் கடாட்சித்து அவதரிக்குமாறு நியமிக்க, அவர்களும் த்ராவிடபூபாகத்திலே நாநாவர்ணங்களில் அவதரித்துள்ளார் சிலரிடத்து ஆவேசித்து நிற்க, ஸர்வேஸ்வரனும் அப்படிப்பட்டவர்க்கு மயர்வறமதிநலமருளி அவர்கள் மூலமாக ஸர்வாதிகாரமான த்ராவிட ப்ரபந்தத்தை ப்ரகாசிப் பித்தருளினான்.

அப்படி ஆவிர்ப்பவித்த ஆழ்வார்களால் மங்களாஶாஸநம் செய்யப்பெற்ற திவ்ய க்ஷேத்ரங்கள் உகந்தருளினநிலங்கள் என்று நம்மாசார்யரால் பாராட்டப்படும். அப்படி பாராட்டப்பெற்ற திவ்ய ஸ்தலங்கள் நூற்றெட்டு. "ஈரிருபதாஞ்சோழம் ஈரொன்பதாம் பாண்டி, ஓர்பதின் மூன்றாம்மலைநாடு ஓரிரண்டாம், சீர்நடுநாடு ஆறோடீரெட்டுத் தொண்டை யவ்வடநாடு ஆறிரண்டு, கூறு திருநாடு ஒன்றாக்கொள்" என்ற வெண்பாவினால், பிள்ளைப் பெருமாளையங்கார் சோழநாட்டுத் திருப்பதிகள் நாற்பது என்றும், பாண்டிய நாட்டுத் திருப்பதிகள் பதினெட்டு என்றும், மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள் பதின்மூன்று என்றும், நடுநாட்டுத் திருப்பதிகள் இரண்டு என்றும், தொண்டை நாட்டுத் திருப்பதிகள் இருபத்திரண்டு என்றும், வடநாட்டுத் திருப்பதிகள் பன்னிரண்டு என்றும், திருநாடு ஒன்று என்றும் கூறியதுமன்றி, அந்த நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளையும் நூற்றெட்டுவெண்பாக்களாற் பாடியுள்ளார். வேதாந்த தேஶிகனும் இந்த நூற்றெட்டுத் திவ்ய தேஶங்களையும் புகழ்ந்து மங்களாஶாஸநஞ் செய்தருளி யுள்ளார். இந்த நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளில் வ்யூகமூர்த்தி எழுந்தருளியுள்ள திருப்பாற் கடலும், பரத்துவநிலையான திருநாடும் தவிர, மற்றை நூற்றாறு திருப்பதிகள்

சேதநர்க்கு இஹலோகத்தில் தரிசித்து அநுபவித்தற்கு உரியனவாகும். இப்படியான அர்ச்சையையே "பின்னானார் வணங்குஞ்சோதி" என்று திருமங்கை மன்னன் போற்றியுள்ளார். மற்றும் "இதுதான் ஶாஸ்த்ரங்களால் திருத்தவொண்ணாதே விஷயாந்தரங்களிலே மண்டி விமுகராய்ப்போரும் சேதநர்க்கு வைமுக்யத்தை மாற்றி ருசியை விளைக்கக்கடவதாய், ருசி பிறந்தால் உபாயமாய், உபாயபரிக்ரகம் பண்ணினால் ஸ்லாக்யமுமாயிருக்கும்" என்று நம் பிள்ளை லோகாசார்யரும் அருளிச்செய்துள்ளார். ஆகவே, நமக்குத் தஞ்சமாவது அர்ச்சாவதாரமே யென்பது திண்ணம். இவ்விஷயத்தையே ருஷிகளும் "ப்ரதிமாஸ்வப்ரபுத்தாநாம்" என்று பேசியுள்ளார்: விழிப்பான அறிவில்லாதார்க்கு, அர்ச்சையிலே (நன்மை விளையும்) என்பது, இதன் தாத்பர்யம்.

ப்ரக்ருதம் ராஜதானீ நகரமான சென்னையிலிருப்பதும் "தொண்டை நன்னாடு சான்றோருடைத்து" என்று புகழப்படுகிற தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதியுமான திருவல்லிக்கேணியென்ற இந்தத் திவ்யதேஶம், "கோயில் திருமலை பெருமாள்கோயில்" என்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களால் பாராட்டிப் பேசப்படுகிற திவ்யதேசங்களின் எம்பெருமான்களைக் கொண்டுள்ளது. எங்ஙனேயென்னில்?—ஸ்ரீரங்கநாதனே, மந்நாதனென்று பேர்பூண்டு ஶயநத் திருக்கோலமாக ஸேவை ஸாதிக்கிறார்: இவரே இந்தத் திவ்யதேஶத்திலெழுந்தருளியுள்ள பஞ்சமூர்த்திகளுள்ளும் பிராதாநமானவர்: இது இந்த ஸ்தலத்தில் திருவவதரித்தவராகிய பேயாழ்வாருடைய ஶிஷ்யரான பக்திஸாரரென்கிற திருமழிசைப் பிரான் அருளிச்செய்த "தாளால் உலகமளந்த அசைவேகொல், வாளாகிடந்தருளும் வாய்திறவான், நீளோதம் வந்தலைக்கும் மாமயிலை மாவல்லிக்கேணியான், ஐந்தலைவாய் நாகத்தணை" என்ற நான்முகன் திருவந்தாதிப் பாசுரத்தால் விஶதமாம்: ஸ்தலபுராணத்தாலும் இந்த விஷயம் தெளிவுபெறும். திருவேங்கடமுடையானே வேங்கட க்ருஷ்ணன் என்று திருநாமம் பூண்டு தன்னை ஸேவிப்பார்க்கு அந்தத் திருவேங்கடமுடையானது ஸ்மரணம் உண்டாகும்படி அகலகில்லேனிறையுமென்று அலர்மேல் மங்கையுறைமார்பனாய் ஸேவை ஸாதிக்கிறார். இந்தப்பெருமான் முமுக்ஷுக்களுக்குப் பரமோத்தேஶ்யமான சரமஶ்லோகத்தைப் பார்த்தனை வியாஜமாகக் கொண்டு ப்ரஸாதித்த கீதாசார்யனாய், "கோல் கையிற்கொண்டு பார்த்தன் தன் தேர்முன்னின்ற" பார்த்தஸாரதியாகவும் இருப்பது, பின்னும் ஓரேற்றமாம். இந்த எம்பெருமானே எம்பெருமானார் என்றும் உடையவரென்றும் பாராட்டப்படுகிற நம் தர்ஶநஸ்தாபநாசார்யரின் திருவவதாரத்துக்கு ஹேதுபூதராவர். பேரருளாளனை வரதனே தன்னுடைய நாமாவுக்கு ஏற்றபடி "அவாஹநபரிஷ்க்ரியம் பதகராஜம் ஆரோஹத: கரிப்ரவரப்ரும்ஹிதே பகவதஸ் த்வராயை நம:" என்கிற பாராட்டுக்குத் தக கஜேந்த்ரவரதனை மூலமூர்த்தியாகவும் அபயஹஸ்தத்துடன் வரத ஹஸ்தத்தையும் கொண்ட உத்ஸவமூர்த்தியாகவும் ஸேவை ஸாதிப்பதும் இந்தத் திவ்யதேஶத்திலேயுள்ள தொன்றாம்: ஆகவே, கோயில், திருமலை, பெருமாள்கோயில் என்ற மூன்று திவ்யதேஶங்களையும் இங்கே ஒருங்கே காணலாம். மற்றும் "எங்குமுளன் கண்ணனென்ற மகனைக் காய்ந்து, இங்கில்லையாலென்று இரணியன் தூண்புடைப்ப, அங்கு அப்பொழுதே அவன் வீயத்தோன்றிய என், சிங்கப்பிரான் பெருமை ஆராயும் சீர்மைத்தே" என்று நம்மாழ்வார் ஈடுபட்டருளிய சிங்கப்பிரானை "பள்ளியிலோதி வந்ததன் சிறுவன் வாயிலோராயிர நாமம், ஒள்ளியவாகிப் போத ஆங்கதனுக்கு ஒன்றுமோர் பொறுப்பிலனாகிப், பிள்ளையைச்சீறி வெகுண்டு தூண்புடைப்பப் பிறையெயிற்றனல் விழிப் பேழ்வாய்த், தெள்ளியசிங்க மாகியதேவைத் திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே" என்றும், "கற்பார் இராமபிரானையல்லால் மற்றும் கற்பரோ" என்று விபவாவதாரங்களில் வைத்துக் கொண்டு ஆழ்வாரின் ஈடுபாட்டிற்கு எல்லைநிலமான சக்ரவர்த்தித் திருமகனை "பரதனும் தம்பி சத்துருக்கனனும் இலக்குமனோடு மைதிலியும், இரவு நன்பகலும் துதிசெய்யநின்ற இராவணாந்தகனை யம்மானை, குரவமே கமழும் குளிர்பொழிலூடு குயிலொடு மயில்கள் நின்றால, இரவியின் கதிர்கள் நுழைதல்செய் தறியாத் திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே" என்றும் திருமங்கைமன்னன் மங்களாஶாஸநம் செய்தருளியுள்ளார்: இந்தத் திவ்யதேஶத்தை ஆழ்வார்கள் நேரே வந்து ஸேவித்து மங்களாஶாஸநம் செய்தருளினார்கள் என்பது அந்தப் பாசுரங்களின் பொருளை ஆராய்வதால் நன்குதெரியலாம். மேலும் இந்த திவ்யதேசம்

முதலாழ்வார்களில் "பேயரே யெனக்கு யாவரும் யானுமோர், பேயனே யெவர்க்கும் இது பேசியென்" என்று சாமானியமனிதரைப் பேய்போல எண்ணித் தனிப்பட்டு ஒழுகியதனால் உலகோரால் 'பேயன்' என்றும், ஞானிகள் ஞானபரிபாகத்தைக் கண்டு 'மஹாந்' என்ன அதனால் மஹாந் என்றே சாதுக்களின் ஸமூஹத்தில் பேர்படைத்துமுள்ளவரான பேயாழ்வாரின் திருவவதாரஸ்தலமுமாகும்: எவ்வாறெனில்?—"மயிலைத் திருவல்லிக்கேணி" என்றும், "மாமயிலை மாவல்லிக்கேணி" என்றும் திருவல்லிக்கேணியை மயிலையோடு சேர்த்துக் கூறுதல் மரபு ஆதலாலும், திருவல்லிக்கேணி என்ற நாமதேயத்துக்கு நிரூபகமான அல்லிமலரினின்றுமே பேயாழ்வார் திருவவதரித்தாரென்பது "ஜாதம்...மணிகைரவாந்தாத்" என்பதிற் பெறப்படுவதாலும், இங்கு எழுந்தருளியுள்ள ஆழ்வார்க்குப் பத்துநாளை யுத்ஸவமும் விடாயாற்றியும் இன்றைக்கும் நடந்துவருவதோடு தனிக்கோயிலும் அதன் நிர்வாகமும் ஸமீபகாலம் வரையில் தனிப்பட நடந்துவந்திருத்தலாலும், முதலாழ்வார்களில் மற்றையிருவரும் யதோக்தகாரியையும் தலசயனத்துறைவாரையும் சார்ந்து திருவவதரித்திருப்பது போலவே, இவ்வாழ்வாரும் பள்ளிகொண்ட மந்நாதனைச் சார்ந்தே திருவவதரித்தவ ரென்று அறிஞரான பெரியோர் சொல்லக்கேட்டிருப்பதாலுமாம். மற்றும் இந்தப் பேயாழ்வாருடைய ஸிஷ்யரான திருமழிசைப் பிரான் இந்த க்ஷேத்ரத்தில் சில நூற்றாண்டுகள் யோகத்திலெழுந்தருளியிருந்தாரென்று ஐதிஹ்யமும் உண்டு.

இப்படி ஏற்றம்பெற்ற இந்தத் திவ்யதேசத்தினுடையவும் மூர்த்திகளினுடையவும் தீர்த்தங்களினுடையவும் பெருமைகளையெல்லாம் பரக்கப்பேசுவது, ப்ரஹ்மாண்ட புராணாந்தர்கதமான ப்ருந்தாரண்ய க்ஷேத்ர மாஹாத்ம்ய மென்பது: இதற்கு முன்னரே மணிப்ரவாள ரூபமான வ்யாக்யானமும் இட்டு அந்த புராண படனம் ப்ரதி வருஷமும் பங்குனி மாதத்தில் நடக்கும் பல்லவோத்ஸவத்தில் மன்னாதன் முன்னிலையில் ஸேவிக்கப்பட்டும் வருகிறது. "இவ்வாறுள்ள இந்த ஸ்தலபுராண ஸ்ரீகோசம், இந்த திவ்யதேஸத்தின் மாஹாத்ம்யத்தை அறிந்துகொள்ளவேணுமென்கிற ஆஸ்திகர்க்கு மிகவும் உபயோகமாகும்படியும் மற்றும் ஸுப்ரபாதம் முதலியன சேர்க்கப்பட்டும் எம்பெருமான் திருவுருவப்படங்கள் அமைந்தும் நல்ல ரீதியில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இதிலடங்கிய விஷயங்களையெல்லாம் விஷய சூசிகை முதலியவற்றால் தெளியலாம். இது மஹான்களுக்கு ஆமோதஸ்தாநமாய் நல் விருந்துமாகும்.

இந்த ஸ்தலத்தில் ப்ராசீநவாஸிகளாகி ஸ்ரீ உ.வே. வானமாமலை சடகோபாசார்யர் ஸ்வாமி முதல் நான்குதலைமுறையாகவே இந்த ஸ்ரீபார்த்தஸாரதிஸ்வாமி தேவஸ்தாநத்தில் தர்மகர்த்தாவாக வருபவர்களும் ஷை ஸந்நிதியின் அபிவ்ருத்தியில் மிகுந்த ஊக்கங்கொண்டிருப்பவர்களுமாகிய ஸ்ரீவானமாமலை குடும்பத்தவரான தர்மகர்த்தா ஸ்ரீமாந் வா. வீரராகவாசார்யர், பி. ஏ. பி. எல் அட்வோகேட் இந்த ஸ்தலபுராணம் நல்ல ரீதியாக அச்சிடப்பட்டு வெளிவரவேண்டுமென்று பெருமுயற்சியெடுத்துக்கொண்டு பாடுபட்டனர். அதனால் இந்த ஸ்தலபுராணம் மிகவும் சிறந்தமுறையில் வெளிவந்துள்ளதால் ஆஸ்திகர்கட்கெல்லாம் பரம ஸந்தோஷத்தையுண்டாக்குமென்று நம்புகிறேன்.

இப்படிக்கு,

வை. மு. கோபாலக்ருஷ்ணமாசார்யன்.

ப்ரஹ்மோத்ஸவம் மூன்றாம் நாள்

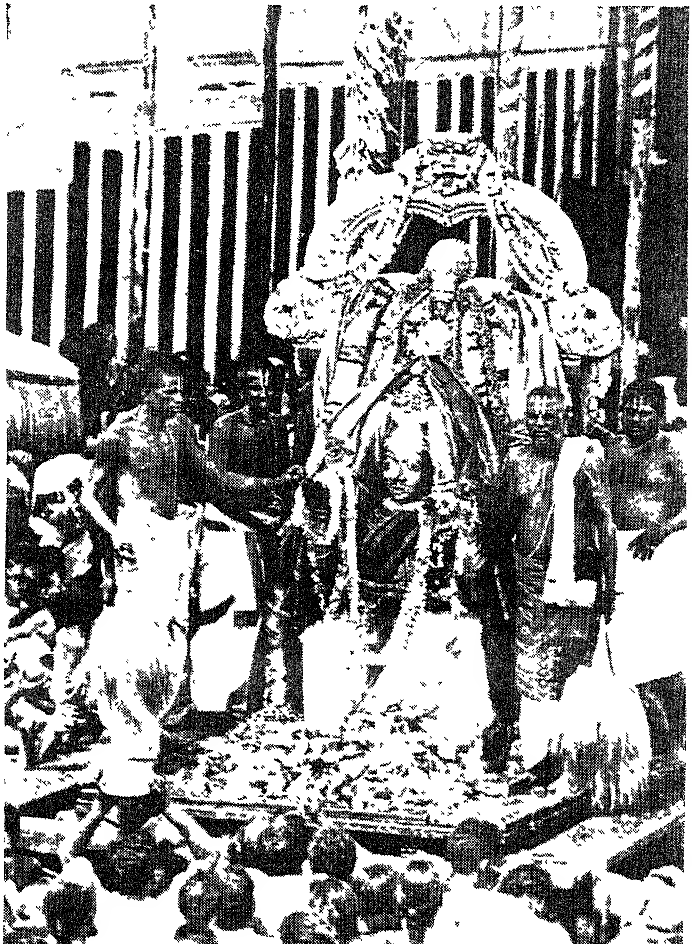

கருடசேர்வை

திருவல்லிக்கேணி விஷயமாக ஆழ்வார்களின் மங்களாஸாஸநப் பாசுரங்கள்

பேயாழ்வார்-மூன்றாந்திருவந்தாதி 16-ம் பாசுரம்

வந்துதைத்த வெண்டிரைகள் செம்பவள வெண்முத்தம்*
அந்தி விளக்கு மணிவிளக்காம்*—எந்தை
ஒருவல்லித் தாமரையாள் ஒன்றியசீர் மார்பன்*
திருவல்லிக்கேணியான் சென்று.

*ஒரு அல்லிதாமரையாள்—*அழகிய இதழ்களை உடைய தாமரைப் பூவை இருப்பிடமாகவுடைய பிராட்டி.* சென்று ஒன்றியசீர் மார்பன்—*வந்து பொருந்திய அழகிய திருமார்பையுடையவனும்.* வந்துதைத்த வெண்திரைகள் செம்பவளம்வெண்முத்தம்—*வந்து வீசுகின்ற வெளுத்த அலைகளிலுண்டான சிவந்த பவழங்களும் வெளுத்த முத்துக்களும்.* அந்தி விளக்கும் அணிவிளக்கு ஆம்—*ஸந்தியாகாலத்தை விளக்குகின்ற மங்கள தீபங்களாக ஆகப்பெற்ற.* திருவல்லிக்கேணியான்—*திருவல்லிக்கேணியில் எழுந்தருளி யிருப்பவனுமான பெருமான்.* எந்தை—*எனக்கு ஸ்வாமி.*

திருப்பாற் கடலில் நின்றும் தம் திருவுள்ளத்துக்கு வரும்போது திருவல்லிக்கேணியில் தங்கி வந்தானென்கிறார் போலும். முதலிரண்டடிகள் திருவல்லிக்கேணிக்கு விசேஷணம். அருகிலுள்ள கடலில் அலைகள் மோதும்போதும் சிவந்த பவழங்களும் வெளுத்த முத்துக்களும் கொழிக்கப் படுகின்றன. அவை ஸாயம் ஸந்தியா காலத்தில் ஏற்றப்படுகின்ற மங்கள தீபமோ என்னலாம்படி யிருக்கின்றனவாம். சில விளக்குகள் செந்நிறமான ஒளியை யுடையன வாயும் சில விளக்குகள் வெண்ணிறமான ஒளியை யுடையனவாயும் இருப்பதுண்டாகையாலே செந்நிற பவழங்களும் வெண்ணிற முத்துக்களும் திருவிளக்காகச் சொல்லப் பட்டன. திருவல்லிக்கேணியில் எப்போது பார்த்தாலும், திருவிளக்கேற்றப் பெற்ற மாலைப் பொழுதாகவே காணப்படுமென்று கருத்து. இப்படிப்பட்ட திருவல்லிக்கேணியில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற திருமாமகள் கொழுநன் எனக்கு ஸ்வாமி—என்றாயிற்று.

திருமழிசையாழ்வார்—நான்முகன் திருவந்தாதி 35-ம் பாசுரம்

தாளாலுலக மளந்த வசவே கோல்*
வாளா கிடந்தருளும் வாய்திறவான்*—நீளோதம்
வந்தலைக்கும் மாமயிலை மாவல்லிக் கேணியான்*
ஐந்தலைவாய் நாகத்தணை.

*நீள் ஓதம்—*பெரிய அலைகள்* வந்து அலைக்கும்—*கரையிலே* வந்து *வீசப்பெற்ற* மா மயிலை—*மயிலாபுரிக்கு அடுத்த* மா வல்லிக்கேணியான்—*திருவல்லிக்கேணியில் நித்யவாஸம் பண்ணுகின்ற ஸர்வேச்வரன்* ஐ தலை வாய் நாகத்து அணை—*ஐந்து தலைகளையும் ஐந்து வாய்களையு முடையனான திருவனந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே* வாளா—*வெறுமனே* கிடந்தருளும்—*சயனித்திரா நின்றான்* வாய்திறவான்—*வாய்திறந்து ஒன்றுமருளிச் செய்வதில்லை. (இப்படி யிருப்பதற்குக் காரணம்)* தாளால்—*திருவடியாலே* உலகம் அளந்த அசவே கோல்—*உலகங்களை அளந்ததனாலுண்டான ஆயாஸமோ?*

திருவல்லிக்கேணியில் ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதிப் பெருமாளாக நின்ற திருக்கோலமாய் ஸேவை ஸாதிப்பது தவிர, நாகத்தணைக்கிடந்த பெருமானாக ஸேவை ஸாதிக்கிற திருக்கோலமும் உண்டாகையாலே அந்த திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்திலீடுபட்டுப் பேசுகிற பாசுரம் இது.

அர்ச்சாவதாரங்களில் எம்பெருமான்கள் நிற்பதும் இருப்பதும் கிடப்பதும் ஒருபடிப் பட்டேயிருக்குமேயன்றி ஒரு நாளும் மாற மாட்டாதென்பதும் ஒரு நாளும் சோதிவாய் திறந்து பேசியருள்வதில்லை யென்பதும் ஆழ்வார்கட்குத் தெரிந்திருக்கச் செய்தேயும் கரை புரண்ட பிரேமத்தின் கனத்தினால் அர்ச்சாவதார ஸமாதியையும் குலைத்துப் பரிமாறப்பார்ப்பர்கள். நம்மாழ்வார் திருவாய் மொழியில் “கொடியார் மாடக் கோளூரகத்தும் புளிங்குடி

யும், மடியாதின்னே நீதுயில் மேவி மகிழ்ந்ததுதான், அடியாரல்லல் தவிர்த்த வசவோ? அன்றேல் இப்படிநான் நீண்டுகாவிய அசவோ பணியாயே" (8-3-5) என்றும், "கிடந்த நாள் கிடந்தாய் எத்தனை காலங்கிடத்தி உன் திருவுடம்பசையத், தொடர்ந்து குற்றேவல் செய்து தொல்லடிமை வழிவருந் தொண்டரோர்க்கருளித், தடங்கொள் தாமரைக்கண் விழித்து நீ யெழுந்துன் தாமரை மங்கையும் நீயும், இடங்கொள் மூவுலகுந் தொழ விருந்தருளாய் திருப்புளிங்குடிக் கிடந்தானே!" (9-2-3) என்றும் அழகாகப் பேசினார். இவ்வாழ்வார் தாமும் திருச்சந்த விருத்தத்தில் "நடந்த கால்கள் நொந்தவோ?......காவிரிக்கரைக் குடந்தையுள், கிடந்தவா றெழுந்திருந்து பேசுவாழி கேசனே! (812)" என்றார். அப்படியே இப்பாசுரத்திலும் சோதிவாய் திறந்து ஒரு வார்த்தையும் அருளிச் செய்ய மாட்டாமல் நெடுங்காலமாகவே அரவணையின் மேல் ஏகரீதியாக எம்பெருமான் பள்ளிகொண்டிருக்கிறானே!, காடும் மேடும் கல்லும் கரடுமான பூமியை முன்பொருகால் அடியிட்டு அளந்தருளினதாலுண்டான ச்ரமம் இன்னும் ஆறவில்லை போலும்; என்கிறார். பேசாதே வாளா கிடந்தருள்வதும் நீர்க்கரையைப் பற்றிக் கண் வளர்ந்தருள்வதும் ஆயாஸத்தின் மிகுதியினால் என்றிருக்கிறார் போலும். திருவல்லிக்கேணியென்பது தொண்டைமான் சக்ரவர்த்தியின் ப்ரார்த்தனையின்படியே திருவேங்கடமுடையான் கண்ணனாகத்தனது குடும்பத்தோடு ஸேவை ஸாதித்த தலம். இத்தலத்துப் புஷ்கரிணி அல்லிப்பூக்கள் நிறையப்பெற்றதனால் கைரவிணியென்று வடமொழியிலும் திருவல்லிக்கேணியென்று தென்மொழியிலும் பெயர்பெறும். இந்தப்புண்ணிய தீர்த்தத்தின் பெயரே இத்தலத்துக்குப் பெயராயிற்றென்றுணர்க. இது மயிலையை அடுத்திருக்கிறபடியால் 'மாமயிலை மாவல்லிக்கேணி' எனப்பட்டது.

திருமங்கையாழ்வார் பெரிய திருமொழி 2-ம் பத்து 3-ம் திருமொழி—விற்பெருவிழவும் பிரவேசம்

ப்ரவேசம்—ஆஶ்ரித விரோதி நிரஸந சீலனாய், ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷைக ஸ்வபாவனாய், ஆஶ்ரிதஸுலபனாய் இதர விஸஜாதீயனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன், இக்குணங்கள் தான் தர்மியநுவர்த்திக்கிறவோபாதி எங்கு மநுவர்த்திக்கு மவையிறே. இப்படியிருக்கிறவன், மநுஷ்யராயிருப்பார், புஷ்பாத்யுபகரணங்களைக் கொண்டாஶ்ரயிக்கலாம்படி வந்து கிடந்த மாத்ரமன்றிக்கே, ஒரு திர்யக்கு இப்பூவிற் செவ்வியழியாதபடி திருவடிகளிலே பணிமாற வேணுமென்று இடர்பட அவ்விடரைத் தீர்க்கைக்காக அது இடர் பட்ட மடுவின் கரையிலே அரைகுலையத் தலைகுலைய வந்து விழுந்து அத்தையாற்றி இன்னமுமிப்படி இடர் படுவாருண்டோ! என்று சாய்ந்தருளினான், கண்டேனென்கிறார்.

அரும்பதம்:—கீழ்த்திருமொழியில இவரை வசீகரித்த ராமக்ருஷ்ணாவதாரங்களும் **திருவெவ்வுள்** கிடையழகுதானும் சிங்கவேழ்குன்றத்தில பரிபூர்ணமாக அநுபவித்த அழகியசிங்கரும திருவேங்கடத்தில் *திண்கைமாதுயர் தீர்த்தபடியுமாக இவையனைத்தையும் *தேனும,பாலும் நெய்யும கன்னலுமமுதுமொரு கலத்திலே சேர்ந்தால் பருகுமாபோலே இவர்க்குக் கண்ணாலே பருகலாம்படி திருவல்லிக்கேணியில் ஐவகைப் பட்டிருக்கிற இருப்பை எவ்வுள் கிடந்தவன் ஸாவஸ்வதாநம் பண்ணக்கண்டு அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. இந்த ஸங்கதி தன்னை ஸூசிப்பிக்கிறார—**ஆச்ரிதேத்யாதி ஸர்வேஶ்வரன்** என்றவநந்தரம், இக்குணங்களோடே கூடத் திருவல்லிக்கேணியிலிருப்புகளைக் காட்டிக் கொடுத்தான் என்று பூரிப்பது. இந்த குணங்களைக் கீழ்த்திருமொழியிலநுபவித்தாரே, இங்குமநுபவிக்கவேணுமோவென்ன, அருளிச்செய்கிறார—**இக்குணங்கள்தானித்யாதி.**

"இண்டை கொண்டு" என்கிற பாட்டையும், மேல் "மீனமர் பொய்கை" என்கிற பாட்டையும் கடாக்ஷித்து ஸங்கத்யந்தரமருளிச் செய்கிறார்—**இப்படியித்யாதி.** அதாவது ஐந்து திருப்பதியையும் ப்ராதாந்யேந அநுபவித்தாரென்று கீழ் ஸங்கதியாய், இப்போது திருவெவ்வுளில் கிடையழகையே அநுபவித்தாராகையாலே திருவல்லிக்கேணியிலே சாய்ந்தருளின *என்னையாளுடையப்பனையநுபவிக்கையை ப்ரதாநப்ரமேயமாக்கி, அதுக்கு உத்ரோத்தரம் குணாதிக்யம் தோற்றும்படி மற்றைத் திருப்பதிகளையுமநுபவித்துக்கொண்டு *இண்டைகொண்டு தொண்டரேத்தினமையையும் காட்ட *ஆனையின் துயரம் தீர்த்தபடியையநுபவிக்கிறாரென்றருளிச் செய்கிறாரென்கை.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

திருமங்கையாழ்வார்—பெரியதிருமொழி 2-ம் பத்து ௩-ம் திருமொழி

விற்பெருவிழவும்—பதிகம்

(பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த வ்யாக்யாநம்)

விற்பெருவிழவும் கஞ்சனும் மல்லும் வேழமும் பாகனும் வீழச்*
செற்றவன் தன்னைப் புரமெரி செய்த சிவனுறு துயர்களை தேவை*
பற்றலர்வீயக் கோல் கையில்கொண்டு பார்த்தன் தன்தேர் முன் நின்றானைச்*
சிற்றவை பணியால் முடிதுறந்தானைத் திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே. 1

வில்பெருவிழவும்	தனுர்யாகமஹோத்ஸவமும்
கஞ்சனும்	கம்ஸனும்
மல்லும்	சாணூரமுஷ்டிகராகிற மல்லவர்க்கமும்
வேழமும்	குவலயாபீடமென்னும் யானையும்
பாகனும்	யானைக்காரனும்
வீழ	விழும்படி
செற்றவன் தன்னை	ஸம்ஹரித்தவனாய்
புரம்எரி செய்த	த்ரிபுரதஹனம் பண்ணின
சிவன்	ருத்ரன்
உறு	அடைந்த
துயர் களை	குருபாதக பீடையை போக்கின
தேவை	ஸ்வாமியாய்,
பற்றலர்வீய	சத்ருக்கள் நசிக்கும்படி
கோல்	முட்கோலை
கையில் கொண்டு	கையிலே பிடித்துக்கொண்டு
பார்த்தன் தன்	அர்ஜுநனுடைய
தேர்முன்	தேர் முன்னே
நின்றானை	ஸாரதியாய் நின்றவனாய்,
சிற்றவை பணியால் முடி துறந்தானை	மாற்றுத்தாயான கைகேயியுடைய சொல்லைக் கொண்டு ப்ராப்தமாய் வருகிற கிரீடத்தை ஸந்ந்யஸித்தவனான
	ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதியை
திருவல்லிக்கேணி கண்டேன்	திருவல்லிக்கேணியிலே காணப் பெற்றேன்.

பெ. வ்யா—முதற் பாட்டு. விற்பெருவிழாவாயிற்று—ஶத்ருநிரஸநம் பண்ண நினைக்கிறானகையாலே, பெருக்கக் கோலினானாயிற்று; அத்தைக்கோலின கம்ஸனும், அவனுக்கு பலமாய் மலை துள்ளினாற் போலே பெரிய கிளர்த்தியோடே கூடின மல்லவர்க்கமும், அவர்கள் பார்க்கிலும் கண்பாராதே இடையற வீசும்படி மதிப்பித்து வழியிலே நிறுத்தின ஆனையும், அத்தைத்தள்ளினாலும் அது தன்னை உயிர்ப்புள்ளது போலே நடத்தவல்ல பாகனும் (வீழச்செற்றவன்றன்னை) ஏகோத்யோகத்திலே நிரஸித்தாற்போலே வினை செய்த சடக்கு. (புரமித்யாதி) த்ரிபுரதஹநாபதாநத்தாலே ஸஞ்ஜாதாபிமானனான ருத்ரன், பிதாவுமாய் லோககுருவுமாயிருக்கிறவன் தலையையறுத்துப் பாதகியாயிருக்கும்; "மதிப்பனாயிருக்கிறவன் எளிவரவுபட வொண்ணாது" என்று அத்தைப்போக்கி, அத்தாலே, லோகத்துக்கெல்லாம் தானே ஆஶ்ரயணீயனென்னு மிடத்தை வெளியிட்டவன். "தத்ர நாராயணஃ ஶ்ரீமாந் மயா பிக்ஷாம் ப்ரயாசிதஃ| விஷ்ணு ப்ரஸாதாத்"—ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரஸாதத்தாலே. "ஸுஶ்ரோணி" அவனைக்கிட்டுகையாலே உன் வடிவழகு ஸபலமாகப் பெற்றதிறே என்கிறான். (பற்றலரித்யாதி) பற்றலருண்டு சத்ருக்கள், அவர்கள் முடிந்துபோம்படி, "ஆயுதமெடுக்க வொட்டோம்" என்றவாறே குதிரைகளை நடத்தும் கோலைக்கையாலே கொண்டு. (பார்த்தன்தன் தேர் முன் நின்றானை) ரதியைச்சீறினால் ஸாரதியையிறே அழியச் செய்வது. அவனைப்பின்னே இட்டுத்தன்னை அம்புக்கிலக்காக்கி நின்றவனை. (சிற்றவை பணியால் முடி துறந்தானை) மாற்றுத்தாய் சொன்ன வார்த்தைக்காக, ப்ராப்தமாய் வருகிற முடியை ஸந்யஸித்தவனை. [நநூநம் மம கைகேயி] "சக்ரவர்த்தி வார்த்தை சொல்ல மாட்டாமையிருக்கிறானத்தனை. உம்முடைய தம்பிக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தான், உம்மைக்காடேறப் போகக்காணுமவன் நினைத்திருப்பது" என்று சக்ரவர்த்தி கருத்தைச் சொல்ல; அதைக் கேட்டு "நடு விலாய்ச்சி! திருவடிகளிலே அழகிதாக ஶுஶ்ரூஷித்தோ மென்றிருந்தோம், நம்பக்கலொரு குணமுண்டாக நினைத்திராமையிறே தாம் போகச் சொல்லாமே அய்யர் கருத்தாக வருளிச்செய்தது" என்று "ஐயரோபாதியாகவோ உம்மை நினைத்திருப்பது. அவரை ஈஶ்வரராகவும் உம்மை ஈஶ்வரதரையாகவுமிறே நினைத்திருப்பது" என்றாரிறே.

(விற்பெரு விழவித்யாதி) விரோதிவர்க்கத்தைக் கிழங்கெடுக்கு மவனாய், ஈஶ்வராபிமாநிகளுக்குமிடர்வந்தால் போக்கு மவனுமாய், தனக்கு ஸ்நேஹிதரானார்க்காகத் தன்னை அழியமாறுமவனாய், போலியான ஸ்நேஹிகளுக்கும் ஏவிற்றுச்செய்யுமவனானவனைத் திருவல்லிக்கேணியிலே காணப்பெற்றேனென்கிறார். 1

வேதத்தை வேதத்தின் சுவைப்பயனை விழுமிய முனிவர் விழுங்கும்*
கோதிலின் கனியை நந்தனார் களிற்றைக் குவலயத்தோர் தொழுதேத்தும்*
ஆதியை அமுதை என்னையாளுடை அப்பனை ஒப்பவரில்லா
மாதர்கள் வாழும் *மாடமாமயிலைத் திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே. 2

வேதத்தை	வேதத்தை விபூதி யாகவுடையவனைப்,
சுவை	(ஆச்ரயிந்தவர்களுடைய) ருசிக்குத்தக்கபடியாக
வேதத்தின்	வேதோக்தகர்மாநுஷ்ட்டாநத்தினுடைய
பயனை	பலத்தைக்கொடுக்குமவனாய்,
விழுமிய	ச்லாக்யரான
முனிவர்	ஸனகாதிமுனிவர்கள்
விழுங்கும்	அநுபவிக்கிற
கோதுஇல்	கோது இல்லாத
இன் கனியை	இனிய பலம்போலே நிரதிசய போக்கியனாய்,
நந்தனார் களிற்றை	ஸ்ரீநந்தகோபர்க்கு ஆனைக்கன்று போலே பிரியனாயிருக்குமவனாய்,
குவலயத்தோர்	பூமியிலுள்ளவர்கள்
தொழுது	ஆச்ரயித்து
ஏத்தும்	ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிற
ஆதியை	ஜகத்காரண பூதனாய்
அமுதை	அம்ருதம்போலே போக்யனாய்,
என்னை ஆளுடை	என்னை அடிமைகொண்ட
அப்பனை	உபகாரகனானவனை,
ஒப்பவர் இல்லா	(தங்களுக்கு) ஸத்ருசரானவர்கள்
மாதர்கள் வாழும்	இல்லாத ஸ்திரீகள் வாழுமதாய்
மாடம்	மாடங்களையுடைத்தாய்
மா	செல்வம் நிறைந்த
மயிலை	மயிலாப்பூரைப் படைவீடாகவுடைய
	திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேன்.

பெ. வ்யா—இரண்டாம்பாட்டு. (வேதத்தை) “த்ரைகுண்யவிஷயா வேதா:” என்கிறபடியே எல்லார்க்கும் ஹிதஞ்சொல்லப்போந்த வேதத்தைத்தனக்கு விபூதியாகவுடையவன். (வேதத்தின் சுவைப்பயனை) வேதோக்தமான கர்மங்களையநுஷ்டித்து ராஜஸராயும் தாமஸராயும் ஸாத்விகராயு முள்ளார்க்கு அவ்வவருடைய ருச்யநுகூலமாக பலப்ரதாநம் பண்ணுமவன். கர்ம பாவனையாதல் உபயபாவனையாதலன்றிக்கே கேவலம் ப்ரஹ்மபாவனையேயாயிருக்கும் ஸநகாதிகளுக்கு நிரதிசய போக்யனாயுள்ளவனை. *(நந்தனார் களிற்றை) ஸ்ரீ நந்தகோபர்க்குத் தன்னுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களாலே எப்போது மொக்க இனியனானவனை. (குவலயத்தோரித்யாதி.) பூமியிலுள்ளார் “காரணந்து த்யேய:” என்கிறபடியே தன்னையே ஆஸ்ரயிக்கும்படி ஜகத்காரணபூதனாயுள்ளவனை. (அமுதை) அவர்களுக்கு ப்ராப்யனாயுள்ளவனை. அவர்களுக்கு மெல்லாம் புறம்பாயிருக்கிறவென்னை அடிமை கொண்ட உபகாரகனை, (ஒப்பவரில்லாவித்யாதி) “ஒருவல்லித்தாமரையா ளொன்றிய சீர்மார்பன்” என்று பிராட்டி ப்ராதாந்யமேயான ஊராகையாலே பிராட்டி பரிகரமேயாயிற்று. “நாநயோர் வித்யதே பரம்” என்று அவள் பூவிநியும் ஈஸ்வர விபூதியுமாய் இரண்டு கூறுபிறேயிருப்பது. “மயிலாப்பூர்” என்று படை வீட்டுக்குப்பேர். 2

வஞ்சனை செய்யத் தாயுருவாகி வந்தபேய் அலறிமண் சேர*
நஞ்சமர்முலையூடு உயிர் செகவுண்ட நாதனைத் தானவர் கூற்றை*
விஞ்சைவானவர் சாரணர் சித்தர் வியந்துதி செய்யப் பெண்ணுருவாகி*
அஞ்சுவையமுதம் அன்று அளித்தானைத் திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே. 3

வஞ்சனைசெய்ய	(க்ருஷ்ணனை) வஞ்சிக்கைக்காக
தாயுருவாகி வந்த	தாய்வடிவு கொண்டு வந்த
பேய்	பூதனையானவள்
அலறி	கதறிக்கொண்டு
மண் சேர	பூமியிலே விழும்படியாக
நஞ்சு அமர்	விஷம் நிறைந்த
முலை ஊடு	முலை வழியே
உயிர் செக	(அவள்) ப்ராணன்போம்படி
உண்ட	அமுதுசெய்தருளின
நாதனை	ஸர்வ சேஷியாய்
தானவர் கூற்றை	அஸுரர்களுக்கு ம்ருத்யுவாய்
விஞ்சைவானவர்	வித்யாதரர்
சாரணர்	சாரணர்
சித்தர்	ஸித்தர் (முதலான தேவர்கள்)
வியந்து	ஆச்சர்யப்பட்டு
துதிசெய்ய	ஸ்தோத்ரம் பண்ணும்படி
பெண் உருவு ஆகி	பெண் வடிவைக்கொண்டு
அன்று	இந்த்ரன் ப்ரஷ்டைச்வர்யனான காலத்திலே
அம் சுவை	அழகிய ரஸத்தையுடைய
அமுதம்	அம்ருதத்தை
அளித்தானை	தேவதைகளுக்குக் கொடுத்தவனை
	திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேன்.

பிரமோற்சவம் நான்காம் நாள்

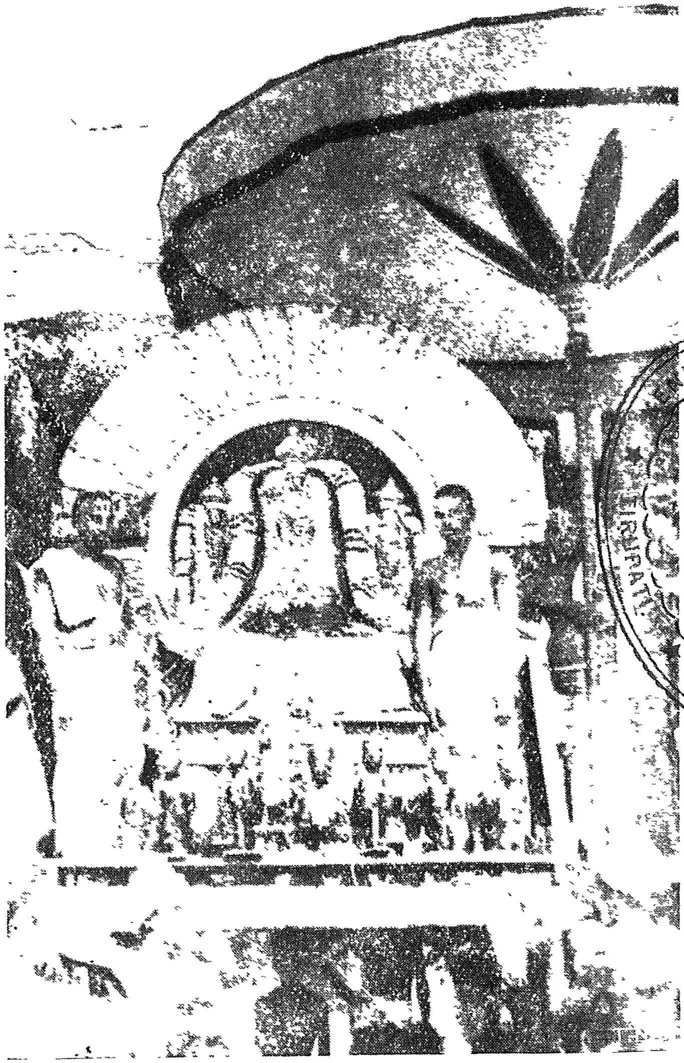

சூரியபிரபை PHOTO BY T N SRINIVASAN

...DRIYA S... LIBRARY, TIRUPATI

பிரமோற்சவம் ஆறாம் நாள்

யானை வாஹனம் PHOTO BY T N SRINIVASAN

வ்யா—மூன்றும் பாட்டு. (வஞ்சனையித்யாதி) தாய் வடிவு கொண்டு வஞ்சிக்க வந்த பூதனை கதறிக்கொண்டுபோய் பூமியிலே விழும்படியாக, விஷம் நிரம்பின முலைவழியே அவளுடைய ப்ராணன்கள் போம்படி அமுது செய்த. (நாதனை) தனக்குச் சேராத வடிவு கொண்டு ஜகத்துக்கு ப்ராணனை தன்னை நலிய வந்தவளை முடித்துத் தன்னைத் தந்தவன். "ஸ்தந்யம்தத்." (தானவர் கூற்றை) ஆஸுரவர்க்கத்துக்கு ம்ருத்யுவானவனை. வித்யாதரர் சாரணர் ஸித்தர் உள்ளிட்ட தேவ வர்க்கமடைய விஸ்மிதராய் ஸ்தோத்ரம் பண்ணும்படி புருஷோத்தமனை தனக்குச் சேராத வடிவைக் கொண்டு அம்ருதத்தை அநுகூலரை புஜிக்கும்படி பண்ணினவனை. 3

இந்திரனுக் கென்று ஆயர்கள் எடுத்த எழில்விழவில் பழநடைசெய்*
மந்திர விதியில்பூசனை பெறுது மழைபொழிந்திடத் தளர்ந்து* ஆயர்*
எந்தம்மோடு இனவா நிரைதளராமல் எம்பெருமான் ! அருளென்ன*
அந்தமில் வரையால் மழை தடுத்தானைத் திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே. 4

இந்திரனுக்கு என்று	இந்திரனுக்கு விருந்திடக் கடவோமென்று	எம்பெருமான்!	எமக்கு சுவாமியானவனே!
ஆயர்கள் எடுத்த	இடையர்கள் ஸங்கல்பித்த	எந்தம்மோடு	எங்களுடன்
எழில் விழவில்	அழகியதாக ஸமைத்ததிலே	இனம் ஆநிரை	இனமினமான பசுத்திரளும்
பழநடை செய்	முன்பு செய்து போரும் நெறிதனில்	தளராமல்	நோவுபடாதபடி
மந்திர விதியில்	மந்த்ரோக்தமான படியே	அருள	ரக்ஷித்தருளவேணும்
பூசனை பெறுது	பூஜையை அவன் பெருமையாலே	என்ன	என்று ஆர்த்திக்க
மழை	கல்வர்ஷத்தை	அந்தம் இல்	அளவிட வொண்ணாத படியான
பொழிந்திட	வர்ஷிப்பிக்க	வரையால்	கோவர்த்தன மலையாலே
ஆயர்	இடையர்	மழை	அம் மழையை
தளர்ந்து	மிகவும்நொந்து	தடுத்தானை	பரிஹரித்தவனை
			திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேன்.

பே. வ்யா—நாலாம் பாட்டு. (இந்திரனித்யாதி) திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளார், த்ரைலோக்யேஸ்வரனை இந்த்ரனுக்கு வர்ஷார்த்தமாக ஆட்டைக்கொரு விருந்திடக்கடவர்களாய், "நாம் பிறந்து வளருகிற ஊரிலே புரோடாசத்தை நாய் தின்றாற்போலே ஒரு தேவதை வந்து புஜிக்கையாவதென்!" என்று, 'நீங்கள் செய்யப் புகுகிறதுதான் என்' என்று கேட்டான்; "நாங்களிந்த்ரனுக்கு வர்ஷார்த்தமாக விருந்திடப்புகுகிறோம்" என்றார்கள்; "இந்த மலையன்றோ நமக்கும் பசுக்களுக்கும் ஒதுங்க விடமும் தந்து புல்லுந்தருகிறது, ஆரேனுக்குமோ ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணுவது, இம்மலைக்கிடுங்கோள்" என்றான்; முகத்தைப் பார்த்து ஒன்றைச்சொன்னால் மறுக்கலாம்படியன்றேயிருப்பது; ஒன்றாகக்கொடு வந்து குவித்தார்கள். (இந்திரனித்யாதி) இந்த்ரனுக்கென்று இடையரெடுத்த வெழிலுடைத்தான விழவில், முன்பு செய்து போரும் படியிலே மந்த்ரோக்தமானபடியே பண்ணுகிற அநுஷ்டானரூபமான பூஜையைப் பெறுமையாலே அவன் பசிக்ராஹத்தாலே கோபித்து மஹாவர்ஷமாக வர்ஷிப்பிக்க; அத்தாலே இடையரானவர்கள் தளர்ந்து, "ரக்ஷகரான வெங்களோடே எங்களுடைய ரக்ஷ்யமான பசுக்களுந்தளராதபடி நோக்கியருளவேணும்" என்ன. இத்தால்—புறம்புண்டான ரக்ஷ்ய ரக்ஷகபாவமும் அப்ரயோஜகமென்றபடி. (அந்தமில்) அந்த மழையினளவல்லாத பெரிய மலையாலே மழையைத் தடுத்து, அப்படியே "ஸந்தததுːக்க வர்ஷிணி" என்கிற என்னுடைய ஸம்ஸாரமாகிற வர்ஷத்தைப் பரிஹரிக்கவந்தவன். ... 4

இன்துணைப்பது மத்து அலர்மகள் தனக்கும் இன்பன் நற்புவிதனக்கு இறைவன்*
தன்துணை ஆயர்பாவை நப்பின்னை தனக்கு இறை மற்றையோர்க் கெல்லாம்
வன்துணை* பஞ்சபாண்டவர்க்காகி வாயுரை தூது சென்றியங்கும்
என்துணை* எந்தை தந்தைதம்மானைத் திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே. 5

இன்	(தன் மனஸ்ஸுக்கு) இனிய
துணை	துணையாய்
பதுமம	தாமரைப்பூவைப் பிறப்பிடமாக வுடைய
அலாமகள் தனக்கும்	பெரிய பிராட்டியார்க்கும்
இன்பன்	போக்யனாய்,
நல் புவிதனக்கு	எல்லாவற்றையும பொறுக்கும தன்மையளான ஸ்ரீ பூமிப் பிராட்டிக்கு
இறைவன்	வல்லபனாய்,
தன் துணை	தன்னையே துணையாக வுடையளாய்
ஆயபாவை	இடைப்பெண்ணான
நப்பின்னை தனக்கு	நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு
இறை	ஸ்வாமியாய்,
மற்றையோாக்கு எல்லாம்	அல்லாதார் எல்லார்க்கும்
வல துணை	வலிய துணையாய்
பஞ்ச பாண்ட வர்க்கு	பஞச பாண்டவர்களுக்கு
ஆகி	எல்லா வுறவு முறையும்தானே யாய்க்கொண்டு
வாய் உரை	அவாகள் சொன்ன வார்த்தைகளை
சென்று	துர்யோதனாதிகள் பக்கலிலே போயறிவித்து
தூது இயங்கும்	ஸ்ரீ தூது எழுந்தருளினவனாய்,
என் துணை	என்னைப் போல்வார்க்கெல்லாம் ஸஹாய பூதனாய்
எநதை தந்தை தம்மானை	என் குலநாதனானவனை

திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேன்.

பே. வ்யா—அஞ்சாம் பாட்டு. (இன்துணையித்யாதி) நெஞ்சுக்கினிய துணையாயிருக்கிற, பதுமத்தலர்மகளுண்டு தாமரைப்பூவை உத்பத்திஸ்த்தானமாக உடைய பெரிய பிராட்டியார், அவளுக்கின்பனானவன். (தனக்கும்) எல்லார்க்கும் ஸ்ப்ருஹணீயையாயிருக்கிற பெரிய பிராட்டியார் தான் "அகலகில்லேன்" என்று விரும்பி வர்த்திக்கும்படி அவளுக்கு ஸ்ப்ருஹணீயனானவன். ஸர்வேஶ்வரனை தனக்குங்கூடப்பொறைக்கு உவாத்தாயிருக்கிற பூமிப் பிராட்டியார்க்கு வல்லபனானவன், (தன் துணையித்யாதி) தன்னையே துணையாகவுடையளான, ஆயர்பாவையுண்டு நப்பின்னைப் பிராட்டி, அவளுக்கு ஸ்வாமியானவன். (மற்றையோரித்யாதி) இப்படியிருக்கையாலே அல்லாதாரெல்லார்க்கும் வலிய துணையானவன். (பஞ்ச) ஆஶ்ரிதரான பாண்டவர்களுக்காக, அவர்கள் வாயிற்சொல்லி விட்ட வார்த்தையை அங்கே சென்று சொல்லுவது, இங்கே வந்தறிவிப்பதாய், இப்படி ஆஶ்ரித விஷயத்தில் தாழ நின்ற நிலையாலே தானே துணையென்னுமிடத்தை எனக்கறிவித்தவன். (எந்தை) எனக்கு ஸ்வாமியாய் என் குலத்துக்கு நாதனானவன். 5

அந்தகன்சிறுவன் அரசர் தமரசற்கிளையவன் அணியிழையைச் சென்று*
எந்தமக்கு உரிமை செய்யெனத் தரியாது எம்பெருமான்! அருளென்ன*
சந்தமல்குழலா ளலக்கண் நூற்றுவர்தம் பெண்டிரும் எய்தி நூலிழப்ப*
இந்திரன சிறுவன் தேர்முன் நின்றானைத் திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே. 6

அந்தகன்	குருடனான த்ருதராஷ்ட்ரனுடைய
சிறுவன்	பிள்ளையாய்
அரசர்தம அரசற்கு	ராஜராஜனான தா்யோதனனுக்கு
இளையவன்	தம்பியான துஶ்ஶாஸநன்,
அணி	அலஙகரிக்கப்பட்ட
இழையை	ஆபரணங்களையுடையளான த்ரௌபதி பக்கலிலே
சென்று	போய், (சூதிலே உன்னையும் தோற்றாகள ஆகையாலே,)
எந்தமக்கு	எஙகளுக்கு
உரிமை செய்	அடிமை செய்
என	என்ன,
தரியாது	(அவள் அந்யசேஷத்வத்தைப்) பொறாமல்
எம்பெருமான்!	என் ஸ்வாமி!
அருள	என் பக்கல் க்ருபை பண்ணி ரக்ஷிக்க வேணும்.
என்ன	என்று அர்த்திக்க,
அல் சந்தம	இருண்ட நிறத்தையுடைய
குழலாள்	குழலையுடைய த்ரௌபதி பட்ட
அலக்கண்	துக்கத்தை
நூற்றுவாதம்	தா்யோதன ப்ராதாக்களான நூற்றுவருடைய
பெண்டிரும்	பாா்யைகளும்
எய்தி	அடைந்து
நூல்	மங்களஸூத்ரத்தையும்
இழப்ப	இழக்கும்படியாக
இந்திரன் சிறுவன்	இந்த்ரபுத்ரனான அாஜுனனுடைய
தேர் முன்	தேரின்முன்னே
நின்றானை	நின்று ஸாரத்தியம் பண்ணினவனை

திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேன்.

பே. வ்யா—ஆறும் பாட்டு. (அந்தகன் சிறுவன்) குருடன் பெற்ற பிள்ளையாயிற்று. இத்தால்—அறிவுகேடு வழிவழி வருகிறதென்கை. பிதாவானவன் கண்ணஞ்ச வளர்க்க வளருகையன்றிக்கே தான் கண்டபடி மூலையடியே திரிந்தவன். (அரசரித்யாதி) ராஜ ராஜனை துர்யோதநனுக்குப் பின் பிறந்தவன், து:ஶாஸநனென்றபடி. அவன் கொண்டாடி வளர்க்கச் செருக்காலே வளர்ந்தவனென்று தீம்புக்குறுப்பாகச் சொல்லுகிறது. (அணியிழையை). மஹோத்ஸவமாகையாலே ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதையாய் நின்றவள் பக்கலிலே கிட்டி. (எந்தமக்குரிமை செய்யென) சூதிலே உன்னையுந்தோற்றார்கள், நீ போந்து எங்களுக்கு இழிதொழில் செய்யென்ன. (தரியாது) அவள் அந்ய சேஷத்வத்தைப் பொறுத்திலளாயிற்று. இவ்வளவிலே, ஸ்வாமியான நீ என் பக்கலிலே க்ருபை பண்ண வேணுமென்ன, "ஆண் பிள்ளைகளான பர்த்தாக்கள் ஸந்நிஹிதராயிருக்க தூரஸ்த்தனை க்ருஷ்ணன் பேரைச்சொல்லுவானென்" என்று எம்பாரைக் கேட்க, "அறிந்தோமே! முன்பே சில ஸாருஸாரு கேட்டு வைத்தாள் போலே காணும். "மஹத்யாபதி ஸம்ப்ராப்தே ஸ்மர்த்தவ்யோ பகவாந் ஹரி:" என்று. இது தன்னை பட்டரைக் கேட்க. "பர்த்தாவின் கையைப் பிடித்துப்போகா நின்றாலும் இடறினால் அம்மே! என்னக்கடவது காண்" என்றருளிச் செய்தார். அர்த்தம் அதாயிருக்கச் செய்தே விசைப்புக் கிடந்தபடி காணும். (சந்தமல் குழலாள்) "சந்தம்" என்று நிறம். "அல்" என்கிற வித்தாலே இருளை லக்ஷித்து, நிறமிருண்ட குழலையுடையவளென்னுதல்; அன்றிக்கே, (சந்தமல்குழலாள்) சந்தநப்பூ மாறாத குழலையுடையவளென்னுதல். அவள்பட்ட அலக்கணுண்டு து:கம், அத்தை துர்யோதநாதிகளுடைய ஸ்த்ரீகள் பட்டு, அதில் தன்னேற்றமாக நூலுமிழந்தார்களாயிற்று. அவர்களுக்கு து:கம் நிலைநிற்கும்படி பண்ணினானாயிற்று. ... ...

(இந்திரனித்யாதி) வலியார்சிலரை அபாஶ்ரயமாகப் பற்றினாலும் தானே தாழ நின்று ரக்ஷகனாகவல்லனென்னு மிடத்தைச் சொல்லுகிறது. த்ரௌபதிக்கு பர்த்தாக்களு தவிற்றிலர், அர்ஜுனனுக்கு இந்திரனுதவிற்றிலன். 6

பரதனும்தம்பி சத்துருக்கனனும் இலக்குமனோடு மைதிலியும்*
இரவு நன்பகலும் துதிசெய்ய நின்ற இராவணாந்தகனை எம்மானை*
குரவமே கமழும் குளிர்பொழிலூடு குயிலோடு மயில்கள் நின்றால*
இரவியின் கதிர்கள் நுழைதல் செய்தறியாத் திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே. 7

பரதனும்	ஸ்ரீ பரதாழ்வானும்
தம்பி	அவனுக்குத் தம்பியான
சத்துருக்கனனும்	ஸ்ரீ சத்ருக்நாழ்வானும்
இலக்குமனோடு	இளையபெருமாளோடு (கூட)
மைதிலியும்	பிராட்டியாரும்
இரவும்	ராத்திரியிலும்
நல் பகலும்	(பதார்த்த ப்ரகாசகமாய்) விலக்ஷணமான பகலிலும்
துதி செய்ய	ஸ்தோத்திரம் பண்ணும்படி
நின்ற	எழுந்தருளியிருக்கு மவனாய்
எம்மான்	எனக்குஸ்வாமியாய்
இராவணாந்தகனை	ராவணனை ஸம்ஹரித்த சக்ரவர்த்தித் திருமகனை

குரவம்	குரா மலர்கள்
கமழும்	பரிமளிக்கிற
குளிர்	குளிர்ந்த
பொழிலூடு	சோலைக்குள்ளே
குயிலோடு	(பாடுகிற) குயில்களோடு
மயில்கள்	மயில்களானவை
நின்று ஆல	ஒரு படிப்பட நின்று ஆடுமதாய்
இரவியின் கதிர்கள்	ஸூர்ய கிரணங்கள் (சோலைச் செறிவாலே)
நுழைதல் செய்தறியா	ஒருகாலும் நுழைந்தறியாத
	திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேன்.

பே. வ்யா—ஏழாம் பாட்டு. (பரதனும் தம்பி சத்ருக்கனனும்) பரதாழ்வானும் அவனோடு கையடைப்பான ஸ்ரீ சத்ருக்நாழ்வானும். (இலக்குமனோடு மைதிலியும்) இதுவுமிங்ஙனேயொரு சேர்த்தி. (இரவு நன்பகலும்) ஸமர காலத்திலே கண்டநுபவித்தவர்களோடு கேட்டார்வாய் கேட்டாரோடு வாசியற ஏத்தா நிற்பர்களாயிற்று. தேசிகரடங்கலும் திரள் திரளாக நின்றாயிற்று ஏத்துவது. (இரவு நன் பகலும்) நமக்குமோர் காலம் நெஞ்சொழிந்த போது ஏத்துவதொன்றுண்டன்றோ. அங்ஙனன்றிக்கே திவாராத்ர விபாகமறக் கிட்டின தனையுமாழங்கால்படுகைக்குடலான வித்தனை. (இராவணாந்தகனை) இப்படி ஏத்துவதுதான்

ராவணவதம் பண்ணின அபதாந மொன்றுமே யாயிற்று; அவர்களோபாதி நானும் தோற்று ஏத்தும்படி பண்ணினவனை. (குரவமித்யாதி) குரவம் கமழாநிற்பதாய் ஶ்ரமஹரமான பொழிலினூடே குயில்களோடே கூட மயில்கள் ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம் பண்ண. (இரவிபித்யாதி) ஈஶ்வராஜ்ஞை நடையாடாத தேசமாயிற்று. "பீஷோதேதி" என்றது அவ்விடத்தை யொழிய வாயிற்று. 7

பள்ளியிலோதி வந்ததன் சிறுவன் வாயில் ஓராயிர நாமம்*
ஒள்ளிய வாகிப்போத ஆங்கதனுக்கு ஒன்றுமோர் பொறுப்பிலனாகி*
பிள்ளையைச்சீறி வெகுண்டு தூண்புடைப்பப் பிறையெயிற் றனல் விழிபேழ்வாய்*
தெள்ளிய சிங்கமாகிய தேவைத் திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே. 8

பள்ளியில	வித்யாசாலையிலே
ஓதி வந்த	படித்து விட்டு தன்னருகே வந்த
தன் சிறுவன்	தன் பிள்ளையான ப்ரஹ்லாதாழ்வானுடைய
வாயில்	திருப்பவளத்தில
ஓராயிர நாமம்	(ஸர்வேச்வரனுடைய) ஒருஆயிரம திருநாமங்கள்
ஒளியவாகி	அழகாக
போத	தன்னடையே வர,
ஆங்கு	அவவிடததிலே
அதனுக்கு	அப்படி யெம்பெருமான் திருநாமங்களைச்சொல்லியதற்கு
ஒன்றும் ஓர்	சற்றுயினும்
பொறுப்பு இலனாகி	பொறுமையில்லாதவனாய்க் கொண்டு

பிள்ளையை	தன் புத்திரனை
சீறி வெகுண்டு	மிகக் கோபித்து
தூண்	(அவன் நட்ட) தூணை
புடைப்ப	அடிக்க (அதிலே)
பிறை	மூன்றாம்பிறை போன்ற
எயிறு	பற்களையும்
அனல்	நெருப்புப்பொறிகள் சிந்தா நின்றுள்ள
விழி	கண்களையும்
பேழ்வாய்	பெரிய வாயையு முடைத்தாய்,
தெள்ளிய சிங்கமாகிய	தெளிந்திருந்துள்ள ந்ருஸிம்ஹாவதாரஞ் செய்தருளின
தேவை	தேவனை

திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேன்.

பெ. வ்யா—எட்டாம் பாட்டு. (பள்ளியிலோதி வந்த தன் சிறுவன்) பள்ளியோதும் பருவத்தில் சொன்னவையடங்கலும் சிரஸா வஹிக்க வேண்டும்படியிருக்கும். இதாயிற்றுப் பருவ மிருந்தபடி. அதுக்குமேலே தன் வயிற்றில் பிறந்த ப்ரஜை சொன்னவையடையப் பொறுக்க வேணும். (வாயிலித்யாதி) அவனப்போது சொல்லிற்று நாலிரண்டாகிலும் பருவத்துக்குத்தக்க வளவல்லாதபடி யிருக்கையாலே குவாலாகச் சொல்லுகிறார். (ஒள்ளிய வாகிப்போத) வயிற்றில் பிறந்தவன் சொல்லுகையாலே இனிதாயிருக்குமிறே. (ஆங்கு) அவ்விடத்தில். (அதனுக்கொன்றுமோர் பொறுப்பிலனாகி) பள்ளியோதும் பருவத்திற் சொல்லுவதெல்லாம் ப்ரியமாயிருக்கும்; தன் வயிற்றிற் பிறந்தவன் சொல்லிற்றெல்லாம் இனிதாயிருக்கும்; சத்ருவே சொல்லிலும் சிரஸா வஹிக்க வேண்டுமத்தைச் சொல்லிற்று. அஸஹ்யாபசார ப்ராசுர்யத்தாலே திருநாமம் கேட்டுப்பொறுக்க மாட்டாமையாலே முனிந்தானாயிற்று. (பிள்ளையை) திருநாமம் சொன்னதுவே ஹேதுவாக வயிற்றில் பிறந்தவனைக் கைவிட்டானவன். திருநாமம் சொன்னாரோடே தமக்கு ஸம்பந்தமாக நினைத்திருந்தபடியாலே "பிள்ளை" என்கிறார். (வெகுண்டு தூண்புடைப்ப) கோபத்தாலே செய்வதறியாதே தூணைத்தட்ட. (பிறையித்யாதி) பிறைபோலே யிருந்த எயிற்றையும், அக்நி போலேயிருந்த கண்களையும் புறப்பட விடா நின்றுள்ள பெரிய வாயையுமுடைய. (தெள்ளியசிங்கம்) ஹிரண்யனுடைய முரட்டு வடிவைக்கண்டு பிற்காலியாதே நரஸிம்ஹமாய் அவ்வழியாலே தானே ஆஶ்ரயணீயனென்னு மிடத்தை வெளியிட்டவன். 8

மீனமர்பொய்கை நாண்மலர் கொய்வான் வேட்கையினோடு சென்றிழிந்த*
கானமர் வேழம் கையெடுத்தலறக் கரா அதன் காலினைக்கதுவ*
ஆனையின் துயரம்தீரப் புள்ளூர்ந்து சென்று நின்று ஆழிதொட்டானை*
தேனமர் சோலை மாடமாமயிலைத் திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே. 9

ப்ரஹ்மோத்ஸவம் ஏழாம் நாள்

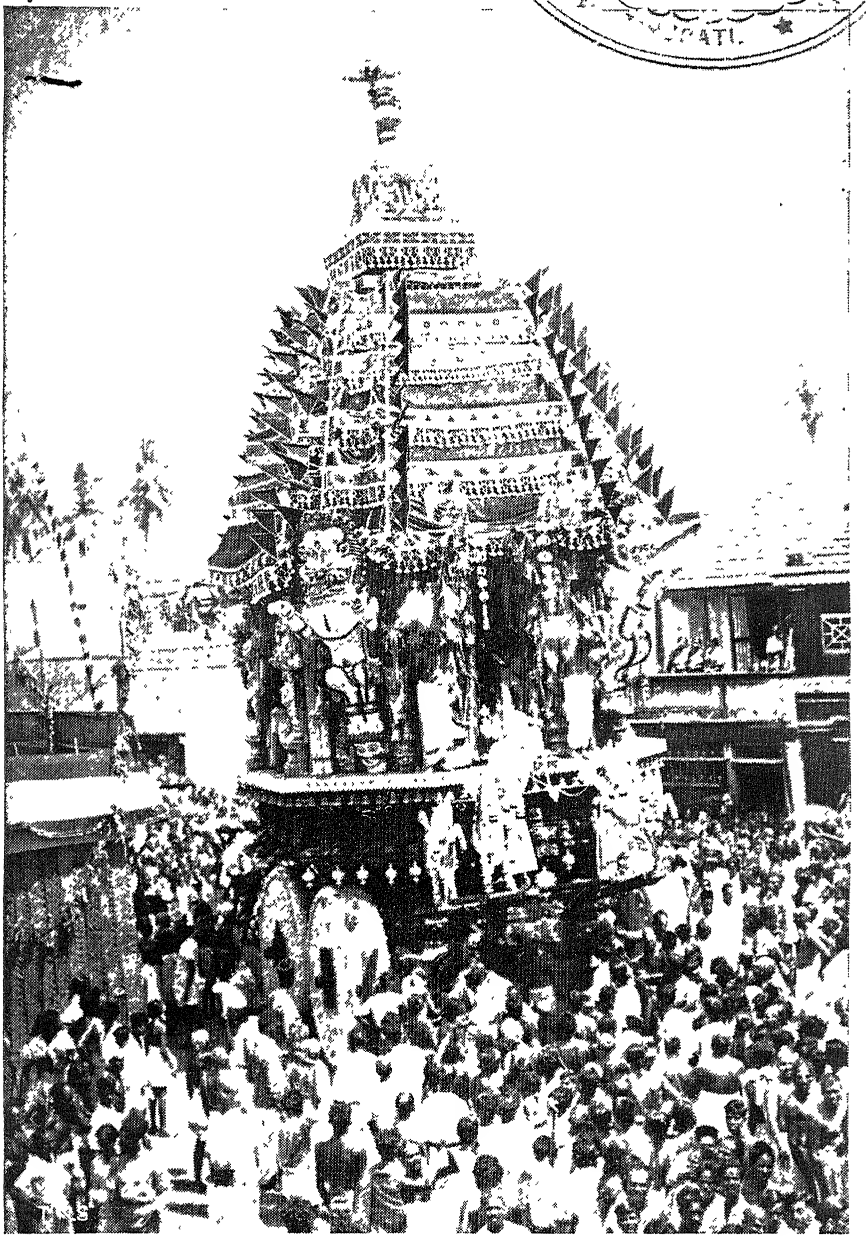

ரதோத்ஸவம்

PHOTO BY T N SRINIVASAN

மீன அமர	மீன்கள் பொருந்திய
பொய்கை	மடுவிலே
நாண் மலர்	அப்போதலர்ந்த புஷ்பங்களை
கொய்வான்	பறிக்க வேணுமென்கிற
வேட்கையினோடு	ஆசையோடே
சென்று இழிந்த	சென்றிழிந்ததாய்
கான்	காட்டிலே
அமர் வேழம்	ஸஞ்சாரம் பண்ணக்கடவ யானையானது
கை	[illegible] துதிக்கையை
எடுத்து அலற	[illegible] கூப்பிடும்படியாக
கரா அதன்	முதலையானது அதினுடைய
காலினை கதுவ	காலை கவ்வ (அந்தஸமயத்திலே)
ஆனையின்	ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய
துயரம் தீர	துக்கம் தீரும்படி
புள் ஊர்ந்து	பெரிய திருவடியை மேற்கொண்டு
சென்று	விரைந்து வந்து
நின்று	அப்பொய்கைக் கரையிலே நின்று
ஆழி தொட்டானை	திருவாழியை விடுத்த ஸ்வாமியை
தேன் அமர்	தேன் மாறாத
சோலை	சோலைகளாலே சூழப்பட்ட
மாடமாமயிலைத்	திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேன்.

பெ. வ்யா—ஒன்பதாம் பாட்டு (மீனமர்த்யாதி) நெடுநாள் பூத்தேடிப் பெருமையாலே இடர்பட்டுத் திரிந்த பின்பு ப்ரப்த பாகத்தைக் கண்டு, க்ஷுத்ர மத்ஸ்யத்துக்கு மேற்பட ஆற்ற வல்லமையுண்டென்று பலபாரமே வந்து செவ்விப்பூவைப் பறிக்கைக்காகப் பெரிய அபிநிவேசத்தோடே வந்திழிந்த (கானமர் வேழம்) காட்டிலே ஸஞ்சாரம் பண்ணக்கடவ யானையானது கையெடுத்துக் கூப்பிடும்படியாக முதலையானது இதின் காலைக் கதுவ. முதலைக்குத் தன் நிலமாய் இதுக்கு வேற்று நிலமாயிருக்கும். ஆனை நெடுநாள்பட்ட இடரெல்லாம் போம்படியாகப் பெரிய திருவடியை மேற்கொண்டு வந்து, ஆனைக்கிடரின்றிக்கே முதலைக்கே இடராம்படி திருவாழியை விடுத்தவனை. வண்டுகளார்ந்த சோலையையும் மாடங்களையுமுடைத்தான மயிலாப்பூரில் திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே. ... 9

மன்னுதண் பொழிலும் வாவியும் மதிளும் மாடமாளிகையும் மண்டபமும்*
தென்னன் தொண்டையர் கோன்செய்த நன்மயிலைத் திருவல்லிக்கேணி நின்றானை*
கன்னி நன்மாடமங்கையர் தலைவன் காமருசீர்க் கலிகன்றி*
சொன்ன சொல்மாலை பத்துடன் வல்லார் சுகமினிதாள்வர் வானுலகே. 10

மன்னு தண்	நித்யமாய்க் குளிர்ந்திருந்துள்ள
பொழிலும்	சோலைகளையும்
வாவியும்	நீர்நிலைகளையும்
மதிளும்	மதிள்களையும்
மாடம்	மாடங்களையும்
மாளிகையும்	[illegible] க்ருஹங்களையும்
மண்டபமும்	மண்டபங்களையுமுடைத்தாம்படி
தென்னன்	பாண்டிய ராஜனோடு ஒத்தவரான
தொண்டையர் கோன்	தொண்டை நாட்டு ஜனங்களுக்குத் தலைவனான சக்ரவர்த்தி
செய்த	ப்ரதிஷ்டை பண்ணின
நல்	அழகியதாயிருந்துள்ள
மயிலைத் திருவல்லிக்கேணி	மயிலாப்பூரிலுண்டான திருவல்லிக்கேணியிலே
நின்றானை	நின்றவனை விஷயமாக,
கன்னி	அரணாகப் போரும்படியாய்
நல்	நன்றாயிருக்கும்
மாடம்	மாடங்களையுடைத்தான
மங்கையர்	திருமங்கைநாட்டுக்கு
தலைவன்	ப்ரதானராய்
காமரு சீர் கலிகன்றி	அழகிய ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயை உடையவரான ஆழ்வார்
சொன்ன	அருளிச்செய்ததாய்
சொல்மாலை	சப்த ஸந்தர்ப்பமான
பத்துடன்	பத்துப்பாட்டுகளையும்
வல்லார்	அப்யஸிக்கவல்லவர்கள்
இனிது சுகம்	நித்யாநுபவம் பண்ணும்படியான
வானுலகு	பரமபதத்தை
ஆள்வர்	கிட்டிப்பெறுவர்கள்.

பெ. வ்யா—பத்தாம்பாட்டு (மன்னுதண் பொழிலுமித்யாதி) நித்யமாய்க் குளிர்ந்திருந்துள்ள பொழில்களும், நீர் நிலங்களும், அரணாகப்போரும்படியான மதிள்களும், மாடங்களும், மாளிகைகளும், மண்டபங்களும், இன்னமும் சொல்லிச் சொல்லாத நன்மைகளுமெல்லாமுண்டாம்படியாயிற்றுத் தொண்டைமான் சக்ரவர்த்தி யேற்றிற்று. (கன்னி) அரணாகப் போரும்படியாய் நன்றாயிருக்கிற மாடங்களையுடைய திருமங்கைக்கு ப்ரதாநர். (காமரு சீர்க்கலிகன்றி) ஸ்ப்ருஹணீயமான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயையுடைய ஆழ்வாரருளிச்செய்த பத்தையும் அப்யஸிக்கவல்லார்கள். (சுகமினிதாள்வர் வானுலகே) நித்யாநுபவம் பண்ணலாம்படியான நித்ய விபூதியை ப்ராபிக்கப் பெறுவர். 10

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

பெரியதிருமொழி 2-ம் பத்து 3-ம் திருமொழி 2-ம் பாசுரத்தில் 'நந்தனூர்களிற்றை' வ்யாக்யானம் :—

* "நந்தனூர் களிற்றை"—நந்தகோபருடைய திருமாளிகையில் யானைக்கன்றுபோலே விளையாடினவனென்றவாறு. யானைக்கும் எம்பெருமானுக்கும் பலபடிகளாலே ஸாம்யமுண்டு :—

1. யானை, எத்தனை தடவை பார்த்தாலும் பார்க்கும்போதெல்லாம அபூர்வ வஸ்துபோலவேயிருந்து பரமாநந்தத்தைத் தரும; எம்பெருமானும் "அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென் னாராவமுதமே" என்னும்படியிருப்பன்.

2. ஆனையின்மீது ஏறவேண்டியவன் ஆனையின் காலைப்பற்றியே ஏறவேண்டும்; எம்பெருமானிடம் சென்று சேரவேண்டியவர்களும் அவனது திருவடியையேபற்றிச் சேரவேண்டும்.

3. ஆனை தன்னைக்கட்டத் தானே கயிறு கொடுக்கும; "எட்டினோடிரண்டெனுங் கயிற்றினால்" (திருச்சந்தவிருத்தம்) என்கிறபடி எம்பெருமானைக் கட்டுப்படுத்தும் பக்தியாகிற கயிற்றை அவன்றானே தந்தருள்வன். "பகவந் பக்திமபி ப்ரயச்ச மே" "மதிநலமருளினன்."

4. யானையை நீராட்டினாலும் அடுத்த க்ஷணத்திலே அழுக்கோடேசேரும்; எமபெருமான் சுத்த ஸத்வமயனாய்ப் பரமபவித்திரனா யிருக்கச் செய்தேயும *பொய்ந் நின்ற ஞானமும பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடமபுடைய நம்போல்வாரோடே சேரத் திருவுள்ளமாயிருப்பன் வாத்ஸல்யத்தாலே. "ஸ்வஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிடவேதஸூக்தைரப்யாந்தம் மதுகதைமலிநீகரோதி, ஸ்ரீரங்ககமர: கலபம் க ஏவ ஸ்நாத்வாபி தூளீரஸிகம் நிஷேத்தா" என்கிற ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவ ச்லோகத்தின் படியுமாம்.

5. யானையைப் பிடிக்கவேண்டில் பெண்யானையைக் கொண்டே பிடிக்க வேண்டும்: பிராட்டியின் புருஷகாரமின்றி எம்பெருமான் வசப்படான்.

6. யானை, பாகனுடைய அநுமதியின்றித் தன் பக்கல் வருமவர்களைத் தள்ளிவிடும்; எம்பெருமானும் "வேதம் வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணோர் பெருமான் திருப்பாதம் பணிந்து" என்றபடி பாகவதர்களை முன்னிட்டுப் புகாதாரை அங்கீகரித்தருளான்.

7. யானையின் பாஷை யானைப்பாகனுக்கே தெரியும; எம்பெருமானுடைய பாஷை திருக்கச்சி நம்பி போல்வார்க்கே தெரியும். பேரருளாளனோடே பேசுமவரிறே நம்பிகள்.

8. யானையினுடைய நிற்றல் இருத்தல் கிடத்தல் திரிதல் முதலிய தொழில்கள் பாகனிட்ட வழக்கு; எம்பெருமானும் "கணிகண்ணன் போகின்றான் காமருபூங்கச்சி மணிவண்ணா நீ கிடக்க வேண்டா—உன்றன் பைந்நாகப்பாய் சுருட்டிக்கொள்" என்றும், "கிடந்தவாறெழுந்திருந்து பேசு" என்றுஞ்சொல்லுகிற திருமழிசைப்பிரான் போல்வார்க்கு ஸர்வாத்மநா விதேயனிறே.

9. யானை உண்ணும்போது இறைக்கும அரிசி பலகோடி நூறுயிர மெறும்புகளுக்கு உணவாகும். எம்பெருமான் அமுதுசெய்து சேஷித்த ப்ரஸாதத்தாலே பலகோடி பக்தவர்க்கங்களை உஜ்ஜீவிக்கக் காண்கிறோமிறே.

10. யானைக்குக் கை நீளம; எம்பெருமானும அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கையனிறே. "நீண்ட அத்தக்கருமுகிலை யெம்மான்றன்னை."

11. யானை இறந்தபின்பும் உதவும்; எம்பெருமானும் தீர்த்தம் ஸாதித்துத் தன்னுடைச் சோதிக்கு எழுந்தருளினபின்பும் இதிஹாஸ புராணங்கள அருளிச்செயல்கள் மூலமாகத் தனது சரிதைகளை உணர்த்தி உதவுகின்றானிறே.

12. யானைக்கு ஒரு கையே உளளது; எம்பெருமானுக்கும் கொடுக்குங்கையொழியக் கொள்ளுங்கை இல்லையிறே. "அர்த்திதார்த்தபரிதாநதீக்ஷிதம்."

13. பாகனுக்கு ஜீவனங்கள் ஸம்பாதித்துக் கொடுக்கும் யானை; எம்பெருமானும் அர்ச்சக பரிசாரகர்களுக்கு. ஆதலால் அவனுக்குக் **களிறு** மூற்றுவமையாம். இங்ஙனே மற்றும்பல உவமைப் பொருத்தங்கள கண்டு கொள்க.

[*இவை, ஸ்ரீ.காஞ்சீ. ப்ர. மஹாவித்வான் அண்ணங்கராசார்யஸ்வாமி அநுமதிபெற்று அச்சிடப்பெறறன.]

ப்ரஹ்மோத்ஸவம் எட்டாம் நாள்

PHOTO BY T. N. SRINIVASAN

நவனீத க்ருஷ்ணன்

ப்ரஹ்மோத்ஸவம் எட்டாம் நாள்

குதிரை வாஹனம்

PHOTO BY T. N. SRINIVASAN

SRIYA S... 19015

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பொருள் விளக்கம்

பண்டிட் அ. மு. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், திருவல்லிக்கேணி

यं सन्तः प्रणमन्ति यस्य चरितं शंसन्ति वेदा यतः
संभूतं लयमेति यत्र च जगद् येनैव संरक्षितम् ।
यस्मै यज्वगणाः क्रतुं विदधते यः पूरुषोत्तमः
सोऽयं वेङ्कटकृष्ण इत्यभिहितः श्रीपार्थसूतोऽपि सन् ॥
पादाम्भोरुहभक्तिभारभरितैराकारितो योगिभिः
तानुद्धर्तुमशक्नुवन्निव सपद्यापन्नमहाम्भोनिधेः ।
तद्वैकुण्ठमकुण्ठवैभवमपि त्यक्त्वाऽत्र शेषाचले
तिष्ठन् कैरविणीतटे च तनुताच्छ्रेयांसि भूयांसि नः ॥

யம் ஸந்த: ப்ரணமந்தி யஸ்ய சரிதம் ஶம்ஸந்தி வேதா யத:
ஸம்பூதம் லயமேதி யத்ர ச ஜகத் யேநைவ ஸம்ரக்ஷிதம்,
யஸ்மை யஜ்வகணா: க்ரதும் விதததே ய: பூருஷோத்தம:
ஸோயம் வேங்கடக்ருஷ்ண இத்யபிஹித: ஸ்ரீபார்த்தஸூதோபி ஸந் ||
பாதாம்போருஹ பக்தி பாரபரிதை ராகாரிதோ யோகிபி:
தாநுத்தர்த்துமஶக்நுவந்நிவ ஸபத்யாபந்மஹாம்போநிதே: |
தத்வைகுண்டமகுண்டவைபவமபி த்யக்த்வாऽத்ர ஶேஷாசலே
திஷ்டந் கைரவிணீதடே ச தநுதாத் ஶ்ரேயாம்ஸி பூயாம்ஸி ந: ||

திவ்யதேசங்களுக்கு ஆழ்வார்கள் மங்களாஶாஸநம் பெற்ற ஏற்றமொரு புறமிருக்க ஸுவர்ண புஷ்பத்துக்கு ஸ்வாபாவிகமான பரிமளம் போலே க்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யத்தாலுள்ள ஏற்றமும் முக்யமானது.

இந்த ப்ருந்தாரண்ய க்ஷேத்ரத்தில் ஐந்து மூர்த்திகள் பேயார், திருமழிசைப்பிரான் திருமங்கைமன்னன் ஆகிய மூவர் மங்களாஶாஸநம் பெற்று விளங்குவதையறிவது போலே இதிலுள்ள ஐந்து மூர்த்திகளையும் ஐந்து தீர்த்தங்களோடு கைரவிணீ தீர்த்தத்தையும் இந்த க்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யம் கொண்டறிவதும் முக்கியமே. மேலும் இம்மாஹாத்ம்யம் ப்ரதி பங்குனித் திருநாளிலும் மன்னநாதன் திருவோலக்கத்தில் திருச்செவிசாத்தியருளும் பாக்கியமுடைத்து. இப்படியிருக்க இந்த க்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யத்தை அச்சியற்றி யாவரும் கண்டறிய இந்நாள்வரை யியலாதது வெகுநாளாகவே உள்ள ஒரு குறையே. இக்குறை தீர ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதிப் பெருமான் அருளால் இம்மாஹாத்ம்யம் அச்சியற்றப்பெற்று வெளி வருகிறது இக்குறையாளர் பாக்யமே என்னலாம்.

இத்திவ்யதேஶத்தில் ஐந்து எம்பெருமான்களும் ஐந்து தீர்த்தங்களோடு கைரவிணீ தீர்த்தமும் உள. ஐந்து மூர்த்திகள்—மன்னநாதன், அழகிய சிங்கர், சக்ரவர்த்தி திருமகன், பார்த்தஸாரதி, ஆனையின் துயர் தீர்த்தவன் (கஜேந்த்ரவரதன்). ஐந்து தீர்த்தங்கள்—இந்த்ர ஸோம மீந அக்நி விஷ்ணு என்பவை.

[illegible]

[illegible] नक्तं नमेत् गौरिं सकृत्कैरविणीजलात् ॥

[illegible] பெயர்ப்பு. இம் [illegible] 1-ல் திருச்சேர்க்கையைப் பற்றியும் [illegible] 40-வது ஸ்லோகம் [illegible] ப்ரந்தாரண்யத்தையும் கைரவி [illegible] மங்களாசாஸநம் செய் [illegible]

[illegible] இவ்விருவர்கள் [illegible] ரங்கநாதன். மூலவர் ஶயநத் [illegible] —என்றே பாசுரத் [illegible] திருமழிசைப்பிரான் [illegible] "வேதத்தை" என்கிற [illegible]

[illegible] இவர் ஆவிர்ப் [illegible] என்கிற பாசுரத்தால் மங்கலா [illegible] என்றே பாசுரத்திருநாமம்.

[illegible] இவர் [illegible]. ஆவிர்ப்பாவம். [illegible] பாசுரத்தால் மங்களாஶாஸநம். மதுமான் [illegible]

4. [illegible] இவர் [illegible]. ஆவிர்ப்பாவம் 39-ம் [illegible] ஆராதனம். மங்களாசாஸனம் பெரியதிரு [illegible] பாசுரங்களால். மூலவர் [illegible] அறியக்கிடக் கிறது. [illegible]

[illegible] திருவேங்கடமுடையானை ஸேவித்து [illegible] ஸேவிக்க வேண்டிக் கொள்ள: ப்ருந்தா [illegible] இங்கே வந்து அப்படியே ஸேவித்து [illegible] வாழ்ந்தனன்.

5. [illegible] ஆவிர்ப்பாவம் 71 [illegible] ப்ரதிஷ்டை. "மீனமர்பொய்கை" மங்களாஶாஸநம்.

[illegible] இந்த்ர ஸோம மீன அக்நி விஷ்ணு இவ்வைந்து [illegible] பேசுவன. பலஸ்ருதியுடன் 10-வது அத்யாயம் [illegible].

[illegible] ஹர்ஷி இக்கைரவிணியில் [illegible] ஒரு நாள் மிக்க அழகிய மீன் ஒன்று [illegible] தபது [illegible] கெடும் என்று எண்ணி அதை [illegible] அப்புறம் செல்ல நியமித்தார். அப்படியே அம்மீனும் [illegible] கூட இக்கைரவிணியில் கிடையாது என்பது [illegible] இத்திவ்ய தேசவைபவத்தை [illegible].

[illegible] அச்சுக்கு வேண்டிய உதவியும் செய்த [illegible] ஸ்ரீ [illegible] கோபாலகிருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமி இதற்கு [illegible] மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

திருவல்லிக்கேணி [illegible]

அ. மு. ஸ்ரீ. பண்டிட்

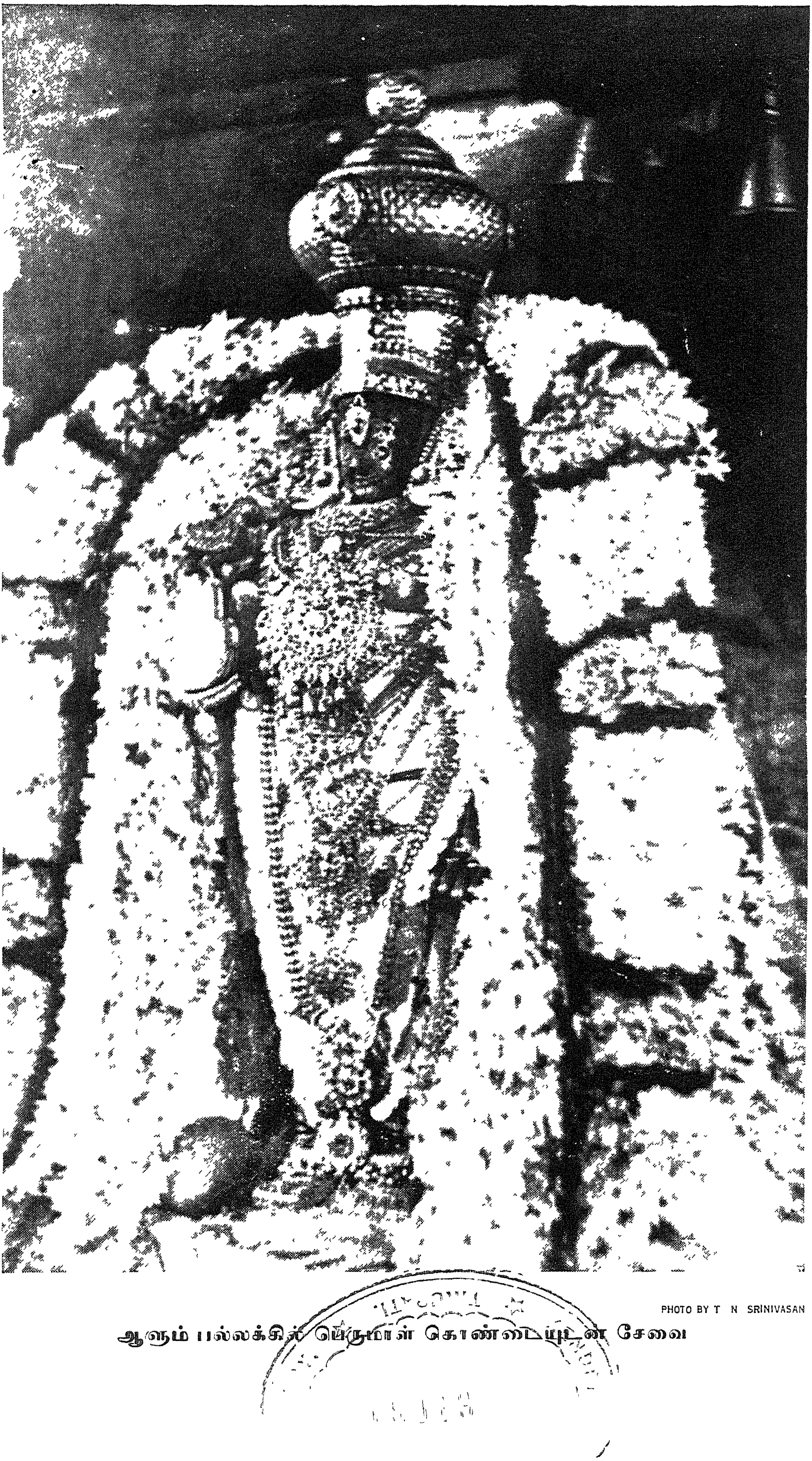

PHOTO BY T N SRINIVASAN

ஆளும் பல்லக்கில் பெருமாள் கொண்டையுடன் சேவை

॥ श्रीः ॥

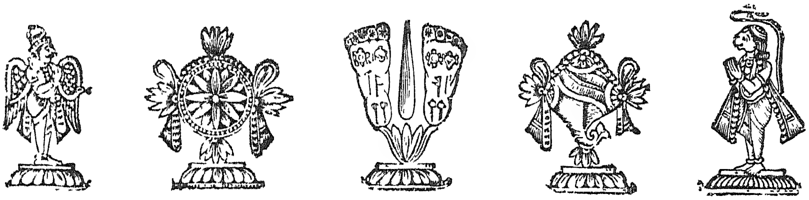

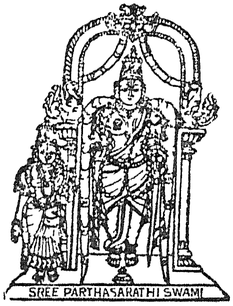

श्री रुक्मिणीसमेत श्री पार्थसारथि (वेङ्कटकृष्ण) स्वामिने नमः

ஸ்ரீ ருக்மிணீஸமேத ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி (வேங்கடக்ருஷ்ண) ஸ்வாமிநே நம:

श्रीबृन्दारण्यक्षेत्रमाहात्म्यम्

ஸ்ரீ ப்ருந்தாரண்யக்ஷேத்ர மாஹாத்ம்யம்

श्रीशैलेशदयापात्रं धीभक्त्यादिगुणार्णवम् । यतीन्द्रप्रवणं वन्दे रम्यजामातरं मुनिम् ।

ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணார்ணவம் |

யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ||

लक्ष्मीनाथसमारम्भां नाथयामुनमध्यमाम् । अस्मदाचार्यपर्यन्तां वन्दे गुरुपरम्पराम् ॥

லக்ஷ்மீநாத ஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம் |

அஸ்மதாசார்ய பர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் ||

यो नित्यमच्युतपदाम्वुजयुग्मरुक्मव्यामोहतस्तदितराणि तृणाय मेने ।
अस्मद्गुरोर्भगवतोऽस्य दयैकसिन्धोः रामानुजस्य चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

யோநித்ய மச்யுத பதாம்புஜ யுக்மருக்ம-
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாய மேநே |
அஸ்மத்குரோர்பகவதோऽஸ்ய தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே ||

माता पिता युवतयस्तनया विभूतिः सर्वं यदेव नियमेन मदन्वयानाम् ।
आद्यस्य नः कुलपतेर्वकुलाभिरामं श्रीमत्तदङ्घ्रियुगलं प्रणमामि मूर्ध्ना ॥

மாதாபிதா யுவதஸ்தநயா விபூதி:
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் |
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர்வகுலாபிராமம்
ஶ்ரீமத்ததங்க்ரியுகலம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா ||

भूतं सरश्च महदाह्वयभट्टनाथश्रीभक्तिसारकुलशेखरयोगिवाहान् ।
भक्ताङ्घ्रिरेणुपरकालयतीन्द्रमिश्रान् श्रीमत्पराङ्कुशमुनिं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥

பூதம் ஸரஶ்ச மஹதாஹ்வயபட்டநாத
ஶ்ரீபக்திஸாரகுலஶேகரயோகிவாஹாந் |
பக்தாங்க்ரிரேணுபரகாலயதீந்த்ரமிஶ்ராந்
ஶ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம் ப்ரணதோऽஸ்மி நித்யம் ||

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥

ஶுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் ஶஶிவர்ணம் சதுர்புஜம் |
ப்ரஸந்நவதநம் த்யாயேத் ஸர்வ விக்நோபஶாந்தயே ||

यस्य द्विरदवक्त्राद्याः पारिषद्याः परश्शतम् । विघ्नं निघ्नन्ति सततं विष्वक्सेनं तमाश्रये ॥

யஸ்ய த்விரதவக்த்ராத்யா: பாரிஷத்யா: பரஶ்ஶதம் |
விக்நம் நிக்நந்தி ஸததம் விஷ்வக்ஸேநம் தமாஶ்ரயே ||

॥ श्रीः ॥

श्रीबृन्दारण्यक्षेत्रमाहात्म्ये प्रथमोऽध्यायः

ஸ்ரீ ப்ருந்தாரண்யக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே ப்ரதமோऽத்யாயঃ

नारदः— நாரதঃ—

देवदेव महादेव नीलकण्ठ जगद्गुरो । श्रुतं मयाऽखिलं सम्यक् माहात्म्यं विष्णुसंसदाम् ॥

தேவதேவ மஹாதேவ நீலகண்ட ஜகத்குரோ |
ஶ்ருதம் மயாऽகிலம் ஸம்யக் மாஹாத்ம்யம் விஷ்ணுஸம்ஸதாம் || 1

வாரீர் தேவர்களுக்கும் தேவதையாய் நீலகண்டராய் மஹாதேவ நாமகரான ஜகத் குருவே! எம்பெருமானுடைய திவ்ய தேசங்களின் ஸமஸ்தமான மாஹாத்ம்யமானது நன்றாய் என்னாலே கேட்கப்பட்டது.

न तृप्तिर्जायते मेऽद्य वैभवं शृण्वतो हरेः ।

ந த்ருப்திர்ஜாயதே மேऽத்ய வைபவம் ஶ்ருண்வதோ ஹரேঃ | 2

ஹரியினுடைய வைபவத்தைக் கேளாநின்ற எனக்கு இப்போது திருப்தி உண்டாக வில்லை.

अधुना नैमिशारण्यं प्राप्तवानहमव्ययम् । पुण्यं पुण्यतमैर्नित्यं सेवितं मुनिसत्तमैः ॥

அதுநா நைமிஶாரண்யம் ப்ராப்தவாநஹமவ்யயம் |
புண்யம் புண்யதமைர்நித்யம் ஸேவிதம் முநிஸத்தமைঃ || 3

இப்போது நான் புண்யாத்மாக்களான ருஷிச்ரேஷ்டர்களாலே நித்யவாஸம்பண்ணப் பட்டதாய் அவிவ்ருத்தமாய் தர்மாதி புருஷார்த்த ப்ரதமான நைமிஶாரண்யத்தை அடைந்தேன்.

तत्राद्राक्षं मुनिवरान् सप्तर्षींश्च महात्मनः । अन्यानपि महाभागान् भगवद्भक्तिभावितान् ॥

தத்ராத்ராக்ஷம் முனிவராந் ஸப்தர்ஷீம்ஶ்ச மஹாத்மநঃ |
அந்யாநபி மஹாபாகாந் பகவத்பக்திபாவிதாந் || 4

அந்த நைமிஶாரண்யத்திலே மிகவும் ஜ்ஞாதாக்களாய் மநநஶீலர்களான ருஷிகளுக் குள்ளே ச்ரேஷ்டர்களான ஸப்தர்ஷிகளையும் பகவத்பக்தியோகத்தாலே ச்லாக்யர்களாயும் மஹாபாக்யவான்களாயுமுள்ள வேறே சில ருஷிகளையும் கண்டேன்.

सनत्कुमारो भगवान् तेषां मध्ये महात्मनाम् । आसीनश्च मया दृष्टो वसूनामिव वासवः ॥

ஸநத்குமாரோ பகவாந் தேஷாம் மத்யே மஹாத்மநாம் |
ஆஸீநஶ்ச மயா த்ருஷ்டோ வஸூநாமிவ வாஸவঃ || 5

மஹாத்மாக்களான அந்த ருஷிகளுடைய மத்தியில் இராநின்ற பகவானான ஸநத் குமாரர் அஷ்டவஸுக்களினுடைய நடுவேயிருக்கும் தேவேந்திரன்போல் என்னாலே காணப்பட்டார்.

तमप्रमेयविभवं तांश्च दृष्ट्वा महामुनीन् । तदाश्रमपदं दिव्यं प्रविष्टो हृष्टमानसः ॥

தமப்ரமேயவிபவம் தாம்ஶ்ச த்ருஷ்ட்வா மஹாமுநீந் |
ததாஶ்ரமபதம் திவ்யம் ப்ரவிஷ்டோ ஹ்ருஷ்டமாநஸঃ || 6

நான், திவ்யமான அந்த ஆச்ரமபதத்தை ப்ரவேசித்தவனாய்க் கொண்டு, அவாங் மநஸகோசரமான வைபவத்தை யுடைய அந்த ஸநத்குமாரரையும் தபஸ்விகளான அந்த மஹர்ஷிகளையும் ஸேவித்து மிகவும் ஸந்துஷ்டனானேன்.

कथाः कथयतां तेषां शौनको वाक्यमब्रवीत् । सनत्कुमारं देवेशं ज्वलन्तं स्वेन तेजसा ॥

கதாః கதயதாம் தேஷாம் ஶௌநகோ வாக்யமப்ரவீத் |
ஸநத்குமாரம் தேவேஶம் ஜ்வலந்தம் ஸ்வேந தேஜஸா || 7

பகவத்கதைகளை ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் அந்த மஹர்ஷிகளினுடைய நடுவே தன்னுடைய தபஸ்ஸினாலே விளங்காநின்றும் தேவச்ரேஷ்டருமான ஸநத்குமாரரைப்பார்த்து, ஶௌநகர் வக்ஷ்யமாணப்ரகாரமாக ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

शौनकः— சௌநகः—

जम्बूद्वीपे पुराणस्य पुरुषस्य गदाभृतः । अष्टोत्तरशतानीति स्थानानि भगवन् श्रुतम् ॥

तान्यनुक्रमशःश्रोतुमिच्छामि मुनिपुङ्गव ॥

ஜம்பூத்வீபே புராணஸ்ய புருஷஸ்ய கதாப்ருதঃ |
அஷ்டோத்தரஶதாநீதி ஸ்தாநாநி பகவந் ஶ்ருதம் ||
தாந்யநுக்ரமஶஶ்ரோது மிச்சாமி முநிபுங்கவ || 8

வாரீர் த்ரிகாலவேதியான ஸநத்குமாரரே! முன் ஜம்பூத்வீபத்திலே கௌமோதகீதாரியான புராண புருஷனுக்கு நித்யமான வாஸஸ்தாநங்கள் நூற்றெட்டு என்று என்னாலே கேட்கப்பட்டது. வாரீர் முநிச்ரேஷ்டரான ஸநத்குமாரரே! அந்த திவ்யதேசங்களை க்ரமமாகக் கேட்கவேணுமென்று இச்சிக்கிறேன்.

नारदः— நாரதः—

शौनकेनैवमुक्तस्तु मुनिना भावितात्मना । सनत्कुमारो भगवानिदं वचनमब्रवीत् ॥

ஶௌநகேநைவமுக்தஸ்து முநிநா பாவிதாத்மநா |
ஸநத்குமாரோ பகவாநிதம் வசநமப்ரவீத் || 9

தபஸ்வியான ஸநத்குமாரரும் மநநஶீலராயும் பரமாத்மாவை த்யாநம் பண்ணுபவருமான ஶௌநகராலே இப்படி ப்ரச்நம் பண்ணப்பட்டவராய்க்கொண்டு வக்ஷ்யமாண ப்ரகாரமாக ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

सनत्कुमारः— ஸநத்குமாரः—

अष्टोत्तरशतान्येव स्थानान्यत्र महामुने । विष्णोस्तस्यानुपूर्व्येण कथयामास तानि सः ॥

அஷ்டோத்தரஶதாந்யேவ ஸ்தாநாந்யத்ர மஹாமுநே |
விஷ்ணோஸ்தஸ்யாநுபூர்வ்யேண கதயாமாஸ தாநி ஸः || 10

வாரீர் மநநஶீலரான சௌநகரே! இந்த ஜம்பூத்வீபத்திலே எம்பெருமானுக்கு முக்யமான ஸ்தலங்கள் நூற்றெட்டுகள் இருக்கின்றன என்று அந்த ஸநத்குமாரர் அந்த எம்பெருமானுடைய ஸம்பந்தங்களுள்ள அந்த திவ்யதேசங்களின் வைபவத்தை க்ரமமாகச் சொன்னார்.

ततस्तेनान्तरा किञ्चिद्बृन्दावनमिति श्रुतम् । विष्णोस्थानं महत्पुण्यमिति संकीर्तितं तदा ॥

तत्रापि मूर्तयः पञ्च सन्ति विष्णोर्महात्मनः । इति संप्रस्तुतं तेन तत्र तच्च मया श्रुतम् ॥

ததஸ்தேநாந்தரா கிஞ்சித் ப்ருந்தாவநமிதி ஶ்ருதம் |
விஷ்ணோஸ்ஸ்தாநம் மஹத்புண்யமிதி ஸங்கீர்த்திதம் ததா || 11
தத்ராபி மூர்த்தயঃ பஞ்ச ஸந்தி விஷ்ணோர்மஹாத்மநঃ |
இதி ஸம்ப்ரஸ்துதம் தேந தத்ர தச்ச மயா ஶ்ருதம் || 12

அதற்குமேல் அந்த ஸநத்குமாரராலே அந்த திவ்ய தேசங்களுக்குள்ளே ஓரொரு திவ்யதேசமானது ப்ருந்தாவனமென்று சொல்லப்பட்டது. அந்த ப்ருந்தாவனமானது விஷ்ணுவுக்கு வாஸஸ்தாநமென்றும் ஸகல புருஷார்த்தப்ரதமென்றும் சொல்லப்பட்டது.

அந்த ப்ருந்தாவனத்திலேயும் பரமாத்மாவான விஷ்ணுவுக்கு ஐந்துவிதமான திவ்யமங்கள விக்ரஹங்கள் உள்ளனவென்று அந்த ஸநத்குமாரராலே ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டது. அந்த திவ்யதேச வைபவம் சொல்லுமளவில் கீழே சொல்லப்பட்ட அந்த ப்ருந்தாவநவைபவம் என்னால் கேட்கப்பட்டது.

तच्छ्रुत्वा तत्र देवेश त्वां द्रष्टुं प्राप्तवानहम् । इमं गिरिवरं रम्यं कैलासं चन्द्रशेखर ! ॥

தச்ச்ருத்வா தத்ர தேவேஶ த்வாம் த்ரஷ்டும் ப்ராப்தவாநஹம் |
இமம் கிரிவரம் ரம்யம் கைலாஸஞ் சந்த்ரஶேகர || 13

வாரீர் தேவச்ரேஷ்டரான சந்த்ரஶேகரரே! அந்த பிருந்தாவந வைபவத்தைக்கேட்டு உம்மைப் பார்ப்பதையும் பொருட்டு நான் பர்வதச்ரேஷ்டமான கைலாஸத்தை அடைந்தேன்.

कुत्र तद्भुवि देवेश बृन्दारण्यमिति श्रुतम् । स्थानं विष्णोर्महत्तस्य मूर्तयः पञ्चकास्तथा ॥

குத்ர தத்புவி தேவேஶ ப்ருந்தாரண்யமிதி ஶ்ருதம் |
ஸ்தாநம் விஷ்ணோர்மஹத்தஸ்ய மூர்த்தய: பஞ்சகாஸ்ததா || 14

வாரீர் தேவச்ரேஷ்டரான ஶம்புவே! பூமியிலே பிருந்தாரண்யமென்று சொல்லப்பட்ட எம்பெருமானுக்கு வாஸ ஸ்தானமாய் மஹத்தான அந்த திவ்ய தேஶந்தான் எவ்விடத்திலே? அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானுடைய ஐந்தான திவ்யமங்கள விக்ரஹங்கள்தான் எப்படிப்பட்டவை?

तत्र किं तीर्थमित्युक्तं प्रशस्तं मुनिभिर्भुवि । किं तस्य वैभवं चापि तीर्थस्य च दयानिधे ॥

एतत्सर्वं मम ब्रूहि श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥

தத்ர கிம் தீர்த்தமித்யுக்தம் ப்ரஶஸ்தம் முநிபிர்புவி |
கிந்தஸ்ய வைபவம் சாபி தீர்த்தஸ்ய ச தயாநிதே ||
ஏதத் ஸர்வம் மம ப்ரூஹி ஶ்ரோதுமிச்சாமி தத்த்வத: || 15

இந்த பூமியிலே அந்த ப்ருந்தாவனத்தில் ருஷிகளாலே ப்ரஶஸ்தமாகச் சொல்லப்பட்ட தீர்த்தம் எது? அந்த தீர்த்தத்தினுடைய வைபவம் எப்படிப்பட்டது? வாரீர் தயாநிதியான ஶம்புவே! இது எல்லாவற்றையும் நான் தத்த்வமாகக் கேட்க இச்சிக்கிறேனாகையால், கீழ் என்னால் ப்ரச்நம் பண்ணப்பட்ட எல்லா வ்ருத்தாந்தத்தையும் நீர் எனக்குப் பரக்கச் சொல்லவேணும்.

महेश्वरः— மஹேஶ்வர:—

कोवा वक्तुं समर्थोऽस्ति वैभवं कैटभद्विषः । देवासुरर्षयस्सर्वे समेताश्शुद्धमानसाः ॥

सप्रजापतयश्चापि बहुभिर्ब्रह्मवत्सरैः । वक्तुं वैभवमेतेषां न शक्ता इति मे मतिः ॥

கோவா வக்தும் ஸமர்த்தோऽஸ்தி வைபவம் கைடபத்விஷ: |
தேவாஸுரர்ஷயஸ்ஸர்வே ஸமேதாஶ்ஶுத்தமாநஸா: || 16
ஸப்ரஜாபதயஶ்சாபி பஹுபிர்ப்ரஹ்மவத்ஸரை: |
வக்தும் வைபவமேதேஷாம் ந ஶக்தா இதி மே மதி: || 17

கைடபாஸுர விஜயியான ஶ்ரிய:பதியினுடைய வைபவத்தைச் சொல்வதற்கு ஸமர்த்தனான புருஷனவன் எவன்தான் இருக்கிறான்? சுத்தமநஸ்கர்களான ப்ரஹ்மாதி ஸமஸ்த தேவதைகளும நாரதாதி தேவர்ஷிகளும் தக்ஷர்முதலிய நவப்ரஜாபதிகளோடு கூடினவர்களாய்க் கொண்டும் இன்னும் அநேக ருஷிகளோடு கூடினவர்களாய்க் கொண்டும், அந்த ப்ருந்தாரண்யத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற எம்பெருமான்களென்ன, அந்த ப்ருந்தாரண்யமென்ன அதிலிருக்கும் புண்ய தீர்த்தங்களென்ன இதுகளுடைய எல்லா வைபவத்தையும் அநேக ஸம்வத்ஸரங்களாலும் சொல்ல ஸமர்த்தர்கள் அன்று என்று எனக்குத் தோற்றுகிறது.

तथाऽपि तव वक्ष्यामि भक्तियुक्तस्य नारद । यन्मया विदितं किञ्चित्तच्छृणुष्व समाहितः ॥

ததாऽபி தவ வக்ஷ்யாமி பக்தியுக்தஸ்ய நாரத |
யந்மயா விதிதம் கிஞ்சித் தத் ஶ்ருணுஷ்வ ஸமாஹிதஃ || 18

அப்படியானாலும், வாரீர் நாரதரே! என்னாலே யாதொரு வைபவமானது ஸங்க்ரஹமாக அறியப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த ப்ருந்தாரண்ய வைபவத்தை, பக்தியுக்தரான உமக்குச் சொல்லுகிறேன். நீர் ஸாவதாநமநஸ்காராய் கேளும்.

तोयाद्रिरिति विख्यातः पर्वतप्रवरो महान् । तत्रास्ते भगवान्देवः श्रीपतिर्गरुडध्वजः ॥

नित्यं संसेवितस्सर्वैर्देवासुरमहर्षिभिः । महाभागवतैश्चान्यैर्ज्ञातपूर्वस्त्वया मुने ॥

यत्र संसारजलधिमध्यमग्नान् समुद्धरन् । मनुजान्माधवो देवः कृपापरवशोऽवति ॥

தோயாத்ரிரிதி விக்யாதஃ பர்வத ப்ரவரோ மஹாந் |
தத்ராஸ்தே பகவாந்தேவஃ ஸ்ரீபதிர்கருடத்வஜஃ || 19
நித்யம் ஸம்ஸேவிதஸ்ஸர்வைர் தேவாஸுர மஹர்ஷிபிஃ |
மஹாபாகவதைஶ்சாந்யைர்ஜ்ஞாதபூர்வஸ்த்வயா முநே || 20
யத்ர ஸம்ஸார ஜலதிமத்யமக்நாந் ஸமுத்தரந் |
மநுஜாந் மாதவோ தேவஃ க்ருபாபரவஶோऽவதி || 21

ஶ்ரியஃபதியானவர் க்ருபாபரவசராய்க்கொண்டு எந்த பர்வதத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுகின்று கொண்டு ஸம்ஸாரஸாகர மத்யமக்நரான மனுஷ்யர்களை உத்தரிப்பியாநின்று கொண்டு, ரக்ஷியா நிற்கிறுரோ, அப்படி ப்ரஸித்தமாயும் மஹத்தரமாயுமுள்ள திருநீர்மலை யென்று ஒரு பர்வதமுண்டு. அந்த பர்வதத்திலே கருடத்வஜராயும் ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணராயும் தேவதேவராயுமுள்ள ஶ்ரியஃபதியானவர் ஸமஸ்தமான தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும் மற்றுமுள்ள மஹாபாகவதர்களாலும் எப்போதும் ஸேவிக்கப்பட்டவராய் எழுந்தருளியிருப்பது வாரீர் நாரதரே! உமக்கு பூர்வமே தெரிந்ததொன்றன்றோ!

तत उत्तरपूर्वस्यां दिशि तीरे महोदधेः । काचिदस्ति मुनिश्रेष्ठ पुरी देवपुरी शुभा ॥

தத உத்தரபூர்வஸ்யாம் திஶி தீரே மஹோததேஃ |
காசிதஸ்தி முநிஶ்ரேஷ்ட புரீ தேவபுரீ ஶுபா || 22

வாரீர் நாரதரே! அந்தத்திருநீர்மலைக்கு ஈசாந்யதிக்கிலே ஸமுத்திரத்தினுடைய கரையிலே அமராவதிபோல் மங்களகரமாயிருக்கிற ஓர் பட்டணமுண்டு.

उद्यानाम्रवणोपेता पताकाध्वजमालिनी । वज्रवैडूर्यचित्राङ्गैः गोपुरैश्च विराजिता ॥

दृढवप्रा सुविस्तीर्णा नानारत्नसमेधिता । कवाटैः काञ्चनमयैः मुक्ताजालविभूषितैः ॥

तोरणैर्वज्रघटितैः समृद्धा सर्वतश्शुभा । प्रासादगणसंकीर्णा चन्द्रशालाविराजिता ॥

चन्दनागरुधूपैश्च सर्वतः संप्रधूपिता । शोभिताऽत्युच्चशिखरैः सुधाधवलितैर्गृहैः ॥

केलीगृहैर्मनोज्ञैश्च युक्ता धारागृहैरपि । नानामणिविचित्रैश्च देवायतनमण्डलैः ॥

तत्रतत्र विराजन्ती चन्दनागरुधूपितैः । हृष्टपुष्टजनाकीर्णा सर्वसौभाग्यभाविता ॥

உத்யாநாம்ரவணோபேதா பதாகாத்வஜமாலிநீ |
வஜ்ரவைடூர்யசித்ராங்கைஃ கோபுரைஶ்ச விராஜிதா || 23
த்ருடவப்ரா ஸுவிஸ்தீர்ணா நாநாரத்நஸமேதிதா |
கவாடைஃ காஞ்சநமயைஃ முக்தாஜாலவிபூஷிதைஃ || 24
தோரணைர்வஜ்ரகடிதைஃ ஸம்ருத்தா ஸர்வதஶ்ஶுபா |
ப்ராஸாத கணஸங்கீர்ண சந்த்ரஶாலாவிராஜிதா || 25

சந்தநாகருதூபைஶ்ச ஸர்வதஸ்ஸம்ப்ரதூபிதா |
ஶோபிதாத்யுச்சஶிகரைः ஸுதாதவளிதைர்க்ருஹைः || 26

கேளீக்ருஹைர்மநோஜ்ஞைஶ்ச யுக்தா தாராக்ருஹைரபி |
நாநாமணிவிசித்ரைஶ்ச தேவாயதநமண்டலைः || 27

தத்ரதத்ர விராஜந்தீ சந்தநாகருதூபிதைः |
ஹ்ருஷ்டபுஷ்டஜநாகீர்ணா ஸர்வஸௌபாக்யபாவிதா || 28

அந்தப்பட்டணமானது எப்படி இருக்கிறதென்றால், உத்யாந வநங்களிலிருக்கிற தித்திப்பு மாமரங்களோடு கூடினதாயும் தோரண பங்க்தியை உடையதாயும் வஜ்ர வைடூர்யாதி ரத்நங்களினால் இழைக்கப்பட்ட ப்ரதேசங்களையுடைய கோபுரங்களினால் விளங்கப்பட்டதாயும், த்ருடமான ப்ராகாரங்களை உடைத்தானதாயும் மிகவும் விலாசமான தாயும் நாநாவிதமான (ரதகஜாதி) ச்ரேஷ்ட வஸ்துக்களாலே விருத்திபண்ணப்பட்டதாயும் முத்துக்களினால் அலங்க்ருதமாய் தங்கமயமான கதவுகளோடும் வஜ்ரகசிதங்களான தோரணங்களினாலும் நிரம்பியதாயும், ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் மங்களகரையாயும், அநேக ப்ராஸாதங்களினால் நிபிடையாயும், சந்த்ரஶாலா ஶோபிதையாயும், அகரு சந்தந தூபங் களினால் தூபிதமான ப்ரதேஶங்களையுடையதாயும், அத்யந்தம் உந்நதங்களாய் ஸுதையினால் வெளுப்பாகப்பண்ணப்பட்ட க்ருஹங்களினால் சோபிதையாயும், மநோஜ்ஞங்களான லீலாக்ருஹங்களோடும் தாராக்ருஹங்களோடும் கூடினதாயும், நாநாரத்ன கசிதங்களாய் அகரு சந்தநப்புகைகளினால் தூபிதங்களுமான கோயில்களினுடைய ஸமூஹங்களினாலே ஆங்காங்கு ப்ரகாசியாநிற்பதாயும் ஹ்ருஷ்டபுஷ்டர்களான ஜனங்களினாலே ஸம்பூர்ணையாயும் ஸமஸ்த ஐச்வர்யங்களினாலே கொண்டாடப்பட்டதாயுமிருக்கிறது.

मयूरनगरी नाम विश्रुता भुवनत्रये ॥

மயூரநகரீ நாம விஶ்ருதா புவநத்ரயே || 29

அந்தப் பட்டணமானது மூன்று உலகங்களிலும் மயூரநகரி என்று பிரஸித்தி யாயிருக்கிறதன்றோ!

महता तपसाऽऽराध्य ब्रह्माणं लोकसत्कृतम् । यां लेभे वृषभो राजा विश्वकर्मविनिर्मिताम् ॥

மஹதா தபஸாऽऽராத்ய ப்ரஹ்மாணம் லோகஸத்க்ருதம் |
யாம் லேபே வ்ருஷபோ ராஜா விஶ்வகர்மவிநிர்மிதாம் || 30

விருஷபன் என்கிற ராஜச்ரேஷ்டன் லோகஸத்க்ருதரான ப்ரஹ்மாவை மிகுந்த தபஸ்ஸினால் ஸந்தோஷிப்பித்து, அந்த ப்ரஹ்மாவின் ப்ரஸாதத்தினாலே விச்வகர்மாவினால் படைக்கப்பட்ட எந்தப் பட்டணத்தை அடைந்தானோ!

यत्र मन्दारकाख्याय मुनये शूद्रयोनये । प्रसन्नष्षण्मुखस्साक्षादभीष्टान्प्रददौ वरान् ॥

யத்ர மந்தாரகாக்யாய முநயே ஶூத்ரயோநயே |
ப்ரஸந்நஷ்ஷண்முகஸ்ஸாக்ஷாதபீஷ்டாந் ப்ரததௌ வராந் || 31

எந்தப்பட்டணத்திலே சூத்ரயோநியில் பிறந்து மந்தாரகனென்று பெயரையுடைய ருஷிக்கு ஷண்முகன் ப்ரஸன்னனாய் நேரேவந்து இஷ்டமான வரங்களைக் கொடுத்தானோ!

तदा प्रभृति तत्रैव भक्तवात्सल्ययोगतः । प्रभुः शक्तिधरोऽद्यापि सन्निधिं कुरुते सदा ॥

ததா ப்ரப்ருதி தத்ரைவ பக்தவாத்ஸல்யயோகதः |
ப்ரபுஶ்ஶக்திதரோऽத்யாபி ஸந்நிதிம் குருதே ஸதா || 32

அந்த மயூரநகரியிலே சக்திதரனாய் ப்ரபுவான ஸுப்ரஹ்மண்யனானவன் பக்தனை அந்த மந்தாரகனென்கிற ருஷியினிடத்தில் வாத்ஸல்யத்தினாலே அதுமுதலாக ஸர்வகாலமும் ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்கிறான்.

यद्रामण्यकमुद्वीक्ष्य स्वर्गस्यैवच संपदम् । विहायाल्पतया स्वर्गं यत्र रेमे स शक्तिभृत् ।

யத்ராமண்யகமுத்வீக்ஷ்ய ஸ்வர்க்கஸ்யைவச ஸம்பதம் |
விஹாயால்பதயா ஸ்வர்க்கம் யத்ர ரேமே ஸ ஶக்திப்ருத் || 33

சக்திதரனை அந்த ஸுப்ரஹ்மண்யனைவன் எந்த மயூர நகரியினுடைய மனோஜ்ஞதையையும் ஸ்வர்க்க ஸம்பத்தையும் பார்த்து, இந்த பட்டணத்தைக் காட்டிலும் ஸ்வல்பமாயிருக்கையாலே ஸ்வர்க்கத்தைவிட்டு எந்த மயூரநகரியிலே க்ரீடியா நிற்கின்றனே!

सालैस्तालैस्तमालैश्च हिन्तालैश्चम्पकैरपि । नालिकेरैश्च पुन्नागैश्चूतैः स्वादुफलैरपि ॥
सिन्दुवारैर्गन्धपूरैः बीजपूरैर्धवैरपि । अशोकैः पाटलीभिश्च वकुलैर्वञ्जुलैरपि ॥
एवं बहुभिराकीर्णा वृक्षैः पुष्पफलान्वितैः ॥

ஸாலைஸ்தாலைஸ்தமாலைஶ்ச ஹிந்தாலைஶ்சம்பகைரபி |
நாலிகேரைஶ்ச புந்நாகைஃ சூதைஸ் ஸ்வாதுபலைரபி || 34
ஸிந்துவாரைர்கந்தபூரைஃ பிஜபூரைர்தவைரபி |
அஶோகைஃ பாடலீபிஶ்ச வகுலைர்வஞ்ஜுலைரபி ||
ஏவம் பஹுபிராகீர்ணா வ்ருக்ஷைஃ புஷ்பபலாந்விதைஃ || 35

திவ்யபுஷ்ப பலங்களோடு கூடின ஸால தால தமால ஹிந்தால நாலிகேர சூத சம்பக புந்நாக ஸிந்துவார பீஜபூர கந்தபூர தவ அசோக பாடல வகுல வஞ்ஜுலாதிகளான இப்படிப்பட்ட அநேக வ்ருக்ஷங்களினாலே யாதொரு பட்டணமானது நிபிடமாயிருக்கிறதோ!

कासारैस्सारसावासैः स्वच्छस्वादूदसंयुतैः । चक्रवाकानुचरितैः कारण्डवनिषेवितैः ॥
संकीर्णाः सर्वतः पुल्लपद्मकह्लारकेसरैः ॥

காஸாரைஸ்ஸாரஸாவாஸைஃ ஸ்வச்சஸ்வாதூதஸம்யுதைஃ |
சக்ரவாகாநுசரிதைஃ காராண்டவநிஷேவிதைஃ ||
ஸங்கீர்ணாஃ ஸர்வதஃ புல்லபத்மகஹ்லாரகேஸரைஃ || 36

தெளிந்து ருசியான தீர்த்தத்தோடு கூடியும் ஸாரஸபக்ஷிகள் சக்ரவாக பக்ஷிகள் காரண்டவபக்ஷிகள் இவை முதலான அநேக ஜலபக்ஷிகளாலே வஸிக்கப்பட்டதுகளாயும் விகஸிதங்களான பத்ம கஹ்லார கேஸரங்களையுடையனவாகவுமுள்ள தாமரையோடைகளினாலே யாதொரு பட்டணமானது நாலு பக்கங்களிலும் ஸம்பூர்ணையாயிருக்கிறதோ!

मायेति माधवीचेति मयूरनगरीति च । पठन्ति वैष्णवी चेति यन्नामानि पुराविदः ॥

மாயேதி மாதவீ சேதி மயூர நகரீதிச |
படந்தி வைஷ்ணவீ சேதி யந்நாமாநி புராவிதஃ || 37

மஹர்ஷிகளானவர்கள் எந்தப்பட்டணத்தினுடைய பேர்களை மாயை யென்றும் மயூரநகரியென்றும் வைஷ்ணவியென்றும் சொல்லா நிற்கின்றார்களோ!

एवंविधायास्तस्यास्तु नगर्या ह्यविदूरतः । बृन्दावनमिति ख्यातं तद्वनं देवपूजितम् ॥

ஏவம்விதாயாஸ்தஸ்யாஸ்து நகர்யா ஹ்யவிதூரதஃ |
ப்ருந்தாவநமிதி க்யாதம் தத்வநம் தேவபூஜிதம் || 38

இப்படிப்பட்ட அந்த மயூரநகரிக்கு ஸமீபத்திலே தேவபூஜிதமாய் ப்ருந்தாவனமென்று ப்ரஸித்தமான ஒரு வநம் இருக்கிறது.

उत्तरस्यां दिशि ह्येतत्तस्याः पुर्या महद्वनम् । कोदण्डशतमात्रं तु नगरीवनयोस्तयोः ॥

உத்தரஸ்யாந் திஶி ஹ்யேதத் தஸ்யாஃ புர்யா மஹத்வநம் |
கோதண்டஶதமாத்ரந்து நகரீவநயோஸ்தயோஃ || 39

இந்த ப்ருந்தாவனமானது மயூர நகரியினுடைய வடக்குதிக்கிலே யிருக்கிறது. அந்த மயூரநகரியென்ன ப்ருந்தாவனமென்ன இதுகளுடைய நடுவே நூறுவில்கிடை தூரம்.

तत्तु रम्यं मुनिश्रेष्ठ ! तुलसीकाननामिधम् । विपिनं विपुलश्रीकमनेकतरुसंकुलम् ॥

सेवितं मुनिशार्दूलैः सुशोभि विमलोदकैः । बृन्दावनमिति ख्यातं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥

தத்து ரம்யம் முநிஶ்ரேஷ்ட துலஸீகாநநாபிதம் |
விபிநம் விபுலஶ்ரீகம் அநேகதருஸங்குலம் || 40

ஸேவிதம் முநிஶார்தூலை: ஸுஶோபி விமலோதகை: |
ப்ருந்தாவநமிதி க்யாதம் த்ரிஷு லோகேஷு விஶ்ருதம் || 41

வாரீர் ருஷிச்ரேஷ்டரான நாரதரே! துளஸீவநமென்று ப்ரஸித்தமாய் ரம்யமான வநமோவென்றால், அதிக ஸம்பத்தை உடைத்தானதாயும், அநேக வ்ருக்ஷஜாதிகளாலே நிபிடமாயும், நிர்மலங்களான தெளிந்த தீர்த்தங்களாலே மிகவும் அழகாயும், ருஷிச்ரேஷ்டர்களான ப்ருக்வாதிகளாலே ஸேவிதமாயும், ப்ருந்தாவனமென்று பெயரை உடையதாயும் மூன்று லோகங்களிலும் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது.

विष्णोर्भगवतो यत्र मूर्तयस्सन्ति नारद ! । यत्र नित्यं हरिः साक्षाद्देवदेवो जगद्गुरुः ॥

आत्मानं पञ्चधा कृत्वा वसत्यमितविक्रमः ॥

விஷ்ணோர்பகவதோ யத்ர மூர்த்தயஸ்ஸந்தி நாரத |
யத்ர நித்யம் ஹரிஸ்ஸாக்ஷாத் தேவதேவோ ஜகத்குரு: || 42
ஆத்மாநம் பஞ்சதா க்ருத்வா வஸத்யமிதவிக்ரம: || 43

வாரீர் நாரதரே! எந்த ப்ருந்தாவனத்திலே ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணராய் வ்யாபகரான ஶ்ரிய:பதியினுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹங்கள் இருக்கின்றனவோ, எந்த ப்ருந்தாவனத்தில் அமிதவிக்ரமராய் தேவதேவராய் ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஶீலராய் ஜகதாசார்யரான எம்பெருமான் தன் திருமேனியை அஞ்சுவிதமாகச் செய்துகொண்டு ஸாக்ஷாத்தாக நித்யவாஸம் பண்ணுகிறரோ!

महापातकयुक्तोऽपि यत्र गत्वा विमुच्यते । न तत्को नाम जानाति बृन्दारण्यं महामुने ॥

மஹாபாதகயுக்தோऽபி யத்ர கத்வா விமுச்யதே |
ந தத்கோ நாம ஜாநாதி ப்ருந்தாரண்யம் மஹாமுநே || 44

வாரீர் நாரதரே! யாதொரு புருஷனைவன் மஹாபாதகயுக்தனயிருந்தாலும் எந்த ப்ருந்தாவனத்திலேபோய் அந்தப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுகிறுனோ, அந்த வனத்தை எவன்தான் அறியான்!

तुलसीकानने यस्तु मुहूर्तमपि तिष्ठति । स वाजपेययज्ञस्य फलमाप्नोति पुष्कलम् ॥

துலஸீகாநநே யஸ்து முஹூர்த்தமபி திஷ்டதி |
ஸ வாஜபேயயஜ்ஞஸ்ய பலமாப்நோதி புஷ்கலம் || 45

யாதொருவன் ப்ருந்தாவனத்திலே முஹூர்த்தகாலமாகிலும் இருக்கிறனோ, அவன் வாஜபேயயஜ்ஞபலத்தை விசேஷமாக அடைகிறன்.

स्वप्नेऽपि यस्तु विप्रेन्द्र! तद्गतिं कलयेन्नरः । तदर्थफलमाप्नोति सतु पश्यति जागरे ॥

ஸ்வப்நேऽபி யஸ்து விப்ரேந்த்ர தத்கதிம் கலயேந்நர: |
ததர்த்தபலமாப்நோதி ஸது பஶ்யதி ஜாகரே || 46

வாரீர் நாரதரே! யாதொரு புருஷனைவன் ஸ்வப்நத்திலேயாகிலும் அந்த ப்ருந்தாவனத்தைக் குறித்து யாத்ரையை நினைக்கிறனோ, அந்தப் புருஷன் ஸ்வப்நாந்தத்திலே யாத்ரையை தடஸ்த்தமாகக் காண்கிறன். அந்த யாத்ராபலத்தையும் அடைகிறன்.

ये वसन्ति तदा तत्र बृन्दावनविभूषिते । तिर्यञ्चोऽपि पदं यान्ति ते विष्णोरमितौजसः ॥

யே வஸந்தி ததா தத்ர ப்ருந்தாவந விபூஷிதே |
திர்யஞ்சோऽபி பதம் யாந்தி தே விஷ்ணோரமிதௌஜஸ: || 47

ப்ருந்தாவனத்திலே அலங்க்ருதமான அந்த ப்ரதேசத்திலே எவைகள் வஸியா நிற்கின்றனவோ, அவை திர்யக்ஜாதியில் உத்பந்நங்களாயிருந்தாலும் அமிதௌஜஸ்ஸான விஷ்ணுவின் பதமான வைகுண்டத்தை அடையாநிற்கின்றன.

यस्तु तद्गच्छति नरो भक्तिहीनोऽपि कारणात् । तस्य पापानि नश्यन्ति ग्रीष्मेऽम्भांसीव सर्वतः ॥

யஸ்து தத்கச்சதி நரோ பக்திஹீநோऽபி காரணாத் |
தஸ்ய பாபாநி நச்யந்தி க்ரீஷ்மேऽம்பாம்ஸீவ ஸர்வத: || 48

யாதொரு புருஷன் பக்திஹீநனாயிருந்தாலும் ஒரானொரு ஹேதுவினால் அந்த ப்ருந்தாவனத்தை அடைகிறானோ, க்ரீஷ்மகாலத்திலே ஜலம் சோஷிக்குமாபோலே அவனுடைய பாபங்கள் முற்றும் நசிக்கின்றன.

तुलसीकाननं गच्छन्नुन्मत्तोऽपि यदृच्छया । विमुच्यते सर्वपापैः शरदीव घनैर्नभः ॥

துளஸீகாநநம் கச்சந்நுந்மத்தோऽபி யத்ருச்சயா |
விமுச்யதே ஸர்வபாபைச்சரதீவ கநைர்நப: || 49

உந்மத்தனானாலும் யத்ருச்சயா அந்த ப்ருந்தாவனத்தை அடைந்தானாகில், சரத்காலத்திலே ஆகாசமானது மேகங்களினால் விடுபடுமாபோலே ஸமஸ்தபாபங்களினாலே விடுபடுகிறான்.

यस्तु गच्छति तद्विद्वान् भक्तिश्रद्धापुरस्सरः । स विष्णुपदमाप्नोति तत्कुलानन्त्यमेव च ॥

யஸ்து கச்சதி தத்வித்வாந் பக்திச்ரத்தாபுரஸ்ஸர: |
ஸ விஷ்ணுபதமாப்நோதி தத்குலாநந்த்யமேவச || 50

எந்த வித்வான் பக்திச்ரத்தைகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு அந்த ப்ருந்தாவனத்தைக் குறித்துப் போகிறானோ, அந்தப் புருஷன் பரமபதத்தை அடைகிறான். அவனுடைய குலம் அபிவிருத்தமாகாநிற்கிறது.

बृन्देत्यक्षरयुग्मं च तुलसीत्यक्षरत्रयम् । संकीर्तयति योनाम तस्य पुण्यमनन्तकम् ॥

ப்ருந்தேத்யக்ஷரயுக்மஞ்ச துலஸீத்யக்ஷரத்ரயம் |
ஸங்கீர்த்தயதி யோநாம தஸ்ய புண்யமநந்தகம் || 51

யாதொரு புருஷனானவன் ப்ருந்தா என்கிற இரண்டு அக்ஷரங்களையும் துலஸீ என்கிற மூன்று அக்ஷரங்களையும் ஸங்கீர்த்தநம் பண்ணுகிறானோ, அந்த க்ஷணமே அவனுடைய புண்யமானது அபிவிருத்தமாகாநிற்கிறது.

यस्तु प्रातः समुत्थाय यत्रकुत्र वसन्नपि । तुलसीवनमित्येतद्वदन् याति परां गतिम् ॥

யஸ்து ப்ராதஸ்ஸமுத்தாய யத்ரகுத்ர வஸந்நபி |
துலஸீவநமித்யேதத் வதந் யாதி பராங்கதிம் || 52

யாதொரு புருஷன் எந்த தேசத்திலிருக்கிறவனாகிலும் ப்ராத:காலத்திலே எழுந்திருந்து இந்த ப்ருந்தாவனத்தை துளஸீவநம் என்று சொல்லாநிற்கிறானோ, அவன் உத்தமமான கதியை அடைகிறான்.

प्रातः काले शुचिर्भूत्वा यस्तु भक्तिसमन्वितः । बृन्दावनमिति ह्येतत् पञ्चकृत्वो जपन्नरः ॥

विधूय पापान् सकलान् कामान्प्राप्येह मानवः । अन्ते च तत्पदं याति यदनन्तमनादि च ॥

तत्सन्ततिभवास्सर्वे महाभागवता मुने । भवन्ति परमात्मानं प्राप्नुवन्ति मनीषिणः ॥

ப்ராத꞉காலே ஶுசிர்பூத்வா யஸ்து பக்திஸமந்வித꞉ |
ப்ருந்தாவநமிதி ஹ்யேதத் பஞ்சக்ருத்வோ ஜபந்நர꞉ || 53

விதூய பாபாந் ஸகலாந் காமாந் ப்ராப்யேஹ மாநவ꞉ |
அந்தேச தத்பதம் யாதி யதநந்தமநாதி ச || 54

தத்ஸந்ததிபவாஸ்ஸர்வே மஹாபாகவதா முநே |
பவந்தி பரமாத்மாநம் ப்ராப்நுவந்தி மநீஷிண꞉ || 55

யாதொரு புருஷன் பக்தியுக்தனாய்க் கொண்டு ப்ராத꞉காலத்தில் ஶுசியாயிருந்து ப்ருந்தாவனமென்று ப்ரஸித்தமான இந்த திவ்ய தேசத்தை அஞ்சுதரம் ஜபிக்கிறானோ அவன் ஸமஸ்தமான பாபங்களினின்றும் விடுபட்டவனாய் தர்மாதி ஸகல புருஷார்த்தங்களையும் இஹ லோகத்திலே அடைந்து, அந்தத்திலே எந்த ஸ்தாநமானது அநாதியாயும அநந்தமாயுமிருக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட பரமபதத்தையும் அடையாநிற்கிறான். வாரீர் நாரதரே, அவனுடைய ஸந்ததியிலே உண்டாயிருக்கிற ஸமஸ்தமானவர்களும் ஜ்ஞாதாக்களாயும் பரம பாகவதர்களாயும் எம்பெருமானை அடையாநிற்கிறார்கள்.

गीयते च पुरा गीतः कदाचित्कारणान्तरे । सुमेरुशिखरे देवैः श्लोकोऽयं सहसङ्गतैः ॥

கீயதே ச புரா கீத꞉ கதாசித் காரணாந்தரே |
ஸுமேருஶிகரே தேவை꞉ ஶ்லோகோऽயம் ஸஹஸங்கதை꞉ || 56

ஓராவொரு கால விசேஷத்திலே ஒரு காரியப் பாடாக மேருபர்வதத்தினுடைய சிகரத்திலே சேர்ந்த தேவதைகளாலே இந்த ச்லோகமானது சொல்லப்பட்டது.

स्थानेषु वैष्णवेष्वेषु बृन्दारण्यमनुत्तमम् । सुरेषु माधवः श्रेष्ठः तद्भक्तेषु च शंकरः ॥

ஸ்தாநேஷு வைஷ்ணவேஷ்வேஷு ப்ருந்தாரண்யமநுத்தமம் |
ஸுரேஷு மாதவஶ்ஶ்ரேஷ்ட꞉ தத்பக்தேஷு ச ஶங்கர꞉ || 57

தேவதைகளுக்குள்ளே ஶ்ரிய꞉பதியானவர் எப்படி ச்ரேஷ்டரோ, அவருடைய அடியார்களுக்குள் சிவன் எப்படி ச்ரேஷ்டனோ, அவனுடைய திவ்ய தேசங்களுக்குள்ளே இந்த ப்ருந்தாவனமானது ச்ரேஷ்டமாயிருக்கிறது.

तस्मान्नारद ! कुत्रापि तत्समं नावलोकये । मुक्तिक्षेत्रं मनुष्याणां क्षेत्रं बृन्दावनाभिधम् ॥

தஸ்மாந்நாரத குத்ராபி தத்ஸமம் நாவலோகயே |
முக்திக்ஷேத்ரம் மநுஷ்யாணாம் க்ஷேத்ரம் ப்ருந்தாவநாபிதம் || 58

அப்படி தேவதைகளினாலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால் வாரீர் நாரதரே, ப்ருந்தாவனமென்று பெயரையுடைத்தான எந்த க்ஷேத்ரமானது மனுஷ்யர்களுக்கு முக்தி விளையுமிடமோ தத்துல்யமான திவ்ய தேசத்தை எவ்விடத்திலேயும் பார்க்கவில்லை.

यस्तु तद्गच्छति नरो बृन्दारण्यं महामतिः । तस्यापराधं कुर्वन्तो गच्छन्ति नरकायुतम् ॥

யஸ்து தத்கச்சதி நரோ ப்ருந்தாரண்யம் மஹாமதி꞉ |
தஸ்யாபராதம் குர்வந்தோ கச்சந்தி நரகாயுதம் || 59

புத்திமானான எந்த புருஷன் அந்த ப்ருந்தாவனத்தைக் குறித்துப் போகிறானோ, அந்த புருஷனை எவர்கள் நிந்திக்கிறார்களோ அவர்கள் நரக அயுதத்தை அடைகிறார்கள்.

बृन्दारण्यमिति ह्येतन्नास्त्यक्षरचतुष्टयम् । वदने यस्य मूर्खस्य तं दृष्ट्वा स्नानमाचरेत् ॥

ப்ருந்தாரண்யமிதி ஹ்யேதந்நாஸ்த்யக்ஷர சதுஷ்டயம் |
வதநே யஸ்ய மூர்க்கஸ்ய தம் த்ருஷ்ட்வா ஸ்நாநமாசரேத் || 60

ப்ருந்தாரண்யம் என்கிற இந்த அக்ஷரசதுஷ்டயத்தை எவன் த்வேஷத்தால் உச்சரியானோ; அந்த மூர்க்கனைப் பார்க்குமவன் ஸசேல ஸ்நாநம் பண்ணக்கடவன்.

तुलसीकाननं गन्तुं प्रवृत्तं यो निवारयेत् । तस्य पापात्मनो देहं स्पृष्ट्वा चान्द्रायणं चरेत् ॥

துலஸீகாநநம் கந்தும் ப்ரவ்ருத்தம் யோ நிவாரயேத் |
தஸ்ய பாபாத்மநோ தேஹம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா சாந்த்ராயணம் சரேத் || 61

யாதொரு புருஷனானவன், ப்ருந்தாவனத்தைக் குறித்துப் போகையிலே புறப்பட்ட புருஷனைத் தடுப்பானோ, அவன் தேஹத்தை ஸ்பர்சித்தால் சாந்த்ராயணவ்ரதம் பண்ணக் கடவன்.

वृन्दावनमिति ह्येतन्न वदेद्यो विमूढधीः । तं गर्दभं समारोप्य राजा राष्ट्राद्विवासयेत् ॥

ப்ருந்தாவநமிதி ஹ்யேதந் நவதேத்யோ விமூடதீ: |
தம் கர்த்தபம் ஸமாரோப்ய ராஜா ராஷ்ட்ராத் விவாஸயேத் || 62

எந்த மூடபுத்தியானவன் ப்ருந்தாவனமென்கிற அந்த திவ்யதேசத்தை வாக்கினாலும் சொல்லமாட்டானோ அவனை கர்தபாரோஹணம் செய்வித்து ராஜாவானவன் தன் ராஜ்யத்தினின்றும் துரத்தக்கடவன்.

वृन्दावनमितिह्येतन्न श्रुतं येन वै रुषा । तच्छ्रोत्रे त्वग्नितप्तेन सीसेनापूरयेत्सुधीः ॥

ப்ருந்தாவநமிதி ஹ்யேதந் நஸ்ருதம் யேநவை ருஷா |
தச்சோத்ரே த்வக்நிதப்தேந ஸீஸேநாபூரயேத ஸுதீ: || 63

எவனாலே கோபத்தினாலே இந்த ப்ருந்தாவன மென்கிற திவ்யதேசமானது கேட்கப் படாதோ, புத்திமானான ராஜாவானவன் உருக்கின ஈயத்தினாலே அவன் காதுகளை நிறைக்கக் கடவன்.

तुलसीकाननं यस्तु मनसाऽपि न चिन्तयेत् । तन्मनः सर्वपापानां निलयं मुनिसत्तम ! ॥

துளஸீகாநநம் யஸ்து மநஸாऽபி ந சிந்தயேத் |
தந்மநஸ் ஸர்வபாபாநாம் நிலயம் முநிஸத்தம || 64

யாவனொருவன் ப்ருந்தாவனத்தை மனஸ்ஸினாலும் நினையானோ, வாரீர் நாரதரே! அவனுடைய மனஸ்ஸு ஸகலபாபமூலமாக நிற்கிறது.

केनापि कीर्तिते तस्मिन् वृन्दारण्येऽञ्जलिं नरः । न करोति विमूढात्मा नरकानाप्नुयाद्ध्रुवम्

கேநாபி கீர்த்திதே தஸ்மிந் ப்ருந்தாரண்யேऽஞ்ஜலிம் நர: |
நகரோதி விமூடாத்மா நரகாநாப்நுயாத் த்ருவம் || 65

யாதொரு மநுஷ்யனானவன் மிகவும் மூடமான மநஸ்ஸை உடையவனாய்க்கொண்டு, எவனாலேயாகிலும் ப்ருந்தாவனமென்று சொல்லப்படா நின்றுள்ளவளவில் அஞ்ஜலியை செய்யானோ, அவன் நரகங்களை நிச்சயமாய் அடையக்கடவன்.

यो न पश्यति पापात्मा स्वप्नेऽपि तुलसीवनम् । स चक्षुषा युतो वाऽपि जात्यन्धो नात्र संशयः ॥

யோ நபஸ்யதி பாபாத்மா ஸ்வப்நேऽபி துலஸீவநம் |
ஸ சக்ஷுஷா யுதோவாऽபி ஜாத்யந்தோ நாத்ர ஸம்ஸய: || 66

யாவனொருவன் துலஸீவநத்தை ஸ்வப்னத்திலேயும் பார்த்திரானோ, அவன் விசாலமான கண்களோடேகூடியிருந்தும் பிறவிக்குருடனாயிருப்பனென்பதில் ஸம்சயமில்லை.

तत्र कैरविणी नाम सरसी फुल्लपङ्कजा । कैरवोत्पलसंछन्ना काचिदस्ति महामुने ॥

தத்ர கைரவிணீநாம ஸரஸீ புல்லபங்கஜா |
கைரவோத்பல ஸஞ்ச்சந்நா காசிதஸ்தி மஹாமுநே || 67

வாரீர் நாரதரே! அப்படிப்பட்ட ப்ருந்தாவனத்திலே விகஸிதங்களான தாமரஸ புஷ்பங்களினாலேயும் ஆம்பல்களினாலேயும் கருநெய்தல்களினாலேயும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற ஓரானொரு கைரவிணி என்கிற ஸரஸ்ஸானது இருக்கிறது.

तत्र स्नात्वा विमुच्यन्ते सर्वपापैश्च मानवाः । संसारजलधौ मग्नाः मज्जनादत्र नारद ॥
विधूतनिखिलाघौघाः गच्छन्ति परमां गतिम् ॥

தத்ர ஸ்நாத்வா விமுச்யந்தே ஸர்வபாபைஶ்ச மாநவா: |
ஸம்ஸாரஜலதௌ மக்நா: மஜ்ஜநாதத்ர நாரத ||
விதூதநிகிலாகௌகா: கச்சந்தி பரமாம் கதிம் || 68

மநுஷ்யர்கள் அந்த ஸரஸ்ஸிலே ஸ்நாநம் பண்ணி ஸர்வபாபங்களினின்றும் விடுபடுகிறார்கள். வாரீர் நாரதரே! அந்த ஸரஸ்ஸிலே ஸ்நாநமாத்ரத்திநாலே ஸம்ஸாரஜலதி மக்நர்களான மநுஷ்யர்கள் போக்கடிக்கப்பட்ட ஸகலபாப ஸமூஹங்களையுடையவர்களாய்க் கொண்டு பரம புருஷார்த்தலக்ஷண மோக்ஷத்தை அடைகிறார்கள்.

अस्या जलमुपस्पृश्य पीत्वा दृष्ट्वाऽपि मानवः । मुच्यमानो भवाघौघैः गच्छत्यन्ते पदं हरेः ॥

அஸ்யா ஜலமுபஸ்ப்ருஶ்ய பீத்வா த்ருஷ்ட்வாऽபி மாநவ: |
முச்யமாநோ பவாகௌகை: கச்சத்யந்தே பதம் ஹரே: || 69

புருஷனானவன் இந்த கைரவிணீ தீர்த்தத்தை ஸ்பர்ஶித்தாலும் பாநம் பண்ணினாலும் பார்த்தாலும் பாபஸமூஹங்களினாலே விடுபட்டவனாய்க்கொண்டு பகவத்பதத்தை அடையா நிற்கிறான்.

यस्तु कैरविणीतीरे तत्तरङ्गानिलावृते । नित्यं वसति धर्मात्मा तद्वशं याति माधवः ॥

யஸ்து கைரவிணீதீரே தத்தரங்காநிலாவ்ருதே |
நித்யம் வஸதி தர்மாத்மா தத்வஶம் யாதி மாதவ: || 70

யாதொரு புருஷனானவன் அந்தக்கைரவிணியினுடைய தரங்காநிலாவ்ருதமான கரையிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறானோ, ஶ்ரிய:பதியான எம்பெருமான் அவனிட்டவழக்காயிருக்கிறான்.

एतद्विदित्वा मुनिवर्य ! यो वै मुक्तिं मुकुन्दादधिगन्तुकामः ।
बृन्दावने निर्ममधीः करोति भक्तिं समाप्नोति स सर्वकामान् ॥

ஏதத் விதித்வா முநிவர்ய யோவை முக்திம் முகுந்தாததிகந்துகாம: |
ப்ருந்தாவநே நிர்மமதீ: கரோதி பக்திம் ஸமாப்நோதி ஸ ஸர்வகாமாந் || 71

வாரீர் ருஷிச்ரேஷ்டரான நாரதரே! யாதொரு புருஷனானவன் இந்த ப்ருந்தாவன வைபவத்தை அறிந்து நிர்மமனாய் முக்திப்ரதனான எம்பெருமானாலே மோக்ஷத்தை அடைய இச்சித்தவனாய் பகவத்பக்தியைப் பண்ணுகிறானோ, அவன் ஸமஸ்த காமங்களையும் அடைகிறான்.

इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे महेश्वरनारदसंवादे श्रीबृन्दारण्यक्षेत्रमाहात्म्ये प्रथमोऽध्यायः ।

श्रीमद्वरवरमुनये नमः

இதி ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே மஹேஶ்வரநாரதஸம்வாதே
ஸ்ரீப்ருந்தாரண்யக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே ப்ரதமோऽத்யாய:.

ஸ்ரீமத்வரவரமுநயேநம:

श्रीवृन्दारण्यक्षेत्रमाहात्म्ये द्वितीयोऽध्यायः

ஸ்ரீப்ருந்தாரண்யக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே த்விதீயோऽத்யாயః

नारदः— நாரதః—

तत्र या मूर्तयः पञ्च विष्णोः सन्तीति विश्रुताः । ताः श्रोतुमहमिच्छामि परं कौतूहलं हि मे ॥

தத்ர யா மூர்த்தயః பஞ்ச விஷ்ணோஸ்ஸந்தீதி விஶ்ருதாః |
தாஶ்ஶ்ரோதுமஹமிச்சாமி பரம் கௌதூஹலம் ஹி மே || 1

வாரீர் மஹேசுவரனே! அந்த ப்ருந்தாவனத்திலே எம்பெருமானுக்கு யாதொரு அஞ்சுவிதமான திருக்கோலங்களிருக்கின்றனவென்று ப்ரஸித்தங்களோ, அந்த திவ்யமங்கள விக்ரஹ விஷயமான விசேஷங்களை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அதைக்கேட்கிறதிலே எனக்கு மிகுந்த குதூஹலமிருக்கிறது.

महेश्वरः— மஹேஶ்வரः—

यच्छ्रोतुमिच्छसि मुने कौतूहलसमन्वितः । तत्सर्वं कथयिष्यामि यथातत्त्वं महामते ! ॥

யச்ச்ரோதுமிச்சஸி முநே கௌதூஹலஸமந்விதः |
தத்ஸர்வம் கதயிஷ்யாமி யதாதத்த்வம் மஹாமதே || 2

வாரீர் புத்திமானான மநநசீலரான நாரதரே! குதூஹலத்தோடே கூடினவராய் எந்த வைபவத்தைக் கேட்கிறதையும்பொருட்டு இச்சியாநிற்கிறீரோ, அந்த ஸமஸ்தமான வைபவத்தை உண்மையாய்ச் சொல்லுகிறேன்.

पुरा तत्र कदाचिद्वै सुपुण्ये तुलसीवने । भृग्वाद्या मुनयः सप्त तपस्तेपुः सुदुष्करम् ॥

புரா தத்ர கதாசித்வை ஸுபுண்யே துலஸீவநே |
ப்ருக்வாத்யா முநயஸ்ஸப்த தபஸ்தேபுஸ்ஸுதுஷ்கரம் || 3

முன்பு மிக்க பாவனமான அத்துளஸீவநத்திலே ஒருகால் ப்ருகுமுதலான ஏழு மஹர்ஷிகள் தபஸ்ஸைப் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

भृगुरत्रिर्मरीचिश्च मार्कण्डेयस्तथाऽपरः । सुमतिस्सप्तरोमा च तथा जालिश्च सप्तमः ॥

एते पावकसंकाशाः पवनाम्बुच्छदाशिनः । तपश्चेरुर्महद्घोरं मुनयो मोक्षकाङ्क्षिणः ॥

ப்ருகுரத்ரிர்மரீசிஶ்ச மார்க்கண்டேயஸ்ததாऽபரः |
ஸுமதிஸ்ஸப்தரோமா ச ததா ஜாலிஶ்ச ஸப்தமः || 4

ஏதே பாவகஸங்காஶாः பவநாம்புச்சதாஶிநः |
தபஶ்சேருர்மஹத்கோரம் முநயோ மோக்ஷகாங்க்ஷிணः || 5

இப்படி தபஸ்ஸு பண்ணும் ருஷிகள் எவர்கள் என்றால் ப்ருகு என்றும் அத்ரி என்றும் மரீசி என்றும் மார்க்கண்டேயர் என்றும் ஸுமதி என்றும் ஸப்தரோமா என்றும் அப்படியே ஜாலி என்றும் இந்த மஹர்ஷிகள் அக்நிபோலே ப்ரகாசியாநின்றுகொண்டு மோக்ஷார்த்திகளாய் வாயு, ஜலம், சருகு இவை முதலானவைகளை ஆஹாரமாகக் கொண்டு மிகவும் கோரமான தபஸ்ஸைப்பண்ணினார்கள்.

एतस्मिन्नन्तरे काले मध्ये दुग्धपयोनिधेः । अनन्ते भुजगाधीशे शारदाम्बुदपाण्डरे ॥

शयानस्य जगद्रक्षाजागरूकस्य काङ्क्षिणः । सुरासुरगुरोर्विष्णोः लक्ष्म्याश्च मुनिसत्तम ॥

कदाचित् प्रणयक्रोधः प्रादुरासीन्मनोहरः ॥

ஏதஸ்மிந்நந்தரே காலே மத்யே துக்தபயோநிதே: |
அநந்தே புஜகாதீசே ஶாரதாம்புதபாண்டரே || 6

ஶயாநஸ்ய ஜகத்ரக்ஷாஜாகரூகஸ்ய காங்க்ஷிண: |
ஸுராஸுரகுரோர் விஷ்ணோ: லக்ஷ்ம்யாஶ்ச முநிஸத்தம ||
கதாசித் ப்ரணயக்ரோத: ப்ராதுராஸீந்மநோஹர: || 7

வாரீர் நாரதரே! இப்படி தபஸ்ஸு பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற காலத்திலே க்ஷீர ஸமுத்திரத்தினுடைய மத்யத்திலே சரத்காலமேகம்போலே வெளுத்தும் ஸர்ப்பராஜனை திருவநந்தாழ்வான்மேலே திருக்கண்வளர்த்தி செய்தருளாநின்றும் ஜகத்ரக்ஷணஜாகரூகராயும் ஆச்ரிதர்களுடைய வரவை அபேக்ஷியாநின்றும் ஸுராஸுர குருவுமான ஶ்ரிய:பதிக்கும் பெரியபிராட்டியாருக்கும் ஒருஸமயம மநோஹரமான ப்ரணயகலஹமானது உண்டாச்சுது.

तस्मिन् प्रवृत्ते लक्ष्मीस्तु कोपसंरक्तलोचना । वक्षःपीठात्तदा विष्णोः निपत्य द्रुतमागता ॥

तदाश्रमपदं पुण्यं बृन्दारण्यं महात्मनः । भृगोर्मुनिवराकीर्णं कृपयाऽम्बुधिनन्दिनी ॥

தஸ்மிந் ப்ரவ்ருத்தே லக்ஷ்மீஸ்து கோபஸம்ரக்தலோசநா |
வக்ஷ:பீடாத்ததா விஷ்ணோ: நிபத்ய த்ருதமாகதா || 8

ததாஶ்ரமபதம் புண்யம் ப்ருந்தாரண்யம் மஹாத்மந: |
ப்ருகோர்முநிவராகீர்ணம் க்ருபயாऽம்புதிநந்திநீ || 9

அப்படி ப்ரணய கலஹமுண்டாயிருந்துள்ளவளவில் அப்போது க்ஷீராப்திநந்திநியான பெரிய பிராட்டியாரும கோபத்தாலே சிவந்த நேத்திரங்களையுடையவளாய்க்கொண்டு, விஷ்ணுவினுடைய வக்ஷ:பீடத்தினின்று மிறங்கி, ருஷிச்ரேஷ்டர்களாலே நிபிடமாயும் பாவநமாயும பிருந்தாரண்யமென்று பெயரை யுடையதாயுமுள்ள மஹாதபஸ்வியான பிருகு மஹர்ஷியின் அந்த ஆச்ரமஸ்தாநத்தைக் குறித்து க்ருபையாலே வேகமாக எழுந்தருளினாள்.

तत्रागत्याश्रमे रम्ये वपुः कृत्वाऽतिकोमलम् । कस्यापि चन्दनतरोर्मूले शिश्ये सुबालिका ॥

தத்ராகத்யாஶ்ரமே ரம்யே வபு:க்ருத்வாऽதிகோமலம் |
கஸ்யாபி சந்தநதரோ: மூலே ஶிஶ்யே ஸுபாலிகா || 10

அந்த பெரிய பிராட்டியாரானவள் ரம்யமான அந்த பிருக்வாச்ரமத்திலே வந்து மிகவும் கோமளமான அப்ராக்ருத திவ்யமங்கலவிக்ரஹத்தைத் தரித்து சிறுகுழந்தையாய்க் கொண்டு ஓராரொரு சந்தந வ்ருக்ஷத்தின்கீழே சயநித்துக்கொண்டாள்.

ततः कदाचित्तं देशमाजगाम यदृच्छया । भृगुःशिष्यैः परिवृतो मार्कण्डेयेन संयुतः ॥

தத: கதாசித் தம் தேஶமாஜகாம யத்ருச்சயா |
ப்ருகுஶ்ஶிஷ்யை: பரிவ்ருதோ மார்க்கண்டேயேந ஸம்யுத: || 11

அநந்தரம் ப்ருகுமஹர்ஷியானவர் மார்க்கண்டேயரோடு கூடினவராய் ஶிஷ்யர்களாலே சூழப்பட்டவராய்க்கொண்டு ஸ்வேச்சையாலே ஒருகால் அந்த ப்ரதேசத்தை அடைந்தார்.

तां दृष्ट्वा तत्र विप्रेन्द्रः सुकुमारीं मनोहराम् । विस्मयं परमं प्राप्तः तेच तस्यानुयायिनः ॥

தாம் த்ருஷ்ட்வா தத்ர விப்ரேந்த்ர: ஸுகுமாரீம் மநோஹராம் |
விஸ்மயம் பரமம் ப்ராப்த: தேச தஸ்யாநுயாயிந: || 12

அந்த ப்ரதேசத்திலே ப்ருகுமஹர்ஷியானவர், ஸுகுமாரியாயும் மநோஹரையாயுமிருக்கிற அந்தப் பெண்ணைப்பார்த்து மிக்க ஆஶ்சர்யத்தை அடைந்தார். அவரைப்பின் செல்லாநிற்கிற அந்த மஹர்ஷிகளும அப்படியே ஆஶ்சர்யத்தை அடைந்தார்கள்.

किमेतच्चन्दनतरोरिति मूले कुमारिकाम् । तेऽपश्यंश्चारुसर्वाङ्गीं तप्तहाटकसन्निभाम् ॥
फुल्लपङ्कजगर्भाभपाणिपादतलोदराम् । सर्वलक्षणसंपन्नां किञ्चिदुन्मीलमूर्धजाम् ॥
लसल्ललाटफलकां सुभ्रुवं ललिताननाम् । विकचेन्दीवराभाक्षीं सुनासां मन्दहासिनीम् ॥
आकुञ्चिताङ्गुलिकरद्वन्द्वां कम्ब्वाभकन्धराम् ।

கிமேதச்சந்தநதரோரிதி மூலே குமாரிகாம் |
தேऽபஶ்யம்ஶ்சாருஸர்வாங்கீம் தப்தஹாடகஸந்நிபாம் || 13

புல்லபங்கஜகர்ப்பாப பாணிபாததலோதராம் |
ஸர்வலக்ஷண ஸம்பந்நாம் கிஞ்சிதுந்மீலமூர்த்தஜாம் || 14

லஸல்லலாடபலகாம் ஸுப்ருவம் லலிதாநநாம் |
விகசேந்தீவராபாக்ஷீம் ஸுநாஸாம் மந்தஹாஸிநீம் |
ஆகுஞ்சிதாங்குலிகரத்வந்த்வாம் கம்ப்வாபகந்தராம் || 15

மிக்க பாக்யவான்களான அந்த மஹர்ஷிகள், ஓடவைத்த தங்கத்தோடு ஸமாநமான தேஹகாந்தியை யுடைத்தாயிருப்பவளாயும் அழகான ஸர்வாவயவங்களை யுடையவளாயும் விகஸித்த தாமரஸபுஷ்பத்தினுடைய கர்ப்பகாந்தியைப்போலொத்த காந்தியையுடைய திருக்கைத்தலங்களென்ன திருவடிகளென்ன உள்ளங்கைபோலொத்த திருவுதரமென்ன இதுகளை உடைத்தாயிருப்பவளாயும், ஸர்வலக்ஷண ஸம்பந்நையாயும் கொஞ்சம் அங்குரிதமான திருக்குழல்களை யுடையவளாயும் பலகைபோல் ப்ரகாசியாநிற்கிற நெற்றியையுடையவளாயும் அழகான புருவங்களை யுடையவளாயும் ஸுந்தரமான திருமுக மண்டலத்தை யுடையவளாயும் விகஸித்த கருநெய்தல்களுடைய காந்தியைப்போன்ற காந்தியையுடைய திருநயநங்களை யுடையவளாயும் அழகான நாஸிகையை யுடையவளாயும் புன்சிரிப்பை உடையவளாயும் சங்கம்போலே அடி பெருத்து நுனிசிறுத்து த்ரிரேகாந்விதமான கழுத்தை யுடையவளாயும் ஆகுஞ்சிதமான விரல்களைக்கொண்ட இரண்டு திருக்கைகளை யுடையவளாயுமிருக்கிற அந்தப் பெண்ணை சந்தந வ்ருக்ஷமூலத்தில் இதென்னவென்று ஆச்சர்யபூரிதர்களாய்ப் பார்த்தார்கள்.

अथोपसृत्य ते सर्वे तस्थुर्विस्मितमानसाः । मुनयस्तां महाभागाः पश्यन्तोऽनिमिषेक्षणाः ॥

அதோபஸ்ருத்ய தே ஸர்வே தஸ்துர்விஸ்மிதமாநஸாঃ |
முநயஸ்தாம் மஹாபாகாঃ பஶ்யந்தோऽநிமிஷேக்ஷணாঃ || 16

பிறகு மஹா பாக்யவான்களான அந்த ருஷிகள் அனைவரும் அந்த பெண்ணைக்கிட்டி இமையாத கண்ணராய்ப் பாரா நின்றுகொண்டு விஸ்மித மநஸ்கர்களாயிருந்தார்கள்.

ततः कराभ्यामादाय बालामिन्दुनिभाननाम् । भृगुः स्वमाश्रमं तूर्णमाजगाम महामुने ॥

ததঃகராப்யாமாதாய பாலாமிந்துநிபாநநாம் |
ப்ருகுஸ்ஸ்வமாஶ்ரமம் தூர்ணமாஜகாம மஹாமுநே || 17

அதற்குப்பிறகு ப்ருகுமஹாமுனிவர் சந்த்ரனோடே ஸமாநமான திருமுகமண்டலத்தை யுடைத்தான அந்த பெண்குழந்தையைக் கைகளாலே எடுத்துக்கொண்டு தன் ஆச்ரமத்தைக்குறித்து த்வரையாக வந்தார்.

स्वाश्रमं समुपागत्य निजदारानथाब्रवीत् । मुनिः कुमारीमेतां वै रक्षध्वमिति सादरम् ॥

ஸ்வாஶ்ரமம் ஸமுபாகத்ய நிஜதாராநதாப்ரவீத் |
முநிঃ குமாரீமேதாம்வை ரக்ஷத்வமிதி ஸாதரம் || 18

ப்ருகுவானவர் ஸ்வாச்ரமத்தை அடைந்து ஸ்வபார்யையைப் பார்த்து இந்தப் பெண்ணை ஸாதரமாக ரக்ஷியுங்கோள் என்று சொன்னார்.

PHOTO BY T N SRINIVASAN

ஸ்ரீ வேதவல்லித் தாயார்

तां पश्यमानास्ताः सर्वा ऋषिपत्न्यो मनोहराम् । कुमारीं विस्मयं जग्मुः महतीं च तदा मुदम् ॥

தாம் பஶ்யமாநாஸ்தாஸ்ஸர்வா ருஷிபத்ந்யோ மநோஹராம் |
குமாரீம் விஸ்மயம் ஜக்முஃ மஹதீம் ச ததா முதம் || 19

அதிமநோஹரையான அந்தப்பெண்ணை ஸமஸ்தமான ருஷிபத்நிகளும் பார்த்துநின்று கொண்டு மஹத்தரமான ஆஶ்சர்யத்தையும் ஸந்தோஷத்தையும் அடைந்தார்கள்.

ततः प्रमुदिता लक्ष्मीमरक्षन् बालिकामिव । साऽपि तासामृषिस्त्रीणां जनयन्ती परां मुदम् ॥
व्यवर्धत प्रतिदिनम् वर्षास्विव तरङ्गिणी ।

ததஃ ப்ரமுதிதா லக்ஷ்மீமரக்ஷந் பாலிகாமிவ |
ஸாऽபி தாஸாம் ருஷிஸ்த்ரீணாம் ஜநயந்தீ பராம் முதம் ||
வ்யவர்த்தத ப்ரதிதிநம் வர்ஷாஸ்விவ தரங்கிணீ || 20

அதற்குப்பிறகு அந்த ருஷிபத்நிகள் ஸந்துஷ்டைகளாய்க்கொண்டு பெரிய பிராட்டியாரை, பெண்ணைப்போல் வளர்த்தார்கள். அந்தப்பெண்ணும் அந்த ருஷிபத்நிகளுக்கு அதிகமான ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணா நின்றுகொண்டு வர்ஷாகாலத்தில் நதிபோல் ப்ரதிதினம் வளர்ந்தாள்.

ततस्तस्या भृगुः पुण्ये वासरेऽन्यैस्सहर्षिभिः । नाम चक्रे मुनिश्रेष्ठो वेदवल्लीति नारद ॥

ததஸ்தஸ்யா ப்ருகுஃ புண்யே வாஸரேऽந்யைஸ்ஸஹர்ஷிபிஃ |
நாம சக்ரே முநிஶ்ரேஷ்டோ வேதவல்லீதி நாரத || 21

வாரீர் நாரதரே! அப்படி வளர்ந்தபிற்பாடு, முனிச்ரேஷ்டரான ப்ருகுவானவர் இதரர்களான ருஷிகளோடு ஸந்துஷ்டராய்க்கொண்டு சுபதினத்திலே அந்தப்பெண்ணுக்கு வேதவல்லி என்று திருநாமம் சாத்தினார்.

सा तस्य मुनिशार्दूल संचरन्त्याश्रमे शुभे । भृगोर्लक्ष्मीराश्रमस्य लक्ष्मीरिव हि देहिनी ॥
इतस्ततस्संचरन्ती लालिता तैर्महात्मभिः । शुश्रूषणपरा तेषामुवास कतिचित्समाः ॥

ஸா தஸ்ய முநிஶார்தூல ஸஞ்சரந்த்யாஶ்ரமே ஶுபே |
ப்ருகோர்லக்ஷ்மீராஶ்ரமஸ்ய லக்ஷ்மீரிவ ஹி தேஹிநீ || 22
இதஸ்ததஸ்ஸஞ்சரந்தீ லாலிதா தைர்மஹாத்மபிஃ |
ஶுஶ்ரூஷணபரா தேஷாமுவாஸ கதிசித்ஸமாஃ || 23

வாரீர் நாரதரே! அந்தவேதவல்லியானவள் சுபமான அந்தப்ருகுவினுடைய ஆச்ரமத்திலே ரூபிகரித்திருக்கிற ஆச்ரமலக்ஷ்மியானவள் போலே அந்தந்த ப்ரதேசங்களிலே ஸஞ்சரியாநின்றுகொண்டும் அந்த ருஷிகளாலே கொண்டாடப்பட்டவளாய்க் கொண்டும் அந்த ருஷிகளுக்கு சுச்ரூஷை பண்ணாநின்றுகொண்டும் சில ஸம்வத்ஸரங்கள் வாஸம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தாள்.

अथ तत्रागमत्पुण्ये बृन्दारण्येऽद्भुताकृतिः । भगवान्देवदेवेशो वासुदेवः सनातनः ॥

அத தத்ராகமத் புண்யே ப்ருந்தாரண்யேऽத்புதாக்ருதிஃ |
பகவாந் தேவதேவேஶோ வாஸுதேவஸ்ஸநாதநஃ || 24

அதற்குமேலே பாவநமான அந்த பிருந்தாரண்யத்திலே ஷாட்குண்யபரிபூர்ணராய் நித்யஸூரி நிர்வாஹகராய் ஸநாதனரான வாஸுதேவரானவர் அத்புதாக்ருதியாய்க் கொண்டு எழுந்தருளினார்.

तरुणाम्बुजपत्राक्षस्तप्तकाञ्चनकुण्डलः । युगायतभुजद्वन्द्वो राजपुत्र इवाबभौ ॥

தருணாம்புஜபத்ராக்ஷஸ்தப்தகாஞ்சநகுண்டலஃ |
யுகாயதபுஜத்வந்த்வோ ராஜபுத்ர இவாபபௌ || 25

அப்படி எழுந்தருளினவராயும் நுகத்தடிகள்போல் நீண்ட இரண்டு திருக்கைகளை உடைத்தானவராயும் அப்போது விகஸித்த தாமரஸபுஷ்பத்தினுடைய இதழ்போன்ற திரு நயனங்களை உடையவராயும் ஓடவைத்த தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட குண்டலங்களை உடைய வராயு மிருக்கிற ஸ்ரிய:பதியானவர் ராஜபுத்ரன்போல ப்ரகாசித்தார்.

तत्र तां चारुसर्वाङ्गीं वेदवल्लीमनिन्दिताम् । पुष्पापचायं कुर्वन्तीं ददर्शाश्रमवासिनीम् ॥

தத்ர தாம் சாருஸர்வாங்கீம் வேதவல்லீமநிந்திதாம் |
புஷ்பாபசாயம் குர்வந்தீம் ததர்ஸாஸ்ரமவாஸிநீம் || 26

ராஜபுத்ராகாரராய் எழுந்தருளின ஸ்ரிய:பதியானவர் அந்த ஆச்ரமத்தில் வஸியா நின்றும் புஷ்பாபசயம் பண்ணுகின்றும் அழகான ஸர்வாவயவங்களையு முடையவளாகி ஸாமுத்ரிக சாஸ்த்ரோக்த ஸகல லக்ஷணோபேதையுமான வேதவல்லியைப் பார்த்தார்.

तं दृष्ट्वा साऽपि संभ्रान्ता गत्वा पित्रे न्यवेदयत् । तच्छ्रुत्वा वचनं तस्या भृगुः परमधार्मिकः ॥
निर्जगामाश्रमात्तस्मात्तं ददर्शाविदूरतः । तस्य दर्शनमात्रेण वासुदेवस्य नारद ! ॥
विनिर्मलमनाः सोऽथ बुबुधे विष्णुमव्ययम् ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா ஸாऽபி ஸம்ப்ராந்தா கத்வா பித்ரே ந்யவேதயத் |
தச்ச்ருத்வா வசநம் தஸ்யா ப்ருகு: பரமதார்மிக: || 27
நிர்ஜகாமாஸ்ரமாத்தஸ்மாத் தம் ததர்ஸாவிதூரத: |
தஸ்ய தர்ஸநமாத்ரேண வாஸுதேவஸ்ய நாரத || 28
விநிர்மலமநாஸ்ஸோऽத புபுதே விஷ்ணுமவ்யயம் |

அந்த வேதவல்லியென்கிற குமாரிகையும் அந்த பகவானைப்பார்த்து ஸம்ப்ராந்தையாய்க்கொண்டு கடுகநடையிட்டு தகப்பனாரையும் பொருட்டு அவரை அறிவித்தாள். பரம தார்மிகரான அந்த ப்ருகுவானவர் அந்த வேதவல்லியினுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு ஆச்ரமத்தினின்றும் புறப்பட்டார். உடனே ஸமீபத்திலே அந்த மஹாபுருஷனையும் கண்டார். அதற்குமேல், வாரீர் நாரதரே! அந்த வாஸுதேவனுடைய ஸேவையினாலே நிர்மலசித்தராய்க்கொண்டு அந்த மஹாபுருஷனை அவ்யயரான விஷ்ணுவாக அறிந்தார்.

मत्वा तं शार्ङ्गधन्वानं भृगुर्विमलमानसः । आनन्दबाष्पसंयुक्तस्तुष्टाव मधुसूदनम् ॥

மத்வா தம் ஸார்ங்கதந்வாநம் ப்ருகுர்விமலமாநஸ: |
ஆநந்தபாஷ்பஸம்யுக்தஸ்துஷ்டாவ மதுஸூதநம் || 29

அந்த ப்ருகுவானவர் அந்த பரமபுருஷனை சார்ங்கதந்வாவாக நினைத்து நிர்மல மநஸ்கராய் ஆநந்த பாஷ்பத்தோடேகூடின நேத்ரங்களை யுடையவராய்க்கொண்டு மது ஸூதநனை வேதவேதாந்த வாக்யங்களினால் ஸ்தோத்ரம் பண்ணினார்.

नमो नमस्ते जगदीश नाथ नमो नमस्तेऽखिलदेवदेव ! ।
नमो नमस्ते भगवन् रमेश नमो नमस्तेऽण्डयुताधिनाथ ! ॥

நமோ நமஸ்தே ஜகதீஸ நாத நமோநமஸ்தேऽகிலதேவதேவ ! |
நமோ நமஸ்தே பகவந் ரமேஸ நமோ நமஸ்தேऽண்டயுதாதிநாத ! || 30

ஜகத்துக்கெல்லாம் நியாமகராயும் அநேகாண்ட நிர்வாஹகராயும் ஸமஸ்தமான தேவதைகளுக்கும் தேவராயும் ஷாட்குண்யபரிபூர்ணராயுமிருக்கிற வாரீர் ஸ்ரிய:பதியே! தேவரீருக்கு அநேகதரம் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

त्वत्तेजसेदं जगदाविभाति त्वच्छक्तिलेशाद्ध्रियते सदा च ।
त्वद्दत्तनामादिविभेदमीश व्याप्तं त्वया सर्वमशेषशेषिन् ! ॥

த்வத்தேஜஸேதம் ஜகதாவிபாதி த்வச்சக்திலேஸாத் த்ரியதே ஸதாச |
த்வத்தத்தநாமாதிவிபேதமீஸ வ்யாப்தம் த்வயா ஸர்வமஸேஷஸேஷிந் || 31

வாரீர் ஸர்வஸ்வாமியான ஶ்ரிய꞉பதியே! தேவரீராலே வைக்கப்பட்ட நாமாதி பேதங்களை யுடைத்தான இந்த சராசராத்மகமான ஜகத்தானது தேவரீருடைய தேஜஸ்ஸாலே விளங்காநிற்கிறது: தேவரீருடைய சக்திலேசத்தாலே எப்போதும் தரிக்கப்படாநிற்கிறது: தேவரீராலே அந்தர்பஹி꞉ வ்யாப்தமாயு மிருக்கிறது.

सर्वागमास्त्वत्पदमामनन्ति सर्वे पुराणा मुनयश्च देव ! ।
शरीरमन्यत्तव चास्त्यनन्त ! तेजोमयं व्योम्नि परे पराणाम् ॥

ஸர்வாகமாஸ்த்வத்பதமாமநந்தி ஸர்வே புராணா முநயஶ்ச தேவ |
ஶரீரமந்யத்தவ சாஸ்த்யநந்த தேஜோமயம் வ்யோம்நி பரே பராணாம் || 32

வாரீர் ஶ்ரிய꞉பதியே! ஸமஸ்தமான வேதங்களும் புராணங்களும் ருஷிகளும் தேவரீருடைய பதத்தை ப்ராப்யமாகச் சொல்லுகிறார்கள். வாரீர் ஸ்வரூபரூப குணவிபூத்யாதிகளால் அபரிச்சேத்யரே! எல்லா தத்வங்களுக்கும் பரமான பரமபதத்திலே உமக்கும் விஜாதீயமான ஒரு திருமேனி உண்டு.

त्वत्पादपद्मद्वयमाश्रयन्ते येवै नरा निर्मलमानसास्ते ।
तत्ते पदं नित्यमशेषदोपविहीनमायान्ति विशुद्धसत्त्वम् ॥

த்வத்பாதபத்மத்வயமாஶ்ரயந்தே யேவை நரா நிர்மலமாநஸாஸ்தே |
தத்தே பதம் நித்யமஶேஷதோஷவிஹீநமாயாந்தி விஶுத்தஸத்த்வம் || 33

எந்த மனிதர்கள் தேவரீருடைய இரண்டு திருவடித்தாமரைகளையே உபாயமாக பரிக்ரஹிக்கிறார்களோ, நிர்மலமாநஸரான அந்த மஹாபுருஷர்கள் அசேஷதோஷரஹிதமாய் ஶுத்தஸத்வாத்மகமான தேவரீருடைய அந்த ஸ்தானத்தை அடைகிறார்கள்.

तवानुकल्पं शतशो भवन्ति जन्मानि धर्मागमपालनाय ।
तं ये न जानन्ति नरा विमूढास्ते यान्त्यधस्त्वां विहितावतारम् ॥

தவாநுகல்பம் ஶதஶோ பவந்தி ஜந்மாநி தர்மாகமபாலநாய |
தம் யே நஜாநந்தி நராவிமூடாஸ்தே யாந்த்யதஸ்த்வாம் விஹிதாவதாரம் || 34

வாரீர் மந்நாதனே! தேவரீருக்கு அவதாரங்கள் ஸமஸ்தமான தர்மங்களென்ன ஶாஸ்த்ரங்களென்ன இதுகளுடைய ரக்ஷணத்தின் பொருட்டுக் கல்பங்கள் தோறும் அநேகமாக உண்டாகின்றன. எந்த மநுஷ்யர்கள் மூடர்களாய், தேவரீரை, சேதந ஸம்ரக்ஷணார்த்தமான அவதாரங்களை யுடையவராக அறிவார்களில்லையோ, அந்த மூடர்கள் நரகத்தை அடைகிறார்கள்.

त्वच्छासनं ये परिपालयन्ति त्वं तान् नयस्यच्युत तां महार्घाम् ।
भिन्दन्ति ये ते निरये पतन्ति राज्ञामिवापथ्यकरा हि लोके ॥

த்வச்சாஸநம் யே பரிபாலயந்தி த்வம் தாந் நயஸ்யச்யுத தாம் மஹார்க்காம் |
பிந்தந்தி யே தே நிரயே பதந்தி ராஜ்ஞாமிவாபத்த்யகரா ஹி லோகே || 35

எந்த புருஷர்கள் தேவரீருடைய திவ்யாஜ்ஞையை பரிபாலநம் பண்ணுகிறார்களோ, வாரீர் ஸ்வாமிந்! தேவரீர் அந்த மஹாபுருஷர்களை அப்படிப்பட்ட பரமபதத்தை அடைவிப்பிக்கிறீர். எந்த புருஷர்கள் தேவரீருடைய திவ்யாஜ்ஞையைக் கடக்கிறார்களோ, அந்த பாபிகள், லோகத்திலே ராஜாக்களுக்கு அஹிதர்களான புருஷர்கள்போலே நரகத்திலே விழாநிற்கிறார்கள்.

सर्वेच देवास्सहितास्स्वराज्ञा सर्वेच वेदास्सपयोजजाता: ।
स्तोतुं न शक्ता यमशेषरूपं तं त्वां कथं स्तोतुमहं हि शक्तः ॥

ஸர்வே ச தேவாஸ்ஸஹிதாஸ்ஸ்வராஜ்ஞா ஸர்வேச வேதாஸ்ஸபயோஜஜாதா꞉ |
ஸ்தோதும் ந ஶக்தா யமஶேஷரூபம் தம் த்வாம் கதம் ஸ்தோதுமஹம் ஹிஶக்த꞉ ||36

ப்ரஹ்மாவோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிற ஸமஸ்தமான வேதங்களும் இந்த்ரனோடு கூடின ஸமஸ்தமான தேவதைகளும் யாதொரு தேவரீரை ஸ்தோத்ரம் பண்ணும்பொருட்டு சக்தர்களன்றோ, அப்படிப்பட்ட அசேஷரூபியான தேவரீரை ஸ்தோத்ரம் பண்ணுவதற்கு நான் எப்படிதான் ஸமர்த்தன் ?

यस्य स्वरूपं नविदुः पुराणाः महर्षयो निर्मलमानसास्तम् ।
त्वां स्तोतुमद्याहमिह प्रवृत्त इच्छामि तर्तुं जलधिं हि दोर्भ्याम् ॥

யஸ்ய ஸ்வரூபம் ந விதுஃ புராணாஃ மஹர்ஷயோ நிர்மலமாநஸாஸ்தம் |
த்வாம் ஸ்தோதுமத்யாஹமிஹ ப்ரவ்ருத்த இச்சாமி தர்தும் ஜலதிம் ஹி தோர்ப்யாம் ||

நிர்மலமாநஸரான மஹர்ஷிகளும் புராணங்களும் யாதொரு தேவரீருடைய ஸ்வரூபத்தை அறியவில்லையோ, அப்படிப்பட்ட தேவரீரை ஸ்தோத்ரம பண்ணுவதற்கு, ப்ரவ்ருத்தனான நான் இவ்விடத்தில் ஸமுத்திரத்தைக் கைகளால் நீந்தித் தாண்டுவதற்கு இச்சிக்கிறேன்.

प्रसीद नारायण चक्रपाणे प्रसीद विश्वाधिक विश्वमूर्ते ! ।
प्रसीद देवेश दयाम्बुराशे प्रसीद लक्ष्मीरमणाधिनाथ ! ॥

ப்ரஸீத நாராயண சக்ரபாணே ப்ரஸீத விஶ்வாதிக விச்வமூர்த்தே |
ப்ரஸீத தேவேஶ தயாம்புராஶே ப்ரஸீத லக்ஷ்மீரமணாதிநாத || 38

வாரீர் நாராயணனே! திருவாழியைத் திருக்கையிலே உடையவனே! சிதசித்ப்ரபஞ்ச விலக்ஷணனே! ப்ரபஞ்சத்தைத் திருமேனியாக உடையவனே! நித்யஸூரி நிர்வாஹகனே! கிருபாஸமுத்ரமே! ஶ்ரியஃபதியே! எனக்கு நாதனே! தேவரீர் அடியேனுக்கு மிகவும் ப்ரஸந்நராகவேணும்.

तवाद्य रूपं भगवन् प्रसन्नस्त्वमेव मे दर्शय वासुदेव ! ।
जानामि लक्ष्मीपतिमप्रमेयं त्वामद्य मद्भाग्यफलं विपक्वम् ॥

தவாத்ய ரூபம் பகவந் ப்ரஸந்நஸ் த்வமேவ மே தர்ஶய வாஸுதேவ |
ஜாநாமி லக்ஷ்மீபதிமப்ரமேயம் த்வாமத்ய மத்பாக்யபலம் விபக்வம் || 39

வாரீர் ஸமஸ்த சேதநர்களுக்கும் அந்தர்பஹிர்வ்யாபகரானவரே! தேவரீரே தேவரீருடைய அப்ராக்ருத திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை எனக்கு இப்போதே ப்ரகாசிப்பிக்க வேணும். இப்போது நான் அப்ரமேயராய் ஶ்ரியஃபதியான தேவரீரை பரிபக்வமான என்னுடைய பாக்யபலமாக அறியாநிற்கிறேன்.

इत्येवमुक्त्वा मुनिसत्तमोऽयं भृगुः प्रलम्बीकृतचीरजालः ।
ननाम भूमौ रचिताञ्जलिर्वै विच्छिन्नमूलेव लता वनान्ते ॥

இத்யேவமுக்த்வா முநிஸத்தமோऽயம் ப்ருகுஃ ப்ரலம்பீக்ருத சீரஜாலஃ |
நநாம பூமௌ ரசிதாஞ்ஜலிர்வை விச்சிந்நமூலேவ லதா வநாந்தே || 40

முனிச்ரேஷ்டரான அந்த ப்ருகுவானவர் இந்தப்ரகாரமாக ஸ்தோத்ரம் செய்து தரையிலேவிழாநிற்கிற மரவுரியையுடையவராய்க்கொண்டு பத்தாஞ்ஜலிபுடராய் உத்யாநவநத்திலே விச்சிந்ந மூலையான கொடிபோலே பூமியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்தார்.

इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे महेश्वरनारदसंवादे श्रीबृन्दारण्यक्षेत्रमाहात्म्ये द्वितीयोऽध्यायः.

श्रीमद्वरवरमुनये नमः

இதி ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாண்டபுராணே மஹேஶ்வரநாரத ஸம்வாதே
ஸ்ரீ ப்ருந்தாரண்யக்ஷேத்ர மாஹாத்ம்யே த்விதீயோத்யாயஃ.
ஸ்ரீமத்வரவரமுநயே நமஃ

श्रीबृन्दारण्यक्षेत्रमाहात्म्ये तृतीयोऽध्यायः

ஸ்ரீப்ருந்தாரண்யக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே த்ருதீயோऽத்யாயঃ

महेश्वरः— *மஹேஶ்வரঃ—*

इत्येवमुक्तो मुनिना महात्मा विष्णुर्विभुर्नारदवीक्षितो हरिः ।
दृष्ट्वा भृगौ भक्तिमतिप्रवृत्तां निजां तनुं प्राप दयाम्बुराशिः ॥
निजां तनुं प्राप्य निसर्गचित्रां प्रसन्नवक्त्रां हरिरायताक्षः ।
भृगुं नमन्तं प्रसमीक्ष्य देवः पयोदगम्भीरमिदं बभाषे ॥

இத்யேவமுக்தோ முநிநா மஹாத்மா விஷ்ணுர்விபுர்நாரதவீக்ஷிதோ ஹரிঃ |
த்ருஷ்ட்வா ப்ருகௌ பக்திமதிப்ரவ்ருத்தாம் நிஜாம் தநும் ப்ராப தயாம்புராஶிঃ || 1
நிஜாம் தநும் ப்ராப்ய நிஸர்க்க சித்ராம் ப்ரஸந்நவக்த்ரோ ஹரிராயதாக்ஷঃ |
ப்ருகும் நமந்தம் ப்ரஸமீக்ஷ்ய தேவঃ பயோதகம்பீரமிதம் பபாஷே || 2

வாரீர் நாரதரே! மஹாநுபாவனை ப்ருகுமஹர்ஷியினல் இப்படி சொல்லப்பட்ட தயாமூர்த்தியான ஶ்ரியঃபதியானவர் ப்ருகுமஹர்ஷியினிடத்தில் விஸ்தாரமாக ப்ரவ்ருத்தித்த பக்தியைப்பார்த்து ஸ்வஸ்வரூபத்தை யடைந்தார். தெளிந்த திருமுகமண்டலத்தையும் நீண்ட திருக்கண்களையுமுடைத்தான ஸ்வாமியானவர் ஸ்வபாவத்தாலே ஆச்சர்யகரமான நிஜஸ்வரூபத்தையடைந்து, தண்டன் ஸமர்ப்பியாநிற்கிற ப்ருகு மஹர்ஷியைப் பார்த்து மேக கர்ஜநம்போல் கம்பீரமாக ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்தார்.

तव प्रसन्नोऽस्मि मुनीश्वराद्य यत्त्वं भृगो हीच्छसि रूपमेतत् ।
द्रष्टुं तदालोकय मामकं वै यदन्यदिच्छस्यथ ते ददामि ॥

தவ ப்ரஸந்நோऽஸ்மி முநீஶ்வராத்ய யத்த்வம் ப்ருகோ ஹீச்சஸி ரூபமேதத் |
த்ரஷ்டும் ததாலோகய மாமகம் வை யதந்யதிச்சஸ்யத தே ததாமி || 3

வாரீர் மஹர்ஷியே! யாதொரு என் நிஜஸ்வரூபத்தை ஸேவிக்கவேணுமென்று இச்சித்தீரோ, அப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்தை ஸேவியும். இன்னும் இதரமானவற்றை யிச்சித்தால் அதையும் கொடுக்கிறேனென்று ஸ்வாமியானவர் அருளிச்செய்தார்.

एतच्छ्रुत्वा भृगुस्सोऽथ वचनं मधुविद्विषः । उत्थायालोकयामास विष्णुं हृष्टमना मुने ! ॥
प्रसन्नवक्त्राम्बुजमायताक्षं किरीटिनं नीरदनीलकायम् ।
निष्टप्तचामीकरचारुवस्त्रं निमग्ननाभिं तनुवृत्तमध्यम् ॥
सुदीर्घबाहुं सुविशालफालं सुनासमीषत्स्मितचारुवक्त्रम् ।
सुजातकर्णद्वयकुण्डलाढ्यं सुजातकम्ब्वाभशिरोधराग्रम् ॥
विशालवक्षस्स्थलमत्युदग्रं मृणालसूत्रामलयज्ञसूत्रम् ।
अरीशशङ्खाधिपशोभिबाहुं सुजातपङ्केरुहचारुपादम् ॥
स तं दृष्ट्वा जगन्नाथं भृगुर्वै तपतां वरः । निपपात पुनर्भूमौ छिन्नमूल इव द्रुमः ॥

எதச்ச்ருத்வா ப்ருகுஸ்ஸோऽத வசநம் மதுவித்விஷঃ |
உத்தாயாலோகயாமாஸ விஷ்ணும் ஹ்ருஷ்டமநா முநே || 4

ப்ரஸந்நநவக்த்ராம்புஜ மாயதாக்ஷம் கிரீடிநம் நீரத நீலகாயம் |
நிஷ்டப்த சாமீகரசாருவஸ்த்ரம் நிமக்ந நாபிம் தநுவ்ருத்தமத்யம் || 5

ஸுதீர்க்கபாஹும் ஸுவிஶாலபாலம் ஸுநாஸமீஷத்ஸ்மித சாருவக்த்ரம் |
ஸுஜாத கர்ணத்வய குண்டலாட்யம் ஸுஜாதகம்ப்வாப ஶிரோதராக்ரம் || 6

விஶாலவக்ஷஸ்ஸ்தல மத்யுதக்ரம் ம்ருணாலஸூத்ராமலயஜ்ஞஸூத்ரம் |
அரீஶஶங்காநிபஶோபிபாஹும் ஸுஜாதபங்கேருஹசாருபாதம் || 7

ஸதம் த்ருஷ்ட்வா ஜகந்நாதம் ப்ருகுர்வை தபதாம்வர꞉ |
நிபபாத புநர்பூமௌ ச்சிந்நமூல இவ த்ரும꞉ || 8

அந்த ப்ருகுமஹர்ஷியானவர் ஸ்வாமியினுடைய இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு எழுந்திருந்து ஸந்துஷ்ட சித்தராய், ஸ்வாமியினுடைய நிஜஸ்வரூபத்தை ஸேவிக்கிறார். ப்ரஸந்ந தாமரஸபுஷ்பம் போன்ற திருமுகமண்டலத்தை உடைத்தாயும் நீண்ட திருக்கண்களை உடைத்தாயும் கிரீடத்தை உடைத்தாயும் மேகம்போன்ற திருமேனியையுடைத்தாயும் உருக்கப்பட்ட பொன்மயமான பீதாம்பரத்தை உடைத்தாயும் அழகான நாபீகமலத்தை உடைத்தாயும் ஸூக்ஷ்மமாயும் வ்ருத்தமாயு மிருக்கிற இடையை யுடைத்தாயும் மிகவும் நீண்ட திருக்கைகளை உடைத்தாயும் விசாலமான திருநெற்றியை உடைத்தாயும் மநோஹர மான திருமூக்கை உடைத்தாயும் புன்சிரிப்பை உடைய திருமுகமண்டலத்தை உடைத்தாயும் குண்டலங்களால் ப்ரகாசிக்கும் திருக்காதுகளை உடைத்தாயும் அழகான சங்கம்போலே ப்ரகாசிக்கும் திருக்கழுத்தை உடைத்தாயும் அகன்ற திருமார்பை உடைத்தாயும் தாமரை நூல்போல் நிர்மலமான யஜ்ஞோபவீதத்தையுடைத்தாயும் சங்க சக்ரங்களால் ப்ரகா சிக்கும் திருக்கைகளை உடைத்தாயும் அழகான தாமரைப்பூப் போன்ற திருவடிகளை உடைத் தாயும் அத்யந்தமுந்நதராயும் இப்படிப்பட்ட ஸகலலக்ஷணஸம்பந்நரான ஸ்வாமியை ப்ருகு மஹர்ஷியானவர் ஸேவித்து வேரற்ற மரம்போலே பூமியிலே விழுந்து தண்டம் ஸமர்ப் பித்தார்.

उत्थाय सहसा भूयः कृत्वा चापि प्रदक्षिणम् । पुनःपुनश्च कुर्वाणः प्रणामं च प्रदक्षिणम् ॥
अत्यन्तभक्तियुक्तोऽसौ उन्मत्त इव लक्ष्यते ।

உத்தாய ஸஹஸா பூய꞉ க்ருத்வாசாபி ப்ரதக்ஷிணம் |
புந꞉புநஶ்ச குர்வாண꞉ ப்ரணாமஞ்ச ப்ரதக்ஷிணம் ||
அத்யந்தபக்தியுக்தோऽஸௌ உந்மத்த இவ லக்ஷ்யதே || 9

எழுந்து திரும்பவும் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி திரும்பவும் தண்டம் ஸமர்ப்பித்து அதிபக்தி யோடே கூடிக்கொண்டு இந்த ப்ருகுவானவர் உந்மத்தன்போல பரவசராய்க் காணப் பட்டார்.

सोऽतिहृष्टमना भूयो निपतन्नुत्पतन्पुनः । प्रावृषीव रराजासौ दृष्ट्वा मेघं शिखावलः ॥

ஸோऽதிஹ்ருஷ்டமநா பூயோ நிபதந்நுத்பதந்புந꞉ |
ப்ராவ்ருஷீவ ரராஜாஸௌ த்ருஷ்ட்வா மேகம் ஶிகாவல꞉ || 10

அதிஸந்துஷ்டசித்தரான அந்த ப்ருகுவானவர் புந꞉புந꞉ தண்டன் ஸமர்ப்பித்து திரும்பியு மெழுந்திருந்து வர்ஷாகாலத்தில் மேகத்தைக்கண்ட மயில்போலே ப்ரகாசிச்சு நர்த்தநம் பண்ணினார்.

स दृष्ट्वा विष्णुमव्यग्रं भृगुर्वै तपतां वरः । अमितानन्दजलधौ मग्नो निश्चलतां ययौ ॥
स निश्चलाभ्यां नेत्राभ्यां पश्यमानो जगद्गुरुम् । त्यक्तान्यविषयस्तस्थौ रराज लिखितो यथा ॥

ஸத்ருஷ்ட்வா விஷ்ணுமவ்யக்ரம் ப்ருகுர்வை தபதாம்வர꞉|
அமிதாநந்தஜலதௌ மக்நோ நிஶ்சலதாம் யயௌ || 11

ஸநிஶ்சலாப்யாம் நேத்ராப்யாம் பஶ்யமாநோ ஜகத்குரும் |
த்யக்தாந்யவிஷயஸ்தஸ்தௌ ரராஜ லிகிதோ யதா || 12

தபஸ்விகளில் ச்ரேஷ்டரான அந்த ப்ருகுமஹர்ஷியானவர் நிஷ்கல்மஷரான ஸ்வாமியை ஸேவித்து விஸ்தாரமான ஆநந்த ஸமுத்ரத்திலே மூழ்கி நிச்சலதையை அடைந்தார். அந்த ருஷியானவர் நிஸ்சலங்களான கண்களால் ஸ்ரியஃபதியை ஸேவியா நின்றுகொண்டு இதர விஷயங்களைவிட்டு ஸ்தப்தராய்ச் சித்ரம்போலே ப்ரகாசித்தார்.

स तमुद्वीक्ष्य भगवान् भृगुमानन्दनिश्चलम् । स्निग्धगम्भीरनिर्घोषमिदं वचनमब्रवीत् ॥

ஸ தமுத்வீக்ஷ்ய பகவாந் ப்ருகுமாநந்த நிஸ்சலம் |
ஸ்நிக்தகம்பீரநிர்க்கோஷ மிதம் வசநமப்ரவீத் || 13

ஸ்ரியஃபதியானவர் ஆநந்தயுக்தரான ப்ருகுவைப்பார்த்து மதுரமாயும் கம்பீரமாயுமுள்ள சப்தத்தோடே கூடினவராய் இப்படி அருளிச்செய்கிறார்.

श्रीभगवान्— ஸ்ரீபகவாந்—

प्रसन्नेन मया ब्रह्मन् मामकं दर्शितं त्विदम् । यत्तेऽभिलषितं रूपं त्वत्प्राक्तनतपःफलम् ॥
किमन्यदिच्छसि मुने तद्वदस्व ददामि ते ॥

ப்ரஸந்நேந மயா ப்ரஹ்மந் மாமகம் தர்ஸிதம் த்விதம் |
யத்தேऽபிலஷிதம் ரூபம் த்வத்ப்ராக்தநதபஃ பலம் ||
கிமந்யதிச்சஸி முநே தத்வதஸ்வ ததாமி தே || 14

வாரீர் மஹர்ஷியே! உம்மாலே இச்சிக்கப்பட்டது எதுவோ, அந்த ஸ்வரூபத்தைக் காண்பித்தேன்: அது, உம்முடைய பூர்வ ஜந்மஸுக்ருத பலம். வாரீர் முனியே! இதன்றிக்கே எந்த வஸ்துவை நீர் அபேக்ஷிக்கிறீரோ, அதைச்சொல்லும்; கொடுக்கிறேன்.

इत्येवमुक्तस्तेनाथ भृगुर्भगवता मुने । बद्धाञ्जलिपुटो हृष्टः प्रोवाच मधुसूदनम् ॥

இத்யேவமுக்தஸ்தேநாத ப்ருகுர்பகவதா முநே |
பத்தாஞ்ஜலிபுடோ ஹ்ருஷ்டஃ ப்ரோவாச மதுஸூதநம் || 15

ஸ்ரியஃபதியால் இப்படி சொல்லப்பட்ட அந்த ப்ருகுமஹர்ஷியானவர் முகுளீக்ருத கரகமலராய் ஸந்துஷ்டசித்தராய் ஸ்வாமியைக்குறித்துச் சொன்னார்.

भृगु :— ப்ருகு :—

तव प्रसादाद्भगवन् मयेदं रूपमद्भुतम् । दृष्टं ब्रह्मादिभिश्चैव योगिभिर्यद्दुरासदम् ॥

தவ ப்ரஸாதாத் பகவந் மயேதம் ரூபமத்புதம் |
த்ருஷ்டம் ப்ரஹ்மாதிபிஸ்சைவ யோகிபிர்யத் துராஸதம் || 16

ப்ரஹ்மாதிகளாலும் யோகிகளாலும் அடையக்கூடாததான இந்த ஸ்வரூபத்தை தேவரீர் கடாக்ஷத்தினலே அடியேன் ஸேவிக்கப்பெற்றேன்.

किन्तु त्वं मामके देव ह्याश्रमे पुण्यदर्शने । वस्तुमर्हसि विश्वात्मन् दयापारपयोनिधे ॥
त्वामर्चयितुमिच्छामि ह्यत्रैवानुदिनं प्रभो । प्रयतेनामुना नित्यं मार्कण्डेयेन संयुतः ॥

கிந்து த்வம் மாமகே தேவ ஹ்யாஸ்ரமே புண்யதர்ஸநே |
வஸ்துமர்ஹஸி விஸ்வாத்மந் தயாபாரபயோநிதே || 17
த்வாமர்ச்சயிதுமிச்சாமி ஹ்யத்ரைவாநுதிநம் ப்ரபோ |
ப்ரயதேநாமுநா நித்யம் மார்க்கண்டேயேந ஸம்யுதஃ || 18

ஸ்வாமிந்! ஜகத்ரூப! கருணாம்புநிதே! என்னுடைய புண்யமான ஆச்ரமத்திலே வஸிக்கக்கடவீர். அதிபரிசுத்தஸ்வபாவரான மார்க்கண்டேயரோடே கூட ப்ரதிதினமும் இவ்விடத்தில் தேவரை ஆராதநம் பண்ண நினைக்கிறேன்.

रुद्रः— ருத்ரஃ—

इत्युक्तो भगवान् भूयो भृगुं मुनिवरं तदा । प्रत्युवाच शुभां वाणीं मेघगम्भीरनिस्वनाम् ॥

இத்யுக்தோ பகவாந் பூயோ ப்ருகும் முநிவரம் ததா |
ப்ரத்யுவாச ஶுபாம் வாணீம் மேககம்பீர நிஸ்வநாம் || 19

இந்தப்படி ப்ருகுமஹர்ஷியாலே ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட ஶ்ரிய:பதியானவர் மேக கர்ஜநத்தைப்போல கம்பீரமாயும் சுபகரமாயுமுள்ள சப்தத்தை யுடைத்தான ப்ரத்யுத்தரத்தை அருளிச்செய்கிருர்.

श्रीभगवान्— ஸ்ரீபகவாந்—

तथैवाहं करिष्यामि यथाभिलषितं तव । किञ्चैतत्तपतां श्रेष्ठ श्रोतुमर्हसि मे वचः ॥

ததைவாஹம் கரிஷ்யாமி யதாபிலஷிதம் தவ |
கிஞ்சைதத் தபதாம் ஶ்ரேஷ்ட ஶ்ரோதுமர்ஹஸி மே வச: || 20

வாரீர் மஹர்ஷியே! உம்முடைய இச்சாநுஸாரமாகப் பண்ணபபோகிறேன். என்னுடைய வார்த்தையைக் கேளீர்.

या तवात्राश्रमे पुण्ये वेदवल्लीति नामतः । वर्धते सुकुमारी सा देया कन्या मम द्विज ॥

யா தவாத்ராஶ்ரமே புண்யே வேதவல்லீதி நாமத: |
வர்த்ததே ஸுகுமாரீ ஸா தேயா கந்யா மம த்விஜ || 21

வாரீர் ப்ருகுவே! வேதவல்லியென்று பெயரை யுடைத்தாய் ஸுகுமாரையாய் உம்முடைய ஆச்ரமத்தில் வ்ருத்தியடைகிற கன்னிகையானவள் என்பொருட்டுக் கொடுக்கத் தக்கவள்.

रुद्रः— ருத்ரஃ—

एवमुक्तो भृगुस्तूर्णमाह्वयामास तां शुभाम् । साऽपि तत्रागता देवं ददर्शोज्ज्वलविग्रहम् ॥

तं दृष्ट्वा सा शुभापाङ्गी पितरं वाक्यमब्रवीत् ॥

ஏவமுக்தோ ப்ருகுஸ்தூர்ணமாஹ்வயாமாஸ தாம் ஶுபாம் |
ஸாऽபி தத்ராகதா தேவம் ததர்ஶோஜ்ஜ்வலவிக்ரஹம் ||
தம் த்ருஷ்ட்வா ஸா ஶுபாபாங்கீ பிதரம் வாக்யமப்ரவீத் || 22

இப்படி ஶ்ரிய:பதியினல் கேட்கப்பட்ட அந்த ருஷியானவர் அந்த வேதவல்லியை சீக்ரமாக அழைப்பித்தார். அந்த வேதவல்லியானவள் அதிப்ரகாசமான திருமேனியை யுடைத்தான ஸ்வாமியைக் கடைக்கண்பார்வையால் ஸேவித்து, தகப்பனுரான மஹர்ஷியைப் பார்த்துச் சொன்னுள்.

वेदवल्ली— வேதவல்லீ—

तात मन्नाथ एवायं नात्र कार्या विचारणा । अस्यैव पाणिं गृह्णामि नान्यस्य यदि ते मतम् ॥

தாத மந்நாத ஏவாயம் நாத்ர கார்யா விசாரணா |
அஸ்யைவ பாணிம் க்ருஹ்ணாமி நாந்யஸ்ய யதி தே மதம் || 23

வாரீர் தகப்பனுரே! இந்த ஸ்வாமியே எனக்கு பர்த்தா. இதரனிடத்தில் உம்முடைய ஸம்மதி யிருந்தாலும் நான் இவரையே விவாஹம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறேன்.

रुद्रः— ருத்ரஃ—

एवमुक्तोऽब्रवीद्वाक्यं यदि ते रोचते सुते । पाणिं गृहाण भद्रं ते न विलम्बितुमर्हसि ॥

ततो हृष्टमनाः सोऽथ हुत्वा हुतभुजं भृगुः । यथावत्केशवायास्मै ददौ कन्यां महामतिः ॥

KEND
19018
TIRUPATI.

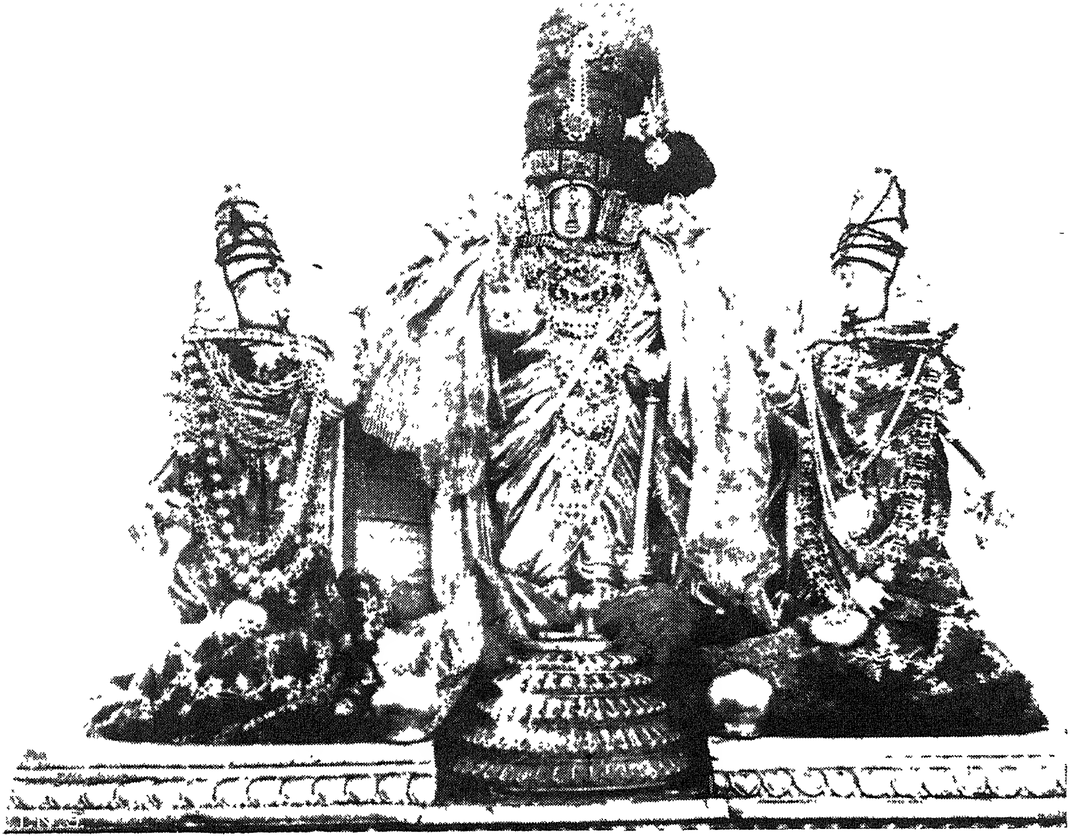

PHOTO BY T N SRINIVASAN

ஸ்ரீ பன்ஞதஸ்வாமி

ஏவமுக்தோऽப்ரவீத்வாக்யம் யதி தே ரோசதே ஸுதே |
பாணிம் க்ருஹாண பத்ரம் தே நவிலம்பிது மர்ஹஸி || 24

ததோ ஹ்ருஷ்டமநாஸ்ஸோऽத ஹுத்வா ஹுதபுஜம் ப்ருகு: |
யதாவத் கேஶவாயாஸ்மை ததௌ கந்யாம் மஹாமதி: || 25

'வாராய் பெண்ணே! உனக்கு ருசித்ததேயானால் இவரை விளம்பமில்லாமல் விவாஹம் பண்ணிக்கொள்' என்று சொல்லி, அந்த மஹர்ஷியானவர் ஸந்துஷ்டசித்தராய், ஹோமாதிகளைப் பண்ணி யதாஶாஸ்த்ரமாக ஶ்ரிய:பதியையும் பொருட்டு கன்யகாதானம் பண்ணினர்.

पुष्पवृष्टिः पपाताथ ननृतुश्चाप्सरोगणाः । देवदुन्दुभयश्चापि विनेदुर्जलदोपमाः ॥
तत्र सर्वे समायाता देवाः साग्निपुरोगमाः । स्वयम्भूर्भगवानिन्द्रो येचान्ये देवयोनयः ॥

புஷ்பவ்ருஷ்டி: பபாதாத நந்ருதுஶ்சாப்ஸரோகணா: |
தேவதுந்துபயஶ்சாபி விநேதுர் ஜலதோபமா: || 26

தத்ர ஸர்வே ஸமாயாதா தேவாஸ்ஸாக்நிபுரோகமா: |
ஸ்வயம்பூர்பகவாநிந்த்ரோ யேசாந்யே தேவயோநய: || 27

அப்போ புஷ்பவர்ஷ முண்டாச்சுது: அப்ஸரஸ்ஸுக்கள் நர்த்தநம் செய்தார்கள். மேககர்ஜநம்போலே தேவதுந்துபிகள் சப்திச்சுதுகள். அவ்விடத்தில் அக்நியை முன்னிட்டுக் கொண்டு இந்த்ரனும் ப்ரஹ்மாவும் அநேக தேவதைகளும் வந்தார்கள்.

ततोऽब्रवीद्भृगुं ब्रह्मा लोककर्ता स्वयंप्रभुः । धन्योऽसि त्वं महाभाग! यस्य गेहे हरिः स्वयम् ॥
जग्राह पाणिं लक्ष्म्या वै प्रसन्नो भगवान्मुने! । यामेनामाश्रमे तस्मिन् त्वं बालां प्राप्तवानसि ॥
तामवेहि श्रियं विप्र! न मन्यस्व सुतामिति । इत्युक्त्वा देवदेवेशो ब्रह्मा सुरगणैस्सह ॥
सत्यलोकं जगामाशु प्रणिपत्य जनार्दनम् ॥

ததோऽப்ரவீத் ப்ருகும் ப்ரஹ்மா லோககர்த்தா ஸ்வயம்பரபு: |
தந்யோஸி த்வம் மஹாபாக! யஸ்ய கேஹே ஹரிஸ்ஸ்வயம் || 28

ஜக்ராஹ பாணிம் லக்ஷ்ம்யா வை ப்ரஸந்நோ பகவாந் முநே |
யாமேநாமாஶ்ரமே தஸ்மிந் த்வம் பாலாம் ப்ராப்தவாநஸி || 29

தாமவேஹி ஶ்ரியம் விப்ர நமந்யஸ்வ ஸுதாமிதி |
இத்யுக்த்வா தேவதேவேஶோ ப்ரஹ்மா ஸுரகணைஸ்ஸஹ ||
ஸத்யலோகம் ஜகாமாஶு ப்ரணிபத்ய ஜநார்தநம் || 30

லோககர்த்தாவாயும் ஸ்வயம் ப்ரபுவாயு மிருக்கிற ப்ரஹ்மாவானவர், ப்ருகுமஹர்ஷியைக் குறித்துச் சொன்னர். உம்முடைய க்ருஹத்தில் ஶ்ரிய:பதி லக்ஷ்மியை பாணிக்ரஹணம் பண்ணினராகையால் நீர் தந்யரானீர். இந்த ஆச்ரமத்தில் எந்தக் கன்னிகையைப் பெண்ணாக அடைந்தீரோ, அவளை ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியென்று அறியவேணும். ப்ரஹ்மா இந்தப்படி சொல்லி ஸ்வாமியை தண்டம் ஸமர்ப்பித்து தேவதைகளோடேகூட ஸத்யலோகத்துக்குப் போனர்.

भृगुश्च स महातेजा विस्मयं परमं गतः । न मेऽन्यस्सदृशोऽस्तीति मत्वा चिरमुवास ह ॥

ப்ருகுஶ்ச ஸ மஹாதேஜா விஸ்மயம் பரமம் கத: |
நமேऽந்யஸ்ஸத்ருஶோऽஸ்தீதி மத்வா சிரமுவாஸ ஹ || 31

பின்பு மஹாதேஜஸ்ஸையுடைத்தான அந்த ப்ருகுமஹர்ஷியானவர், மஹத்தான ஆஶ்சர்யத்தை அடைந்து தனக்கு ஸமானர்கள் ஒருவருமில்லை யென்று எண்ணிக்கொண்டு சிரகாலம் வாஸம் பண்ணினர்.

माघमासे महातेजा द्वादश्यां स हरिः स्वयम् । प्रादुरास भृगोस्तस्य ह्याश्रमे पुण्यकर्मणः ।

மாகமாஸே மஹாதேஜா த்வாதஶ்யாம் ஸ ஹரிஸ்ஸ்வயம் |
ப்ராதுராஸ ப்ருகோஸ்தஸ்ய ஹ்யாஶ்ரமே புண்யகர்மண: || 32

பரஞ்சோதியான அந்த ஹரியானவர் பரிசுத்தமான கர்மத்தையுடைத்தான ப்ருகுவி னுடைய ஆச்ரமத்திலே மாகமாஸத்து த்வாதசியிலாவிர்ப்பவிச்சார்.

ततस्तस्मिन्दिने यस्तु बृन्दारण्ये महामतिः । मन्नाथं प्रणमेद्विप्रः स याति परमं पदम् ॥

ததஸ்தஸ்மிந் திநே யஸ்து ப்ருந்தாரண்யே மஹாமதி: |
மந்நாதம் ப்ரணமேத்விப்ர: ஸயாதி பரமம் பதம் || 33

ஆகையால் யாதொரு புத்திமானை மநுஷ்யனானவன் அந்ததினத்திலே ப்ருந்தா வநத்தை அடைந்து மந்நாதனை ஸேவிக்கிறானோ, அவன் ஸகலைஶ்வர்யத்தையும் அடைந்து அந்தத்தில் பரமபதத்தையு மடைவன்.

यतो मन्नाथ इत्याह वेदवल्ली शुचिस्मिता । ततो मन्नाथ इत्येव विश्रुतो भुवनत्रये ॥

யதோ மந்நாத இத்யாஹ வேதவல்லீ ஶுசிஸ்மிதா |
ததோ மந்நாத இத்யேவ விஶ்ருதோ புவநத்ரயே || 34

எந்த காரணத்தாலே வேதவல்லியானவள் ஸ்வாமியை மந்நாதன் என்று சொன் ஞளோ, அதனாலே த்ரிலோகத்திலேயும் 'மந்நாதன்' என்றே ப்ரஸித்தரானார்.

इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे महेश्वरनारदसंवादे श्रीबृन्दारण्यक्षेत्रमाहात्म्ये तृतीयोऽध्यायः

श्रीमद्वरवरमुनये नमः.

இதி ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாண்டபுராணே மஹேஶ்வரநாரத ஸம்வாதே
ஸ்ரீ ப்ருந்தாரண்யக்ஷேத்ர மாஹாத்ம்யே த்ருதீயோऽத்யாய

ஸ்ரீமத்வரவரமுநயே நம:

श्रीबृन्दारण्यक्षेत्रमाहात्म्ये चतुर्थोऽध्यायः

ஸ்ரீப்ருந்தாரண்யக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே சதுர்த்தோऽத்யாயஃ

रुद्रः— ருத்ரஃ—

ततोऽत्रिरिति विख्यातो यो भागवतसत्तमः । तपस्तेपे महातेजा मुनिरन्यैस्सुदुष्करम् ॥
मुकुन्दान्मुक्तिमन्विच्छंस्तध्यानापास्तकल्मषः । चिरं तपश्चचारासौ तस्मिन्बृन्दावने शुभे ॥

ததோऽத்ரிரிதி விக்யாதோ யோ பாகவதஸத்தமஃ |
தபஸ்தேபே மஹாதேஜா முநிரந்யைஸ்ஸுதுஷ்கரம் || 1

முகுந்தாந் முக்திமந்விச்சந் தத்த்யாநாபாஸ்தகல்மஷஃ |
சிரம் தபஶ்சசாராஸௌ தஸ்மிந் ப்ருந்தாவநே ஶுபே || 2

அதற்குப்பின்பு அந்த ப்ருந்தாரண்ய க்ஷேத்ரத்தில் ப்ரஸித்தராயும் பாகவதச்ரேஷ்ட்டராயும் அதிகமான காந்தியை உடைத்தாயும் ஸ்வாமியினுடைய த்யாநத்தினாலே பாபரஹிதராயுமிருக்கிற அத்ரியென்கிற மஹர்ஷியானவர், பெருமாளிடத்தினின்றும் மோக்ஷத்தை அடைய வேணும் என்கிற இச்சையை உடைத்தானவராய்க்கொண்டு இதராளாலே பண்ணக்கூடாத தபஸ்ஸை வெகுகாலம் பண்ணினார்.

ततः कदाचित्तं देशमागतो विकटो मुनिः । दिदृक्षुर्भूमिभागांश्च तीर्थान्यायतनानिच ॥
पत्तनानि नदीश्चैव पर्वतान् सहकाननान् । आश्रमाणि मुनीनां तु पश्यन्नायात्तदाश्रमम् ॥

ததஃ கதாசித் தம் தேஶமாகதோ விகடோ முநிஃ |
தித்ருக்ஷுர்ப்பூமிபாகாம்ஶ்ச தீர்த்தாந்யாயதநாநிச || 3

பத்தநாநி நதீஶ்சைவ பர்வதாந் ஸஹகாநநாந் |
ஆஶ்ரமாணி முநீநாம் து பஶ்யந்நாயாத் ததாஶ்ரமம் || 4

பின்பு விகடர் என்கிற மஹர்ஷியானவர், பூப்ரதேசங்களையும் புண்யதீர்த்தங்களையும் திவ்யதேசங்களையும் மஹாபட்டணங்களையும் புண்யநதிகளையும் காடுகளோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிற பர்வதங்களையும் ருஷிகளுடைய ஆச்ரமங்களையும் பாராநின்றுகொண்டு, அத்ரி மஹாமுனியினுடைய அந்த ஆச்ரமப்ரதேசத்தைக் குறித்து வந்தார்.

तं दृष्ट्वाऽऽश्रममव्यग्रं शान्तपक्षिमृगायुतम् । अत्युच्चतरुसंबाधमानीलनवशाद्वलम् ॥
बृन्दाबृन्दसमाकीर्णं शिखावलकुलाकुलम् । मणिपर्वतसंकाशैर्मत्तैर्गजशतैर्युतम् ॥
मधुपानमदोन्मत्तमधुव्रतलतावृतम् । सरोभिर्विमलैः पूर्णैः पद्मकैरवशोभितैः ॥
हंसकारण्डवाकीर्णैः शोभितं सर्वतश्शुभम् । मुनिभिश्च समाकीर्णं विस्मयं परमं ययौ ॥

தம் த்ருஷ்ட்வாऽऽஶ்ரமமவ்யக்ரம் ஶாந்தபக்ஷிம்ருகாயுதம் |
அத்யுச்சதருஸம்பாதமாநீல நவஶாத்வலம் || 5

ப்ருந்தாப்ருந்த ஸமாகீர்ணம் ஶிகாவலகுலாகுலம் |
மணிபர்வதஸங்காஶைர்மத்தைர் கஜஶதைர்யுதம் || 6

மதுபாநமதோந்மத்த மதுவ்ரதலதாவ்ருதம் |
ஸரோபிர்விமலைஃ பூர்ணைஃ பத்மகைரவஶோபிதைஃ || 7

ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணைஃ ஶோபிதம் ஸர்வதஶ்ஶுபம் |
முநிபிஶ்ச ஸமாகீர்ணம் விஸ்மயம் பரமம் யயௌ || 8

சாந்தியை யுடைத்தான பசுபக்ஷி ம்ருகங்களோடே கூடிக்கொண்டும் மிகவும் உந்நதங்களான வ்ருக்ஷங்களாலே நெருக்கமாயும் மிகவும் கறுத்துப் புதுசுகளான பச்சைப் புல்லுகளையுடைத்தாயும் துளஸிகளாலே சூழப்பட்டும் மயில்களுடைய கூட்டங்களோடே கூடிக்கொண்டும் இந்த்ர நீல மணிபர்வதங்களோடே ஸமானங்களாய் மதித்த அநேகங்களான ஆனைகளோடே கூடிக்கொண்டும் மகரந்தபாநத்தாலே மதித்த வண்டுகளை யுடைத்தான கொடிகளினுலே சூழப்பட்டும், நிர்மலங்களாய் பரிபூர்ணங்களாய் தாமரஸ புஷ்பங்களாலேயும் ஆம்பல்களினுலேயும் ப்ரகாசியா நின்றுகொண்டு ஹம்ஸங்களென்ன, நீர்க்காக்கைகளென்ன இதுகளை உடைத்தான மஹா ஸரஸ்ஸுக்களாலே சோபிதமாயும், முனிகளாலே வஸிக்கப்பட்டதும் எங்கும் மங்களகரமுமான அந்த அத்ரிமஹாமுனியினுடைய ஆச்ரமத்தைப்பார்த்து மிகவும் ஆஶ்சர்யத்தை அடைந்தார்.

विकटस्तद्वनं सर्वं पश्यमान इतस्ततः । ददर्शात्रिं महातेजोब्रह्माणमिव चापरम् ॥
ववन्दे चरणौ तस्य यथा काव्यः प्रजापतिम् । प्रणमन्तं तमुत्थाप्य पादयोः स महामतिः ॥
परिष्वज्य च बाहुभ्यां पूजां चक्रे यथाविधि । ततः कृतपरीचारं कृतासनपरिग्रहम् ॥
अत्रिर्मधुरया वाचा तमित्याह महामुने ॥

விகடஸ்தத் வநம் ஸர்வம் பஶ்யமாந இதஸ்ததஃ |
ததர்ஶாத்ரிம் மஹாதேஜோ ப்ரஹ்மாணமிவ சாபரம் || 9
வவந்தே சரணௌ தஸ்ய யதா காவ்யஃ ப்ரஜாபதிம் |
ப்ரணமந்தம் தமுத்தாப்ய பாதயோஸ்ஸ மஹாமதிஃ || 10
பரிஷ்வஜ்யச பாஹுப்யாம் பூஜாம் சக்ரே யதாவிதி |
ததஃ க்ருதபரீசாரம் க்ருதாஸநப்ரிக்ரஹம் ||
அத்ரிர்மதுரயா வாசா தமித்யாஹ மஹாமுநே || 11

விகடமஹாமுனிவர் இப்படிப்பட்ட அந்த வநததை ப்ரவேசித்து, நாலு பார்ஶ்வங்களிலேயும் பாராநின்றுகொண்டு, மஹாதேஜஸ்கரான இரண்டாவது ப்ரஹ்மாவைப்போலே ப்ரகாசிக்கும் அத்ரிமஹாமுனியைப்பார்த்து, சுக்ரன் ப்ரஹமாவை ஸேவித்தாற்போலே அந்த ருஷியினுடைய பாதங்களை ஸேவித்தார். பஹுபுத்திமானுயிருக்கிற அந்த அத்ரிமஹாமுனியானவர் வந்தநஞ்செய்த விகடமஹாமுனியை எடுததுக் கைகளாலே ஆலிங்கனம்பண்ணிக்கொண்டு யதாஶாஸ்த்ரமாக பூஜையைப்பண்ணினுர். பின்பு பூஜிக்கப்பட்டு ஆஸநத்திலே உட்கார்ந்திருக்கிற அந்த விகடமஹாமுனியைக் குறித்து அத்ரிமஹாமுனியானவர் மதுரமான வார்த்தையைச் சொன்னுர்.

कस्त्वं किं नाम ते सौम्य कः पिता ते कुतो भवान् । सर्वमेतद्यथातत्त्वं वक्तुमर्हसि सुव्रत ! ।

கஸ்த்வம் கிம்நாம தே ஸௌம்ய கஃபிதா தே குதோ பவாந் |
ஸர்வமேதத் யதாதத்வம் வக்துமர்ஹஸி ஸுவ்ரத || 12

ஸௌம்யராய் நல்ல வ்ரதத்தையுடைத்தானவரே ! நீர் யார் ? உம்முடைய நாமதேயமென்ன ? தகப்பனுர் ஆர் ? எவ்விடத்திலிருந்து வந்தீர் ? இந்த ஸமஸ்தத்தையும் தத்வமாகச் சொல்லக்கடவீர்.

रुद्रः— ருத்ரஃ—

इत्युक्तस्तमुवाचेदं विकटोऽत्रिं महामुनिम् । भगवन् सर्वमाख्यास्ये यथावत्तच्छृणुष्व हि ॥

இத்யுக்தஸ்தமுவாசேதம் விகடோऽத்ரிம் மஹாமுநிம் |
பகவந் ஸர்வமாக்யாஸ்யே யதாவத் தச்ச்ருணுஷ்வ ஹி || 13

இப்படி அத்ரிமஹாமுனியினுல் கேட்கப்பட்ட விகடமஹர்ஷியானவர் அந்த அத்ரிமஹாமுனியைக் குறித்து யதாவத்தாகச் சொல்லுகிறேன் கேளும் என்று இதைச் சொன்னுர்.

विकट:— விகட:—

अस्ति जम्बूवनंनाम गङ्गातीरेऽतिशोभनम् । नानातरुसमाकीर्णं नानापक्षिनिषेवितम् ॥

हृद्यानेकसरोयुक्तं विद्यावद्द्विजमण्डितम् । हृष्टानेकमुनीन्द्राढ्यं पुष्टानेकमृगद्विजम् ॥

அஸ்தி ஜம்பூவநம் நாம கங்காதீரேऽதிஶோபநம் |
நாநாதருஸமாகீர்ணம் நாநாபக்ஷிநிஷேவிதம் || 14

ஹ்ருத்யாநேகஸரோயுக்தம் வித்யாவத்த்விஜமண்டிதம் |
ஹ்ருஷ்டாநேக முநீந்த்ராட்யம் புஷ்டாநேகம்ருகத்விஜம் || 15

கங்காதீரத்தில் அதிசுபகரமாயும் அநேக வ்ருக்ஷங்களாலே நிறைக்கப்பட்டும் அனேக பக்ஷிகளோடே கூடிக்கொண்டும் மநோஹரங்களான அனேக ஸரஸ்ஸுக்களோடே கூடியும் வித்யாவான்களான ப்ராஹ்மணர்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டும் ஸந்துஷ்ட சித்தர்களான முனிஶ்ரேஷ்டர்களாலே சூழப்பட்டும் புஷ்டங்களான ம்ருகங்களென்ன பக்ஷிகளென்ன இதுகளை உடைத்தானதும் ப்ரஸித்தமுமான ஜம்பூவநமானது இருக்கிறது.

तत्रास्ते कपिलोनाम मुनिः परमधार्मिकः । तपसा यशसा चापि यस्य नास्ति समो भुवि ॥

तस्यास्ति पुत्रस्तेजस्वी तरुणस्तपतां वरः । तस्याहमौरसः पुत्रो विकटो नाम नामतः ॥

विसृष्टस्तेन दिष्टान्तं प्रविष्टेनास्मि बालिशः । ततः प्रभृति तत्रान्यैर्मुनिभिः परिवर्धितः ॥

यथावदुपनीतश्च तथा चाध्यापितोऽस्मि तैः । तत्रैव सुचिरं कालं कुर्वंस्तेषां महात्मनाम् ॥

शुश्रूषामेव संहृष्टो मुनीनां भावितात्मनाम् ।

தத்ராஸ்தே கபிலோ நாம முநி: பரமதார்மிக: |
தபஸா யஶஸாசாபி யஸ்ய நாஸ்தி ஸமோ புவி || 16

தஸ்யாஸ்தி புத்ரஸ்தேஜஸ்வீ தருணஸ்தபதாம் வர: |
தஸ்யாஹமௌரஸ: புத்ரோ விகடோநாம நாமத: || 17

விஸ்ருஷ்டஸ்தேந திஷ்டாந்தம் ப்ரவிஷ்டேநாஸ்மி பாலிஶ: |
தத:ப்ரப்ருதி தத்ராந்யைர் முநிபி: பரிவர்தித: || 18

யதாவதுபநீதஶ்ச ததாசாத்யாபிதோऽஸ்மி தை: |
தத்ரைவ ஸுசிரம் காலம் குர்வம்ஸ்தேஷாம் மஹாத்மநாம் ||
ஶுஶ்ருஷாமேவ ஸம்ஹ்ருஷ்டோ முநீநாம் பாவிதாத்மநாம் || 19

அந்த வனத்திலே பரமதார்மிகராகித் தபஸ்ஸினாலும் கீர்த்தியினாலும் பூமியில் இதரர்களோடு ஸமாநமாகாதவரான கபிலரென்கிற மஹர்ஷியானவர் இருக்கிறார். தேஜோவானையும் ருஷிகளில் ச்ரேஷ்டராயும் தருணரென்னும் நாமத்தையுடையராயுமுள்ள அந்த கபில மஹர்ஷியின் குமாரருக்கு நான் குமாரன். விகடனென்று என்னுடைய நாமம். அந்த தருணரானவர் லோகாந்தரத்தை அடைய, அவரால் விடப்பட்டு அதிபாலனான நான் அன்றுமுதல் அவ்விடத்திலிருக்கிற ருஷிகளாலே போஷிக்கப்பட்டும் யதாஶாஸ்த்ரமாக உபநயநம் பண்ணப்பட்டும் அத்யயநபரனாய் அவ்விடத்திலேயே பஹுகாலம் மஹாநுபாவர்களாயும் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநிகளாயு மிருக்கிற மஹர்ஷிகளுக்கு ஸந்துஷ்டனாய் சுச்ரூஷையைப் பண்ணிக் கொண்டிருந்தேன்.

ततः कदाचिन्मारीचो महातेजास्तपोधनः । जम्बूवनं समागच्छद्भार्गवस्य दिदृक्षया ॥

यथावद्भार्गवेणाथ पूजितस्स महामतिः । उपविष्टश्च मारीचश्चकार विविधाः कथाः ॥

ततः पप्रच्छ भगवान् भार्गवस्तं महामुनिम् ॥

தத: கதாசிந்மாரீசோ மஹாதேஜாஸ்தபோதந: |
ஜம்பூவநம் ஸமாகச்சத் பார்கவஸ்ய தித்ருக்ஷயா || 20

யதாவத் பார்க்கவேநாத பூஜிதஸ்ஸ மஹாமதி: |
உபவிஷ்டஶ்ச மாரீசஶ் சகார விவிதா:கதா: ||
தத: பப்ரச்ச பகவாந் பார்கவஸ்தம் மஹாமுநிம் || 21

பின்பு ஒருகால் தேஜஸ்வானுயிருக்கிற மாரீசரென்கிற ருஷியானவர் பார்க்கவ மஹர்ஷியைப் பார்க்கவேணுமென்கிற இச்சையினால் வந்தார். அந்த மாரீசரானவர் பார்க்கவராலே யதாவிதியாகப் பூஜிக்கப்பட்டு ஆஸநத்திலிருந்துகொண்டு அநேக கதைகளைச் சொன்னார். பின்பு பகவானான பார்க்கவரானவர் அந்த மாரீசரைக்கேட்டார்.

भार्गव :— பார்க்கவ:—

यथा वदसि मेरोस्त्वमागतोऽस्मीति सुव्रत । वार्ता तत्रतु का वृत्ता देवर्षीणां समागमे ॥
समाख्याहि मुनिश्रेष्ठ ! परं कौतूहलं हि मे ॥

யதா வதஸி மேரோஸ் த்வமாகதோऽஸ்மீதி ஸுவ்ரத |
வார்த்தா தத்ரது கா வ்ருத்தா தேவர்ஷீணாம் ஸமாகமே ||
ஸமாக்யாஹி முநிஶ்ரேஷ்ட பரம் கௌதூஹலம் ஹி மே || 22

வாரீர் நல்ல வ்ரதத்தை உடைத்தான மாரீசரே! மேருபர்வதத்திலிருந்து வந்தவராகச் சொன்னீர். அவ்விடத்தில் தேவர்ஷிகள் ஸமுதாயத்தில் என்ன வ்ருத்தாந்தம்? அதைச் சொல்லும்; எனக்குக்கேட்க ரொம்பவும் குதூஹலம் உண்டாயிருக்கிறது.

विकट :— விகட:—

इत्युक्तस्तं स मारीचः प्रहसन्प्रत्युवाचह । श्रृणुष्व तां मुनिश्रेष्ठ ! यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥

இத்யுக்தஸ்தம் ஸ மாரீச: ப்ரஹஸந் ப்ரத்யுவாசஹ |
ஶ்ருணுஷ்வ தாம் முநிஶ்ரேஷ்ட யந்மாம் த்வம் பரிப்ருச்சஸி || 23

இந்தப்படி பார்க்கவராலே கேட்கப்பட்ட மாரீசரானவர் பார்க்கவரைக்குறித்து புன்சிரிப்போடு கூடிக்கொண்டு ப்ரத்யுத்தரம் சொன்னார். வாரீர் பார்க்கவரே! உம்மாலே யாதொரு வ்ருத்தாந்தம் ப்ரஶ்நம்பண்ணப்பட்டதோ, அதைக்கேளும்.

मारीच :— மாரீச:—

तत्र देवर्षयस्सिद्धाः मरुतश्च सवासवाः । समागता महात्मानः वसिष्ठश्च महायशाः ॥
ततोऽब्रवीद्वसिष्ठस्तु तेषां मध्ये महात्मनाम् ॥

தத்ர தேவர்ஷயஸ்ஸித்தா: மருதஶ்ச ஸவாஸவா: |
ஸமாகதா மஹாத்மாநோ வஸிஷ்டஶ்ச மஹாயஶா: ||
ததோऽப்ரவீத் வஸிஷ்டஸ்து தேஷாம் மத்யே மஹாத்மநாம் || 24

அந்த மஹாமேருபர்வதத்திலே தேவர்ஷிகளும் ஸித்தர்கள் தேவதைகள் இந்த்ரன் பஹுகீர்த்தியுக்தரான வஸிஷ்டர் இவர்களனைவரும் ஏகீபவித்தார்கள். மஹாநுபாவர்களான அந்த தேவர்ஷிகள் தேவதைகள் மத்தியில் வஸிஷ்டரானவர் சொன்னார்.

वसिष्ठः— வஸிஷ்ட:—

तुलसीकाननं नाम दक्षिणस्यां दिशि स्थितम् । तत्रात्रिरिति विख्यातो मुनिश्चरति वै तपः ॥
तस्य प्रसन्नो भगवान् हरिः प्रादुर्भविष्यति ॥

துலஸீகாநநம் நாம தக்ஷிணஸ்யாம் திஶி ஸ்திதம் |
தத்ராத்ரிரிதி விக்யாதோ முநிஶ்சரதி வை தப: ||
தஸ்ய ப்ரஸந்நோ பகவாந் ஹரி: ப்ராதுர்பவிஷ்யதி || 25

தக்ஷிண திக்கிலே துளஸீவனமானது ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது. அவ்விடத்தில் ப்ரஸித்தரான அத்ரி மஹாமுனியானவர் மிகவும் தபஸ்ஸைப்பண்ணுகிறார். அவருக்கு ஸ்ரீயப்பதி ப்ரஸந்நராய் ஸேவைஸாதிக்கப்போகிறார்.

मारीच:— மாரீச:—

इत्येवमब्रवीद्विप्र ! वसिष्ठस्तु महामुनिः ॥

இத்யேவமப்ரவீத்விப்ர ! வஸிஷ்டஸ்து மஹாமுநி: || 26

வாரீர் பார்க்கவரே! இந்தப்படி வஸிஷ்டர் சொன்னார்.

विकट:— விகட:—

इति होवाच मारीचस्तत्र तच्च मया श्रुतम् । तच्छ्रुत्वाऽहंवचो विप्र मारीचस्य महात्मनः ॥

द्रष्टुं त्वामिह वेगेन ह्यागतोऽस्मि महामुने ॥

இதிஹோவாச மாரீசஸ்தத்ர தச்ச மயா ஶ்ருதம் |
தச்ச்ருத்வாऽஹம் வசோ விப்ர மாரீசஸ்ய மஹாத்மந: |
த்ரஷ்டும் த்வாமிஹ வேகேந ஹ்யாகதோऽஸ்மி மஹாமுநே ! || 27

இப்படி மாரீச மஹர்ஷியானவர் பார்க்கவரைக்குறித்துச் சொல்ல நான்கேட்டு, அத்ரிமஹாமுனியே! உம்மை நான் ஸேவிக்கவேணுமென்று மஹாவேகத்துடன் வந்தேன்.

रुद्र:— ருத்ர:—

एतच्छ्रुत्वा शुभं वाक्यं विकटस्य महामुनेः । हृष्टोऽत्रिरिति होवाच तं परिष्वज्य पाणिना ॥

ஏதச்ச்ருத்வா சுபம் வாக்யம் விகடஸ்ய மஹாமுநே: |
ஹ்ருஷ்டோऽத்ரிரிதிஹோவாச தம் பரிஷ்வஜ்ய பாணிநா || 28

இப்படி விகடருடைய சுபகரமான வார்த்தையைக்கேட்டு அத்ரிமஹாமுனிவர் அதிஸந்துஷ்டராய் அந்த விகடரைக் கையினால் ஆலிங்கநம் பண்ணிக்கொண்டு பின்வருமாறு சொன்னார்.

अत्रि:— அத்ரி:—

दिष्ट्या त्वमिहचायातः स्वागतं ते तपोधन ! ॥

திஷ்ட்யா த்வமிஹசாயாத: ஸ்வாகதம் தே தபோதந || 29

வாரீர் தபஸ்ஸே தநமான விகடரே தைவாதீநத்தால் இவ்விடத்தில் நீர் ஸுகமாக வந்தீர் என்று குசலப்ரச்நம் பண்ணினார்.

रुद्र:— ருத்ர:—

विकटोऽप्यत्रिणा तेन सत्कृतो मुनिभिश्च सः । न्यवसत्सुसुखं तैश्च सार्धं बह्वयस्समा मुने ॥

விகடோऽப்யத்ரிணா தேந ஸத்க்ருதோ முநிபிஶ்ச ஸ: |
ந்யவஸத்ஸுஸுகம் தைஶ்ச ஸார்த்தம் பஹ்வ்யஸ்ஸமா முநே || 30

அந்த அத்ரிமஹாமுநியாலே இப்படி பூஜிக்கப்பட்ட விகடரானவர் அவ்விடத்திலிருக்கும் முனிகளோடேகூட வெகுகாலம் அவ்விடத்தில் வாஸம்பண்ணினார்.

इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे महेश्वरनारदसंवादे श्रीबृन्दारण्यक्षेत्रमाहात्म्ये चतुर्थोऽध्यायः

श्रीमद्वरवरमुनये नमः ॥

இதி ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே மஹேஶ்வரநாரத ஸம்வாதே
ஸ்ரீப்ருந்தாரண்யக்ஷேத்ர மாஹாத்ம்யே சதுர்த்தோऽத்யாய:
ஸ்ரீமத்வரவரமுநயேநம:

श्रीबृन्दारण्यक्षेत्रमाहात्म्ये पञ्चमोऽध्यायः

ஸ்ரீப்ருந்தாரண்யக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே பஞ்சமோऽத்யாயः

रुद्रः— ருத்ரः—

तत्रैवं वसतस्तस्य बृन्दारण्ये सहात्रिणा । विकटस्यतु विप्रर्षेः बहवो वत्सरा गताः ॥

தத்ரைவம் வஸதஸ்தஸ்ய ப்ருந்தாரண்யே ஸஹாத்ரிணா |
விகடஸ்யது விப்ரர்ஷேः பஹவோ வத்ஸரா கதாः || 1

அந்த ப்ருந்தாவனத்தில் அத்ரிமஹர்ஷியோடேகூட வாஸம் பண்ணுகிற்கிற விகட மஹர்ஷிக்கு அநேகவர்ஷங்கள் அதிக்ரமித்தன.

ततः कदाचिद्गगनं कुर्वन्ती विमलं शनैः । आजगाम शरत्फुल्लकाशकोशविराजिता ॥

ததः கதாசித் ககநம் குர்வந்தீ விமலம் ஶநைः |
ஆஜகாம ஶரத் புல்லகாஶகோஶவிராஜிதா || 2

பின்பு ஒருகால் ஆகாசத்தை நிர்மலமாகப்பண்ணுகிற்கிற விகஸித்த நாணல்களால் ப்ரகாசிக்கிற சரத்காலமானது வந்தது.

अम्बरे वारिदैर्मुक्ते विमले सञ्चरन् शशी । विरराज यथा पूर्णे हंसस्सरसि शोभते ॥

அம்பரே வாரிதைர் முக்தே விமலே ஸஞ்சரந் ஶஶீ |
விரராஜ யதா பூர்ணே ஹம்ஸஸ்ஸரஸி ஶோபதே || 3

பின்பு பூர்ணமான மாநஸஸரஸ்ஸிலே எந்தப்ரகாரம் ஹம்ஸமானது ப்ரகாசிக்குமோ, அப்படி மேகங்களாலே விடுபட்டு நிர்மலமான ஆகாசத்திலே சந்த்ரன் ப்ரகாசித்தான்.

प्रसन्नाश्च दिशस्सर्वा नद्यश्च विमलोदकाः । बभूवुस्सत्परिष्वङ्गादिव चेतांसि योगिनाम् ॥

ப்ரஸந்நாஶ்ச திஶஸ்ஸர்வா நத்யஶ்ச விமலோதகாः |
பபூவுஸ்ஸத்பரிஷ்வங்காதிவ சேதாம்ஸி யோகிநாம் || 4

ஸத்புருஷர்களுடைய ஸம்பந்தத்தாலே பரிசுத்தமாகும் யோகிகளுடைய மனஸ்ஸைப் போலே ஸகல நதிகளும் திக்குகளும் ப்ரஸந்நங்களாகவும் நிர்மலங்களாகவும் ஆச்சுதுகள்.

राजहंसाश्शनैर्भूमिमाजग्मुर्मधुरारवाः । यथाऽन्धतमसि क्षीणे रश्मयोऽमृतरोचिषः ॥

ராஜஹம்ஸாஶ்ஶநைர்பூமிமாஜக்முர்மதுராரவாः |
யதாऽந்ததமஸி க்ஷீணே ரஶ்மயோऽம்ருதரோசிஷः || 5

அந்தகாரம் போனவளவிலே சந்திரனுடைய கிரணங்கள் எப்படி ப்ரகாசத்தை அடையுமோ, அப்படி மதுரங்களான சப்தங்களையுடைத்தான ராஜஹம்ஸங்கள் மெல்ல மெல்ல பூமியை ப்ரவேசித்ததுகள்.

ततः प्रभाते विमले तस्मिन् काले मनोहरे । जगाम मुनिभिस्सार्धं प्रातस्सन्ध्यामुपासितुम् ॥

ததः ப்ரபாதே விமலே தஸ்மிந் காலே மநோஹரே |
ஜகாம முநிபிஸ்ஸார்த்தம் ப்ராதஸ்ஸந்த்யா முபாஸிதும் || 6

பின்பு அதிநிர்மலமாயும் அதிமநோஹரமாயு மிருக்கிற அந்த ப்ராதःகாலத்தில் அந்த அத்ரியானவர் அநேக ருஷிகளோடுகூட ப்ராதஸ்ஸந்த்யை பண்ணப்புறப்பட்டார்.

ततो गत्वेन्द्रतीर्थाख्यं सरस्सरसिजावृतम् । कृतसन्ध्याविधिस्तैश्च स्वमाश्रममुपागमत् ॥

ததோ கத்வேந்த்ரதீர்த்தாக்க்யம் ஸரஸ் ஸரஸிஜாவ்ருதம் |
க்ருதஸந்த்யாவிதிஸ்தைஶ்ச ஸ்வமாஶ்ரமமுபாகமத் || 7

பின்பு அந்த அத்ரியானவர் தாமரஸபுஷ்பங்களோடே கூடின இந்த்ரதீர்த்தமென்கிற பெயரை யுடைத்தாயிருக்கிற ஸரஸ்ஸிலே ஸ்நானம்பண்ணி ஸந்த்யாவந்தநாதிகளையும் நிறைவேற்றி மறுபடியும் தம்முடைய ஆச்ரமத்தை அடைந்தார்.

स्वमाश्रममुपागत्य हुतहव्यहुताशनः । सूपविष्टस्स तैस्सार्धं चकार विविधाः कथाः ॥

ஸ்வமாச்ரமமுபாகத்ய ஹுதஹவ்யஹுதாசந: |
ஸூபவிஷ்டஸ்ஸ தைஸ்ஸார்த்தம் சகார விவிதா: கதா: || 8

இப்படி தன்னுடைய ஆச்ரமத்தை அடைந்து ஔபாஸநாதிகளை நிறவேற்றி அந்த ருஷிகளோடேகூட ஆஸநத்திலிருந்துகொண்டு நாநாவிதங்களான கதைகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

एतस्मिन्नन्तरे शब्दः प्रादुरासीन्मनोहरः । तूर्यनादानुचरितो महानमरदुन्दुभेः ॥
पुष्पवृष्टिश्च पतिता गगनात्सुमनोहरा । सेन्द्रा देवर्षयश्चैव सकिन्नरमहोरगाः ॥
प्रवृत्तनृत्ताश्च तदा जग्मुरप्सरसोऽम्बरे । सोऽत्रिरप्यथ तान्दृष्ट्वा देवान् श्रुत्वा च तद्ध्वनिम् ।
परं विस्मयमापन्नः उदतिष्ठत्सहैव तैः ॥

ஏதஸ்மிந்நந்தரே சப்த: ப்ராதுராஸீந்மநோஹர: |
தூர்யநாதாநுசரிதோ மஹாநமரதுந்துபே: || 9

புஷ்பவ்ருஷ்டிச்ச பதிதா ககநாத் ஸுமநோஹரா |
ஸேந்த்ரா தேவர்ஷயச்சைவ ஸகிந்நரமஹோரகா: || 10

ப்ரவ்ருத்தந்ருத்தாச்ச ததா ஜக்முரப்ஸரஸோऽம்பரே |
ஸோऽத்ரிரப்யத தாந் த்ருஷ்ட்வா தேவாந் ச்ருத்வா ச தத்த்வநிம் |
பரம் விஸ்மயமாபந்ந: உததிஷ்டத் ஸஹைவ தை: || 11

இது நடுவில் அதிசராவ்யமாய் தூர்யாதி வாத்யவிசேஷங்களோடே கூடின தேவதுந்துபியினுடைய சப்தமானது கேட்கப்பட்டது. இன்னுமாகாசத்தினின்றும் அதிமநோஹரமான புஷ்பவர்ஷமானது உண்டாச்சுது. ஆகாசத்திலும் தேவேந்த்ரனும் தேவதைகளும் ருஷிகளும் கிந்நரர்களும் உரகர்களும் வந்தார்கள். அப்ஸரஸ்ஸுக்கள் நடனஞ் செய்தார்கள். இந்த அத்ரியானவர் அந்த சப்தத்தையும் கேட்டு அந்த தேவதைகளையும் பார்த்து மிகவும் ஆச்சர்யயுக்தராய் அவர்களோடே கூட எழுந்திருந்தார்.

अथोत्थाय महातेजाश्शिष्यैः परिवृतैस्तदा । विलोकयन्दिशस्सर्वास्तस्थौ तत्र महामुनिः ॥

அதோத்தாய மஹாதேஜாச் சிஷ்யை:பரிவ்ருதைஸ்ததா |
விலோகயந் திசஸ்ஸர்வாஸ்தஸ்தௌ தத்ர மஹாமுநி: || 12

பின்பு சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிற சிஷ்யர்களோடேகூட மஹாதேஜஸ்கராயும் மஹாமுநியாயுமிருக்கிற அத்ரி எழுந்திருந்து நாலு திக்குகளையும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

ततस्तस्याग्रतो विप्र प्राङ्मुखस्य महामुनेः । प्रादुर्बभूव रुचिरं विमानं सूर्यसन्निभम् ॥
किङ्किणीजालसन्नद्धं वैडूर्यमयतोरणम् । तप्तकाञ्चनचित्राङ्गं मुक्ताजालविभूषितम् ॥

ததஸ்தஸ்யாக்ரதோ விப்ர ப்ராங்முகஸ்ய மஹாமுநே: |
ப்ராதுர்பபூவ ருசிரம் விமாநம் ஸூர்யஸந்நிபம் || 13

கிங்கிணீஜாலஸந்நத்தம் வைடூர்யமயதோரணம் |
தப்தகாஞ்சநசித்ராங்கம் முக்தாஜாலவிபூஷிதம் || 14

வாரீர் நாரதரே! கிழக்குமுகமாயிருக்கிற அத்ரிமஹர்ஷியினுடைய முன்னே ஸூர்ய தேஜஸ் ஸமானமாம் கிங்கிணிகளுடைய ஸமூஹத்தோடே கூடிக்கொண்டும் வைடூர்யமயமான தோரணங்களோடே கூடியும் உருக்கப்பட்ட பொன்போலொத்த ஸ்வரூபத்தை உடைத்தாயும் முத்து ஸரங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கிற விமானமானது தோன்றித்து.

स ददर्श ततस्तस्य पार्श्वयोरुभयोरपि । वीजन्तौ चामरे दिव्ये हेमदण्डमनोहरे ॥

अरजे वाससी सूक्ष्मे वसानौ दीर्घबाहुकौ । पुरुषावमरप्रख्यौ सर्वाभरणभूषितौ ॥

ஸ ததர்ஶ ததஸ்தஸ்ய பார்ஶ்வயோருபயோரபி |
வீஜந்தௌ சாமரே திவ்யே ஹேமதண்டமனோஹரே || 15

அரஜே வாஸஸீ ஸூக்ஷ்மே வஸானௌ தீர்க்கபாஹுகௌ |
புருஷாவமரப்ரக்யௌ ஸர்வாபரணபூஷிதௌ || 16

அந்த விமானத்தினுடைய உபயபார்ச்வங்களிலேயும் பரிசுத்தங்களாய் ஸூக்ஷ்மங்களான வஸ்த்ரங்களை யுடுத்துக்கொண்டும் ஸர்வாபரணபூஷிதர்களாயும் நீண்டகைகளை யுடைத்தாயும் ஸ்வர்ணதண்டங்களோடே கூடின சாமரங்களை வீசிக்கொண்டுமிருக்கிற தேவதைகளைக்காட்டிலும் ச்ரேஷ்டர்களான இரண்டு புருஷர்களை அத்ரியானவர் பார்த்தார்.

ततस्तस्य महाभागो विमानस्यार्करोचिषः । पृष्ठतोऽपश्यदत्युग्रमुद्यन्तमिव भास्करम् ॥
दैत्यदानवदर्पघ्नं वैनतेयं महौजसम् ।

ததஸ்தஸ்ய மஹாபாகோ விமாநஸ்யார்க்கரோசிஷ: |
ப்ருஷ்டதோऽபஶ்யதத்யுக்ரமுத்யந்தமிவ பாஸ்கரம் ||
தைத்யதாநவதர்ப்பக்நம் வைநதேயம் மஹௌஜஸம் || 17

பின்பு அத்ரியானவர் ஸூர்யஸமானகாந்தியை உடைத்தான அந்த விமானத்தினுடைய பின்பக்கத்தில் உக்ரமாயும் உதித்திருக்கிற ஸூர்யனைபோலவும், தைத்யர்களென்ன, தானவர்களென்ன இவர்களுடைய கொழுப்பை அடக்காநின்று மஹத்தான தேஜஸ்ஸை உடைத்தாயிருக்கிற கருடனைப் பார்த்தார்.

पुरतोऽस्य विमानस्य तप्तचामीकराभया । विराजन्तं वेत्रयष्ट्या विष्वक्सेनमपश्यत ॥

புரதோऽஸ்ய விமாநஸ்ய தப்தசாமீகராபயா |
விராஜந்தம் வேத்ரயஷ்ட்யா விஷ்வக்ஸேநமபஶ்யத || 18

உருக்கப்பட்ட பொன்வர்ணத்தை யுடைத்தான பிரம்போடேகூடின ஸேனை முதலியோரையும் அந்த விமானத்துக்குமுன்னே தண்டன் ஸமர்ப்பித்தார்.

अनन्तं नाम नागेशमनन्तबलसंयुतम् । वामेच पार्श्वे चाद्राक्षीचन्द्रबिम्बसमप्रभम् ॥

அநந்தம் நாம நாகேஶமநந்தபலஸம்யுதம் |
வாமே ச பார்ஶ்வே சாத்ராக்ஷீச் சந்த்ரபிம்பஸமப்ரபம் || 19

சந்த்ரபிம்ப ஸமானமான காந்தியை யுடைத்தாயும் அநேக பலங்களோடே கூடியு மிருக்கிற ஆதிசேஷனையும் அந்த விமானத்துக்கு இடப்பார்ச்வத்தில் தண்டன் ஸமர்ப்பித்தார்.

सनकादीन्महातेजास्ततोऽपश्यच्च दक्षिणे । पार्श्वे बद्धाञ्जलिपुटान् बाष्पैः पिहितलोचनान् ॥

ஸநகாதீந் மஹாதேஜாஸ்ததோऽபஶ்யச்ச தக்ஷிணே |
பார்ஶ்வே பத்தாஞ்ஜலிபுடாந் பாஷ்பை: பிஹிதலோசநாந் || 20

கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு ஆநந்த பாஷ்பங்களை உடைத்தாயிருக்கிற ஸநகாதி மஹர்ஷிகளையும் அந்த விமானத்துக்கு தக்ஷிண பார்ச்வத்திலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்தார்.

स ददर्श विमानस्य मध्ये भास्कररोचिषः । आसीनं परमं देवं नरसिंहस्वरूपिणम् ॥

शारदाभ्रप्रतीकाशं शारदेन्दुसमाननम् । रक्तोत्पलदलाभासं सटापटलभीषणम् ॥

नानामणिगणाकीर्णं बिभ्राणं मकुटं महत् । वसानं पीतवसनं मध्याह्नार्कायुतप्रभम् ।
चतुर्बाहुं महासत्त्वं भूषणोत्तमभूषितम् । तं दृष्ट्वा स महातेजा देवदेवं महामुने ॥
संहृष्टः परया प्रीत्या प्रणाममकरोत्ततः ।

ஸ ததர்ஶ விமாநஸ்ய மத்யே பாஸ்கரரோசிஷ: |
ஆஸீநம் பரமம் தேவம் நரஸிம்ஹஸ்வரூபிணம் || 21
ஶாரதாப்ரப்ரதீகாஶம் ஶாரதேந்துஸமாநநம் |
ரக்தோத்பலதலாபாஸம் ஸடாபடலபீஷணம் || 22
நாநாமணிகணாகீர்ணம் பிப்ராணம் மகுடம் மஹத் |
வஸாநம் பீதவஸநம் மத்யாஹ்நார்காயுதப்ரபம் || 23
சதுர்பாஹும் மஹாஸத்த்வம் பூஷணோத்தமபூஷிதம் |
தம் த்ருஷ்ட்வா ஸ மஹாதேஜா தேவதேவம் மஹாமுநே ||
ஸம்ஹ்ருஷ்ட: பரயா ப்ரீத்யா ப்ரணாமமகரோத்தத: || 24

வாரீர் நாரதரே! அந்த அத்ரி மஹாமுநியானவர், ஸூர்யனைப்போலே ப்ரகாசிக்கிற விமாந மத்யத்திலே ஶரத்காலமேகத்தோடே ஸமாநராயும் ஶரத்கால சந்த்ரனைப்போலொத்திருக்கிற திருமுகமண்டலத்தை யுடைத்தாயும் செங்கழுநீர் இதழ்களுடைய காந்திபோலொத்த காந்தியை யுடைத்தான திருக்கண்களை யுடைத்தாயும் பிடரி மயிர்களின் ஸமூஹத்தாலே பயங்கரராயும் நாநாரத்நங்களாலே இழைக்கப்பட்ட மஹத்தான கிரீடத்தைத் தரியாநின்றும் மத்யாஹ்நகாலத்தில் ஸூர்யனைப்போலொத்த பீதாம்பரத்தைச் சாத்திக்கொண்டும் நாலு திருக்கைகளை உடைத்தாயும் அதிபராக்ரமத்தை உடைத்தாயும் ச்ரேஷ்டமான பூஷணங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டும் மஹாதேஜஸ்ஸை உடைத்தானவராயும் நரஸிம்ஹ ஸ்வரூபியாய் விமான மத்யத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமியை அத்ரியானவர் அதிஸந்தோஷத்தை உடைத்தானவராய் மிகவும் ப்ரீதியினாலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்தார்.

ततः प्रणम्य चोत्थाय संप्रहृष्टतनूरुहः । पश्यमानो जगन्नाथं प्रस्तोतुमुपचक्रमे ॥

தத: ப்ரணம்ய சோத்தாய ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டதநூருஹ: |
பஶ்யமாநோ ஜகந்நாதம் ப்ரஸ்தோதுமுபசக்ரமே || 25

இப்படி தண்டன் ஸமர்ப்பித்து எழுந்திருந்து மயிர்க்கூச்சுக்களோடே கூடினவராய் ஸ்வாமியைப் பாராநின்றுகொண்டு ஸ்தோத்ரம் செய்ய யத்நம் செய்தார்.

देवदेव महाबाहो जगन्नाथ जगद्गुरो ! । नमस्ते पुण्डरीकाक्ष नमस्ते विष्णवे विभो ! ।
यद्गुणा नैव शक्यन्ते वक्तुं वर्षशतैरपि । तं त्वां स्तोतुं कथं शक्तः स्यामहं पुरुषोत्तम ! ॥

தேவதேவ மஹாபாஹோ ஜகந்நாத ஜகத்குரோ! |
நமஸ்தே புண்டரீகாக்ஷ நமஸ்தே விஷ்ணவே விபோ || 26
யத்குணா நைவ ஶக்யந்தே வக்தும் வர்ஷஶதைரபி |
தம் த்வாம் ஸ்தோதும் கதம் ஶக்த: ஸ்யாமஹம் புருஷோத்தம! || 27

வாரீர் தேவாதீசரே! மஹாபாஹுவே! ஜகந்நாயகரே! ஜகத்குருவே! புண்டரீகாக்ஷ! ப்ரபுவே! விஷ்ணுவான உமக்கு பூய: தண்டன் ஸமர்ப்பிக்கிறேன். அநேக காலத்தாலே யாதொருத்தருடைய குணங்கள் ஸ்தோதும் அஶக்யங்களோ, அப்படிப்பட்ட உம்மை ஸ்தோத்ரம் பண்ண நான் எப்படி சக்தனாவேன்?

निरञ्जनाय नित्यायानित्याय विमलात्मने । शुद्धाय चाविकाराय दृश्यायादृश्यरूपिणे ॥
व्यक्तायाव्यक्तरूपाय विमलायाविकारिणे । सत्यायासत्यरूपाय सगुणाय महात्मने ॥
विज्ञानैकस्वरूपाय परमानन्दरूपिणे । ब्रह्मस्वरूपिणे तस्मै नमो रुद्रस्वरूपिणे ॥
विष्णवे विबुधेन्द्राय नमश्शक्रात्मने सदा । जगज्जन्मकृते तस्मै जगत्स्थितिकृते नमः ॥

நிரஞ்ஜநாய நித்யாயாநித்யாய விமலாத்மநே |
ஶுத்தாய சாவிகாராய த்ருஶ்யாத்ருஶ்யரூபிணே || 28

வ்யக்தாயாவ்யக்தரூபாய விமலாயாவிகாரிணே !
ஸத்யாயாஸத்யரூபாய ஸகுணாய மஹாத்மநே || 29

விஜ்ஞாநைகஸ்வரூபாய பரமாநந்தரூபிணே |
ப்ரஹ்மஸ்வரூபிணே தஸ்மை நமோ ருத்ரஸ்வரூபிணே || 30

விஷ்ணவே விபுதேந்த்ராய நமஶ்ஶக்ராத்மநே ஸதா |
ஜகஜ்ஜந்மக்ருதே தஸ்மை ஜகத்ஸ்திதிக்ருதே நமஃ || 31

வாரீர் ஸ்வாமியே! நிரஞ்ஜநராயும் நித்யராயும் அநித்யரூபியாயும் பரிசுத்தராயும் அவிகாரராயும் த்ருஶ்யாத்ருஶ்யரூபியாயும் அவ்யக்தராயும் வ்யக்தராயும் ஸத்யாஸத்ய ரூபியாயும் குணஸஹிதராயும் ஜ்ஞாநஸ்வரூபியாயும் ஆநந்த ரூபராயும் ப்ரஹ்மஸ்வரூபியாயும் ருத்ரஸ்வரூபியாயும் விஷ்ணு ஸ்வரூபியாயும் ஜ்ஞாநிச்ரேஷ்டராயும் தேவேந்த்ர ஸ்வரூபியாயும் ஜகத்துக்கு ஸ்திதி லய கர்த்தாவாயு மிருக்கிற உம்மையும் பொருட்டு தெண்டன் ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

सुरासुरात्मने तस्मै जगत्संहृतिहेतवे । यमानिलानलार्केन्दुग्रहनक्षत्ररूपिणे ॥
नमः प्रपञ्चरूपाय प्रकृत्यात्मन्नमोऽस्तु ते । परमात्मस्वरूपाय नमस्तेऽशेषशेषिणे ॥
अशेषजगदीशाय नमस्ते शेषशायिने । केशवाय नमो नित्यं नमो नारयणाय च ॥
माधवाय नमस्तुभ्यं गोविन्दाय नमो नमः । नमोऽस्तु विष्णवे नित्यं मधुसूदन ! ते नमः ॥
त्रिविक्रम नमस्तुभ्यं वामनाय नमो नमः ॥

ஸுராஸுராத்மநே தஸ்மை ஜகத்ஸம்ஹ்ருதிஹேதவே |
யமாநிலாநலார்க்கேந்துக்ரஹநக்ஷத்ரரூபிணே || 32

நமஃ ப்ரபஞ்சரூபாய ப்ரக்ருத்யாத்மந்நமோऽஸ்துதே |
பரமாத்மஸ்வரூபாய நமஸ்தேऽஶேஷஶேஷிணே || 33

அஶேஷஜகதீஶாய நமஸ்தேऽஶேஷஶாயிநே |
கேஶவாய நமோ நித்யம் நமோ நாராயணாய ச || 34

மாதவாய நமஸ்துப்யம் கோவிந்தாய நமோநமஃ |
நமோऽஸ்து விஷ்ணவே நித்யம் மதுஸூதந ! தே நமஃ ||
த்ரிவிக்ரம நமஸ்துப்யம் வாமநாய நமோ நமஃ || 35

தேவாஸுர ஸ்வரூபியாயும் ஜகத்ஸம்ஹாரஹேதுவாயும் யமஸ்வரூபியாயும் வாயுஸ்வரூபியாயும் ஸூர்யசந்த்ர ஸ்வரூபியாயும் க்ரஹநக்ஷத்ர ஸ்வரூபியாயும் பரபஞ்ச ஸ்வரூபியாயும் பரமாத்ம ஸ்வரூபியாயும் அஶேஷஶேஷியாயும் ஸகல ஜகதீஶனும் ஶேஷஶாயியாயும் கேசவராயும் நாராயணராயும் மாதவராயும் கோவிந்தராயும் விஷ்ணுவாயும் மதுஸூதநராயும் த்ரிவிக்ரமராயும் வாமநராயுமிருக்கிற உம்மையும் பொருட்டுத் தண்டன் ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

श्रीधराय नमस्तुभ्यं हृषीकेशाय ते नमः । नमोऽस्तु पद्मनाभाय दामोदर नमोस्तु ते ॥
विश्वाय विश्वरूपाय वषट्काराय वेधसे । स्वाहात्मने नमो नित्यमोङ्काराय स्वधात्मने ॥
नमो वेदस्वरूपाय वेदवेद्याय ते नमः । यज्ञाय यज्ञनाथाय यज्ञभोक्त्रे च ते नमः ॥
नमोऽस्तु लोकगुरवे नमस्ते वेदयोनये । नित्याय निरवद्याय नमस्तेऽनन्तसाक्षिणे ॥
अनन्तगुणपूर्णाय नमोऽनन्ताय विष्णवे । नमस्सत्त्वाय रजसे तमसे च नमो नमः ॥

ஸ்ரீ தெள்ளியசிங்கர்

PHOTO BY T N SRINIVASAN

नमश्शुद्धाय मुग्धाय बुद्धये च चिदात्मने । स्थूलाय सूक्ष्मरूपाय गुरवे लघवे नमः ॥
नमो दुर्लभरूपाय नमस्ते सुलभात्मने । नमस्सहस्रपादाय सहस्रशिरसे नमः ॥
सहस्रचक्षुषे तस्मै नमस्तेऽनन्तबाहवे । अच्युतानन्तगोविन्द विष्णो नरहरे हरे ॥
जनार्दन जगन्नाथ नाथ तुभ्यं नमो नमः ॥

ஸ்ரீதராய நமஸ்துப்யம் ஹ்ருஷீகேஶாய தே நம꞉ |
நமோஸ்து பத்மநாபாய தாமோதர நமோऽஸ்து தே || 36

விஶ்வாய விஶ்வரூபாய வஷட்காராய வேதஸே |
ஸ்வாஹாத்மநே நமோ நித்யமோங்காராய ஸ்வதாத்மநே || 37

நமோ வேதஸ்வரூபாய வேதவேத்யாய தே நம꞉ |
யஜ்ஞாய யஜ்ஞநாதாய யஜ்ஞபோக்த்ரே ச தே நம꞉ || 38

நமோऽஸ்து லோககுரவே நமஸ்தே வேதயோநயே |
நித்யாய நிரவத்யாய நமஸ்தேऽநந்தஸாக்ஷிணே || 39

அநந்த குணபூர்ணாய நமோநந்தாய விஷ்ணவே |
நம꞉ ஸத்வாய ரஜஸே தமஸே ச நமோநம꞉ || 40

நமஶ்ஶுத்தாய முக்தாய புத்தயே ச சிதாத்மநே |
ஸ்தூலாய ஸூக்ஷ்மரூபாய குரவே லகவே நம꞉ || 41

நமோ துர்லபரூபாய நமஸ்தே ஸுலபாத்மநே |
நமஸ்ஸஹஸ்ரபாதாய ஸஹஸ்ரஶிரஸே நம꞉ || 42

ஸஹஸ்ரசக்ஷுஷே தஸ்மை நமஸ்தேऽநந்தபாஹவே |
அச்யுதாநந்தகோவிந்த விஷ்ணோ நரஹரே ஹரே ||
ஜநார்த்தந ஜகந்நாத நாத துப்யம் நமோ நம꞉ || 43

ஸ்ரீதராயும் ஹ்ருஷீகேஶராயும் பத்மநாபராயும் தாமோதரராயும் ஜகத்தாயும் ஜகத் ஸ்வரூபியாயும், வஷட்காரஸ்வரூபியாயும், ப்ரஹ்மஸ்வரூபியாயும், ஸ்வாஹாஸ்வரூபியாயும், ப்ரணவஸ்வரூபியாயும், ஸ்வதாஸ்வரூபியாயும், வேதஸ்வரூபியாயும், வேதவேத்யராயும், யஜ்ஞமாயும், யஜ்ஞநாதராயும், யஜ்ஞபோக்தாவாயும், லோககுருவாயும், வேதமூலமாயும், நித்யராயும், நிரவத்யராயும், அநந்தஸாக்ஷியாயும், பஹு கல்யாணகுணபூர்ணராயும், விஷ்ணுஸ்வரூபியாயும், ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ் ஸ்வரூபியாயும், சுத்தராயும், முக்தராயும் புத்திஸ்வரூபியாயும் சித்ஸ்வரூபியாயும், ஸ்தூலராயும், ஸூக்ஷ்மராயும், குருவாயும், லகுவாயும், துர்லபராயும் ஸுலபராயும் ஆயிரம் திருவடிகளை உடைத்தானவராயும், ஆயிரம் திருக்கண்களும் ஆயிரம் திருமுடிகளும் அநேகம் திருக்கைகளும் உடைத்தானவராயும் அச்யுதாநந்த கோவிந்த விஷ்ணு நரஹரி ஜநார்தந ஜகந்நாதாதி திருநாமங்களை உடைத்தானவராயுமான தேவரீரையும் பொருட்டு தண்டன் ஸமர்ப்பிக்கிறேன் என்று அத்ரியானவர் ஸ்தோத்ரம் செய்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்தார்.

इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे महेश्वरनारदसंवादे श्रीबृन्दारण्यक्षेत्रमाहात्म्ये पञ्चमोऽध्यायः ॥
श्रीमद्वरवरमुनये नमः ॥

இதி ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே மஹேஶ்வரநாரதஸம்வாதே
ஸ்ரீப்ருந்தாரண்யக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே பஞ்சமோऽத்யாய꞉ ||
ஸ்ரீமத்வரவரமுநயே நம꞉

श्रीबृन्दारण्यक्षेत्रमाहात्म्ये षष्ठोऽध्यायः

ஸ்ரீப்ருந்தாரண்யக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே ஷஷ்டோऽத்யாயः

रुद्र :— ருத்ரः—

इति स्तुवन्तं देवर्षे ! मुनिं तं परमौजसम् । स्तोत्रावसाने देवेशः स्निग्धमेतदुवाच ह ॥

இதி ஸ்துவந்தம் தேவர்ஷே ! முநிம் தம் பரமௌஜஸம் |
ஸ்தோத்ராவஸாநே தேவேஶः ஸ்நிக்தமேததுவாச ஹ || 1

வாரீர் நாரதரே! இப்படி ஸ்துதிபண்ணுகிற மஹாதேஜஸ்கரான அந்த அத்ரி மஹர்ஷியைப் பார்த்து ஸ்தோத்ராந்தத்திலே தேவாதிபதியாயிருக்கிற அழகியசிங்கரானவர் ஸ்நேஹயுக்தமாயிருக்கும்படி ஸ்ரீஸூக்தியை இப்படி அருளிச்செய்தார்.

श्रीभगवान् :— ஸ்ரீபகவாந்—

प्रसन्नोऽस्मि महाभाग ! तवाहं मुनिसत्तम । तपसाऽनन्यलभ्येन स्तोत्रेण च विशेषतः ॥

ப்ரஸந்நோऽஸ்மி மஹாபாக தவாஹம் முநிஸத்தம ! |
தபஸாऽநந்யலப்யேந ஸ்தோத்ரேண ச விஶேஷதः || 2

வாரீர் மஹாநுபாவரான அத்ரியே! இதரர்களாலே செய்யக்கூடாததான உம்முடைய தபஸ்ஸினாலும் விசேஷமான ஸ்துதியினாலும் ப்ரஸந்நனானேன்.

स्तोत्रेणानेन यो नित्यं मामर्चयति मानवः । तस्मै दद्यामहं नित्यं महर्षे मामकं पदम् ॥

ஸ்தோத்ரேணாநேந யோ நித்யம் மாமர்ச்சயதி மாநவः |
தஸ்மை தத்யாமஹம் நித்யம் மஹர்ஷே மாமகம் பதம் || 3

வாரீர் அத்ரியே! எந்த புருஷனானவன் என்னை இந்த ஸ்துதியினால் நித்யமாகப் பூஜிக்கிறானோ, அவன்பொருட்டு என்னுடைய பதத்தைக் கொடுப்பேன்.

यद्यप्यहं महाभाग जानाम्येव तवेप्सितम् । तथाऽपीच्छामि भवतः श्रोतुं तं मुनिसत्तम ! ॥

யத்யப்யஹம் மஹாபாக ஜாநாம்யேவ தவேப்ஸிதம் !
ததாऽபீச்சாமி பவதः ஶ்ரோதும் தம் முநிஸத்தம! || 4

வாரீர் முனிச்ரேஷ்டராயிருக்கிற அத்ரியே! உம்முடைய இஷ்டத்தை நான் அறிவேன். ஆனாலும், உம்மைக்கொண்டு கேட்க இச்சிக்கிறேன்.

रुद्र :— ருத்ரः—

एवं वदन्तं स मुनिर्वासुदेवं सनातनम् । बद्धाञ्जलिपुटो मन्दमिदमाह शुभं वचः ॥

ஏவம் வதந்தம் ஸ முநிர்வாஸுதேவம் ஸநாதநம் |
பத்தாஞ்ஜலிபுடோ மந்தமிதமாஹ ஶுபம் வசः || 5

அந்த அத்ரி மஹாமுனியானவர், இப்படி அருளிச்செய்த ஸநாதநராயும் வாஸுதேவனாயு மிருக்கிற அழகிய சிங்கரைக் குறித்துக் கையை கூப்பிக்கொண்டு, மந்தமாயும் சுபகரமாயு மிருக்கிற வார்த்தையை இப்படிச் சொன்னார்.

अत्रि :— அத்ரிः—

धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि यस्य मे त्वं महाभुज । प्रसन्नो भगवन्नद्य वदसीत्थं जगद्गुरो ।
यदिच्छसि मम श्रोतुं वचस्त्वं भुवनेश्वर । शृणुष्व सुमहाबाहो कथयामि तदव्ययम् ॥

தந்யோऽஸ்ம்யநுக்ருஹீதோऽஸ்மி யஸ்ய மே த்வம் மஹாபுஜ |
ப்ரஸந்நோ பகவந்நத்ய வதஸீத்தம் ஜகத்குரோ || 6

யதிச்சஸி மம ஶ்ரோதும் வசஸ்த்வம் புவநேஶ்வர |
ஶ்ருணுஷ்வ ஸுமஹாபாஹோ கதயாமி தத்வ்யயம் || 7

ஹே ஜகத்குரோ! மஹாபராக்ரமசாலியே! ஷாட்குண்யபரிபூர்ணரே! இப்போ யாதொரு அடியேன் விஷயத்தில் ப்ரஸந்நராய்க்கொண்டு இந்த ப்ரகாரம் அருளிச்செய்கிறதோ, அப்படி சொல்லப்பட்ட நான் தன்யனும் அநுக்ரஹிக்கப்பட்டவனும் ஆனேன். வாரீர் மஹாபாஹுவான ஜகந்நாதரே! எந்த வ்ருத்தாந்தத்தை என்னைக்கொண்டு கேட்க வேணுமென்று இச்சிக்கிறீரோ, அந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகிறேன், கேளும்.

तव सन्दर्शनेनैव कृतकृत्योऽस्मि सांप्रतम् । तथाऽपि किञ्चिद्वक्तव्यमस्ति तच्छृणु केशव ! ॥

தவ ஸந்தர்ஶநேநைவ க்ருதக்ருத்யோऽஸ்மி ஸாம்ப்ரதம் |
ததாऽபி கிஞ்சித் வக்தவ்யமஸ்தி தச்ச்ருணு கேஶவ || 8

வாரீர் விரோதிநிரஸநஸ்வபாவரே! தேவரீருடைய ஸேவையால்தானே இப்போ தந்யனானேன். ஆனாலும், சொல்லத்தக்கினதான ஒரு விண்ணப்பத்தைக் கேளும்.

मेदोसृक्पूयविण्मूत्रस्नायुमज्जास्थिबन्धनम् । न धर्तुं कुत्सितं लोके शरीरमिदमुत्सहे ॥

तदद्य त्वां प्रपन्नोऽस्मि मुक्तिं मे दातुमर्हसि । वस्तुं क्षणमपीहाद्य न क्षमामि महीतले ।

மேதோஸ்ருக்பூயவிண்மூத்ரஸ்நாயுமஜ்ஜாஸ்திபந்தநம் |
ந தர்த்தும் குத்ஸிதம் லோகே ஶரீரமிதமுத்ஸஹே || 9
ததத்ய த்வாம ப்ரபந்நோऽஸ்மி முக்திம் மே தாதுமர்ஹஸி |
வஸ்தும் க்ஷணமபீஹாத்ய ந க்ஷமாமி மஹீதலே || 10

கொழுப்பு எலும்புகள் ரத்தம் சவுர்த்தண்ணிகள் மலமூத்ராதிகளாலே கட்டப்பட்டும் குத்ஸிதமாயுமிருக்கிற இந்த ஶரீரத்தை தரிக்க ஶக்தனல்லேன். இந்தப் பூமண்டலத்தில் க்ஷணகாலமானாலும் வாஸம்பண்ண நான் ஶக்தனன்று. ஆகையால், தேவரீரைக்குறித்து ப்ரபத்தி பண்ணினவனானேன். என் பொருட்டு முக்தியைக் கொடுக்கக்கடவீர்.

इदंचापि वचो देव! श्रोतुमर्हसि मामकम् । दातुंच मत्कृते चापि जालेस्तु सुमहामतेः ॥

मुक्तिमर्हसि देवेश प्रसन्नो यदि माधव ॥

இதஞ்சாபி வசோ தேவ! ஶ்ரோதுமர்ஹஸி மாமகம் |
தாதுஞ்ச மத்க்ருதே சாபி ஜாலேஸ்து ஸுமஹாமதேः ||
முக்திமர்ஹஸி தேவேஶ ப்ரஸந்நோ யதி மாதவ || 11

வாரீர் ஶ்ரியःபதியே, இன்னும் ஒரு அடியேனுடைய விண்ணப்பத்தைத் திருச்செவி சாத்தியருளவேணும். பின்னையும் அடியேன் விஷயத்தில் தேவரீர் ப்ரஸந்நரானதுண்டானால், மஹாபுத்திமானான இந்த ஜாலிமஹர்ஷிக்கும் அடியேன் நிமித்தமாய் முக்தியை க்ருபை செய்தருளவேணும்.

रुद्रः— ருத்ரः—

इत्येवमुक्तवन्तं तमत्रिं पावकसंनिभम् । उवाच देवदेवेशो मुनिं मुनिवरोऽव्ययः ॥

இத்யேவமுக்தவந்தம் தமத்ரிம் பாவகஸந்நிபம் |
உவாச தேவதேவேஶோ முநிம் முநிவரோऽவ்யயः || 12

நித்யரான ஸ்வாமியானவர் இப்படி சொல்லாநிற்கிற அக்நிஸமாநரான அந்த அத்ரியைப் பார்த்து அருளிச்செய்தார்.

श्रीभगवान्:— ஶ்ரீபகவாந்—

तत्तथैव करिष्यामि यथा वदसि सुव्रत । सर्वथैव महाभाग प्रसन्नोऽहं न संशयः ॥

தத்ததைவ கரிஷ்யாமி யதா வதஸி ஸுவ்ரத |
ஸர்வதைவ மஹாபாக ப்ரஸந்நோऽஹம் ந ஸம்ஶயः || 13

வாரீர் நல்ல வ்ரதத்தை உடைத்தானவரே! அநேக விதங்களால் ப்ரஸந்நனேன். ஸம்ஶயமில்லை. ஆகையால், நீர் சொன்னபடி செய்கிறேன்.

अहमत्रैव वत्स्यामि चिरं रम्ये तवाश्रमे । तव हेतोर्महाभाग अन्येषां चापि मुक्तिदः ॥

அஹமத்ரைவ வத்ஸ்யாமி சிரம் ரம்யே தவாஶ்ரமே |
தவ ஹேதோர்மஹாபாக அந்யேஷாம் சாபி முக்திதः || 14

உம்முடைய நிமித்தமாக இதரர்களான ஸகல ஜனங்களுக்கும் முக்தியைக் கொடுக்கிறவனுக்கொண்டு ரம்யமான இந்த உம்முடைய ஆச்ரமத்திலே வஸிக்கிறேன்.

अयं मनोहरो देशः संफुल्लतुलसीवनः । नानातरुगणोपेतः सर्वतस्सुखमारुतः ॥

அயம் மநோஹரோ தேஶः ஸம்புல்லதுலஸீவநः |
நாநாதருகணோபேதः ஸர்வதஸ்ஸுகமாருதः || 15

நாலு பக்கத்திலேயும் ஸுகமான வாயுவை உடைத்தாயும் அநேக வ்ருக்ஷங்களோடே கூடியும் விகஸித்த துளஸீவனத்தை யுடைத்தாயு மிருக்கிற இந்த ப்ரதேசம் அதிக மநோஹரமாயு மிருக்கிறது.

सरश्चेदं मनोहारि फुल्लपङ्कजकैरवम् । हंससारससन्नादमतिशीतामलोदकम् ॥

ஸரஶ்சேதம் மநோஹாரி புல்லபங்கஜகைரவம் |
ஹம்ஸஸாரஸஸந்நாதமதிஶீதாமலோதகம் || 16

விகஸித்த தாமரஸபுஷ்பங்கள் ஆம்பல் இதுகளையுடைத்தாயும் ஹம்ஸங்களென்ன ஸாரஸபக்ஷிகளென்ன இதுகளுடைய சப்தங்களோடே கூடிக்கொண்டும் அதிசீதளமாயும் நிர்மலமுமான உதகங்களோடே கூடிக்கொண்டுமிருக்கிற இந்த ஸரஸ்ஸானது அதிக மநோஹரமாயிருக்கிறது.

इमे च मुनयस्सर्वे विधूताशेषकल्मषाः । वसन्त्यत्र महात्मानो ये चेमे संशितव्रताः ॥

இமேச முநயஸ்ஸர்வே விதூதாஶேஷகல்மஷாः |
வஸந்த்யத்ர மஹாத்மாநோ யே சேமே ஸம்ஶிதவ்ரதாः || 17

பின்னையும், போக்கடிக்கப்பட்ட ஸகல பாபங்களை உடைத்தானவர்களாயும் மஹாநுபாவர்களாயும் இந்த மஹர்ஷிகள் எதன்பொருட்டு தீக்ஷ்ணமாயிருக்கிற வ்ரதத்தை உடைத்தானவர்களாக வாஸம் பண்ணுகிறார்கள்.

मनोज्ञस्तदयं देशो वासाय मम रोचते । द्विपरार्धावसानं वा यावद्द्विज भविष्यति ॥

तावदत्रैव वत्स्यामि लोकानां हितकाम्यया ।

மநோஜ்ஞஸ்ததயம் தேஶோ வாஸாய மம ரோசதே |
த்விபரார்த்தாவஸாநம் வா யாவத் த்விஜ பவிஷ்யதி ||
தாவதத்ரைவ வத்ஸ்யாமி லோகாநாம் ஹிதகாம்யயா || 18

இப்படி மநோஹரமான இந்த ப்ரதேசத்திலேயே ப்ரஹ்மகல்ப பர்யந்தம் ப்ரஜா ஸௌக்யத்தையும் பொருட்டு வஸிக்கப்போகிறேன்.

संसारमरुकान्तारपरिवर्तनखेदिनाम् । देहिनां क्लेशखिन्नानां हिताय हतचेतसाम् ॥

ஸம்ஸாரமருகாந்தாரபரிவர்த்தநகேதிநாம் |
தேஹிநாம் க்லேஶகிந்நாநாம் ஹிதாய ஹதசேதஸாம் || 19

ஸம்ஸாரமாகிற மருகாந்தாரத்திலே ஸஞ்சாரத்தாலே உண்டான தாபத்ரயாதுரர்களாயும் பகவதலாபக்லேசத்தினாலே கிந்நாளாயும் புத்திஹீநர்களாயுமிருக்கிற மநுஷ்யர்களுடைய ஹிதத்தையும் பொருட்டு வஸிக்கிறேன்.

PHOTO BY T. N. SRINIVASAN

ஸ்ரீ தெள்ளியசிங்கர்—யோக ந்ருஸிம்ஹன் திருக்கோலம்

[இவரது ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தில் 5ம் நாள் சாயந்திரம் ஊஞ்சலுக்கு எழுந்தருளும்போது, இந்த விசேஷ திருக்கோலம்—மூலவரைப்போல்—சாத்தப்படுகிறது]

कर्मणा दुःखसंप्राप्तिर्दुःखेन क्रोधसंभवः । क्रोधादज्ञानसंप्राप्तिरज्ञानाद्दुष्कृतं भवेत् ॥
एवमेव नराःसर्वे भ्राम्यन्ति भवसागरे ॥

கர்மணா து:க்கஸம்ப்ராப்திர்து:க்கேன க்ரோதஸம்பவ: |
க்ரோதாதஜ்ஞாந ஸம்ப்ராப்தி ரஜ்ஞாநாத் துஷ்க்ருதம் பவேத் ||
ஏவமேவ நராஸ்ஸர்வே ப்ராம்யந்தி பவஸாகரே || 20

கர்மத்தாலே துக்கமுண்டாகும். துக்கத்தாலே க்ரோதமுண்டாகும். க்ரோதத்தாலே அஜ்ஞாநமுண்டாகும். அஜ்ஞாநத்தாலே பாபமுண்டாகும். இப்படியே, மனுஷ்யாள் ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தில் முழுகிச் சுழன்றுகொண்டிருக்கிறார்கள்.

अज्ञानक्रोधसंभूतदुष्कृतैर्दुःखपीडिताः । न विजानन्ति मामेवंविधमीदृग्व्यवस्थिताः ॥
सर्वे च दुःखसंतप्ताः मानवा मूढचेतसः । ईदृशे जगति ह्यस्मिन् दुःखशोकपरायणे ॥

அஜ்ஞாநக்ரோத ஸம்பூத துஷ்க்ருதைர்து:க்கபீடிதா: |
ந விஜாநந்தி மாமேவம்விதமீத்ருக் வ்யவஸ்திதா: || 21
ஸர்வேச து:க்கஸந்தப்தா: மாநவா மூடசேதஸ: |
ஈத்ருஶே ஜகதி ஹ்யஸ்மிந் து:க்கஶோகபராயணே || 22

அஜ்ஞாநத்தாலுண்டாகுங் கோபத்தாலுண்டான பாபமுண்டு, அதினால் உண்டான துக்க விசேஷங்களாலே பீடிதர்களாய் துக்கசோகமயமான இப்படிப்பட்ட இந்த ஜகத்திலே இப்படிப்பட்ட என்னை அறியாமல் வஸிக்கிறார்கள்.

दुर्लभस्सहि धर्मात्मा यो मां वेत्ति सनातनम् । कस्यचित्क्वचिदेवेह धर्मे बुद्धिः प्रजायते ॥
दिष्ट्या धर्मादवाप्नोति ह्यर्थान्यदि नरः क्वचित् । कामाय यतते नूनमर्थान्प्राप्य च मानवः ॥
अपवर्गाय नैवास्ति यतमानो महीतले ॥

துர்லபஸ்ஸஹி தர்மாத்மா யோ மாம் வேத்தி ஸநாதநம் |
கஸ்யசித் க்வசிதேவேஹ தர்மே புத்தி: ப்ரஜாயதே || 23
திஷ்ட்யா தர்மாதவாப்நோதி ஹ்யர்த்தாந் யதி நர: க்வசித் |
காமாய யததே நூநமர்த்தாந் ப்ராப்யச மாநவ: ||
அபவர்க்காய நைவாஸ்தி யதமாநோ மஹீதலே || 24

அநாதியான என்னை அறியத்தக்க மஹாநுபாவன் துர்ல்லபன். இந்த லோகத்திலே ஒரு இடத்தில் ஒருவனுக்கு தர்மத்தில் புத்தியுண்டானால் அந்த தர்மத்தாலே அர்த்தத்தை அடைந்து காமத்தையும் பொருட்டு யத்நிக்கிறான். இந்த பூமியிலே மோக்ஷத்திலே யத்நமுடையவனில்லவேயில்லை.

तत्कदाचित् क्वचिद्विप्र ! ज्ञानी जायेत वै भुवि । बहुजन्मसहस्राणि मामाराध्य विधानतः ॥
तस्य पापानि भूयांसि यद्यपि स्युर्द्विजोत्तम ! । क्षमामि तानि सर्वाणि तं चाहं न क्षिपाम्यधः ॥

தத்கதாசித் க்வசித் விப்ர ! ஜ்ஞாநீ ஜாயேத வை புவி |
பஹுஜந்மஸஹஸ்ராணி மாமாராத்ய விதாநத: || 25
தஸ்ய பாபாநி பூயாம்ஸி யத்யபி ஸ்யுர்த்விஜோத்தம !
க்ஷமாமி தாநி ஸர்வாணி தஞ்சாஹம் ந க்ஷிபாம்யத: || 26

வாரீர் அத்ரியே! பூமியிலே ஒருகால் ஓரிடத்தில் அநேகஜந்மங்களிலே விதிப்படி என்னை யாராதித்து ஜ்ஞாநியானால் அவனுக்கு பாபங்கள் கிடையாது. யத்யபி உண்டானாலும் அவைகளை நானே போக்கடிக்கிறேன். அந்த புருஷனை அதோலோகத்தில் ப்ரவேசிப்பியாமல் நானே ரக்ஷிக்கிறேன்.

कदाचिदपि नाधर्मे तस्य बुद्धिः प्रजायते । प्रमादाद्यदि कुर्याद्वै किञ्चित्तन्नाशयाम्यहम् ॥

கதாசிதபி நாதர்மே தஸ்ய புத்திः ப்ரஜாயதே |
ப்ரமாதாத்யதி குர்யாத்வை கிஞ்சித் தந்நாஸயாம்யஹம் || 27

அப்படிப்பட்டவனுக்கு அதர்மத்தில் ஒருகாலும் புத்தியுண்டாகிறதில்லை. ப்ரமாதத்தால் ஒருகால் கிஞ்சித் உண்டானாலும் அதை நான் போக்கடிக்கிறேன்.

न भयं क्वचिदप्यस्ति मद्भक्तानां महात्मनाम् । तेषां बिभ्यति रक्षांसि पिशाचाश्चैव दानवाः ॥

ந பயம் க்வசிதப்யஸ்தி மத்பக்தாநாம் மஹாத்மநாம் |
தேஷாம் பிப்யதி ரக்ஷாம்ஸி பிஸாசாஸ்சைவ தாநவாः || 28

மஹாத்மாக்களான என்னுடைய பக்தர்களுக்கு ஒருவிடத்திலாகிலும் பயமில்லை. என் பக்தர்களைக் கண்டால் பிசாசங்களென்ன ராக்ஷஸர்களென்ன அஸுரர்களென்ன இவர்கள் பயப்படுவார்கள்.

तेषां दर्शनमात्रेण बद्धाञ्जलिपुटा मुने ! । अपसर्पन्ति दूताश्च यमस्य भयमोहिताः ॥

தேஷாம் தர்ஸந மாத்ரேண பத்தாஞ்ஜலிபுடா முநே |
அபஸர்ப்பந்தி தூதாஸ்ச யமஸ்ய பயமோஹிதாः || 29

வாரீர் அத்ரியே ! என்னுடைய பக்தர்களுடைய ஸேவைமாத்ரத்தினலேயே யமதூதர்கள் பயமோஹிதர்களாய் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு தூரமாக விலகிப் போகிருர்கள்.

दृष्ट्वा सर्वे नमस्यन्ति मद्भक्तान्देवतागणाः । पूज्यास्ते हि महात्मानः सर्वलोकहितैषिणः ॥

த்ருஷ்ட்வா ஸர்வே நமஸ்யந்தி மத்பக்தாந் தேவதாகணாः |
பூஜ்யாஸ்தே ஹி மஹாத்மாநः ஸர்வலோகஹிதைஷிணः || 30

ஸர்வ லோகஹித சித்தர்களாயும் பூஜ்யர்களாயும் மஹாத்மாக்களுமான என்னுடைய பக்தர்களை ஸகலமான தேவஸமூஹங்கள் தண்டன் ஸமர்ப்பிக்கிருர்கள்.

निन्दां यस्तु करोत्येषां मद्भक्तानां विमूढधीः । कुलबन्धुसमाचारैः स याति नरकायुतम् ॥

நிந்தாம் யஸ்து கரோத்யேஷாம் மத்பக்தாநாம் விமூடதீः |
குலபந்துஸமாசாரைः ஸ யாதி நரகாயுதம் || 31

எந்த புருஷனைவன் மூடனாய்க்கொண்டு என்னுடைய பக்தர்களை நிந்திக்கிருனே, அவன் குலபந்துக்களோடேகூட நரகத்தை அடைவன்.

कुलीनमकुलीनं वा सुशीलं पापशीलिनम् । दुर्वृत्तं वा सुवृत्तं वा मद्भक्तं नैव निन्दयेत् ॥

குலீநமகுலீநம்வா ஸுஸீலம் பாபஸீலிநம் |
துர்வ்ருத்தம் வா ஸுவ்ருத்தம் வா மத்பக்தம் நைவ நிந்தயேத் || 32

என்னுடைய பக்தன் குலீநனானாலும் துஷ்குல ஜாதனானாலும் நல்ல ஸ்வபாவமுடையவனாயிருந்தாலும் துஸ் ஸ்வபாவமுடையவனானாலும் ஆசாரமுடையவனாயிருந்தாலும் துராசாரனானாலும் அவனை நிந்திக்க வொண்ணாதிறே.

शुचिस्सर्वकलादक्षो यथावत्साङ्गवेदवित् । मद्भक्तश्चाप्यकुशलस्तयोरेष वरो मुने ! ॥

ஸுசிஸ்ஸர்வகலாதக்ஷோ யதாவத் ஸாங்கவேதவித் |
மத்பக்தஸ்சாப்யகுஸலஸ்தயோரேஷ வரோ முநே || 33

ஸகல வித்யாபாரீணனாயும் பரிசுத்தனாயும் ஸாங்க வேதவித்தாயுமிருக்கிற புருஷனைக் காட்டிலும் அகுசலனான என் பக்தன் ஸ்ரேஷ்டன்.

अर्थकामपरा ये ये यं यं देवमुपासते । तेषामप्यहमेवैको दद्यां तत्तन्मुखेन तत् ॥

அர்த்தகாமபரா யே யே யம் யம் தேவமுபாஸதே |
தேஷாமப்யஹமேவைகோ தத்யாம் தத்தந்முகேந தத் || 34

எந்த புருஷர்கள் அர்த்தகாமபரவசர்களாய் எந்தெந்த தேவதையை உபாஸிக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு நானே அந்தந்த ஸ்வரூபியாய்க்கொண்டு அந்தந்த பலங்களைக் கொடுப்பேன்.

येच मामेव याचन्ते ह्यर्थकामौ नरा भुवि । तेषामपि महाभाग! तत्तदेव ददाम्यहम् ॥

யேச மாமேவ யாசந்தே ஹ்யர்த்தகாமௌ நரா புவி |
தேஷாமபி மஹாபாக தத்ததேவ ததாம்யஹம் || 35

எந்த புருஷர்கள் என்னை அர்த்தகாமவிஷயங்களுக்காக ஆச்ரயிக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு நான் அந்த பலத்தைக் கொடுப்பேன்.

धर्मार्थकाममोक्षाख्याः पुरुषार्थाश्चतुर्विधाः । तेषां च सुमहात्मा यो मोक्षकाङ्क्षी विशिष्यते ॥
मद्भक्तस्तु महात्माऽसौ प्राणैः प्रियतरो मम । एकान्ती पूजनीयश्च सेव्यश्चैव जनुष्मताम् ॥

தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாக்யாஃ புருஷார்த்தாஸ்சதுர்விதாஃ |
தேஷாஞ்ச ஸுமஹாத்மா யோ மோக்ஷகாங்க்ஷீ விசிஷ்யதே || 36

மத்பக்தஸ்து மஹாத்மாऽஸௌ ப்ராணைஃ ப்ரியதரோ மம |
ஏகாந்தீ பூஜநீயஸ்ச ஸேவ்யஸ்சைவ ஜநுஷ்மதாம் || 37

லோகத்தில் புருஷார்த்தங்கள் தர்மமென்றும் அர்த்தமென்றும் காமமென்றும் மோக்ஷமென்றும் நாலு விதங்கள். அதற்குள்ளே மோக்ஷத்திலே இச்சையை உடையவன் மஹாத்மாவாய் விலக்ஷணனானவன். அப்படிப்பட்ட மாஹாத்ம்ய முண்டான மஹாநுபாவனானவன் என்னுடைய பக்தன். எனக்கு மிகவும் இஷ்டனும் பரமைகாந்தியாயும் பூஜிக்கத்தக்கவனும் லோகங்களுக்கு ஸேவிக்கத்தகுந்தவனும் ஆவான்.

त्वं तु जित्वेन्द्रियग्रामं निस्पृहोऽन्येषु वस्तुषु । मयि भक्तिमतीवोग्रां कृतवान्मुनिसत्तम! ॥
तव दास्याम्यहं मुक्तिं प्रसन्नश्चास्मि ते भृशम् । यन्नित्यं विमलं शुद्धं तत्पदं याहि माचिरम् ॥

த்வம் து ஜித்வேந்த்ரியக்ராமம் நிஸ்ப்ருஹோऽந்யேஷு வஸ்துஷு |
மயி பக்திமதீவோக்ராம் க்ருதவாந் முநிஸத்தம || 38

தவ தாஸ்யாம்யஹம் முக்திம் ப்ரஸந்நஸ்சாஸ்மி தே ப்ருசம் |
யந்நித்யம் விமலம் சுத்தம் தத்பதம் யாஹி மா சிரம் || 39

வாரீர் அத்ரியே! நீர் இந்த்ரிய ஸமூஹங்களை ஜயித்து இதரவஸ்து விஷயங்களில் ஆசாரஹிதருமாய் என் விஷயத்தில் பரிபூர்ணமான பக்தியையும் செய்தீர். ஆகையால் உம் விஷயத்தில் அநுக்ரஹமுள்ளவனை நான் உமக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறேன். பரிசுத்தமாயும் சாச்வதமாயு மிருக்கும் பரமபதத்தை சீக்ரம் அடையக்கடவீர்.

इत्युक्तस्तु मुहूर्तेन स मुनिर्जालिना सह । तत्याज देहं देवर्षे! त्वचं जीर्णामिवोरगः ॥

இத்யுக்தஸ்து முஹூர்த்தேந ஸ முநிர்ஜாலிநா ஸஹ |
தத்யாஜ தேஹம் தேவர்ஷே த்வசம் ஜீர்ணாமிவோரகஃ || 40

பின்பு அந்த அத்ரிமஹாமுனியானவர் ஸ்வாமியினால் இப்படி சொல்லப்பட்டவராய் ஜாலி மஹர்ஷியுடனேகூட ஸர்ப்பமானது ஜீர்ணமான தோலை விடுமாபோலே சரீரத்தை விட்டார்.

स विसृज्य शरीरं तु तरुणादित्यसंनिभः । विमानेनार्कवर्णेन पश्यतां च दिवौकसाम् ॥
प्रययौ वरया लक्ष्म्या पूज्यमानस्सहर्षिभिः । त्रिविष्टपं महातेजास्तूर्णं वै जालिना सह ॥

ஸ விஸ்ருஜ்ய ஶரீரந்து தருணாதித்யஸந்நிப: |
விமாநேநார்க்கவர்ணேந பஶ்யதாஞ்ச திவௌகஸாம் || 41

ப்ரயயௌ வரயா லக்ஷ்ம்யா பூஜ்யமாநஸ்ஸஹர்ஷிபி: |
த்ரிவிஷ்டபம் மஹாதேஜாஸ்தூர்ணம் வை ஜாலிநா ஸஹ || 42

அந்த மஹர்ஷியானவர் இப்படி தேஹத்தை விட்டு ஸூர்யன்போலே ப்ரகாசமான விமாநத்தில் தேவதைகள் பாராநிற்க மஹர்ஷிகளாலே பூஜிக்கப்பட்டவராய் பாலஸூர்ய ஸமராய்க் கொண்டு அதிஶோபாஸம்பந்நராய் ஜாலி மஹர்ஷியோடேகூட சீக்ரம் பரமபதத்தை அடைந்தார்.

तदा प्रभृति तत्रैव देवदेवो जगद्गुरुः । तुलसीकानने रम्ये पूज्यते सर्वदैवतैः ॥
कर्मभूमौ मनुष्याणां हितायार्चात्मना स्वयम् । विहाय परमं धाम तच्च निर्मलमव्ययम् ॥
सर्वलोकगुरुस्सर्वगतस्सर्वेश्वरो हरिः । कारुण्यात्करुणावासो वर्ततेऽत्र महामुने ! ॥

ததாப்ரப்ருதி தத்ரைவ தேவதேவோ ஜகத்குரு: |
துலஸீகாநநே ரம்யே பூஜ்யதே ஸர்வதைவதை: || 43

கர்மபூமௌ மநுஷ்யாணாம் ஹிதாயார்ச்சாத்மநா ஸ்வயம் |
விஹாய பரமம் தாம தச்ச நிர்மலமவ்யயம் || 44

ஸர்வலோககுருஸ் ஸர்வகதஸ் ஸர்வேஶ்வரோ ஹரி: |
காருண்யாத் கருணாவாஸோ வர்த்ததேऽத்ர மஹாமுநே || 45

அன்றுமுதல் மநோஹரமான ப்ருந்தாவநத்தில் ஸகல தேவதைகளால் பூஜிக்கப்பட்டு லீலாவிபூதிகளிலுள்ள ஸகல ஜநங்களுடைய ஹிதத்தையும் பொருட்டு ஸகல லோக குருவாயும் ஸர்வ வ்யாபகராயும் ஸகல நியாமகராயுமிருக்கும் ஶ்ரிய:பதியானவர் நிர்மலமாயும் நித்யமுமான பரமபதத்தைவிட்டு இவ்விடத்தில் அர்ச்சா ஸ்வரூபியாய் நிர்ஹேதுக க்ருபா விசேஷத்தாலே வஸிக்கிறார்.

इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे महेश्वरनारदसंवादे श्रीवृन्दारण्यक्षेत्रमाहात्म्ये षष्ठोऽध्यायः ॥
श्रीमद्वरवरमुनये नमः ॥

இதி ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே மஹேஶ்வரநாரத ஸம்வாதே
ஸ்ரீப்ருந்தாரண்யக்ஷேத்ர மாஹாத்ம்யே ஷஷ்டோத்யாய:.
ஸ்ரீமத்வரவரமுநயே நம:

श्रीवृन्दारण्यक्षेत्रमाहात्म्ये सप्तमोऽध्यायः

ஶ்ரீப்ருந்தாரண்யக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே ஸப்தமோऽத்யாய:

रुद्रः— ருத்ர:—

भूय एवापरं वाक्यं शृणुष्व सुमहामते ! । वक्ष्यामि यदशेषेण समाहितमना मुने ॥

பூய ஏவாபரம் வாக்யம் ஶ்ருணுஷ்வ ஸுமஹாமதே ! |
வக்ஷ்யாமி யதஶேஷேண ஸமாஹிதமநா முநே || 1

நிச்சலமான சித்தத்தை உடைத்தாய் புத்திமானான நாரதமுனிவரே! பின்னையும் அசேஷமாகச் சொல்லுகிற வார்த்தையை அவஹிதமான மனதையுடையராய் கேளும்.

पुरा त्रेतायुगे विष्णुर्जात इक्ष्वाकुसन्ततौ । रामो मानवरूपेण रक्षसां निधनाय हि ॥

புரா த்ரேதாயுகே விஷ்ணுர்ஜாத இக்ஷ்வாகுஸந்ததௌ |
ராமோ மாநவரூபேண ரக்ஷஸாம் நிதநாய ஹி || 2

முன்னே த்ரேதாயுகத்திலே ஶ்ரிய:பதியானவர் ராக்ஷஸவதார்த்தமாக இக்ஷ்வாகு வம்சத்திலே ராமரென்று நாமமுடையவராய் மநுஷ்ய ரூபியாய் அவதரித்தார்.

स निहत्य स्ववीर्येण रावणं राक्षसेश्वरम् । समित्रपुत्रं सामात्यं प्राप्तवान् जानकीं पुनः ॥

ஸ நிஹத்ய ஸ்வவீர்யேண ராவணம் ராக்ஷஸேஶ்வரம் |
ஸமித்ரபுத்ரம் ஸாமாத்யம் ப்ராப்தவாந் ஜாநகீம் புந: || 3

பின்னையும் அந்த ஸ்வாமியானவர் தம்முடைய பராக்ரமத்தாலே ராக்ஷஸேச்வரனை ராவணனை புத்ர மித்ர மந்த்ரி ஸஹிதனாக ஸம்ஹரித்து திரும்பவும் ஸீதையை அடைந்தார்.

स कृत्वा सुचिरं कालं राज्यं धर्मेण राघवः । स्वस्थानमगमद्भूयो भ्रातृभिस्त्रिभिरन्वितः ॥

ஸ க்ருத்வா ஸுசிரம் காலம் ராஜ்யம் தர்மேண ராகவ: |
ஸ்வஸ்த்தாநமகமத்பூயோ ப்ராத்ருபிஸ்த்ரிபிரந்வித: || 4

அநந்தரம் அந்த சக்ரவர்த்தித் திருமகரானவர் வெகுகாலம் ந்யாயமாக ராஜ்ய பரிபாலனஞ் செய்து தம்பிகள் மூவருடன் திரும்பியும் பரமபதத்துக்கு எழுந்தருளினார்.

तस्मिन्प्राप्ते दिवं रामे समित्रभ्रातृबान्धवे । पाण्ड्येषु पाण्डरो नाम पर्वतश्चित्रधातुकः ॥

तस्मिन् शशपदो नाम तपोजपपरायणः । कश्चिदासीन्मुनिवरो नियतेन्द्रियमानसः ॥

तपश्चचार रुचिरं हुतहव्यवहप्रभः ॥

தஸ்மிந் ப்ராப்தே திவம் ராமே ஸமித்ரப்ராத்ருபாந்தவே |
பாண்ட்யேஷு பாண்டரோ நாம பர்வதஶ்சித்ரதாதுக: || 5

தஸ்மிந் ஶஶபதோ நாம தபோஜபபராயண: |
கஶ்சிதாஸீந்முநிவரோ நியதேந்த்ரியமாநஸ: ||
தபஶ்சசார ருசிரம் ஹுதஹவ்யவஹப்ரப: || 6

இப்படி அந்த சக்ரவர்த்தித் திருமகரானவர் மித்ரர்களுடனும் ப்ராதாக்களுடனும் பந்துக்களுடனும் பரமபதத்துக்கு எழுந்தருளின உடனே பாண்ட்ய தேசங்களிலே கைரிகாதி தாதுக்களோடு கூடிய பாண்டரமென்கிற பெயரையுடைய ஒரு பர்வதமுண்டு, அதில் தபஸ்ஸிலும் ஜபத்திலும் ஆஸக்தியுக்தராயும் இந்த்ரிய ஜயமுள்ளவராயும் அக்நிதுல்யமான காந்தியை உடையராயுமிருக்கும் ஶஶபதரென்கிற முநிச்ரேஷ்டர் மநோஹரமான தபஸ்ஸைப் பண்ணினார்.

तस्मिंश्चरत्यतीवोग्रं तपश्शशपदे मुनौ । सेन्द्रा देवगणास्सर्वे जातशङ्कास्ततोऽभवन् ॥

ततस्समेत्य ते सर्वे देवास्साग्निपुरोगमाः । अब्रुवन्मधुरं वाक्यं हेलां नामाप्सरोवराम् ॥

தஸ்மிந் சரத்யதீவோக்ரம் தபஶ்ஶஶபதே முநௌ |
ஸேந்த்ரா தேவகணஸ்ஸர்வே ஜாதஶங்காஸ்ததோऽபவந் || 7

ததஸ்ஸமேத்ய தே ஸர்வே தேவாஸ்ஸாக்நிபுரோகமா: |
அப்ருவந்மதுரம் வாக்யம் ஹேலாம் நாமாப்ஸரோவராம் || 8

அந்த ஶஶபத மஹர்ஷியானவர் அத்யுக்ரமான தபஸ்ஸைப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் போது இந்த்ரன் முதலிய தேவதைகள் அவரிடத்தில் பயத்தை யுடையவர்களாய் பின்பு அக்நி முதலிய அந்தத் தேவர்கள் கும்பலாகக் கூடிக்கொண்டு ஹேலை என்கிற பெயரை யுடைய அப்ஸரஸ்ஸைப்பார்த்து மதுரமாக ஒரு வார்த்தை சொன்னார்கள்.

देवकार्यमिदं भद्रे! त्वया कर्तव्यमद्य हि । त्वं वै सुकुशला सौम्ये! नृत्तगीतकलासु च ॥

तद्गत्वा पाण्डरं शीघ्रं पर्वतं धातुमण्डितम् । मुनिश्शशपदस्सोऽयं वशमानीयतां तव ॥

தேவகார்யமிதம் பத்ரே த்வயா கர்த்தவ்யமத்ய ஹி |
த்வம் வை ஸுகுஶலா ஸௌம்யே ந்ருத்தகீதகலாஸு ச || 9

தத்கத்வா பாண்டரம் ஶீக்ரம் பர்வதம் தாதுமண்டிதம் |
முநிஶ்ஶஶபதஸ்ஸோऽயம் வஶமாநீயதாம் தவ || 10

வாராய் மங்களகரையாயிருக்கிறவளே! இப்போது உன்னாலே இந்தத் தேவ கார்யமானது பண்ணத்தக்கது. நீ ந்ருத்த கீத வித்யைகளில் ஸமர்த்தையன்றோ! ஆகையால், கைரிகாதிதாதுக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பாண்டர பர்வதத்தை அடைந்து ஶஶபதரென்கிற முநியை உனக்கு ஸ்வாதீனம் பண்ணிக்கொள்ளக்கடவாய் என்று தேவதைகள் சொன்னார்கள்.

एवमुक्ता सुरवरैर्हेलानामाप्सरोवरा । रमणीयं वपुःकृत्वा पाण्डरं पर्वतं गता ॥

तत्रागम्य विशालाक्षी सर्वाभरणभूषिता । मुनेरदूरतस्तस्य स्थित्वाऽपश्यत्ततो मुनिम् ॥

ஏவமுக்தா ஸுரவரைர்ஹேலாநாமாப்ஸரோவரா |
ரமணீயம் வபுःக்ருத்வா பாண்டரம் பர்வதம் கதா || 11

தத்ராகம்ய விஶாலாக்ஷீ ஸர்வாபரணபூஷிதா |
முநேரதூரதஸ்தஸ்ய ஸ்தித்வாऽபஶ்யத் ததோ முநிம் || 12

நீண்ட கண்களையுடைய ஹேலை என்னும் அந்த அப்ஸரஸ்ஸானவள், இப்படி தேவதைகளால் சொல்லப்பட்டவளாய், அந்த பாண்டர பர்வதத்தை அடைந்து ஸகலாபரணங்களாலே பூஷிக்கப்பட்டவளாய் ஸமீபத்திலிருந்துகொண்டு அந்த ஶஶபதரைப் பார்த்தாள்.

तं दृष्ट्वा तु मुनिश्रेष्ठं दीप्तपावकसन्निभम् । संचचाल भयात्तस्य दर्शनादेव सा मुनेः ॥

साऽपसृत्य भयात्किञ्चिद्देवताकार्यगौरवात् । निश्चित्य मनसेत्येवं पादपान्तर्हिता ततः ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா து முநிஶ்ரேஷ்டம் தீப்தபாவகஸந்நிபம் |
ஸஞ்சசால பயாத்தஸ்ய தர்ஶநாதேவ ஸா முநே: || 13

ஸாऽபஸ்ருத்ய பயாத்கிஞ்சித்தேவதாகார்யகௌரவாத் |
நிஶ்சித்ய மநஸேத்யேவம் பாதபாந்தர்ஹிதா தத: || 14

அந்த அப்ஸரஸ்ஸானவள் ஜ்வலிக்கும் அக்நியைப்போன்ற அந்த மஹர்ஷியைப் பார்த்தமாத்ரத்தாலே பீதையாய் சலித்தாள். ஆனாலும் கொஞ்சம் பயத்தால் ஒதுங்கி தேவதாகார்ய கௌரவத்தால் மநோநிஷ்கர்ஷமுள்ளவளாய் ஒரு வ்ருக்ஷத்தின் பக்கத்தில் மறைந்தாள்.

वामपार्श्वे मुनेस्तस्य हेला तु परमाप्सराः । गायन्ती मधुरं गीतं तस्थौ वै मधुराक्षरम् ॥

வாமபார்ஶ்வே முநேஸ்தஸ்ய ஹேலா து பரமாப்ஸரா: |
காயந்தீ மதுரம் கீதம் தஸ்தௌ வை மதுராக்ஷரம் || 15

அந்த ஹேலே என்கிற அப்ஸரஸ்ஸானவள் அம்முனிக்கு இடது பார்ஶ்வத்திலிருந்து கொண்டு மதுரமாக கானம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தாள்.

गायन्त्यामेव तस्यां तु हेलायां गीतमुत्तमम् । मुनिरुन्मील्य नयने दिशस्समवलोकयत् ॥
न ददर्श क्वचिच्चापि किञ्चित्सत्त्वं समीपतः ।

காயந்த்யாமேவ தஸ்யாந்து ஹேலாயாம் கீதமுத்தமம் |
முநிருந்மீல்ய நயநே திஶஸ்ஸமவலோகயத் ||
ந ததர்ஶ க்வசிச்சாபி கிஞ்சித் ஸத்த்வம் ஸமீபத: || 16

அந்த ஹேலேயானவள் ச்ரேஷ்டமான கானம் பண்ணு நிற்கும்போது அந்த ஶஶபத ரானவர் தம் கண்களைத்திறந்து ஸமஸ்த திக்குக்களையும் பாரா நின்றுகொண்டு ஒரு இடத்தி லேயும் ஸமீபத்தில் ஒரு ஜந்துவையும் பார்க்கவில்லை.

अपश्यतस्ततस्तस्य किञ्चिदप्यमलात्मनः । विस्मयः परमो ह्यासीत् गीतिः किंन्वेतदित्यपि ॥
एवं संपश्यमानं तं दिशस्सर्वा महामुनिम् । विलोक्य हेला परमां मुदमाप शुचिस्मिता ॥

அபஶ்யதஸ்ததஸ்தஸ்ய கிஞ்சிதப்யமலாத்மந: |
விஸ்மய: பரமோ ஹ்யாஸீத் கீதி: கிந்வேததித்யபி || 17
ஏவம் ஸம்பஶ்யமாநம் தம் திஶஸ்ஸர்வா மஹாமுநிம் |
விலோக்ய ஹேலா பரமாம் முதமாப ஶுசிஸ்மிதா || 18

இப்படி ஒரு வஸ்துவையும் காணாதவராகி நிர்மலமான ஸ்வரூபத்தை யுடையவரான அம்மஹர்ஷிக்கு பாட்டுகானு இது என்று அதிக ஆச்சர்யமுண்டாச்சுது. இப்படி நாலு திக்குக்களையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் அந்த மஹர்ஷியை இந்த ஹேலேயானவள் பார்த்து புன்சிரிப்புக் கொண்டவளாய் அதிகஸந்தோஷத்தை அடைந்தாள்.

ततो निमीलिताक्षस्स बभूव ध्यानमास्थितः । मुनिश्शशपदो भूयो ह्यदृष्ट्वा तस्य कारणम् ॥

ததோ நிமீலிதாக்ஷஸ்ஸ பபூவ த்யாநமாஸ்திதः |
முநிஶ்ஶஶபதோ பூயோ ஹ்யத்ருஷ்ட்வா தஸ்ய காரணம் || 19

அந்த ஶஶபதமஹர்ஷியானவர் அந்த கான காரணத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாமலே திரும்பவும் கண்களை மூடிக்கொண்டு த்யானத்தை அடைந்தார்.

पुनरेव च सा हेला जगौ गीतं मनोहरम् । सचोन्मील्याक्षिणी भूयः समपश्यद्दिशो दश ॥

புநரேவச ஸா ஹேலா ஜகௌ கீதம் மநோஹரம் |
ஸசோந்மீல்யாக்ஷிணீ பூயஸ் ஸமபஶ்யத்திஶோ தஶ || 20

பின்பு அந்த ஹேலேயானவள் மனோஹரமான கானத்தை மறுபடியும் பண்ணினாள். அந்த மஹர்ஷியானவர் அந்த கானத்தைக்கேட்டு திரும்பவும் கண்களைத்திறந்து பத்துத்திக்குக் களையும் நன்றாய்ப் பார்த்தார்.

तेन चातिमनोज्ञेन कलगीतेन वै मुनिः । लक्षीकृतश्शराणां तु कामस्य सहसा मुने ! ॥
श्रुत्वा तं गीतनिनदं दिशो दश विलोकयन् । स यस्मात्संश्रुतश्शब्दस्तं देशमुपचक्रमे ॥

தேந சாதிமநோஜ்ஞேந கலகீதேந வை முநி: |
லக்ஷீக்ருதஸ்ஸராணாம் து காமஸ்ய ஸஹஸா முநே || 21

ஸ்ருத்வா தம் கீதநிநதம் திஸோ தஸ விலோகயந் |
ஸ யஸ்மாத் ஸம்ஸ்ருதஸ்ஸப்தஸ் தம் தேஸமுபசக்ரமே || 22

அந்த ருஷியானவர் அந்த கானத்தைக்கேட்டு அதி மநோஹரமான அந்த காந சப்தத்தாலே மதநபரவஸராய் எல்லா திக்குக்களையும் பார்த்துக்கொண்டு எந்த தேஸத்தில் சப்தம் கேட்கப்பட்டதோ அந்த ஸ்தலத்தைக் குறித்து நடந்தார்.

तत्र गत्वा शशपदः संस्थिता यत्र साऽप्सराः । अपश्यदतिहृद्याङ्गीं तां च हेलां शुचिस्मिताम् ॥

தத்ர கத்வா ஸஸபத: ஸம்ஸ்திதா யத்ர ஸாऽப்ஸரா: |
அபஸ்யததிஹ்ருத்யாங்கீம் தாஞ்ச ஹேலாம் ஸுசிஸ்மிதாம் || 23

அந்த ருஷியானவர் அந்த காந ஸ்தலத்தை அடைந்து அவ்விடத்தில் வாஸம் பண்ணிக் கொண்டு அதி மநோஹரங்களான அவயவங்களையும் புன்சிரிப்பையும் உடையவளான அந்த ஹேலையைப் பார்த்தார்.

बालामसितकेशान्तां पूर्णचन्द्रनिभाननाम् । नवराजीवपत्राक्षीं रत्नकुण्डलशोभिताम् ॥
सुनासां चारुदन्तोष्ठीं कम्बुबन्धुरकन्धराम् । उत्तुङ्गपीनवृत्ताभ्यां कुचाभ्यां भूषितोरसम् ॥
कण्ठार्पितबृहद्धारां कमनीयककर्णिकाम् । कृष्णसर्पाभया तन्व्या रोमराज्या विराजिताम् ॥
केयूरकटकानद्धां कोमलायतबाहुकाम् । गम्भीरनाभिकुहरां विशालजघनस्थलीम् ॥
हस्तिहस्तोपमानोरूं वृत्ताञ्चितसुजङ्घिकाम् । पद्मकोशप्रतीकाशविराजितपदद्वयाम् ।
तां दृष्ट्वा रूपसंपन्नां नवयौवनशालिनीम् । मन्मथाविष्टहृदयो वाक्यमेतदुवाच ह ॥

பாலாமஸிதகேஸாந்தாம் பூர்ணசந்த்ரநிபாநநாம் |
நவராஜீவபத்ராக்ஷீம் ரத்நகுண்டலஸோபிதாம் || 24

ஸுநாஸாம் சாருதந்தோஷ்டீம் கம்புபந்துர கந்தராம் |
உத்துங்கபீநவ்ருத்தாப்யாம் குசாப்யாம் பூஷிதோரஸம் || 25

கண்டார்ப்பிதப்ருஹத்தாராம் கமநீயககர்ணிகாம் |
க்ருஷ்ணஸர்ப்பாபயா தந்வ்யா ரோமராஜ்யா விராஜிதாம் || 26

கேயூரகடகாநத்தாம் கோமலாயதபாஹுகாம் |
கம்பீரநாபிகுஹராம் விஸாலஜகநஸ்தலீம் || 27

ஹஸ்திஹஸ்தோபமாநோரூம் வ்ருத்தாஞ்சிதஸுஜங்கிகாம் |
பத்மகோஸப்ரதீகாஸ விராஜிதபதத்வயாம் || 28

தாம் த்ருஷ்ட்வா ரூபஸம்பந்நாம் நவயௌவநஸாலிநீம் |
மந்மதாவிஷ்டஹ்ருதயோ வாக்யமேததுவாச ஹ || 29

அந்த ஹேலை என்பவள் எப்படி யிருக்கிறளென்றல் பாலையாயும் கறுத்த மயிர்களை உடைத்தாயும் பரிபூர்ணனை சந்த்ரனைப்போலொத்த முகத்தை யுடைத்தாயும் நூதனமான தாமரஸ புஷ்பங்கள்போன்ற கண்களை உடைத்தாயும் ரத்நகுண்டலங்களால் ப்ரகாசித்துக் கொண்டும் அழகான மூக்கை உடைத்தாயும் மநோஹரமான தந்தங்களென்ன அதரமென்ன இதுகளை உடைத்தாயும் சங்கம்போலொத்த கண்டத்தை உடைத்தாயும் உந்நதங்களாயும் பருத்தும் வ்ருத்தங்களுமான குசங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மார்பை உடைத்தாயும், கண்டத்தில் போடப்பட்ட ஹாரங்களை உடைத்தாயும் ஸுந்தரமான கர்ணபூஷணங்களை உடைத்தாயும் க்ருஷ்ண ஸர்ப்பம்போலொத்த ஸோபாவத்தான ரோமாவலியாலே ப்ரகாசியா நின்றும், தோள்வளைகளாலும் கங்கணங்களாலும் ப்ரகாசியா நின்றும், அழகிய

ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தி திருமகன்

PHOTO BY T. N. SRINIVASAN

நீண்ட கைகளை உடைத்தாயும், கம்பீரமான நாபியை உடைத்தாயும், விசாலமான கடிப்ரோபாகத்தை உடைத்தாயும், யானையின் தும்பிக்கை போன்ற துடைகளை உடைத்தாயும், வர்த்துலமாய் அழகுவாய்ந்த முழுந்தாள்களை உடைத்தாயும், பத்மம்போல் ப்ரகாசிக்கும் பாதங்களையுடைத்தாயும், இப்படிப்பட்ட ரூப முடையவளாயும் நூதனமான யௌவந முடையவளாயு மிருக்கும் அந்த ஹேலையைப் பார்த்து மந்மதனால் ப்ரவேசிக்கப்பட்ட மநஸ்ஸையுடைத்தான அந்த ருஷியானவர் ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

का त्वं भवसि कल्याणि! पद्मपत्रनिभेक्षणे । देवी वा मानुषी वा त्वं यक्षी विद्याधरी च वा ॥

अप्सरा वा गुरुश्रोणि त्वमन्या का शुभानने । लक्ष्मीर्वाऽथ भवानी वा भारती वा रतिर्नु किम् ॥

एह्याश्रमपदं मे त्वं कामबाणपरिप्लुतम् । अङ्गीकुरुष्व मां भद्रे! माभूत्ते मनसो भयम् ॥

கா த்வம் பவஸி கல்யாணி பத்மபத்ரநிபேக்ஷணே |
தேவீ வா மாநுஷீ வா த்வம் யக்ஷீ வித்யாதரீ ச வா || 30

அப்ஸரா வா குருஶ்ரோணி த்வமந்யா கா ஶுபாநநே |
லக்ஷ்மீர்வாத பவாநீ வா பாரதீ வா ரதிர்நு கிம் || 31

ஏஹ்யாஶ்ரமபதம் மே த்வம் காமபாணபரிப்லுதம் |
அங்கீகுருஷ்வ மாம் பத்ரே! மாபூத்தே மநஸோ பயம் || 32

வாராய் மங்களகரையே! தாமரை இதழ்போன்ற கண்களையுடையவளே! நீ யார்? தேவதாஸ்த்ரீயா? மநுஷ்யஸ்திரீயா? யக்ஷஸ்த்ரீயா? வித்யாதரியா? விபுலமான கடிபச்சாத்பாக முடையவளே! நீ அப்ஸரஸ்ஸா? பின்னையும் யார்? லக்ஷ்மியா? பார்வதியா? ஸரஸ்வதியா? ரதிதேவியா? என்னுடைய ஆஶ்ரம ஸ்தானத்தைக் குறித்து வரக்கடவாய், மந்மத பாணங்களால் பாதிக்கப்பட்ட என்னை அங்கீகரி. உனக்கு பயம் வேண்டாம்.

रुद्रः— ருத்ரஃ—

इत्येवमुक्ता हेला सा मुनिना परमाप्सराः । उवाच प्रहसन्तीव वाक्यं मधुरया गिरा ॥

இத்யேவமுக்தா ஹேலா ஸா முநிநா பரமாப்ஸராஃ |
உவாச ப்ரஹஸந்தீவ வாக்யம் மதுரயா கிரா || 33

இப்படி அந்த மஹர்ஷியால் சொல்லப்பட்ட அந்த ஹேலை என்னும் அப்ஸரஸ்த்ரீ, மதுரமான வாக்கினால் சிரிக்கிறவள்போல் ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறாள்.

साऽहं त्वामेव धर्मज्ञ सदृशं पतिमात्मनः । आगताऽस्मि महाभाग यदि ते रोचते मुने! ॥

एवमुक्तस्तया प्रीत्या मुदा परमया युतः । विजहार चिरं कालं हेलया मुनिसत्तमः ॥

तस्यैवं रममाणस्य तया सह मुनेस्सुखम् । पाण्डरे पर्वतेन्द्रे तु व्यतीयुर्दश वत्सराः ॥

ஸாऽஹம் த்வாமேவ தர்மஜ்ஞ ஸத்ருஶம் பதிமாத்மநஃ |
ஆகதாऽஸ்மி மஹாபாக! யதி தே ரோசதே முநே || 34

ஏவமுக்தஸ்தயா ப்ரீத்யா முதா பரமயா யுதஃ |
விஜஹார சிரம் காலம் ஹேலயா முநிஸத்தமஃ || 35

தஸ்யைவம் ரமமாணஸ்ய தயா ஸஹ முநேஸ்ஸுகம் |
பாண்டரே பர்வதேந்த்ரே து வ்யதீயுர்தஶ வத்ஸராஃ || 36

"வாரீர் தர்மஜ்ஞரான மஹாமுனியே! உம்மை எனக்குத் தகுந்த பர்த்தாவாக நினைத்து நான் வந்தவளானேன். உமக்கு ருசித்தால் என்னை பரிக்ரஹிக்கலாம்" என்று அந்த ருஷியைக் குறித்துச்சொன்னாள். இப்படிச் சொல்லப்பட்ட அந்த ருஷியானவர் அதிப்ரேமயுக்தராய், அந்த ஹேலையோடு கூடி வெகுகாலம் ரமித்தார். இப்படி அவளுடன் கூடி பாண்டர பர்வதத்தில் ரமியாநிற்குமிடத்தில் ஸம்வத்ஸரங்கள் பத்து அதிக்ரமிச்சுதுகள்.

ततस्साऽसूत तनयं बालार्कसमरोचिषम् । सर्वलक्षणसंपन्नमभिरूपं महाद्युतिम् ॥

ததஸ்ஸாऽஸூத தநயம் பாலார்க்கஸமரோசிஷம் |
ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நமபிரூபம் மஹாத்யுதிம் || 37

பின்பு அந்த ஹேலையானவள் பாலஸூர்யனைப் போலுள்ள காந்தியையுடைத்தாயும் ஸகலலக்ஷணஸம்பந்நனுயும் அதிஸுந்தரனுயும் விசேஷகாந்தியை உடையவனுயுமிருக்கிற ஒரு குமாரனைப் பெற்றுள்.

ततस्तं बालकं जातं विसृज्य गिरिकन्दरे । हेला शशपदेनैव रेमे नित्यं शुचिस्मिता ॥

ததஸ்தம் பாலகம் ஜாதம் விஸ்ருஜ்ய கிரிகந்தரே |
ஹேலா ஶஶபதேநைவ ரேமே நித்யம் ஶுசிஸ்மிதா || 38

பின்பு அந்த ஹேலையானவள் இப்படிப் பிறந்த குமாரனை பர்வத குஹையில் விட்டு திரும்பவும் அந்த ருஷியுடனே கூடி ரமித்துவந்தாள்.

स शिशुः कन्दरे क्षिप्तः क्षुधार्तः प्ररुरोद ह । उत्तानशायी विक्षिप्य बाहू पादौ च सस्वनम् ॥
ततस्तद्वदने दैवान्मधुधारा पपात ह ॥

ஸ ஶிஶு: கந்தரே க்ஷிப்த: க்ஷுதார்த்த: ப்ரருரோத ஹ |
உத்தாநஶாயீ விக்ஷிப்ய பாஹூ பாதௌ ச ஸஸ்வநம் ||
ததஸ்தத்வதநே தைவாத் மதுதாரா பபாத ஹ || 39

இப்படி பர்வதகுஹையில் விடப்பட்டு ஊர்த்வமுகனுய்ப் பசியினுல் பீடிதனுயிருக்கிற அந்த சிசுவானவன், கைகளையும், கால்களையுமுதறிக்கொண்டு த்வநியுக்தமாக ரோதநம் செய்தான். இப்படியிருந்தவளவில், அந்த சிசுவினுடைய வதநத்தில் தைவவசத்தாலே மகரந்த தாரையானது விழுந்தது.

उदयाद्रेस्समुत्तिष्ठन् आदित्य इव बालकः । ववृधेऽनुक्षणं सोऽयं मधुनैव च नान्यतः ॥

உதயாத்ரேஸ்ஸமுத்திஷ்டந் ஆதித்ய இவ பாலக: |
வவ்ருதேऽநுக்ஷணம் ஸோऽயம் மதுநைவ ச நாந்யத: || 40

வாரீர் நாரதரே! பின்பு அந்த பாலகனுனவன் உதயபர்வதத்தினின்று மூண்டாகிற பாலஸூர்யன்போல், ப்ரதிதிநமும் அந்த மதுவைத் தானே பாநம் பண்ணிக்கொண்டு விருத்தியடைந்தான்.

एवं तु वर्धमानं तमृषयोऽन्ये महामुने । अवर्धयन् स्वाश्रमेषु ज्ञात्वा शशपदात्मजम् ॥

ஏவம் து வர்த்தமாநம் தம்ருஷயோऽந்யே மஹாமுநே |
அவர்த்தயந் ஸ்வாஶ்ரமேஷு ஜ்ஞாத்வா ஶஶபதாத்மஜம் || 41

இப்படி விருத்தி அடைகிற அந்த சிசுவை ஶஶபதருடைய குமாரனென்று தெரிந்து கொண்டு ருஷிகள் தங்களுடைய ஆச்ரமத்தில் வைத்துப் போஷித்துவந்தார்கள்.

फलं वा मधुरं मूलं नीवाराद्यन्नमेव च । अतीतशैशवोऽप्येष नाश्नाति सुमहाद्युतिः ॥
ततस्ते तस्य नामाथ मधुमानिति चक्रिरे ॥

பலம் வா மதுரம் மூலம் நீவாராத்யந்நமேவ ச |
அதீதஶைஶவோऽப்யேஷ நாஶ்நாதி ஸுமஹாத்யுதி: ||
ததஸ்தே தஸ்ய நாமாத மதுமாநிதி சக்ரிரே || 42

பின்பு அந்த குமாரனுனவன் பால்யத்தை அதிக்ரமித்தவனுனுலும், மதுரங்களான பழங்களாவது கிழங்குகளாவது நீவாராத்யந்நங்களாவது பக்ஷியாததனுல், அவனுக்கு மதுமான் என்று நாமகரணம் செய்யப்பட்டது.

उपनीतश्च विधिना मुनिभिः संशितव्रतैः । वेदांश्चान्यानि शास्त्राणि जग्राह सुमहामुनिः ॥

உபநீதஶ்ச விதிநா முநிபி: ஸம்ஶிதவ்ரதை: |
வேதாம்ஶ்சாந்யாநி ஶாஸ்த்ராணி ஜக்ராஹ ஸுமஹாமுநி: || 43

பின்பு அந்த மதுமானுனவர் வ்ரதசீலர்களான மஹர்ஷிகளால் யதாஶாஸ்த்ரமாக உபநயநமும் பண்ணப்பட்டு ஸகல வேதங்களையும் சாஸ்த்ரங்களையும் அப்யஸித்தார்.

एतस्मिन्नन्तरे कश्चित् गार्ग्यो नाम महामुनिः । तं देशमुपचक्राम यत्रायं मधुमान्मुने ॥

ஏதஸ்மிந்நந்தரே கஶ்சித் கார்க்யோ நாம மஹாமுநி: |
தம் தேஶமுபசக்ராம யத்ராயம் மதுமாந் முநே || 44

வாரீர் நாரதரே! இப்படிப்பட்டகாலத்தில் கார்க்யரென்கிற மஹர்ஷியானவர் மதுமான் எவ்விடத்தில் வஸிக்கிறாரோ அவ்விடத்தை ப்ரவேசித்தார்.

तं दृष्ट्वा गार्ग्यमायान्तं मधुमान्मधुरस्वरः । अभिवाद्याब्रवीद्धीमान् ज्वलन्तमिव पावकम् ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா கார்க்யமாயாந்தம் மதுமாந் மதுரஸ்வர: |
அபிவாத்யாப்ரவீத் தீமாந் ஜ்வலந்தமிவ பாவகம் || 45

ச்ராவ்யமான த்வநியை உடைய மதுமானுனவர் ஜ்வலிக்கிற அக்நிபோலே வருகிற அந்த கார்க்ய மஹர்ஷியை கண்டவுடன் ஸமர்ப்பித்து அபிவாதனை பண்ணி ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

मधुमान्:— மதுமாந்—

कस्त्वं मुने महाभाग! कस्माद्देशादिहागतः । कुत्र वा गम्यते ब्रह्मन्! सर्वमाख्याहि तत्त्वतः ॥

கஸ்த்வம் முநே மஹாபாக! கஸ்மாத்தேஶாதிஹாகத: |
குத்ர வா கம்யதே ப்ரஹ்மந் ஸர்வமாக்யாஹி தத்த்வத: || 46

வாரீர் மஹர்ஷியே! நீர் யார்? எந்தத் தேசத்திலிருந்து வருகிறீர்? எவ்விடத்துக்குப் போகிறீர்? இந்த ஸகலத்தையும் யதார்த்தமாகச்சொல்லும்.

रुद्रः— ருத்ர:—

एवमुक्तो मधुमता गार्ग्यो भार्गवसन्निभः । उवाच मधुरं वाक्यमतिश्लक्ष्णपदाक्षरम् ॥

ஏவமுக்தோ மதுமதா கார்க்யோ பார்கவஸந்நிப: |
உவாச மதுரம் வாக்யமதிஶ்லக்ஷ்ணபதாக்ஷரம் || 47

பார்க்கவமஹர்ஷியோடு ஸமானரான கார்க்ய மஹாமுநியானவர், மதுமானுலே இப்படி சொல்லப்பட்டவராய், வெகு ம்ருதுவான பதாக்ஷரத்தை உடைத்தாயிருக்கும்படி ஒரு வார்த்தையைச் சொன்னார்.

गार्ग्यः— கார்க்ய:—

गार्ग्योऽहमनघो नाम यस्य मे स गुरुश्शुचिः । अद्याहमाश्रमपदाद्वाल्मीकेस्तु महात्मनः ॥

गमिष्याम्याश्रमपदं कुम्भयोनेर्महात्मनः । वाल्मीकिना महाभाग! प्रेषितोऽगस्त्यसन्निधिम् ॥

கார்க்யோऽஹமநகோ நாம யஸ்ய மே ஸ குருஶ்ஶுசி: |
அத்யாஹமாஶ்ரமபதாத் வால்மீகேஸ்து மஹாத்மந: || 48

கமிஷ்யாம்யாஶ்ரமபதம் கும்பயோநேர்மஹாத்மந: |
வால்மீகிநா மஹாபாக! ப்ரேஷிதோऽகஸ்த்யஸந்நிதிம் || 49

நான் கார்க்யரென்ற பெயருடையவன். ஶுசி மஹாமுநி எனக்குத் தகப்பனார். நான் இப்போது வால்மீகியினுடைய ஆச்ரமத்தினின்றும் அவராலே அகஸ்த்யமஹர்ஷியைக் குறித்து அனுப்பப்பட்டு அவ்வகஸ்த்யமஹர்ஷியினுடைய ஆச்ரமத்துக்குப் போகிறேன்.

मधुमान् :— மதுமாந்—

कुतश्चित्कारणात्सौम्य ! मह्यं तत्कथ्यतां त्वया । इत्युक्तःपुनरेवाथ गार्ग्यो वाचं समादधे ॥

குதஶ்சித் காரணாத் ஸௌம்ய மஹ்யம் தத் கத்யதாம் த்வயா |
இத்யுக்தః புநரேவாத கார்க்யோ வாசம் ஸமாததே || 50

"வாரீர் கார்க்யரே! என்ன காரணத்தால் போகிறீர்? அது என்னுடன் சொல்லத் தக்கது" என்று மதுமானாலே கேட்கப்பட்ட கார்க்யமஹாமுநியானவர் திரும்பவும் ஒரு வார்த்தையைச் சொன்னார்.

गार्ग्य :— கார்க்யः—

श्रूयतां कथयिष्यामि यत्तत्पृच्छसि कारणम् ॥

ஶ்ரூயதாம் கதயிஷ்யாமி யத்தத் ப்ருச்சஸி காரணம் || 51

வாரீர் மதுமானே! போகிறகாரணத்தைச் சொல்லுகிறேன். கேட்கக்கடவது.

रामो नाम महाबाहुः जज्ञे विष्णुस्सनातनः । इक्ष्वाकोर्वै दशरथात् कृत्वाऽऽत्मानं चतुर्विधम् ॥

स चिरं पालयित्वेमां मेदिनीं धर्मतो गुणैः । इदानीं पुनरेव स्वं स्थानं प्राप्तो महायशाः ॥

एतद्वक्तुं महर्षेस्तु कुम्भयोनेर्महात्मनः । गच्छाम्यहं महाभाग ! तत्सकाशं महाद्युतेः ॥

ராமோ நாம மஹாபாஹுః ஜஜ்ஞே விஷ்ணுஸ்ஸநாதநः |
இக்ஷ்வாகோர்வை தஶரதாத் க்ருத்வாऽऽத்மாநம் சதுர்விதம் || 52
ஸ சிரம் பாலயித்வேமாம் மேதிநீம் தர்மதோ குணைः |
இதாநீம் புநரேவ ஸ்வம் ஸ்தாநம் ப்ராப்தோ மஹாயஶாः || 53
ஏதத் வக்தும் மஹர்ஷேஸ்து கும்பயோநேர்மஹாத்மநः |
கச்சாம்யஹம் மஹாபாக! தத்ஸகாஶம் மஹாத்யுதேः || 54

நித்யரான விஷ்ணுவானவர் தம்மை நாலுவிதமாகச் செய்துகொண்டு ராமரென்று ப்ரஸித்தராய் இக்ஷ்வாகு வம்சத்திலுண்டான தசரத மஹாராஜனிடத்தினின்றும் தோன்றினார். அந்த சக்ரவர்த்தி திருமகனான ராமன் வெகுகாலம் இந்த பூமியை பரிபாலநஞ் செய்து திரும்பவும் ஸ்வஸ்தாநத்தை ப்ரவேசித்தார். இந்த வ்ருத்தாந்தத்தை அகஸ்த்யருக்குச் சொல்லும்பொருட்டு நான் அவர் ஸந்நிதியைக் குறித்துப்போகிறேன்.

रुद्र :— ருத்ரः—

एतच्छ्रुत्वा स मधुमान् पुनरेवाब्रवीदिदम् । किं विष्णुरेव भगवान् जात इक्ष्वाकुसन्ततौ ॥

ते हि धन्या महात्मानं ये पश्यन्ति जगद्गुरुम् ॥

ஏதத் ஶ்ருத்வா ஸ மதுமாந் புநரேவாப்ரவீதிதம் |
கிம் விஷ்ணுரேவ பகவாந் ஜாத இக்ஷ்வாகுஸந்ததௌ ||
தே ஹி தந்யா மஹாத்மாநம் யே பஶ்யந்தி ஜகத்குரும் || 55

இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு, அந்த மதுமானனவர் திரும்பவும் சொன்னார்:— இக்ஷ்வாகு குலத்தில் பகவானான விஷ்ணுவானவர் அவதரித்தாரன்றோ! எவர்கள் லோக குருவான ஸ்வாமியை தண்டன் ஸமர்பிக்கிறார்களோ, அவர்கள் மஹாநுபாவர்களன்றோ!

विष्णुं सनातनं नित्यं वासुदेवं जगत्पतिम् । जातं मानुषरूपेण धन्याः पश्यन्ति चक्रिणम् ॥

अनादिनिधनं विष्णुं सर्वलोकमहेश्वरम् । पश्यन्ति ये महात्मानं सुकृतं तैर्महत्तपः ॥

விஷ்ணும் ஸநாதநம் நித்யம் வாஸுதேவம் ஜகத்பதிம் |
ஜாதம் மாநுஷரூபேண தந்யாஃ பஶ்யந்தி சக்ரிணம் || 56

அநாதிநிதநம் விஷ்ணும் ஸர்வலோகமஹேஶ்வரம் |
பஶ்யந்தி யே மஹாத்மாநம் ஸுக்ருதம் தைர்மஹத்தபஃ || 57

விஷ்ணுவாயும் ஸநாதநராயும் வாஸுதேவராயும் ஜகந்நாயகராயுமிருந்து மநுஷ்ய ரூபமாக அவதரித்த ஶ்ரியஃபதியை தந்யர்களானவர்கள் ஸேவிக்கிறார்கள். ஆத்யந்தரஹித ராயும் நித்யராயும் ஜகத்பதியாயுமிருக்கிற விஷ்ணுவை எவர்கள் ஸேவிக்கிறார்களோ அவர்க ளாலே மஹத்தான தபஸ்ஸு பண்ணப்பட்டது.

यदीह लोके भगवान् वासुदेवस्सनातनः । जायते नररूपेण लोकानां हितकाम्यया ॥
तं दृष्ट्वा च समभ्यर्च्य यथावत्परया मुदा । केन वा लभ्यते मोक्षो न नरेण मनीषिणा ॥

யதீஹ லோகே பகவாந் வாஸுதேவஸ்ஸநாதநஃ |
ஜாயதே நரரூபேண லோகாநாம் ஹிதகாம்யயா || 58

தம் த்ருஷ்ட்வா ச ஸமப்யர்ச்ய யதாவத் பரயா முதா !
கேந வா லப்யதே மோக்ஷோ ந நரேண மநீஷிணா|| 59

இந்த லோகத்தில் சாச்வதராயும் வாஸுதேவராயுமிருக்கிற ஶ்ரியஃபதியானவர் ஜந்துக் களுடைய ஸௌக்யத்தின் பொருட்டு மநுஷ்ய ஸ்வரூபராயுண்டாகிறார். அப்படிப்பட்ட ஸ்வாமியை யதாஶாஸ்த்ரமாக ஸந்தோஷத்துடன் ஸேவித்தும் பூஜித்தும் எவனாலே தான் மோக்ஷம் அடையப்படமாட்டாது!

रुद्रः— ருத்ரஃ—

एवं ब्रुवाणं तं सोऽथ मधुमन्तं महाद्युतिम् । एवमेवेति चोक्त्वा स प्रययौ शुचिसंभवः ॥

ஏவம் ப்ருவாணம் தம் ஸோऽத மதுமந்தம் மஹாத்யுதிம் |
ஏவமேவேதி சோக்த்வா ஸ ப்ரயயௌ ஶுசிஸம்பவஃ || 60

பின்பு கார்க்யமஹர்ஷியானவர் இப்படி சொல்லாநிற்கிற பஹுகாந்திவிஶிஷ்டரான மதுமானைக் குறித்து இந்தப்ரகாரந்தானென்று சொல்லி நடந்தார்.

अथ गार्ग्ये गते तस्मिन्मधुमान्व्याकुलो द्विजः । कथं द्रक्ष्याम्यहं विष्णुमिति चिन्तापरोऽभवत् ॥
लोकानामीश्वरं देवं विष्णुं सर्वगतं विभुम् । मुक्तिं प्राप्स्याम्यहं दृष्ट्वा कथं वा सर्ववत्सलम् ॥
एवं चिन्तयतस्तस्य प्रापास्तं तेजसां पतिः । रजनीवाभवत्सोऽपि चक्रे सायाह्निकीः क्रियाः ॥
अथ तस्य रजन्यां तु प्रसुप्तस्य महात्मनः । प्रादुरास जगन्नाथस्तस्य गार्ग्यस्य रूपधृत् ॥

அத கார்க்யே கதே தஸ்மிந் மதுமாந் வ்யாகுலோ த்விஜஃ |
கதம் த்ரக்ஷ்யாம்யஹம் விஷ்ணுமிதி சிந்தாபரோऽபவத் || 61

லோகாநாமீஶ்வரம் தேவம் விஷ்ணும் ஸர்வகதம் விபும் |
முக்திம் ப்ராப்ஸ்யாம்யஹம் த்ருஷ்ட்வா கதம் வா ஸர்வவத்ஸலம் || 62

ஏவம் சிந்தயதஸ்தஸ்ய ப்ராபாஸ்தம் தேஜஸாம் பதிஃ |
ரஜநீவாபவத் ஸோऽபி சக்ரே ஸாயாஹ்நிகீஃ க்ரியாஃ || 63

அத தஸ்ய ரஜந்யாம் து ப்ரஸுப்தஸ்ய மஹாத்மநஃ |
ப்ராதுராஸ ஜகந்நாதஸ்தஸ்ய கார்க்யஸ்ய ரூபத்ருத் || 64

இப்படிச் சொல்லி கார்க்யமஹர்ஷியானவர் போன வளவில், மதுமானானவர் வ்யாகுல மான மநஸ்ஸை உடைத்தாய், விஷ்ணுவை எப்படி ஸேவிப்பேனென்று மிகவும் சிந்தையை உடைத்தானவரானார். லோகங்களுக்கெல்லாம் ஈச்வரனும் தேவனும் விஷ்ணுவாயும் ஸமஸ்தத்தையு மடைந்தவராயும் விபுவாயும் ஸர்வவத்ஸலராயு மிருக்கும் ஸ்வாமியை எந்த

உபாயத்தினால் நான் ஸேவித்து மோக்ஷத்தை அடைவேன் என்று சிந்தையை பண்ணிக் கொண்டிருக்கும் அந்த மதுமானனவர் அஸ்தமயமான உடனே ஸாயம் ஸந்த்யாதி அநுஷ்டா நங்களையும் செய்தார். பின்பு ராத்ரியில் நித்ரையை அடைந்த அந்த மதுமானுடைய ஸ்வப்நததில் ஸ்ரிய:பதியானவர் அந்த கார்க்ய மஹர்ஷியினுடைய ரூபமுடையவராய் ஸேவை ஸாதித்தார்.

श्रीभगवान्:— ஸ்ரீபகவாந்—

मधुमन् भो महाभाग ! ममेदं वचनं शृणु । बृन्दावनं समागच्छ तत्र श्रेयो भविष्यति ॥

மதுமந் போ மஹாபாக ! மமேதம் வசநம் ஶ்ருணு |
ப்ருந்தாவநம் ஸமாகச்ச தத்ர ஶ்ரேயோ பவிஷ்யதி || 65

வாராய் மஹாநுபாவரான மதுமானே! என்னுடைய வார்த்தையைக் கேளும்; பிருந்தாவனத்தை அடையும். அவ்விடத்தில் ஸௌக்யமுண்டாகப்போகிறது.

ततः प्रबुद्धो मधुमान् चिन्तयामास किं न्विति । मुहूर्तं चिन्तयित्वा तु निश्चयज्ञस्स निश्चयम् ॥
कृतवान्विष्णुरेवेह मामाहैवं न संशयः । ततः प्रभाते विमले कृतपौर्वाह्णिकक्रियः ॥
प्रययौ यत्र तद्दिव्यं बृन्दारण्यं स बुद्धिमान् ॥

தத: ப்ரபுத்தோ மதுமாந் சிந்தயாமாஸ கிம் ந்விதி |
முஹூர்தம் சிந்தயித்வா து நிஶ்சயஜ்ஞஸ்ஸ நிஶ்சயம் || 66
க்ருதவாந் விஷ்ணுரேவேஹ மாமாஹைவம் ந ஸம்ஶய: |
தத: ப்ரபாதே விமலே க்ருதபௌர்வாஹ்ணிகக்ரிய: ||
ப்ரயயௌ யத்ர தத் திவ்யம் ப்ருந்தாரண்யம் ஸ புத்திமாந் || 67

இப்படி ஸ்வப்நத்திலே ஸேவையான உடனே அந்த மதுமான், 'இதென்ன!' என்று க்ஷணம் சிந்தித்து, பின்பு பகவானான விஷ்ணுவே தம்மைக்குறித்து இப்படி ஸாதித்ததாக ஸம்சயமில்லாமல் நிர்ணயித்துக்கொண்டு, நிர்மலமான ப்ராத:காலத்தில் எழுந்திருந்து ஸந்த்யாவந்தநாதி ஸகலாநுஷ்டாநங்களையும் பண்ணிக்கொண்டு திவ்யமான பிருந்தாவனத்தைக் குறித்து நடந்தார்.

ततः कैश्चिदहोरात्रैः गत्वा बृन्दावनं शुभम् । कैरविण्यां विगाह्याशु तत्र हृष्टोऽवसन्मुने ॥
चिन्तयन् सततं रामं विस्मितं भ्रातृसंयुतम् । यथाऽऽह गार्ग्यस्स तथा तत्रोवास चिरं वने ॥

தத: கைஶ்சிதஹோராத்ரை: கத்வா ப்ருந்தாவநம் ஶுபம் |
கைரவிண்யாம் விகாஹ்யாஶு தத்ர ஹ்ருஷ்டோऽவஸந்முநே || 68
சிந்தயந் ஸததம் ராமம் விஸ்மிதம் ப்ராத்ருஸம்யுதம் |
யதாऽऽஹ கார்க்யஸ்ஸ ததா தத்ரோவாஸ சிரம் வநே || 69

அநந்தரம் சில அஹோராத்ரங்களாலே சுபமான பிருந்தாவனத்தை ப்ரவேசித்து, கைரவிணீ யென்கிற புஷ்கரிணியில் ஸ்நாநம்பண்ணி, ஸந்துஷ்ட மநஸ்ஸை உடையவராய், கார்க்ய மஹாமுனியினாலே சொல்லப்பட்ட ப்ரகாரம் ப்ராத்ருஸஹிதரான சக்ரவர்த்தி திருமகனை மநஸ்ஸிலே த்யாநம் பண்ணிக்கொண்டு அந்த பிருந்தாரண்யத்திலே வெகுகாலம் வாஸம்பண்ணினார்.

केनचित्त्वथ कालेन ध्यायतस्तस्य वै मुनेः । उदङ्मुखस्य पुरतः प्रादुरास जगद्गुरुः ॥
यो न शक्यः सुरश्रेष्ठैः सनकाद्यैश्च योगिभिः । स कारुण्याज्जगन्नाथस्तस्य प्रादुरभूत्पुरः ॥
यादृगासीत्पुरा रामो राज्ञो दशरथस्य हि । भ्रातृभिस्सहितस्तादृक् ससीतः प्रत्यदृश्यत ॥

கேநசித்த்வத காலேந த்யாயதஸ்தஸ்ய வை முநே: |
உதங்முகஸ்ய புரத: ப்ராதுராஸ ஜகத்குரு: || 70
யோ ந ஶக்யஸ்ஸுரஶ்ரேஷ்டைஸ்ஸநகாத்யைஶ்ச யோகிபி: |
ஸ காருண்யாஜ்ஜகந்நாதஸ்தஸ்ய ப்ராதுரபூத் புர: || 71
யாத்ருகாஸீத் புரா ராமோ ராஜ்ஞோ தஶரதஸ்ய ஹி |
ப்ராத்ருபிஸ்ஸஹிதஸ்தாத்ருக் ஸஸீத: ப்ரத்யத்ருஶ்யத || 72

இப்படி உத்தராபிமுகமாக த்யாநம் பண்ணுகிற அந்த மதுமானுக்கு முன்னே பஹுகாலாநந்தரம் ஜகத்குருவான ஸ்வாமி தோன்றினர். ஜகந்நாயகரான எந்த ஸ்வாமியானவர் தேவதைகளாலும் ஸநகாதிமஹர்ஷிகளாலும் அடையக்கடவரன்றே, அப்படிப்பட்ட ஸ்வாமி ப்ரத்யக்ஷரானர். பின்னையும், முன் தசரதமஹாராஜனுக்குப்போலே இந்த மஹர்ஷிக்கு ப்ராத்ருஸஹிதராயும் ஸீதாஸஹிதராயும் ஸேவை ஸாதித்தார்.

सचोत्थाय जगन्नाथं दृष्ट्वा हृष्टो महामतिः । मधुमान्प्रणनामाशु प्रीत्या नम्रशिरोधरः ॥
स प्रणम्यातिहृष्टान्तः कृत्वा भूयः प्रदक्षिणम् ॥

ஸசோத்தாய ஜகந்நாதம் த்ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்டோ மஹாமதி: |
மதுமாந் ப்ரணநாமாஶு ப்ரீத்யா நம்ரஶிரோதர: ||
ஸ ப்ரணம்யாதிஹ்ருஷ்டாந்த: க்ருத்வா பூய: ப்ரதக்ஷிணம் || 73

இப்படி மதுமானனவர் சக்ரவர்த்தி திருமகனை ஜகத் ஸ்வாமியை ஸேவித்து எழுந்திருந்து, வணங்கின கழுத்தை உடையவராய், பக்தியுடனே ஸேவித்தார். அந்த மஹர்ஷியானவர் அநேகவாரம் ப்ரதக்ஷிண பூர்வகமாக தண்டம் ஸமர்ப்பித்து அதிஸந்துஷ்டமான அந்த:கரணத்தை உடையவராயிருந்தார்.

ददर्श तं महाबाहुं पद्मपत्रनिभेक्षणम् । पूर्णचन्द्रप्रतीकाशवदनं मकुटोज्ज्वलम् ॥
कम्बुग्रीवं महोरस्कं वृत्तायतभुजद्वयम् । वसानं पीतवसनं सर्वाभरणभूषितम् ॥
कालाम्बुदमिवाकाशे विद्युत्संवलितान्तरम् ।

ததர்ஶ தம் மஹாபாஹும் பத்மபத்ரநிபேக்ஷணம் |
பூர்ணசந்த்ரப்ரதீகாஶவதநம் மகுடோஜ்ஜ்வலம் || 74
கம்புக்ரீவம் மஹோரஸ்கம் வ்ருத்தாயதபுஜத்வயம் |
வஸாநம் பீதவஸநம் ஸர்வாபரணபூஷிதம் ||
காலாம்புதமிவாகாஶே வித்யுத்ஸம்வலிதாந்தரம் || 75

அநந்தரம் அந்த மதுமானனவர், மஹாபாஹுவாயும் தாமரஸபுஷ்பம் போன்ற கண்களையுடைத்தாயும் பூர்ண சந்த்ரனைப்போலொத்த முகத்தை உடையவராயும் கிரீடத்தால் ப்ரகாஶிதராயும் சங்கம்போலொத்த கழுத்தை உடைத்தாயும் அகன்ற மார்பை உடைத்தாயும், வ்ருத்தமாயும் நீண்டுமிருக்கிற புஜங்களை உடைத்தாயும் பீதாம்பரதரராயும் ஸகலாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டும் ஆகாசத்தில் மின்னலுடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிற மேகம்போலே ப்ரகாஶிக்கிற சக்ரவர்த்தி திருமகனை ஸேவித்தார்.

ततस्तत्पार्श्वतो भ्रातॄन् तपनीयसुकुण्डलान् । तां च सीतां महाभागां सर्वलक्षणसंयुताम् ॥
दृष्ट्वा तान्मधुमान् सोऽथ संप्रहृष्टतनूरुहः । पश्यमानश्चिरं कालं न तृप्तिमुपजग्मिवान् ॥

ததஸ்தத்பார்ஶ்வதோ ப்ராத்ரூந் தபநீயஸுகுண்டலாந் |
தாம் ச ஸீதாம் மஹாபாகாம் ஸர்வலக்ஷணஸம்யுதாம் || 76
த்ருஷ்ட்வா தாந்மதுமாந் ஸோऽத ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டதநூருஹ: |
பஶ்யமாநஶ்சிரம் காலம் ந த்ருப்திமுபஜக்மிவாந் || 77

அப்படிப்பட்ட சக்ரவர்த்தி திருமகனுடைய பார்ஶ்வத்திலே ஸ்வர்ணமயங்களான குண்டலங்களையுடைத்தான இளையபெருமாள் முதலான தம்பிமார்களையும் பூஜையையும் ஸகல லக்ஷணங்களுடன் கூடியவளுமான ஸீதாபிராட்டியையும் பார்த்து மயிர்க்கூச்சலை உடையவராய் வெகுகாலம் ஸேவித்தும் திருப்தியை யடையவில்லை.

तं पश्यमानं निभृतं मधुमन्तमथाब्रवीत् । रामो राजीवताम्राक्षो वचनं मधुराक्षरम् ॥

தம் பஶ்யமாநம் நிப்ருதம் மதுமந்தமதாப்ரவீத் |
ராமோ ராஜீவதாம்ராக்ஷோ வசநம் மதுராக்ஷரம் || 78

பின்பு செந்தாமரை போன்ற கண்களை உடைத்தாயிருக்கிற ஸ்வாமியும், இப்படி நிச்சலமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற மதுமானைக் குறித்து மதுரமான ஒரு ஸ்ரீஸூக்தியை அருளிச்செய்தார்.

श्री भगवान् :— ஸ்ரீபகவாந்—

यत्तेऽभिलषितं सौम्य ! मम रूपमिदं तव । दर्शितं वरयस्वेह किमन्यत्तव वाञ्छितम् ॥

யத்தேऽபிலஷிதம் ஸௌம்ய ! மம ரூபமிதம் தவ |
தர்ஶிதம் வரயஸ்வேஹ கிமந்யத் தவ வாஞ்ச்சிதம் || 79

வாராய் ஸாதுவே! உன்னால் அபிலஷிக்கப்பட்ட நம்முடைய ஸ்வரூபமானது காண்பிக்கப்பட்டது. இதைக்காட்டிலும் வேறான இச்சை உண்டானால் கோரிக்கொள்ளும்.

इत्युक्तस्तमुवाचेदं मधुमान् संयताञ्जलिः । वस्तुमत्रार्हसि चिरं त्वामाराधयितुर्मम ॥

இத்யுக்தஸ்தமுவாசேதம் மதுமாந் ஸம்யதாஞ்ஜலிః |
வஸ்துமத்ரார்ஹஸி சிரம் த்வாமாராதயிதுர்மம || 80

இப்படி ஸ்வாமியினால் சொல்லப்பட்ட மதுமானவர் அஞ்ஜலி பந்தமுடையவராய், வாரீர் ஸ்வாமிந்! நான் ஆராதிப்பதற்காக இவ்விடத்தில் வெகுகாலம் வாஸம் பண்ணக்கடவீர் என்று சொன்னார்.

एवमस्त्विति तं चोक्त्वा दयया स जगद्गुरुः । तत्रैव वासमकरोत् लोकानां हितकाम्यया ॥

ஏவமஸ்த்விதி தம் சோக்த்வா தயயா ஸ ஜகத்குருః |
தத்ரைவ வாஸமகரோத் லோகாநாம் ஹிதகாம்யயா || 81

பின்பு, ஸ்வாமியும் அப்படியேயென்று அங்கீகரித்து, அவ்விடத்தில் லோகஹிதத்துக்காக தயையினால் வாஸம்பண்ணினார்.

चिरमाराधितस्तेन दत्त्वा तस्य पदं स्वकम् । अद्यापि दृश्यते लोकैः स हरिर्दयया मुने ! ॥

சிரமாராதிதஸ்தேந தத்த்வா தஸ்ய பதம் ஸ்வகம் |
அத்யாபி த்ருஶ்யதே லோகைః ஸ ஹரிர்தயயா முநே || 82

பின்பு ஸ்வாமி வெகுகாலம் அவரால் ஆராதிக்கப்பட்டவராய் அந்த மதுமானுக்குப் பரமபதத்தையும் கொடுத்து அந்த ஸ்தலத்தில் இப்போதும் ஜநங்களால் ஸேவிக்கப்பட்டுக் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे महेश्वरनारदसंवादे श्रीबृन्दारण्यक्षेत्रमाहात्म्ये सप्तमोऽध्यायः ॥

श्रीमद्वरवरमुनये नमः ॥

இதி ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே மஹேஶ்வரநாரதஸம்வாதே
ஸ்ரீ ப்ருந்தாரண்யக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே ஸப்தமோऽத்யாயः ||

ஸ்ரீமத்வரவரமுநயே நமः

योऽन्यस्तत्र महाभागो मुनिस्सुमतिरात्मवान् । तत्रोवास तपः कुर्वन् सुचिरं सुमहामतिः ॥

யோऽந்யஸ்தத்ர மஹாபாகோ முநிஸ்ஸுமதிராத்மவாந் |
தத்ரோவாஸ தபஃ குர்வந் ஸுசிரம் ஸுமஹாமதிஃ || 1

மேலும் அந்த ப்ருந்தாவனத்தில் அதிக ஜ்ஞாநமுடையவரும் மஹாநுபாவருமான ஸுமதி யென்கிற ராஜர்ஷியானவர் தபஸ்ஸைப் பண்ணிக்கொண்டு வாஸம்பண்ணினார்.

एतस्मिन्नन्तरे देवाः सुभृशं दैत्यपीडिताः । समेत्य माधवं सर्वे प्रणता वाक्यमब्रुवन् ॥

ஏதஸ்மிந்நந்தரே தேவாஃ ஸுப்ருஶம் தைத்யபீடிதாஃ |
ஸமேத்ய மாதவம் ஸர்வே ப்ரணதா வாக்யமப்ருவந் || 2

இப்படிப்பட்ட ஸமயத்தில் தேவதைகள் அஸுரர்களால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாய் அனைவரும் ஸமூஹமாய்க் கூடிக்கொண்டு ஶ்ரிய:பதியைத் தண்டம் ஸமர்பித்து ஒருவார்த்தை யைச் சொன்னார்கள்.

देवदेव जगन्नाथ जनार्दन जगद्गुरो । शरणं त्वां प्रपन्नास्स्मः सर्वे ते वयमच्युत ! ॥
कालनेमिमुखा दैत्याः कालान्तकयमोपमाः । जाता मानुषरूपेण पीडयन्ति जगत्सदा ॥
धर्महानिं प्रकुर्वन्तः पीडयन्तो महामुनीन् । अस्मानपि समुद्योगं जेतुं कुर्वन्ति नित्यदा ॥
त्वन्नाथान्प्रणतानस्मान् भगवंस्त्रातुमर्हसि । अशरण्यशरण्यस्त्वं सर्वेषां शरणार्थिनाम् ॥

தேவதேவ ஜகந்நாத ஜநார்தந ஜகத்குரோ |
ஶரணம் த்வாம் ப்ரபந்நாஸ்ஸ்மஃ ஸர்வே தே வயமச்யுத || 3
காலநேமிமுகா தைத்யாஃ காலாந்தகயமோபமாஃ |
ஜாதா மாநுஷரூபேண பீடயந்தி ஜகத் ஸதா || 4
தர்மஹாநிம் ப்ரகுர்வந்தஃ பீடயந்தோ மஹாமுநீந் |
அஸ்மாநபி ஸமுத்யோகம் ஜேதும் குர்வந்தி நித்யதா || 5
த்வந்நாதாந் ப்ரணதாநஸ்மாந் பகவம்ஸ்த்ராதுமர்ஹஸி |
அஶரண்யஶரண்யஸ்த்வம் ஸர்வேஷாம் ஶரணார்த்திநாம் || 6

வாரீர் தேவதேவரே! ஜகத்துக்கு நாயகரே! ஜநார்தநரே! ஜகத்குருவே! தேவரீரை ரக்ஷகரென்று நாங்களனைவரும் வந்தடைந்தோம். ப்ரளயகாலத்தில் நாசத்தைப் பண்ணு கிற்கும் யமனோடு ஸமானர்களான காலநேமி முதலான அஸுரர்கள் மநுஷ்ய ஸ்வரூபமுடைய வர்களாய் எப்போதும் ஜகத்தைப் பீடிக்கிறார்கள். தர்மஹாநியைப் பண்ணிக்கொண்டும் மஹாமுநிகளைப் பீடித்துக்கொண்டும் எங்களையும் ஜயிக்க ப்ரயத்நம் பண்ணிக்கொண்டு மிருக்கிறார்கள். பகவானே! தேவரீரையே நாதனாக உடைத்தாயிருக்கிற எங்களை ரக்ஷிக்கக் கடவீர். ஶரணாகதர்களான ஸர்வஜநங்களுக்கும் ரக்ஷகாந்தர ரஹிதர்களான பேர்களுக்கும் ரக்ஷகரன்றோ! எங்களுக்கும் தேவரீரே ரக்ஷகர்.

रुद्रः— ருத்ரஃ—

इत्युक्तो देवदेवेशो देवतानां गणैस्तदा । उवाच मधुरं वाक्यं सान्त्वयन् सुरसत्तमान् ॥

இத்யுக்தோ தேவதேவேஶோ தேவதாநாம் கணைஸ்ததா |
உவாச மதுரம் வாக்யம் ஸாந்த்வயந் ஸுரஸத்தமாந் || 7

தேவதைகளுடைய ஸமுதாயத்தால் இப்படிச் சொல்லப்பட்ட ஸ்வாமியானவர் அந்த தேவதைகளைப் பார்த்து மதுரமான ஒரு நல்ல வார்த்தையைச் சொன்னார்.

श्री भगवान् :— ஸ்ரீபகவாந்—

अभयं वः प्रदास्यामि भयं त्यजत देवताः । तानहं नाशयाम्याशु युष्माकं येऽपराधिनः ॥

निर्भया गच्छत स्वर्गं शरणं वो भवाम्यहम् । अहमेवाशु संप्राप्य मेदिनीं नाशयामि तान् ॥

அபயம் வஃ ப்ரதாஸ்யாமி பயம் த்யஜத தேவதாஃ |
தாநஹம் நாஶயாம்யாஶு யுஷ்மாகம் யேऽபராதிநஃ | 8

நிர்ப்பயா கச்சத ஸ்வர்க்கம் ஶரணம் வோ பவாம்யஹம் |
அஹமேவாஶு ஸம்ப்ராப்ய மேதிநீம் நாஶயாமி தாந் || 9

வாரீர் தேவதைகளே! உங்கள் பொருட்டு அபயத்தைக் கொடுக்கிறேன். பயத்தை விடுங்கோள். உங்களுக்கு அபராதிகளான அந்த ராக்ஷஸர்களை சீக்ரத்தில் நசிப்பிக்கப் போகிறேன். பயமில்லாமல் ஸ்வர்க்கத்தைக் குறித்துப் போங்கோள். நான் உங்களுக்கு ரக்ஷகனாகிறேன். நானே பூமியை அடைந்து அவர்களை நசிப்பிக்கப்போகிறேன் என்று ஸ்வாமியானவர் ஸாதித்தார்.

रुद्रः— ருத்ரஃ—

इत्युक्तास्तेन ते हृष्टाः प्रणम्य मधुसूदनम् । आययुस्त्रिदिवं तूर्णं सर्वे देवा यथागतम् ॥

இத்யுக்தாஸ்தேந தே ஹ்ருஷ்டாஃ ப்ரணம்ய மதுஸூதநம் |
ஆயயுஸ்த்ரிதிவம் தூர்ணம் ஸர்வே தேவா யதாகதம் || 10

அந்த தேவதைகள் ஸ்வாமியினாலே இப்படி சொல்லப்பட்டு ஸந்துஷ்டர்களாய் அந்த ஸ்வாமியை ஸேவித்து வந்தவழியே ஸ்வர்க்கத்தை ப்ரவேசித்தார்கள்.

सच देवो जगन्नाथः पीतवासा जनार्दनः । वसुदेवमहिष्यां तु देवक्यां संबभूव ह ॥

ஸச தேவோ ஜகந்நாதஃ பீதவாஸா ஜநார்தநஃ |
வஸுதேவமஹிஷ்யாம்து தேவக்யாம் ஸம்பபூவ ஹ || 11

ஜகந்நாயகராயும் பீதாம்பரதாரியாயுமிருக்கிற ஸ்வாமியும் வஸுதேவபத்நியான தேவகியிடத்தில் ஆவிர்ப்பவித்தார்.

नीतोऽथ वसुदेवेन नन्दगोपव्रजं क्षणात् । तत्रावसच्चिरं कालं पूतनादीन्निहत्य सः ॥

நீதோऽத வஸுதேவேந நந்தகோபவ்ரஜம் க்ஷணாத் |
தத்ராவஸச்சிரம் காலம் பூதநாதீந் நிஹத்ய ஸஃ || 12

பின்பு வஸுதேவராலே நந்தகோபருடைய இடைச்சேரியை யடைவிக்கப்பெற்ற அந்த ஸ்வாமியானவர் அவ்விடத்தில் பூதநாதிகளை ஸம்ஹரித்து வெகுகாலம் வாஸம் பண்ணினார்.

ततः कंसमुखान् सर्वान् आसुरप्रकृतीन् हरन् । तस्मिन् भारतसङ्ग्रामे भूत्वा पार्थस्य सारथिः ॥

भूमेर्भारावतरणं कृत्वा धर्मस्य च स्थितिम् । जगाम भूयः स्वपदं सर्वलोकगुरुर्हरिः ॥

ததஃ கம்ஸமுகாந் ஸர்வாந் ஆஸுரப்ரக்ருதீந் ஹரந் |
தஸ்மிந் பாரதஸங்க்ராமே பூத்வா பார்த்தஸ்ய ஸாரதிஃ || 13

பூமேர்ப்பாராவதரணம் க்ருத்வா தர்மஸ்ய ச ஸ்திதிம் |
ஜகாம பூயஸ் ஸ்வபதம் ஸர்வலோககுருர்ஹரிஃ || 14

பின்பு ஸகல ஜகத்குருவான ஸ்வாமியானவர் க்ரூரஸ்வபாவத்தை உடைய கம்ஸன் முதலியவர்களை ஸம்ஹரியாநின்றுகொண்டு அந்த பாரதயுத்தத்திலே பார்த்தனுக்கு ஸாரதியாயிருந்து பூபாரத்தைப் போக்கடித்து, தர்மஸம்ஸ்தாபநத்தைப் பண்ணி திரும்பியும் ஸ்வஸ்தாநத்தை ப்ரவேசித்தார்.

तस्मिन् गते दिवं देवे व्यासशिष्यो महामतिः । आत्रेयो नाम कश्चित्तु ववन्दे तं महामुनिम् ॥
पाराशर्यं महात्मानं कृष्णद्वैपायनं मुनिम् । प्रणम्य प्राञ्जलिर्वाक्यमिदमाह महामतिः ॥

தஸ்மிந் கதே திவம் தேவே வ்யாஸஶிஷ்யோ மஹாமதிঃ |
ஆத்ரேயோ நாம கஶ்சித்து வவந்தே தம் மஹாமுநிம் || 15
பாராஶர்யம் மஹாத்மாநம் க்ருஷ்ண த்வைபாயநம் முநிம் |
ப்ரணம்ய ப்ராஞ்ஜலிர்வாக்யமிதமாஹ மஹாமதிঃ || 16

அந்த ஸ்வாமியானவர் பரமபதத்துக்குப்போனவளவில், வ்யாஸருடைய சிஷ்யரும் வெகு விவேகியுமான ஆத்ரேயர் என்கிற ஒரு மஹர்ஷியானவர், பராசர குமாரராயும் மஹாத்மாவாயு மிருக்கிற கிருஷ்ணத்வைபாயநரை நமஸ்கரித்து அஞ்ஜலிபந்தத்துடன் கூடினவராய் இப்படி ஒரு வாக்யத்தைச் சொன்னார்.

आत्रेय : *ஆத்ரேயঃ—*

भगवन् भगवान्देवो वासुदेवो जगत्पतिः त्रिदिवं दनुजारातिर्गतो यो नस्सदा गतिः ॥
यश्चास्य जगतः कर्ता संहर्ता प्रभुरेव च । प्रमाणं च प्रमेयं च नामरूपादिकृत्तथा ॥
योऽव्ययश्चाप्रमेयश्च नित्यः सर्वगतश्शुचिः । निर्मलो निर्विकारश्च पुरुषश्चोत्तमः स्मृतः ॥
अजय्यः पुण्डरीकाक्षः पीतवासा रमापतिः । शङ्खचक्रगदापाणिः यो नारायणनामवान् ॥
स देवोऽद्य महाबाहुः धर्मसंस्थापनो भुवि । वसुदेवात्मजः कृष्णः गतः स्वं स्थानमुत्तमम् ॥

பகவந்! பகவாந் தேவோ வாஸுதேவோ ஜகத்பதிঃ |
த்ரிதிவம் தநுஜாராதிர்கதோ யோ நஸ்ஸதா கதிঃ || 17
யஶ்சாஸ்ய ஜகதঃ கர்த்தா ஸம்ஹர்த்தா ப்ரபுரேவச |
ப்ரமாணஞ்ச ப்ரமேயஞ்ச நாமரூபாதிக்ருத்ததா || 18
யோऽவ்யயஶ்சாப்ரமேயஶ்ச நித்யஸ்ஸர்வகதஶ்ஶுசிঃ |
நிர்மலோ நிர்விகாரஶ்ச புருஷஶ்சோத்தமஸ் ஸ்ம்ருதঃ || 19
அஜய்யঃ புண்டரீகாக்ஷঃ பீதவாஸா ரமாபதிঃ |
ஶங்கசக்ர கதாபாணிঃ யோ நாராயணநாமவாந் || 20
ஸதேவோऽத்ய மஹாபாஹுঃ தர்மஸம்ஸ்தாபநோ புவி |
வஸுதேவாத்மஜঃ க்ருஷ்ணঃ கதஸ்ஸ்வம் ஸ்த்தாநமுத்தமம் || 21

பகவானும் தேவனும், வஸுதேவபுத்ரனும், ஜகத்பதியாயும், அஸுரசத்ருவாயும், கதியாயு மிருக்கிறானே, எவன்தான் இந்த ஜகத்துக்கு கர்த்தாவும் பாலகனும் ஸம்ஹாரகனுமோ, எவன்தான் ப்ரமாண ப்ரமேய ஸ்வரூபியோ, எவன்தான் நாமரூபகர்தாவோ, எவன்தான் நாசரஹிதனே, அப்ரமேயனே, நித்யனே, ஸமஸ்தத்தையும் அடைந்தவனே, பரிசுத்தனே, விகாரரஹிதனே, உத்தமபுருஷனாகவும் ஸ்மரிக்கப்பட்டானே, எவன் ஜயிக்கக் கூடாதவனே, தாமரஸபுஷ்பங்கள் போன்ற கண்களை உடையவனே, எவன்தான் பீதாம்பரதானும் லக்ஷ்மீபதியாயும் சங்கசக்ரகதாபாணியாயும் நாராயணனென்கிற நாம முடையவனையும் மஹத்தான புஜங்களையுடையவனையும் வஸுதேவ புத்ரனையு யிருக்கிறாரோ, அந்த ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனனவர் பூமியில் தர்ம ஸம்ஸ்தாபநத்தைப்பண்ணி தம்முடைய ஸ்தாநமான பரமபதத்தை ப்ரவேசித்தார்.

कालः कलिश्चाप्यासन्नः भवत्यनुदिनं प्रभो ! । कुत्र वर्तामहे ब्रह्मन् ! वयं वक्तुं त्वमर्हसि ॥

காலঃ கலிஶ்சாப்யாஸந்நঃ பவத்யநுதிநம் ப்ரபோ! |
குத்ர வர்த்தாமஹே ப்ரஹ்மந்! வயம் வக்தும் த்வமர்ஹஸி || 22

வாரீர் ப்ரஹ்மஜ்ஞானியே! கலிகாலமானது ஸமீபஸ்தமாயிருக்கிறது. நாம் எவ்விடத்தில் வஸிப்போம்? இதைச் சொல்லக்கடவீர்.

इत्युक्तो हेतुमद्वाक्यं वेदव्यासो महामुनिः। प्रत्युवाच शुभं वाक्यमात्रेयं मुनिसत्तमम् ॥

இத்யுக்தோ ஹேதுமத்வாக்யம் வேதவ்யாஸோ மஹாமுநி: |
ப்ரத்யுவாச சுபம் வாக்யமாத்ரேயம் முநிஸத்தமம் || 23

ஆத்ரேயராலே இப்படி காரணகர்ப்பமான வார்த்தையைச் சொல்லப்பட்ட வேதவ்யாஸரானவர், முநிச்ரேஷ்டரான ஆத்ரேயரைப் பார்த்து ப்ரதிவசனத்தைச் சொன்னார்.

व्यासः— வ்யாஸ:—

श्रूयतां तव वक्ष्यामि यद्ब्रवीषि महामते! ॥

ஶ்ரூயதாம் தவ வக்ஷ்யாமி யத்ப்ரவீஷி மஹாமதே! 24

வாரீர் மஹாமதியே! யாதொன்றைக் கேட்கிறீரோ, அதை உமக்குச் சொல்லுகிறேன். கேட்கக்கடவீர்.

सम्यगुक्तं त्वया सौम्य! कालः क्रूरो भविष्यति। गतश्च देवदेवेशो वसुदेवात्मजो हरिः ॥
कृत्वा भारावतरणं भूमेस्त्रिजगदीश्वरः ॥

ஸம்யகுக்தம் த்வயா ஸௌம்ய! கால: க்ரூரோ பவிஷ்யதி |
கதஶ்ச தேவதேவேஶோ வஸுதேவாத்மஜோ ஹரி: ||
க்ருத்வா பாராவதரணம் பூமேஸ்த்ரிஜகதீஶ்வர: || 25

உம்மால் நன்றாகச் சொல்லப்பட்டது. கலிகாலமானது க்ரூரமாக ஆகப்போகிறது. தேவநாயகராயும் வஸுதேவபுத்ரராயுமிருக்கிற ஸ்வாமியானவர் பூபாரநிவ்ருத்தியைப்பண்ணி பரமபதத்தை அடைந்தார்.

कालः कलिश्च दुर्धर्षः भविष्यति न संशयः। धर्मलोपो भवेन्नित्यमधर्मश्च महान् भवेत् ॥

கால: கலிஶ்ச துர்த்தர்ஷ: பவிஷ்யதி ந ஸம்ஶய: |
தர்மலோபோ பவேந்நித்யமதர்மஶ்ச மஹாந் பவேத் || 26

க்ரூரமான கலிகாலமானது உண்டாகப்போகிறது. எப்போதும் தர்மலோபமும் அதர்மவ்ருத்தியுமுண்டாகும்! ஸம்சயமில்லை.

अस्मिन्नेवं गते कार्ये यद्ब्रवीमि हितं तव। तदेवाचर सौम्य त्वमचिरादात्मनो हितम ॥

அஸ்மிந்நேவம் கதே கார்யே யத்ப்ரவீமி ஹிதம் தவ |
ததேவாசர ஸௌம்ய த்வமசிராதாத்மநோ ஹிதம் || 27

வாரீர் ஸௌம்யரே! இப்படிப்பட்ட ரீதியை உடைத்தான கார்யவிஷயத்தில் நான் உமக்கு ஹிதமாக எதைச் சொல்லுகிறேனோ, நீர் அதையே சீக்ரமாக அநுஷ்டிக்கக்கடவீர்.

दक्षिणस्यां महाभाग! दिशि बृन्दावनाभिधम्। मनोज्ञमाश्रमपदं मुनीनां भावितात्मनाम् ॥
अस्ति किञ्चिद्वनं दिव्यं नन्दनोपममद्भुतम्।

தக்ஷிணஸ்யாம் மஹாபாக திஶி ப்ருந்தாவநாபிதம் |
மநோஜ்ஞமாஶ்ரமபதம் முநீநாம் பாவிதாத்மநாம் ||
அஸ்தி கிஞ்சித்வநம் திவ்யம் நந்தநோபமமத்புதம் || 28

வாரீர் மஹாநுபாவனே! தக்ஷிண திக்கிலே பிருந்தாவநமென்று பேரை உடைத்தாயும் மநோஹரமாயும் தத்வஜ்ஞாநமுடைத்தான மஹர்ஷிகளுக்கு ஆஶ்ரமஸ்தானமாயும் நந்தநவநத்தோடு ஸமாநமாயும் ஆஶ்சர்யகரமாயுமிருக்கிற ஓராரண்யமானது இருக்கிறது.

भृग्वाद्या मुनयो यत्र तपः कुर्युरनुत्तमम् । तत्र कैरविणी नाम सरसी विमलोदका ॥
फुल्लपद्मोत्पलवती काचिदस्ति मनोहरा ॥

ப்ருக்வாத்யா முநயோ யத்ர தப꞉ குர்யுரநுத்தமம் |
தத்ர கைரவிணீநாம ஸரஸீ விமலோதகா ||
·புல்லபத்மோத்பலவதீ காசிதஸ்தி மநோஹரா || 29

யாதொருவநத்திலே ப்ருகு முதலான மஹர்ஷிகள் உத்தமமான தபஸ்ஸைப் பண்ணுகிறார்களோ, அந்த வநத்தில் நிர்மலமான உதகத்தை உடைத்தாயும் விகஸிதங்களான தாமரஸ புஷ்பங்களையும் கருநெய்தல்களையும் உடைத்தாயுமிருக்கிற கைரவிணியென்று ப்ரஸித்தமான ஒரு ஸரஸ் இருக்கிறது.

तदुत्तरं महाभाग ! मुक्तिक्षेत्रं नृणां भुवि । वृन्दावनमिति ख्यातं तुलसीकाननान्वितम् ॥
यत्र सन्निहितो देवः पुराणः शार्ङ्गधृक् स्वयम् । सन्निधिं कुरुते सौम्य ! सदा लोकहिताय वै ॥
तत्रास्ते सुमतिर्नाम कश्चिन्मुनिवरोत्तमः ॥

ததுத்தரம் மஹாபாக ! முக்திக்ஷேத்ரம் ந்ருணாம் புவி |
ப்ருந்தாவநமிதி க்யாதம் துலஸீகாநநாயுதம் || 30
யத்ர ஸந்நிஹிதோ தேவ꞉ புராணஶ்ஶார்ங்கத்ருக் ஸ்வயம் |
ஸந்நிதிம் குருதே ஸௌம்ய ! ஸதா லோகஹிதாய வை ||
தத்ராஸ்தே ஸுமதிர்நாம கஶ்சிந்முநிவரோத்தம꞉ || 31

அந்த கைரவிணீ என்கிற ஸரஸ்ஸின் வடக்காயும் அநேகமான துளஸீகாநநங்களை உடையதாயும் ப்ருந்தாவநமென்று ப்ரஸித்தமாயும் மநுஷ்யர்களுக்கு மோக்ஷப்ரதமாயுமுள்ள க்ஷேத்ரம் இருக்கிறது. அநாதியாயும் தேவனாயும் சங்கசக்ரதாரியாயுமிருக்கிற ஶ்ரிய꞉பதியானவர் ஜநங்களினுடைய க்ஷேமத்தையும் பொருட்டு ஸமீபவர்த்தியாக எந்த வநத்திலே எப்போதும் வாஸம் பண்ணுகிறாரோ, அந்த வநத்தில் ஸுமதி என்று ப்ரஸித்தரான முநிஶ்ரேஷ்டரானவர் இருக்கிறார்.

न तस्यास्ति समः कश्चित्तपसा मेधयाऽपि वा । तस्याश्रमसमीपे त्वं तेनैव सह नित्यशः ॥
वसैकाग्रमतिर्विष्णौ तत्र श्रेयो भविष्यति ॥

நதஸ்யாஸ்தி ஸம꞉ கஶ்சித் தபஸா மேதயாऽபி வா |
தஸ்யாஶ்ரமஸமீபே த்வம் தேநைவ ஸஹ நித்யஶ꞉ ||
வஸைகாக்ரமதிர்விஷ்ணௌ தத்ர ஶ்ரேயோ பவிஷ்யதி || 32

தபஸ்ஸினாலாவது புத்தியினாலாவது அவருக்கு ஒருவரும் ஸமாநரல்லர். அந்தவநத்தில் அவருடைய ஆஶ்ரமஸமீபத்தில் நீர் விஷ்ணுவினிடத்தில் நிஶ்சலபக்தியை உடையவராய் எப்போதும் அவருடன் கூட நித்யமாக வஸியும். அவ்விடத்தில் உமக்கு ஶ்ரேயஸ் உண்டாகும்.

रुद्रः— ருத்ர꞉—

इत्युक्त स मुनिस्तूर्णं कृत्वा प्रतिकृतिं हरेः । आवाह्य विधिवत्तस्यां वासुदेवं सनातनम् ॥
तमभ्यर्च्य यथान्यायं पार्थसारथिमव्ययम् । वहन्तं दक्षिणे हस्ते पाञ्चजन्यमनुत्तमम् ॥
वामे च पाणिकमले दानमुद्राविभूषितम् । आत्रेयस्य ददौ हस्ते पाराशर्यो महामुनिः ।
ततः पुनरुवाचेदं कृष्णद्वैपायनो मुनिः ॥

இத்யுக்த்வா ஸமுநிஸ்தூர்ணம் க்ருத்வா ப்ரதிக்ருதிம் ஹரேঃ |
ஆவாஹ்ய விதிவத் தஸ்யாம் வாஸுதேவம் ஸநாதநம் || 33

தமப்யர்ச்ய யதாந்யாயம் பார்த்தஸாரதிமவ்யயம் |
வஹந்தம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே பாஞ்சஜந்யமநுத்தமம் ||
வாமே ச பாணிகமலே தாநமுத்ராவிபூஷிதம் | 34

ஆத்ரேயஸ்ய ததௌ ஹஸ்தே பாராஶர்யோ மஹாமுநிঃ ||
ததঃ புநருவாசேதம் க்ருஷ்ணத்வைபாயநோ முநிঃ || 35

வ்யாஸமஹாமுநியானவர் இப்படிசொல்லி ஸ்வாமியினுடைய ப்ரதிபிம்பத்தை சீக்ரமாக யேறியருளப்பண்ணி ஶாஶ்வதரான வாஸுதேவரை அந்த பிம்பத்தில் ஶாஸ்த்ரப்ரகாரமாக ஆவாஹநம் பண்ணிஉத்தமமான சங்கத்தை வலது திருக்கையிலே வஹித்துக்கொண்டு தாமரஸபுஷ்பம் போன்ற இடதுகையில் தாநமுத்ரையை உடைத்தாயிருக்கிற அந்த பார்த்தஸாரதியை ஶாஸ்த்ரப்ரகாரம் ஆராதித்து ஆத்ரேயருடைய ஹஸ்தத்திலே கொடுத்து திரும்பவும் ஒரு வார்த்தையைச் சொன்னார்.

आत्रेय ! त्वं महाभाग गत्वा बृन्दावनं शुभम् । सुमतेराश्रमं सौम्य वस तेन महात्मना ॥
तत्र रम्ये वनोद्देशे संस्थाप्य प्रतिमामिमाम् । वैखानसेन विधिना समर्चय जगद्गुरुम् ॥

ஆத்ரேய த்வம் மஹாபாக! கத்வா ப்ருந்தாவனம் ஶுபம் |
ஸுமதேராஶ்ரமம் ஸௌம்ய வஸ தேந மஹாத்மநா || 36

தத்ர ரம்யே வநோத்தேஶே ஸம்ஸ்த்தாப்ய ப்ரதிமாமிமாம் |
வைகாநஸேந விதிநா ஸமர்சய ஜகத்குரும் || 37

மஹாநுபாவரான ஆத்ரேயரே! நீர் மங்களகரமான ப்ருந்தாவனத்தை அடைந்து ஸுமதியென்கிற மஹர்ஷியோடுகூட வாஸம் பண்ணிக்கொண்டு அந்த ரம்யமான வநப்ரதேசத்தில் இந்த விக்ரஹத்தை ப்ரதிஷ்டைபண்ணி வைகாநஸவிதியினால் ஸ்வாமியை ஆராதியும்.

एवमुक्तः प्रणम्यैनमात्रेयो हृष्टमानसः । हरिं मूर्ध्ना दधानस्तु तूर्णं बृन्दावनं ययौ ॥

ஏவமுக்தঃ ப்ரணம்யைநமாத்ரேயோ ஹ்ருஷ்டமாநஸঃ |
ஹரிம் மூர்த்நா ததாநஸ்து தூர்ணம் ப்ருந்தாவனம் யயௌ || 38

இப்படிச் சொல்லப்பட்டவராயும் ஸந்துஷ்டமான மநஸ்ஸையுடையவருமான ஆத்ரேய மஹாமுனிவர் வ்யாஸரை தண்டம் ஸமர்ப்பித்து பார்த்தஸாரதியை சிரஸ்ஸால் தரியாநின்றுகொண்டு ப்ருந்தாவநத்தை அடைந்தார்.

सतु गत्वाऽऽश्रमं तूर्णं सुमतेस्तु महात्मनः । तत्रत्वालोकयामास तमेव मुनिसत्तमम् ॥

ஸது கத்வாऽऽஶ்ரமம் தூர்ணம் ஸுமதேஸ்து மஹாத்மநঃ |
தத்ர த்வாலோகயாமாஸ தமேவ முநிஸத்தமம் || 39

அந்த ஆத்ரேயரானவர் ஸுமதி மஹர்ஷியினுடைய ஆஶ்ரமத்தை சீக்ரமாக அடைந்து அவ்விடத்தில் முநிஶ்ரேஷ்ட்டரான ஸுமதியைப் பார்த்தார்.

तेन दृष्टस्सुमतिना यथावत्पूजितस्तदा । सर्वमेतद्यथातत्त्वं कथयामास तत्त्वतः ॥

தேந த்ருஷ்டஸ்ஸுமதிநா யதாவத் பூஜிதஸ்ததா |
ஸர்வமேதத் யதாதத்த்வம் கதயாமாஸ தத்த்வதঃ || 40

ஆத்ரேயரானவர் ஸுமதியினால் பார்க்கப்பட்டு ஶாஸ்த்ரோக்தமாக பூஜிக்கப்பட்டவராய் ஸகலமான இந்த வ்ருத்தாந்தத்தை யதார்த்தமாகச் சொன்னார்.

श्रुत्वा तद्वचनं तस्य सुमतिर्हृष्टमानसः । यथावत्पूजयांचक्रे तमृषिं पावकप्रभम् ॥

ஶ்ருத்வா தத்வசநம் தஸ்ய ஸுமதிர்ஹ்ருஷ்டமாநஸ: |
யதாவத்பூஜயாஞ்சக்ரே தம்ருஷிம் பாவகப்ரபம் || 41

இப்படி ஸுமதியானவர் ஆத்ரேயருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு ஸந்துஷ்டசித்தராய் அக்நிபோலே சுத்தரான அந்த ஆத்ரேயரை யதாஶாஸ்த்ரமாக பூஜித்தார்.

सोऽपि तत्र प्रतिष्ठाप्य प्रतिमां तां मुरद्विषः । वैखानसेन विधिना चिरकालमपूजयत् ॥

ஸோऽபி தத்ர ப்ரதிஷ்டாப்ய ப்ரதிமாம் தாம் முரத்விஷ: |
வைகாநஸேந விதிநா சிரகாலமபூஜயத் || 42

அந்த ஆத்ரேயரும் அவ்விடத்தில் பார்த்தஸாரதி விக்ரஹத்தை ப்ரதிஷ்டைசெய்து வைகாநஸவிதியினால் வெகுகாலமாராதித்தார்.

स समाराध्य सुचिरं वासुदेवं जगद्गुरुम् । आत्रेयः परमं धाम जगाम मधुविद्विषः ॥

ஸ ஸமாராத்ய ஸுசிரம் வாஸுதேவம் ஜகத்குரும் |
ஆத்ரேய: பரமம் தாம ஜகாம மதுவித்விஷ: || 43

ஆத்ரேயரானவர் இப்படி பார்த்தஸாரதியை வெகுகாலம் ஆராதித்து பரமபதத்தை அடைந்தார்.

स इदानीमपि मुने ! दृश्यते तत्र मानवैः । रुक्मिण्या चानिरुद्धेन प्रद्युम्नेन च सेवितः ॥

हलायुधेन सहितस्तथा सात्यकिना सह । पार्थसारथिरित्येव विश्रुतो जगतीपतिः ॥

ஸ இதாநீமபி முநே த்ருஶ்யதே தத்ர மாநவை: |
ருக்மிண்யா சாநிருத்தேந ப்ரத்யும்நேந ச ஸேவித: || 44

ஹலாயுதேந ஸஹிதஸ்ததா ஸாத்யகிநா ஸஹ |
பார்த்தஸாரதிரித்யேவ விஶ்ருதோ ஜகதீபதி: || 45

ஆத்ரேயமஹாமுனிவரால் ப்ரதிஷ்டைபண்ணப்பட்டவராயும் ருக்மிணி அநிருத்தர் ப்ரத்யும்நர் இவர்களாலே ஸேவிக்கப்பட்டவராயும் பலராமஸாத்யகிகளோடு கூடினவராயுமிருக்கிற ஸ்வாமியானவர் பார்த்தஸாரதியென்று ப்ரஸித்தராய் இப்போதும் அவ்விடத்தில் ஜநங்களால் ஸேவிக்கப் படாநிற்கிறார்.

इदं चैव पुरावृत्तं श्रोतुमर्हसि नारद । यन्मया कथ्यते तस्य वासुदेवस्य शार्ङ्गिणः ॥

இதஞ்சைவ புராவ்ருத்தம் ஶ்ரோதுமர்ஹஸி நாரத !
யந்மயா கத்யதே தஸ்ய வாஸுதேவஸ்ய ஶார்ங்கிண: || 46

வாரீர் நாரதரே! என்னால் சொல்லப்படுகிற பார்த்தஸாரதியினுடைய பூர்வ வ்ருத்தாந்தத்தைக் கேட்கக் கடவீர்.

पूर्वमासीन्महाप्राज्ञो राजा तुण्डीरमण्डले । सुमतिर्नाम नाम्ना तु सर्वलक्षणसंयुतः ॥

सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञः प्रजापालनतत्परः । कल्याणवचनो धीरः कन्दर्प इव मूर्तिमान् ॥

स ररक्ष क्षितिं राजा युक्तदण्डो यथाविधि ।

பூர்வமாஸீந் மஹாப்ராஜ்ஞோ ராஜா துண்டீரமண்டலே |
ஸுமதிர்நாம நாம்நா து ஸர்வலக்ஷணஸம்யுத: || 47

ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்ததத்த்வஜ்ஞ: ப்ரஜாபாலநதத்பர: |
கல்யாணவசநோ தீர: கந்தர்ப்ப இவ மூர்த்திமாந் ||
ஸ ரரக்ஷ க்ஷிதிம் ராஜா யுக்ததண்டோ யதாவிதி || 48

பூர்வகாலத்தில் துண்டீரமண்டலத்தில் மிகவும் ஜ்ஞாநியாயும் ஸகல லக்ஷணங்களோடு கூடினவனாயும் ஸகல ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தையும் அறிந்தவனாயும் ப்ரஜாபரிபாலநத்தில் ஆஸக்தனாயும் மங்களமான வார்த்தையையுடையவனாயும் தைர்யஶாலியாயும் மன்மதனைப்போலொத்த ரூபத்தை உடைத்தானவனாயும் ஸுமதி என்ற பெயரையுடைய ராஜாவானவன் ஶாஸ்த்ரோக்த தண்டனைபண்ணிக் கொண்டு தர்ம ஶாஸ்த்ராநுஸாரமாக பூமியைப் பரிபாலித்தான்.

समुवाह दृढां भक्तिं हरौ मुरविमर्दने । स समाराधयद्विष्णुं सुमतिर्नृपसत्तमः ॥

ஸமுவாஹ த்ருடாம் பக்திம் ஹரௌ முரவிமர்தநே |
ஸ ஸமாராதயத்விஷ்ணும் ஸுமதிர்ந்ருபஸத்தமः || 49

அந்த ஸுமதியானவன் முரனென்னும் அஸுரனை ஸம்ஹரித்த ஶ்ரிய:பதியினிடத்தில் நிச்சலமான பக்தியை வஹித்தான். அந்த ராஜஶ்ரேஷ்டனான ஸுமதியானவன் விஷ்ணுவை ஆராதித்தான்.

स संप्राप्य महीपालो वेंकटाचलमव्ययम् । अनेकतरुसंबाधं नानापक्षिसमन्वितम् ॥
बहुकन्दरसंकीर्णं नैकनिर्झरशोभितम् । विचित्रैर्धातुभिर्युक्तं शिखरैरुन्नतैरपि ॥
सेवितं मुनिवर्यैश्च भगवद्भक्तिकोविदैः । अवगाह्यामले राजा स्वामिपुष्करिणीजले ॥
सुरासुरगुरुं देवं ववन्दे हृष्टमानसः ॥

ஸ ஸம்ப்ராப்ய மஹீபாலோ வேங்கடாசலமவ்யயம் |
அநேகதருஸம்பாதம் நாநாபக்ஷிஸமந்விதம் || 50
பஹுகந்தரஸங்கீர்ணம் நைகநிர்ஜ்ஜரஶோபிதம் |
விசித்ரைர்தாதுபிர்யுக்தம் ஶிகரைருந்நதைரபி || 51
ஸேவிதம் முநிவர்யைஶ்ச பகவத்பக்தி கோவிதை: |
அவகாஹ்யாமலே ராஜா ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீஜலே ||
ஸுராஸுரகுரும் தேவம் வவந்தே ஹ்ருஷ்டமாநஸ: || 52

மேலும் அந்த ஸுமதி மஹாராஜாவானவன் அநேகங்களான வ்ருக்ஷங்களாலே நெருக்கமாயும் அநேகபக்ஷிகளோடுகூடியும் பஹுகுஹைகளால் ஸமேதமாயும் அநேகமலையருவிகளால் ப்ரகாஶமாநமாயும் நாநாவர்ணங்களான கைரிக தாதுக்களோடே கூடியும் உந்நதங்களான ஶிகரங்களோடு கூடிக்கொண்டும் பகவத்பக்திஶீலர்களான அநேக ருஷிகளாலே ஸேவிக்கப்பட்டுமுள்ள அழிவற்ற வேங்கட மலையையடைந்து நிர்மலமான ஸ்வாமி புஷ்கரிணீ தீர்த்தத்திலே ஸ்நாநம்பண்ணி ஸந்துஷ்டமான மனஸ்ஸையுடையவனாய் தேவாஸுர பூஜ்யனான திருவேங்கடமுடையானை ஸேவித்தான்.

कालाम्बुदमिवाकाशे प्रावृट्काले समुच्छ्रितम् । स्फुरद्रत्नविचित्रेण किरीटेन विराजितम् ॥
कुण्डलाभ्यां मनोज्ञाभ्यां शोभितं कर्णयोर्द्वयोः । ग्रैवेयहारकेयूरकर्णिकासमलंकृतम् ॥
महद्भ्यां शङ्खचक्राभ्यां शोभितं पार्श्वयोर्द्वयोः । सेवितं चन्द्रसूर्याभ्यामिव कालवलाहकम् ॥
पश्यमानश्चिरं देवं सुमतिर्हृष्टमासनः । सानन्दबाष्पनयनो मनसैवमचिन्तयत् ॥

காலாம்புதமிவாகாஶே ப்ராவ்ருட்காலே ஸமுச்ச்ரிதம் |
ஸ்புரத்ரத்ந விசித்ரேண கிரீடேந விராஜிதம் || 53
குண்டலாப்யாம் மநோஜ்ஞாப்யாம் ஶோபிதம் கர்ணயோர்த்வயோ: |
க்ரைவேயஹாரகேயூரகர்ணிகாஸமலங்க்ருதம் || 54

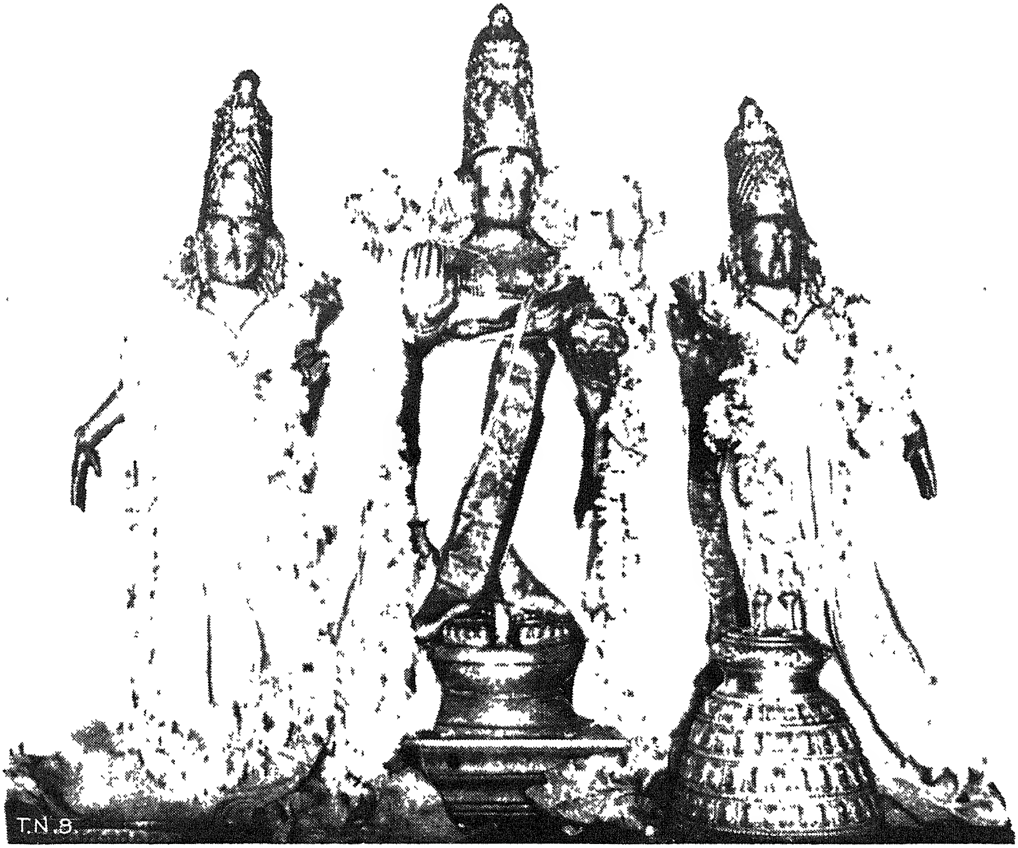

ஸ்ரீ கஜேந்த்ர வரதன்

PHOTO BY T. N. SRINIVASAN

மஹத்ப்யாம் ஶங்கசக்ராப்யாம் ஶோபிதம் பார்ஶ்வயோர்த்வயோ: |
ஸேவிதம் சந்த்ரஸூர்யாப்யாமிவ காலவலாஹகம் || 55

பஶ்யமாநஶ்சிரம் தேவம் ஸுமதிர்ஹ்ருஷ்டமாநஸ: |
ஸாநந்தபாஷ்பநயநோ மநஸைவமசிந்தயத் || 56

பின்னையும் அந்தஸுமதியானவன் வர்ஷாகாலத்தில் ஆகாசத்திலிருக்கும் உன்னதமான கறுத்தமேகம் போன்றவராயும் ப்ரகாசியா நிற்கிற ரத்னங்களால் நானாவர்ணமான கிரீடத்தினுல் விளங்காநின்றும் மநோஹரங்களான இரண்டு கர்ணகுண்டலங்களாலே சோபிதராயும் கண்டபூஷண முக்தாஹாரங்களென்ன தோள்வளைகளென்ன கர்ணபத்ரங்களென்ன இதுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், இரண்டு பார்ஶ்வங்களிலேயும் ச்ரேஷ்ட்டங்களான சங்க சக்ரங்களால் ப்ரகாசிக்கிறுராகையால் ஸூர்யசந்திரர்களால் இரண்டு பக்கங்களிலும் சூழப்பட்ட கறுத்தமேகம் போன்றுள்ள திருவேங்கடமுடையானை வெகுகாலம் ஸேவியாநின்று கொண்டு ஸந்துஷ்டசித்தனுய் ஆநந்தபாஷ்பயுக்தங்களான கண்களை உடைத்தானவனுய் மநஸ்ஸினுல் இப்படி சிந்தித்தான்.

अयं स विष्णुर्भगवांस्त्रिधामा शङ्खचक्रभृत् । संसाराम्बुधिमग्नानां हितार्थं देहिनां स्वयम् ॥
आस्ते सदाऽत्र भगवान् योगिनामपि दूरगः ॥

அயம் ஸ விஷ்ணுர்பகவாந் த்ரிதாமா ஶங்கசக்ரப்ருத் |
ஸம்ஸாராம்புதிமக்நாநாம் ஹிதார்த்தம் தேஹிநாம் ஸ்வயம் ||
ஆஸ்தே ஸதாऽத்ர பகவாந் யோகிநாமபி தூரக: || 57

பகவானுயும் ஶங்கசக்ரதராராயும் த்ரிதாமாவாயுமிருக்கிற இந்த விஷ்ணுவானவர் ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருக்கிற ப்ராணிகளுடைய க்ஷேமத்தையும் பொருட்டு யோகிகளுக்கும் அடையக்கூடாமலிருக்கும் ஸ்வாமியாயிருந்தும் தயையினுல் சேஷாசலத்தில் வஸிக்கிறுர்.

अयं हि तस्मिन् संग्रामे सारथ्यं तु किरीटिनः । चक्रे दयापरवशः साक्षाच्चक्रधरो हरिः ॥
अपि तेनैव रूपेण स्फुरत्सारथ्यलक्ष्मणा । ममाद्य दयया देवः स्वयमाविर्भविष्यति ॥

அயம் ஹி தஸ்மிந் ஸங்க்ராமே ஸாரத்யம் து கிரீடிந: |
சக்ரே தயாபரவஶ: ஸாக்ஷாச் சக்ரதரோ ஹரி: || 58

அபி தேநைவ ரூபேண ஸ்புரத்ஸாரத்யலக்ஷ்மணு |
மமாத்ய தயயா தேவ: ஸ்வயமாவிர்பவிஷ்யதி || 59

சக்ரதரரான இந்த ஸ்வாமியானவர் தயாபரவஶராய் பாரதயுத்தத்தில் அர்ஜுனனுக்கு ஸாரத்யத்தைப் பண்ணினுர். ப்ரகாசமான ஸாரத்ய சிஹ்நத்தையுடைத்தான ஸ்வரூபத்தோடு கூடினவராய் அடியேனுக்கு ஸேவை ஸாதிக்கப்போகிறுரா!

एवं चिन्तयमाने तु सुमतौ धर्मवत्सले । आबभाषे महातेजाः स हि वेंकटनायकः ॥

ஏவம் சிந்தயமாநே து ஸுமதௌ தர்மவத்ஸலே |
ஆபபாஷே மஹாதேஜா: ஸ ஹி வேங்கடநாயக: || 60

தர்மவத்ஸலனுன ஸுமதி மஹாராஜன் இப்படி சிந்தியாநின்றுள்ளவளவிலே மஹத்தான காந்தியை உடைத்தான அந்த திருவேங்கடமுடையான் ஒரு வார்த்தை சொன்னுர்.

यत्तेऽभिलषितं राजन्! तत्तथैव भविष्यति । यत्तु बृन्दावनं नाम विपिनं मुनिसेवितम् ॥
तत्र ते दर्शयेऽहं वै यद्रूपं तु तवेप्सितम् ।

யத்தே௨பிலஷிதம் ராஜந்! தத்ததைவ பவிஷ்யதி |
யத்து ப்ருந்தாவநம் நாம விபிநம் முநிஸேவிதம் ||
தத்ர தே தர்ஶயே௨ஹம் வை யத்ரூபம் து தவேப்ஸிதம் || 61

வாராய் ஸுமதி மஹாராஜாவே! எந்த காரியம் உம்மால் இச்சிக்கப்பட்டதோ, அது அப்படியே ஆகப்போகிறது. ப்ருந்தாவனமென்று ப்ரஸித்தமான எந்த க்ஷேத்ரமுண்டோ அதைக்குறித்துப்போம். அவ்விடத்தில் உம்மால் சிந்திக்கப்பட்ட ஸ்வரூபத்தைக் காண்பிக்கப் போகிறேன்.

इत्येवमुक्तः सुमतिस्तस्माद्वृन्दावनं ययौ । तत्र प्रकाशमानं तं तमालाख्यमिव द्रुमम् ॥
वहन्तं शङ्खराजानं दक्षिणे करपल्लवे । दानमुद्रां च सव्ये तु सर्वाभरणभूषितम् ॥
स प्रणम्य मुनिश्रेष्ठः सुमतिर्हृष्टमानसः । वासुदेवं जगन्नाथमतिमात्रं मुदं ययौ ॥

இத்யேவமுக்தஸ்ஸுமதிஸ்தஸ்மாத் ப்ருந்தாவநம் யயௌ |
தத்ர ப்ரகாஶமாநம் தம் தமாலாக்யமிவ த்ருமம் || 62
வஹந்தம் ஶங்கராஜாநம் தக்ஷிணே கரபல்லவே |
தாநமுத்ராம் ச ஸவ்யே து ஸர்வாபரணபூஷிதம் || 63
ஸ ப்ரணம்ய முநிஶ்ரேஷ்டஃ ஸுமதிர்ஹ்ருஷ்டமாநஸஃ |
வாஸுதேவம் ஜகந்நாதமதிமாத்ரம் முதம் யயௌ || 64

திருவேங்கடமுடையானால் இப்படி சொல்லப்பட்ட அந்த ராஜாவானவன் திருமலையினின்றும் பிரந்தாவனத்தை அடைந்தான். அங்கு அந்த அரண்யத்தில் ப்ரகாஶியானின்றும் தமாலவ்ருக்ஷம் போல் கறுத்த திருமேனியை உடைத்தாயும் வலத்திருக்கையில் பாஞ்சஜந்யத்தை வஹியாநின்றும் இடத்திருக்கையில் தாநமுத்ரையுடைத்தாயும் ஸகலாபரணங்களால் அலங்க்ருதருமான பார்த்தஸாரதியை அந்த ஸுமதியென்கிற ராஜர்ஷியானவன் ஸந்துஷ்ட சித்தனாய் தண்டம்ஸமர்ம்பித்து மிகவும் ஸந்தோஷத்தை அடைந்தான்.

स तस्य विधिवद्राजा देवदेवस्य शार्ङ्गिणः । उत्सवं कारयामास चैत्रे मासि शुभोदये ॥

ஸ தஸ்ய விதிவத்ராஜா தேவதேவஸ்ய ஶார்ங்கிணஃ |
உத்ஸவம் காரயாமாஸ சைத்ரே மாஸி ஶுபோதயே || 65

அந்த ஸுமதிமஹாராஜாவானவன் தேவதேவனை அந்த ஸ்வாமிக்கு சுபமான ஆவிர்ப்பாவத்தை உடைய சித்திரைமாஸத்திலே உத்ஸவத்தை யதாஶாஸ்த்ரமாகப் பண்ணி வைத்தான்.

इदं मया यदाख्यातं पुरावृत्तं महामुने ! । संक्षेपेण यथावृत्तं को वक्तुं शक्नुयान्नरः ॥

இதம் மயா யதாக்யாதம் புராவ்ருத்தம் மஹாமுநே! |
ஸம்க்ஷேபேண யதாவ்ருத்தம் கோ வக்தும் ஶக்நுயாந்நரஃ || 66

வாரீர் நாரதரே! இந்த பூர்வகால வ்ருத்தாந்தமானது ஸம்க்ஷேபமாக என்னால் சொல்லப்பட்டது. இதை நன்றாகச்சொல்ல ஸமர்த்தன் யார்?

य इदं शृणुयाद्विप्र! भक्त्या पापप्रणाशनम् । आख्यानं स हरेर्धाम याति पापयुतोऽपि वा ॥

ய இதம் ஶ்ருணுயாத் விப்ர! பக்த்யா பாபப்ரணாஶநம் |
ஆக்யாநம் ஸ ஹரேர்தாம யாதி பாபயுதோ௨பி வா || 67

எந்த புருஷனானவன் பக்தியினாலே இந்த வ்ருத்தாந்தத்தைக் கேட்கிறானோ அந்த புருஷன் பாபஸஹிதனானாலும் பரமபதத்தை அடைவன்.

अथान्यस्तत्र योऽप्यस्ति सप्तरोमेति विश्रुतः । मुनिः परमभूयिष्ठः सर्वभूतहिते रतः ॥
वैनतेयाधिरूढं तु स कृत्वा विष्णुमव्ययम् । शङ्खचक्रधरं देवं वहन्तमभयं मुने ॥
वैखानसेन विधिना संस्थाप्य पुरुषोत्तमम् । चिरमाराध्य विधिवत् वरदं प्रणमन्नृणाम् ॥
देहावसाने तद्दिव्यं पदं प्राप मुरद्विषः ।

அதாந்யஸ்தத்ர யோऽப்யஸ்தி ஸப்தரோமேதி விஶ்ருதஃ |
முநிஃ பரமபூயிஷ்டஃ ஸர்வபூதஹிதே ரதஃ || 68
வைநதேயாதிரூடம் து ஸ க்ருத்வா விஷ்ணுமவ்யயம் |
ஶங்கசக்ரதரம் தேவம் வஹந்தமபயம் முநே || 69
வைகாநஸேந விதிநா ஸம்ஸ்தாப்ய புருஷோத்தமம் |
சிரமாராத்ய விதிவத் வரதம் ப்ரணமந் ந்ருணாம் ||
தேஹாவஸாநே தத்திவ்யம் பதம் ப்ராப முரத்விஷஃ || 70

பின்னையும் அவ்விடத்தில் ஸப்தரோமா என்று ப்ரஸித்தரான ஒரு மஹர்ஷியானவர் இருந்தார். அந்த ருஷி கருடாரூடராயிருக்கும் வரதனையேறியருளப்பண்ணி வைகாநஸ விதியினாலே ஸ்தாபித்து வெகுகாலம் ஶாஸ்த்ரோக்தமாக ஆராதித்து தேஹாவஸாந காலத்திலே முரத்விட்டாயிருக்கிற ஸ்வாமியினுடைய திவ்யமான ஸ்த்தானத்தை அடைந்தார்.

सोऽपि संप्रति सर्वेषां प्राणिनां गोचरीभवन् । वरदो नाम देवेशो दृश्यते तत्र वै हरिः ॥

ஸோऽபி ஸம்ப்ரதி ஸர்வேஷாம் ப்ராணிநாம் கோசரீபவந் |
வரதோநாம தேவேஶோ த்ருஶ்யதே தத்ர வை ஹரிஃ || 71

இப்போதும் வரதனென்று ப்ரஸித்தரான ஸ்வாமியானவர் மனுஷ்யர்களுடைய கண்களுக்கு விஷயராய்க்கொண்டு அங்கு எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

एवं पञ्च समाख्याता मूर्तयो मुनिसत्तम ! । याः पृष्टवानसि पुरा विष्णोस्तु दनुजद्विषः ॥

ஏவம் பஞ்ச ஸமாக்யாதா மூர்த்தயோ முநிஸத்தம ! |
யாஃ ப்ருஷ்டவாநஸி புரா விஷ்ணோஸ்து தநுஜத்விஷஃ || 72

வாரீர் நாரதரே! அஸுராந்தகரான விஷ்ணுவினுடைய எந்தெந்த மூர்த்திகளைக் கேட்டீரோ அந்தந்த மூர்த்திகள் இப்படி அஞ்சுப்ரகாரங்களாகச் சொல்லப்பட்டதுகள்.

इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे महेश्वरनारदसंवादे बृन्दारण्यक्षेत्रमाहात्म्ये अष्टमोऽध्यायः ॥
श्रीमद्वरवरमुनये नमः

இதி ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே மஹேஶ்வரநாரதஸம்வாதே
ஸ்ரீப்ருந்தாரண்யக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே அஷ்டமோऽத்யாயஃ.
ஸ்ரீமத்வரவரமுநயே நமஃ

श्रीबृन्दारण्यक्षेत्रमाहात्म्ये नवमोऽध्यायः

ஸ்ரீப்ருந்தாரண்யக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே நவமோऽத்யாய:

नारदः— நாரத:—

विज्ञाता मूर्तयः पञ्च विष्णोरत्र महात्मनः । तीर्थस्य वैभवं चापि वक्तुमर्हसि शङ्कर! ॥

விஜ்ஞாதா மூர்த்தய: பஞ்ச விஷ்ணோரத்ர மஹாத்மந: |
தீர்த்தஸ்ய வைபவஞ்சாபி வக்துமர்ஹஸி ஶங்கர || 1

வாரீர் சங்கரனே! இந்த ப்ருந்தாவனத்திலே எம்பெருமானுடைய மந்நாதாதிகளான அஞ்சு திருக்கோலங்கள் உம்மிடத்தினின்றும் என்னாலே நன்றாக அறியப்பட்டதுகள். இந்த கைரவிணிதீர்த்தத்தினுடைய வைபவத்தையும் சொல்லும் பொருட்டு ஸமர்த்தராக இருக்கிறீர்.

रुद्रः— ருத்ர:—

को नाम मुनिशार्दूल! शक्तो वक्तुं हि वैभवम् । तस्य तीर्थस्य महतो मनुष्यो देव एव वा ॥

கோ நாம முநிஶார்தூல! ஶக்தோ வக்தும் ஹி வைபவம் |
தஸ்ய தீர்த்தஸ்ய மஹதோ மநுஷ்யோ தேவ ஏவ வா || 2

வாரீர் முனிச்ரேஷ்டரான நாரதரே! இந்தலோகத்திலே மநுஷ்யனாவது தேவனாவது எவன்தான் மஹத்தரமான அந்த தீர்த்தத்தினுடைய வைபவத்தைச் சொல்லுதலின் பொருட்டு ஸமர்த்தனாவன்?

इदं गुह्यतमं लोके तस्य तीर्थस्य वैभवम् । यत्पृष्टवानसि मुने त्वं मामद्य महाव्रत! ॥

இதம் குஹ்யதமம் லோகே தஸ்ய தீர்த்தஸ்ய வைபவம்!
யத்ப்ருஷ்டவாநஸி முநே! த்வம் மாமத்ய மஹாவ்ரத! || 3

வாரீர் மிகுந்த வ்ரதத்தை உடைத்தான நாரதரே! இப்போது என்னை நீர் எத்தை ப்ரச்நம் பண்ணினீரோ, அந்த தீர்த்தத்தினுடைய வைபவமானது இந்த லோகத்திலே மிகவும் குஹ்யதமமாயிராநிற்கிறது.

सा हि कैरविणी नाम कैरवोत्पलशोभिता । संफुल्लपद्मसंछन्ना सरसी विमलोदका ॥
हंसैश्च मानसावासैः सर्वदा सङ्घशो युता ॥ कारण्डवैस्सारसैश्च नित्यमत्तैः सदावृता ॥
मिथुनैश्चक्रवाकानां मधुरारावसंयुतैः । सेविता विहगैरन्यैरतिहृद्यविराविभिः ॥
षट्पदारवसंच्छन्ना संकीर्णा तीरजैर्द्रुमैः ।

ஸா ஹி கைரவிணீநாம கைரவோத்பல ஶோபிதா |
ஸம்ப்புல்லபத்மஸஞ்ச்சந்நா ஸரஸீ விமலோதகா || 4

ஹம்ஸைஶ்ச மாநஸாவாஸைஸ்ஸர்வதா ஸங்கஶோ யுதா |
காரண்டவைஸ்ஸாரஸைஶ்ச நித்யமத்தைஸ்ஸதா வ்ருதா || 5

மிதுநைஶ்சக்ரவாகாநாம் மதுராராவஸம்யுதை: |
ஸேவிதா விஹகைரந்யைரதிஹ்ருத்யவிராவிபி: ||
ஷட்பதாரவஸஞ்ச்சந்நா ஸங்கீர்ணா தீரஜைர்த்ருமை: || 6

ஆம்பல்களென்ன செங்கழுநீர் புஷ்பங்களென்ன இதுகளாலே சோபிதையாயும் விகஸிதங்களான பத்மங்களினாலே மறைக்கப்பட்டதாயும், நிர்மலமான தீர்த்தத்தையுமுடைத்தாயுமிருக்கிற அந்த ஸரஸ்ஸானது கைரவிணீ என்று ப்ரஸித்தையாயிருக்கிறது. இன்னும் எப்படியிருக்கிறதென்றால், மாநஸஸரஸ்ஸிலே வாஸம் பண்ணுகிற்கிற ஹம்ஸங்களினாலே எப்

போதும் கூடிக் கொண்டும், எப்போதும் மதித்திருக்கிற காரண்டவ ஸாரஸ பக்ஷிகளாலே சூழப்பட்டும், மதுரமாக ஶப்தித்துக்கொண்டிருக்கும் சக்ரவாக மிதுநங்களோடு கூடிக் கொண்டும், மனோஹரமாக சப்தியா நின்றுள்ள அநேகபக்ஷிவிசேஷங்களாலே ஸேவிதை யாயும் வண்டுகளுடைய ஜங்காரங்களாலே வ்யாப்தையாயும் கரையிலே உண்டான ஸகல வ்ருக்ஷ விசேஷங்களோடே கூடிக்கொண்டும் எந்த ஸரஸ்ஸானது ப்ரகாசியாநிற்கிறதோ!

तस्याः पञ्च प्रशस्तानि तीर्थानि परितो मुने ! । तेषां मध्ये कैरविणी स्थिता सा सरसी शुभा ॥

தஸ்யா: பஞ்ச ப்ரஶஸ்தாநி தீர்த்தாநி பரிதோ முநே ! |
தேஷாம் மத்யே கைரவிணீ ஸ்திதா ஸா ஸரஸீ ஶுபா || 7

வாரீர் நாரதரே! அந்த கைரவிணியினுடைய நாலுபக்கங்களிலும் ப்ரஶஸ்தங்களான அஞ்சுதீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. அந்த தீர்த்தங்களின் மத்தியில் பாவனையான அந்த கைரவிணி யிருக்கிறது.

या दृष्टाऽपि नृणां पापं नाशयत्यमलोदका । किं पुनः स्पर्शनस्नानैः दुर्लभं भुवि मानवैः ॥

யா த்ருஷ்டாऽபி ந்ருணாம் பாபம் நாஶயத்யமலோதகா |
கிம் புநஸ்ஸ்பர்ஶநஸ்நாநை: துர்லபம் புவி மாநவை: || 8

அந்தக் கைரவிணியானது த்ருஷ்டமாத்ரையாயிருந்து கொண்டு மநுஷ்யர்களுடைய பாபத்தை நஶிப்பியாநிற்கிறது. அந்தக் கைரவிணீ ஸ்பர்சந ஸ்நாநங்களாலே பூமியில் அடையக் கூடாத புருஷார்த்தம் என்ன இருக்கும்?

श्रियमायुर्यशः कान्तिमारोग्यं पशुपुत्रकान् । प्राप्नोति दुर्लभं चापि पदं स्नातस्ततो नरः ॥

ஶ்ரியமாயுர்யஶ: காந்திமாரோக்யம் பஶுபுத்ரகாந் |
ப்ராப்நோதி துர்லபஞ்சாபி பதம் ஸ்நாதஸ்ததோ நர: || 9

அந்தக் கைரவிணியில் யாதொரு புருஷன் ஸ்நாநம் பண்ணுகிறானோ, அவன் ஆயுராரோக்ய யச: காந்திபசுபுத்ரர்களையும் மற்றும் துர்ல்லபமான புருஷார்த்தத்தையும் அடைகிறான்.

न जन्म पुनरायाति तस्यां स्नातो नरः क्वचित् । नायशो नैव नरकं न चाभक्तिं जनार्दने ॥

ந ஜந்ம புநராயாதி தஸ்யாம் ஸ்நாதோ நர: க்வசித் |
நாயஶோ நைவ நரகம் நசாபக்திம் ஜநார்தநே || 10

மநுஷ்யனானவன் ஒரு கால் அந்த ஸரஸ்ஸிலே ஸ்நாநம் பணணினவனைக்கொண்டு மறுபடியும் ஜந்மத்தை அடையான். அபயஶஸ்ஸையும் நரகத்தையும் பகவத்பக்தியில்லாமையை யும் அடையமாட்டான்.

तस्यां स्नातः सकृन्मर्त्यः मुच्यते सर्वकिल्बिषैः । पदं तदपि चाप्नोति यदनन्तमनादि च ॥

தஸ்யாம் ஸ்நாதஸ்ஸக்ருந்மர்த்ய: முச்யதே ஸர்வகில்பிஷை: |
பதம் ததபி சாப்நோதி யதநந்தமநாதி ச || 11

அந்த ஸரஸ்ஸிலே ஸ்நாதனான நரனானவன் ஸமஸ்தபாபங்களினின்றும் விடுபடுகிறான். எந்த ஸ்தாநமானது அநந்தமாயும் அநாதியாயுமிருக்கிறதோ, அந்த ப்ராப்யமான பரமபதத்தை யும் அந்ததிலே அடையாநிற்கிறான்.

मातृहा पितृहा चापि ब्रह्महा गोघ्न एव च । माससेकं नरः पापैस्तत्र स्नात्वा विमुच्यते ॥

மாத்ருஹா பித்ருஹா சாபி ப்ரஹ்மஹா கோக்ந ஏவ ச |
மாஸமேகம் நர: பாபைஸ்தத்ர ஸ்நாத்வா விமுச்யதே || 12

யாதொரு மநுஷ்யன் பித்ருமாத்ரு ப்ரஹ்ம கோக்நனாகிலும் அந்த ஸரஸ்ஸில் ஒரு மாஸம் ஸ்நாநம்பண்ணினானாகில் கீழ்ச்சொன்னபாபங்களினாலே விடப்படுகிறான்.

स्वर्णस्तेयी सुरापश्च यश्चान्यः पापकृन्नरः । स्नात्वा मासं स तस्यां वै मुच्यते नात्र संशयः ॥

ஸ்வர்ணஸ்தேயி ஸுராபஶ்ச யஶ்சாந்ய: பாபக்ருந்நர: |
ஸ்நாத்வா மாஸம் ஸ தஸ்யாம் வை முச்யதே நாத்ர ஸம்ஶய: || 13

யாதொரு புருஷனானவன் ஸ்வர்ணாபஹாரியாயும் மத்யபாயியாயும் இருப்பனோ, அவனும், மற்றும் பாபக்ருத்தான புருஷனும், அந்தக்கைரவிணியிலே நியமமாக ஒரு மாஸம் ஸ்நாநம் பண்ணுவனேயானால், அவன் ஸகலபாபங்களினின்றும் விடுபடுகிறானென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை.

कार्तिकस्य तु मासस्य कृष्णपक्षेऽष्टमीतिथौ । यः श्राद्धकर्म कुरुते स पितॄणां प्रियो मतः ॥

கார்த்திகஸ்ய து மாஸஸ்ய க்ருஷ்ணபக்ஷேऽஷ்டமீதிதௌ |
யஶ்ஶ்ராத்தகர்ம குருதே ஸ பித்ரூணாம் ப்ரியோ மத: || 14

யாதொரு புருஷன் கார்த்திகைமாஸத்தில் க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் அஷ்டமிதிதியில் அந்தக் கைரவிணீதீரத்தில் ஶ்ராத்தத்தைப்பண்ணுகிறானோ, அந்தப் புருஷன் பித்ருக்களுக்கு மிகவும் அபிமதனாகிறான்.

न गया नैव काशी च न क्षेत्रं कौरवं तथा । न पुष्करं च सदृशं तस्य क्षेत्रस्य वै मुने ॥

ந கயா நைவ காஶீ ச ந க்ஷேத்ரம் கௌரவம் ததா |
ந புஷ்கரஞ்ச ஸத்ருஶம் தஸ்ய க்ஷேத்ரஸ்ய வை முநே ! || 15

வாரீர் நாரதரே! அந்த ப்ருந்தாவனத்துக்கு காசியும் கயையும் குருக்ஷேத்ரமும் புஷ்கரமும் ஸமானமாக மாட்டாது.

गीतो यस्तु पुराविद्भिः मुनिभिर्मुनिसंमतः । श्लोकं शृणुष्व देवर्षे ! तं वक्ष्यामि समाहितः ॥

கீதோ யஸ்து புராவித்பி: முநிபிர்முநிஸம்மத: |
ஶ்லோகம் ஶ்ருணுஷ்வ தேவர்ஷே ! தம் வக்ஷ்யாமி ஸமாஹித: || 16

யாதொரு ஶ்லோகமானது ருஷிஸம்மதமோ, அப்படிப்பட்ட அந்த ஶ்லோகமானது புராவித்துக்களான ருஷிகளாலே கானம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. வாரீர் நாரதரே! அந்த ஶ்லோகத்தை உமக்குச்சொல்லுகிறேன். நீர் ஸமாஹிதமநஸ்கராய் கேளும்.

सहस्राण्यपि जन्मानि जह्नुकन्यानिषेवणात् । सकृत्कैरविणीस्नानमधिकं नात्र संशयः ॥

ஸஹஸ்ராண்யபி ஜந்மாநி ஜஹ்நுகந்யாநிஷேவணாத் |
ஸக்ருத்கைரவிணீஸ்நாநமதிகம் நாத்ர ஸம்ஶய: || 17

ஜந்மஸஹஸ்ரங்களிலே கங்கையில் ஸ்நாநம் பண்ணுவதிற்காட்டில் கைரவிணியில் ஒரு கால் ஸ்நாநமானது அதிசயிதமென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை.

नियतो नियताहारो नियतेन्द्रियमानसः । स्नायात्तस्यां सरस्यां तु मन्त्रमेतदुदीरयन् ॥

நியதோ நியதாஹாரோ நியதேந்த்ரியமாநஸ: |
ஸ்நாயாத்தஸ்யாம் ஸரஸ்யாம் து மந்த்ரமேததுதீரயந் || 18

எந்த புருஷனும் நியதனாயும் நியதாஹாரனாயும் மனஸ் முதலிய இந்த்ரியங்களை ஜயித்தவனாயும் என்றால் சொல்லப்படப்போகிற மந்த்ரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு ஸ்நாநம் பண்ணக் கடவன்.

अपहर मम दुरितानि प्रदिश त्वं निरुपमां यशोलक्ष्मीम् ।
भगवति कैरविणि त्वां प्रणमामि जनार्दनप्रिये सुभगे ॥

அபஹர மம துரிதாநி ப்ரதிஶ த்வம் நிருபமாம் யஶோலக்ஷ்மீம் |
பகவதி கைரவிணி ! த்வாம் ப்ரணமாமி ஜநார்தநப்ரியே ஸுபகே || 19

எம்பெருமானுக்கு அர்க்ய பாத்யாத்யுபசாரங்களுக்கு அர்ஹையாய் அதனால் ப்ரியையாய் பாக்யவதியாயிருக்கிற கைரவிணியே! உன்னை தண்டம்ஸமர்ப்பிக்கிறேன். என்னுடைய ஸகலபாபங்களையும் அபஹரி. உபமாநரஹிதமான பரமைச்வர்யத்தை உண்டாக்கு.

एष मन्त्रस्तु सुमहान्वसिष्ठेन महात्मना । सकाशाद्ब्रह्मणः प्राप्तः परमश्वशुराननात् ॥

ஏஷ மந்த்ரஸ்து ஸுமஹாந் வஸிஷ்டேந மஹாத்மநா |
ஸகாஶாத் ப்ரஹ்மண: ப்ராப்த: பரமஶ்வஶுராநநாத் || 20

இப்படி கீழே சொல்லப்பட்ட ஶ்லோகரூபமாய்ப் பரமமான இந்த மந்த்ரமானது நாலுவேதங்களையும் நாலு முகங்களிலே தரித்த ப்ரஹ்மாவிடத்தினின்றும் மஹாத்மாவான வஸிஷ்டராலே அடையப்பட்டது.

एवमुक्त्वाऽवगाह्याम्भस्यमले विमलांभसः । मनुजस्तस्य सरसो माधवं प्रतिपद्यते ॥

ஏவமுக்த்வாऽவகாஹ்யாம்பஸ்யமலே விமலாம்பஸ: |
மநுஜஸ்தஸ்ய ஸரஸோ மாதவம் ப்ரதிபத்யதே || 21

மநுஷ்யனானவன் நிர்மலமான தீர்த்தை உடைத்தான அந்தக்கைரவிணியினுடைய பாபஹரமான தீர்த்தத்தில் இந்த மந்த்ரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு ஸ்நாநம் பண்ணி எம்பெருமானை அடையா நிற்கிறான்.

अत्र त्वयेदं श्रोतव्यमितिहासं पुरातनम् । शार्दूलस्य मुनेश्चापि संवादो व्याघ्रजन्मनः ॥

அத்ர த்வயேதம் ஶ்ரோதவ்யமிதிஹாஸம் புராதநம் |
ஶார்தூலஸ்ய முநேஶ்சாபி ஸம்வாதோ வ்யாக்ரஜந்மந: || 22

வாரீர் நாரதரே! இந்தத் தீர்த்தத்தினுடைய வைபவவிஷயத்திலே ஶார்தூலர் என்கிற மஹர்ஷிக்கும் வ்யாக்ரஜந்மா என்கிற ருஷிக்கும் ஒரு ஸம்வாதம் பூர்வத்திலே உண்டாயிருக்கிறது. அப்படி ப்ரவ்ருத்தமாயும் புராதநமுமான கதையானது உம்மால் கேட்கப்படத் தக்கதென்று சிவன் சொன்னார்.

शार्दूलः— ஶார்தூல:—

इदमुक्तं त्वया ब्रह्मन् माहात्म्यं बहुशो मुने । गङ्गाया जह्नुकन्यायास्सर्वस्मादधिकं भुवि ॥
यथा महानदीष्वेषा प्रशस्ता देववाहिनी । एवं सरस्सु किं तीर्थं तद्वदस्व महामते ॥

இதமுக்தம் த்வயா ப்ரஹ்மந் மாஹாத்ம்யம் பஹுஶோ முநே! |
கங்காயா ஜஹ்நுகந்யாயாஸ்ஸர்வஸ்மாததிகம் புவி || 23
யதா மஹாநதீஷ்வேஷா ப்ரஶஸ்தா தேவவாஹிநீ |
ஏவம் ஸரஸ்ஸு கிம் தீர்த்தம் தத் வதஸ்வ மஹாமதே! || 24

வாரீர் ப்ரஹ்மநிஷ்டரான வ்யாக்ரஜந்மரே! உம்மாலே ஜஹ்நுகந்யையான கங்கையினுடைய மாஹாத்ம்யமானது பூமியிலே ஸர்வாதிகமாய்ச் சொல்லப்பட்டது. மஹாநதிகளுக்குள்ளே தேவ வாஹிநியான கங்கையானது எப்படி ப்ரஸித்தையோ, அப்படி ஸரஸ்ஸுகளுக்குள்ளே எந்த ஸரஸ்ஸானது ப்ரஶஸ்தமாயிருக்கிறதென்று வ்யாக்ரஜந்மாவை ஶார்தூலர் ப்ரஶ்நம் பண்ணினார்.

व्याघ्रजन्मा— வ்யாக்ரஜன்மா—

साधु पृष्टं त्वया तात! शृणुष्व कथयाम्यहम् । गङ्गाया अपि यत्तीर्थं प्रशस्तं जगतीतले ॥

ஸாது ப்ருஷ்டம் த்வயா தாத! ஶ்ருணுஷ்வ கதயாம்யஹம் |
கங்காயா அபி யத்தீர்த்தம் ப்ரஶஸ்தம் ஜகதீதலே || 25

வாரீர் ஶார்தூலரே! உம்மாலே வெகு நன்றாக ப்ரஶ்நம் பண்ணப்பட்டது. கங்கையைக்காட்டிலும் பூமியிலே எந்தத் தீர்த்தமானது ப்ரஶஸ்தமோ, அந்தத் தீர்த்தத்தை நான் சொல்லுகிறேன் கேளும்.

यत्तु वृन्दावनं नाम वनं मधुनिघातिनः । जगत्यां प्रियमत्यर्थं नानातरुमृगद्विजम् ॥

யத்து ப்ருந்தாவநம் நாம வநம் மதுநிகாதிநஃ |
ஜகத்யாம் ப்ரியமத்யர்த்தம் நாநாதரும்ருகத்விஜம் || 26

நாநாவிதங்களான வ்ருக்ஷங்களென்ன, மிருகங்களென்ன, பக்ஷிகளென்ன இதுகளை யுடைத்தான ப்ருந்தாவநமென்று பெயரையுடைய எந்தத் துளஸீவநமானது மதுஸூதநனுக்கு இந்த பூமியிலே அதிப்ரியதமமோ!

तत्र कैरविणी नाम सरसी मुनिसत्तम ! । काचिदच्छोदकाऽनेकविहङ्गमविराजिता ॥

தத்ர கைரவிணீ நாம ஸரஸீ முநிஸத்தம! |
காசிதச்சோதகாऽநேகவிஹங்கமவிராஜிதா || 27

வாரீர் சார்தூலரே! நிர்மலோதகையாய் நாநாவிதபக்ஷிவிராஜிதையாயிருக்கிற கைரவிணி என்கிற ஸரஸ்ஸானது அந்த ப்ருந்தாவநத்திலே இராநின்றது.

तत्समं जगतीपृष्ठे न कुत्रापि च दृश्यते । सरो वाऽपि तटाको वा नदी वा कूप एव वा ॥

தத்ஸமம் ஜகதீப்ருஷ்டே ந குத்ராபி ச த்ருஶ்யதே |
ஸரோ வாऽபி தடாகோ வா நதீவா கூப ஏவ வா || 28

இந்தப் பூமியிலே எந்த இடத்திலேயும் அந்தக் கைரவிணியோடு துல்யமான ப்ரபாவத்தையுடையதாக ஸரஸ்ஸாவது தடாகமாவது நதியாவது கிணறாவது கிடையாது.

गङ्गायामपि च स्नातः स्वर्गमेत्य पुनर्भुवि । जन्म जन्तुरवाप्नोति तत्स्नानी न पुनर्भवम् ॥

கங்காயாமபி ச ஸ்நாதஃ ஸ்வர்க்கமேத்ய புநர்புவி |
ஜந்ம ஜந்துரவாப்நோதி தத்ஸ்நாநீ ந புநர்பவம் || 29

கங்கையிலே ஸ்நாநம் பண்ணின புருஷனும் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்து புண்யம் க்ஷீணமான உடனே மறுபடியும் பூமியிலே ஜநிக்கிறான். அந்த கைரவிணியிலே ஸ்நாநம் பண்ணினவனோ என்றால் மறுபடியும் புநர்ஜந்மத்தை அடையான்!

बहुना किमिहोक्तेन वक्ष्ये संक्षेपतः शृणु । धर्मार्थकाममोक्षाणां साधनं तत्सरो मतम् ॥

பஹுநா கிமிஹோக்தேந வக்ஷ்யே ஸம்க்ஷேபதஃ ஶ்ருணு |
தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாணாம் ஸாதநம் தத்ஸரோ மதம் || 30

அந்த ஸரோவைபவ விஷயத்தில் பலசொல்லியென்? சொல்லவேண்டியதை ஸம்க்ஷேபமாகச் சொல்லுகிறேன் கேளும். அந்தக் கைரவிணீ ஸ்நாநமானது தர்மார்த்தகாம மோக்ஷங்களுக்கு முக்ய ஸாதநமாக ருஷிகளால் ஸம்மதிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

वक्तुं वा वैभवं तस्य शक्तो नैव नरो भुवि । देवो वा देवराजो वा सोऽपि साक्षाद्बृहस्पतिः ॥

வக்தும் வா வைபவம் தஸ்ய ஶக்தோ நைவ நரோ புவி |
தேவோ வா தேவராஜோ வா ஸோऽபி ஸாக்ஷாத் ப்ருஹஸ்பதிஃ || 31

இந்த பூமியிலே எந்தப் புருஷனும் அந்த ஸரோ வைபவத்தைப்பற்றிச் சொல்ல ஸமர்த்தனல்ல. தேவனாவது தேவராஜனாவது ப்ருஹஸ்பதியாவது அதின் வைபவகதநத்தில் ஸமர்த்தர்களல்லர்.

श्रूयते हि पुरा वृत्तमिदं मुनिवरोत्तम ! । विश्वावसोः कृतज्ञस्य गन्धर्वाधिपतेर्महत् ॥

ஶ்ரூயதே ஹி புராவ்ருத்தமிதம் முநிவரோத்தம |
விஶ்வாவஸோஃ க்ருதஜ்ஞஸ்ய கந்தர்வாதிபதேர்மஹத் || 32

வாரீர் ஶார்தூலரே! க்ருதஜ்ஞனாய் கந்தர்வாதிபதியான விஶ்வாவஸுவினுடைய ஸம்பந்தியாய் மஹத்தரமான ஒரு கதையானது கேட்கப்படுகிறது.

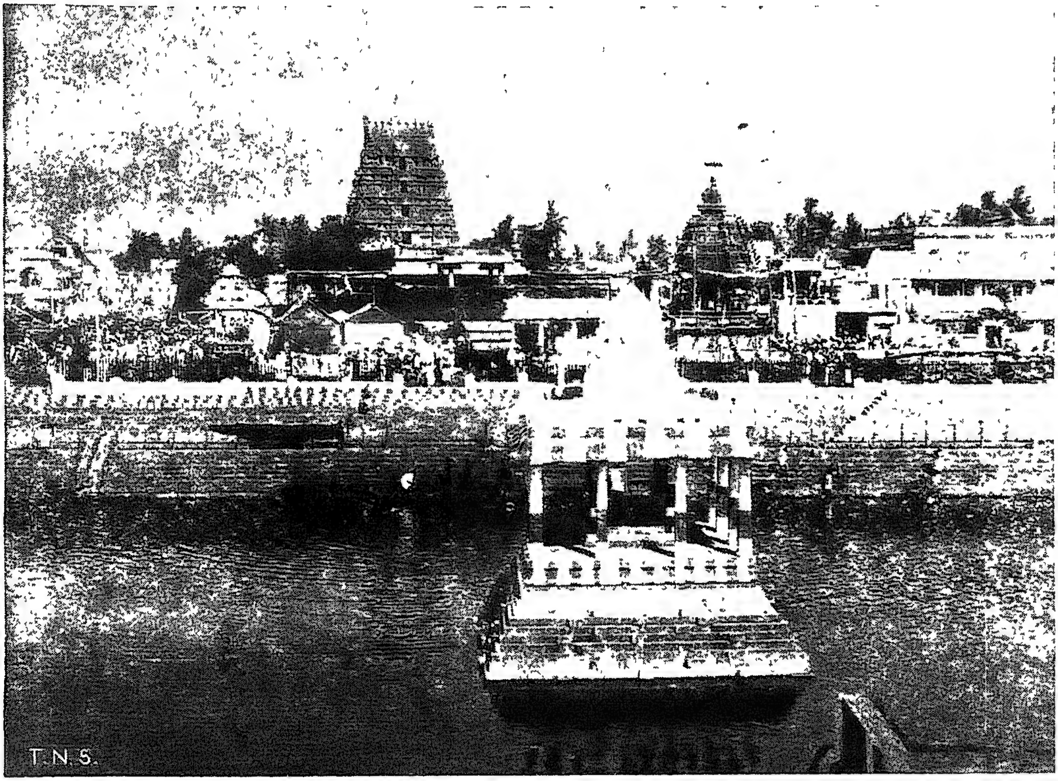

PHOTO BY T. N SRINIVASAN

“ப்ருந்தாரண்ய க்ஷேத்திரம்” என்னும் ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி
ஸன்னதியும், கைரவிணி புஷ்கரிணியும்

स कदाचिन्महाभाग ! विमानं वरमास्थितः । चचार विमले व्योम्नि गन्धर्ववरसत्कृतः ॥

ஸ கதாசிந் மஹாபாக! விமாநம் வரமாஸ்தித: |
சசார விமலே வ்யோம்நி கந்தர்வவரஸத்க்ருத: || 33

வாரீர் நாரதரே! அந்த விஶ்வாவஸுவானவன் கந்தர்வ ஶ்ரேஷ்டர்களாலே ஸத்கரிக்கப்பட்டவனாய் விமானாரூடனாய்க் கொண்டு நிர்மலமான ஆகாஶத்திலே ஸஞ்சரித்தான்.

तस्य संचरतो व्योम्नि गन्धर्वाधिपतेर्मुने ! । अधस्तादरजोनाम सरः सुविमलोदकम् ॥

தஸ்ய ஸஞ்சரதோ வ்யோம்நி கந்தர்வாதிபதேர்முநே! |
அதஸ்தாதரஜோநாம ஸரஸ்ஸுவிமலோதகம் || 34

வாரீர் நாரதரே! அப்படி ஆகாஶத்தில் ஸஞ்சரியா நின்றுள்ள கந்தர்வாதிபதியான விஶ்வாவஸுவினுடைய கீழே நிர்மலோதகமான ஓரானொரு அரஜஸ் என்கிற ஸரஸ்ஸானது இருந்தது.

विन्ध्यस्य दक्षिणे पार्श्वे हेमो नाम महागिरिः । त्रीणि शृङ्गाणि तस्यापि भृशमुच्चैस्तराणि वै ॥

விந்த்யஸ்ய தக்ஷிணே பார்ஶ்வே ஹேமோ நாம மஹாகிரி: |
த்ரீணி ஶ்ருங்காணி தஸ்யாபி ப்ருஶமுச்சைஸ்தராணி வை || 35

விந்த்ய பர்வதத்துக்கு தக்ஷிண பார்ஶ்வத்திலே ஹேமமென்று பெயரை உடைத்தான ஒரு மஹாபர்வதமானது இருக்கிறது. அதற்கு மிகவும் உந்நதங்களான மூன்று சிகரங்களிருக்கின்றன.

तत्र शृङ्गे प्रतीचीने मत्तवारणसंज्ञिते । महत्यभ्रंलिहे रम्ये स्थितं तदरजस्सरः ॥

தத்ர ஶ்ருங்கே ப்ரதீசீநே மத்தவாரணஸம்ஜ்ஞிதே |
மஹத்யப்ரம்லிஹே ரம்யே ஸ்திதம் ததரஜஸ்ஸர: || 36

பெரியதாயும் ஆகாயத்தை அளாவியும் ரம்யமாயும் மத்தவாரணமென்று பெயரையுடையதும் மேற்கு திக்கிலேயிருப்பதுமான அந்த ஶிகரத்திலே அரஜஸ் என்கிற ஸரஸ்ஸானது இருக்கிறது.

तत्रात्रिपुत्रो भगवान् दुर्वासा मुनिसत्तमः । तपश्चचार सुभृशं वर्षाणि सुबहूनि वै ॥

தத்ராத்ரிபுத்ரோ பகவாந் துர்வாஸா முநிஸத்தம: |
தபஶ்சசார ஸுப்ருஶம் வர்ஷாணி ஸுபஹூநிவை || 37

அத்ரிபுத்ரராய் தபஸ்வியாய் முநிஶ்ரேஷ்டரான துர்வாஸாவானவர் அந்த அரஜஸ் என்கிற ஸரஸ்ஸின் கரையிலே வெகுஸம்வத்ஸரங்கள் தபஸ் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்.

तस्योर्ध्वं गच्छतस्तत्र व्योम्नि विश्वावसोर्मुने । दुर्वाससश्शरीरे च छाया वै निपपात ह ॥

தஸ்யோர்த்த்வம் கச்சதஸ்தத்ர வ்யோம்நி விஶ்வாவஸோர் முநே! |
துர்வாஸஸஶ்ஶரீரேச சாயா வை நிபபாதஹ || 38

வாரீர் நாரதரே! அந்த ஸரஸ்ஸின் கரையிலே தபஸ் பண்ணுநிற்கிற அந்த துர்வாஸாவினுடைய சரீரத்திலே ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரியாநிற்கிற விஶ்வாவஸுவினுடைய சாயையானது விழுந்தது.

ततः क्रुद्धो महाभागो दुर्वासा मुनिसत्तमः । गन्धर्वराजं गच्छन्तमपश्यद्व्योम्नि निर्मले ॥
तं दृष्ट्वा सुभृशं क्रुद्धो वाक्यमेतदुवाच ह ॥

ததः க்ருத்தோ மஹாதபாகோ துர்வாஸா முநிஸத்தமः |
கந்தர்வராஜம் கச்சந்தமபஶ்யத் வ்யோம்நி நிர்மலே ||
தம் த்ருஷ்ட்வா ஸுப்ருஶம் க்ருத்தோ வாக்யமேததுவாச ஹ || 39

கோபிஷ்டராய்க்கொண்ட மஹாதபஸ்வியும் ருஷிஸ்ரேஷ்டருமான துர்வாஸா வானவர் அந்த சாபாநிபாதத்தினாலே நிர்மலமான ஆகாசத்திலே ஸஞ்சரிக்கிற கந்தர்வராஜா வான விஶ்வாவஸுவைப்பார்த்து மிக்ககோபங்கொண்டு வக்ஷ்யமாண ப்ரகாரமாக ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

दुर्वासाः— துர்வாஸாः—

यस्माद्गच्छसि दुर्बुद्धे ममोपरि दिवि द्रुतम् । मामनादृत्य तस्मात्त्वमशरीरो भविष्यसि ॥
एवमुक्त्वा रुषाऽपश्यन्निर्दहन्निव चक्षुषा ॥

யஸ்மாத்கச்சஸி துர்புத்தே மமோபரி திவி த்ருதம் |
மாமநாத்ருத்ய தஸ்மாத்த்வமஶரீரோ பவிஷ்யஸி ||
ஏவமுக்த்வா ருஷாऽபஶ்யத் நிர்தஹந்நிவ சக்ஷுஷா || 40

வாராய் துஷ்டபுத்தியான விஶ்வாவஸுவே! எந்த ஹேதுவினால் என்னுடைய மேலே ஆகாயத்தில் என்னை லக்ஷ்யம் பண்ணாமல் ஸஞ்சரித்தாயோ! அந்த காரணத்தினாலே நீ அசரீரனாகப்போகிறாய். இந்த ப்ரகாரமாகச்சொல்லி கோபத்தினால் கண்ணாலே தஹிக்குமவர் போல் பார்த்தார்.

व्याघ्रजन्मा— வ்யாக்ரஜந்மா—

एवमुक्ते तु वचने शरीरमपतद्भुवि । तस्य विश्वावसोर्विप्र ! जगाम सुमहद्भयम् ॥

ஏவமுக்தே து வசநே ஶரீரமபதத் புவி |
தஸ்ய விஶ்வாவஸோர்விப்ர ஜகாம ஸுமஹத்பயம் || 41

வாரீர் ஶார்தூலரே! துர்வாஸாவினாலே விஶ்வாவஸுவானவன் இப்படி ஶபிக்கப் பட்ட மாத்ரத்திலே அந்த விஶ்வாவஸுவினுடைய சரீரமானது பூமியிலே விழுந்தது. அவனுக்கு மஹத்தரமான பயம் உண்டாச்சுது.

अशरीरस्ततो गत्वा वायुभूतो मनोजवः । प्रणम्य प्राञ्जलिर्वाक्यमिदमाह धनाधिपम् ॥

அஶரீரஸ்ததோ கத்வா வாயுபூதோ மநோஜவः |
ப்ரணம்ய ப்ராஞ்ஜலிர்வாக்யமிதமாஹ தநாதிபம் || 42

அதற்குமேல் அந்த விஶ்வாவஸுவானவன் வாயுபூதனாய் அசரீரனாய்க்கொண்டு மனோ வேகத்தை உடைத்தானவனாக அளகாபுரியை அடைந்து பத்தாஞ்ஜலிபுடனாய்க் கொண்டு குபேரனைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொன்னான்.

विश्वावसुः— விஶ்வாவஸுः—

पश्य देव ! मम प्राप्तमीदृशं कर्म कुत्सितम् । त्राहि त्राहि धनाध्यक्ष ! शरणं त्वामुपागतः ।

பஶ்ய தேவ மம ப்ராப்தமீத்ருஶம் கர்ம குத்ஸிதம் |
த்ராஹி த்ராஹி தநாத்யக்ஷ! ஶரணம் த்வாமுபாகதः || 43

வாராய் அளகாதிபதே! என்னால் அடையப்பட்ட இந்த குத்ஸிதமான கர்மத்தைப் பார். ரக்ஷி ரக்ஷி; உன்னைச் சரணமாக அடைந்தேன்.

अजानतैव हि मया प्राप्तं कर्मेदृशं प्रभो ! । दुर्वाससाऽतितपसा समुत्सृष्टं धनाधिप ! ॥

அஜாநதைவ ஹி மயா ப்ராப்தம் கர்மேத்ருஶம் ப்ரபோ |
துர்வாஸஸாऽதிதபஸா ஸமுத்ஸ்ருஷ்டம் தநாதிப ! || 44

வாரீர் அளகாதிபதியே! அதிக தபஸ்வியான துர்வாஸஸ்ஸினால் ஶபிக்கப்பட்டு குத்ஸிதமான இப்படிப்பட்ட கர்மமானது அபுத்திபூர்வகமாக என்னால் அடையப்பட்டது.

तमेवमुक्तवन्तं तु प्रत्युवाच धनाधिपः । सान्त्वयन् श्लक्ष्णया वाचा मागमो मागमो भयम् ॥

தமேவமுக்தவந்தம் து ப்ரத்யுவாச தநாதிப: |
ஸாந்த்வயந் ஶ்லக்ஷ்ணயா வாசா மாகமோ மாகமோ பயம் || 45

குபேரனும் இப்படிச் சொல்லும் விஶ்வாவஸுவைப் பார்த்து பயப்படாதே பயப்படாதே என்று வ்யக்தமாக ஒரு வார்த்தை சொன்னான்.

अवश्यमनुभोक्तव्यं सुकृतं दुष्कृतं तथा । स्वेनैव स्वकृतं तात नापरस्यापरेण हि ॥

அவஶ்யமநுபோக்தவ்யம் ஸுக்ருதம் துஷ்க்ருதம் ததா |
ஸ்வேநைவ ஸ்வக்ருதம் தாத நாபரஸ்யாபரேண ஹி || 46

வாராய் விஶ்வாவஸுவே! தன்னாலே பண்ணப்பட்ட ஸுக்ருதமும் துஷ்க்ருதமும் தன்னாலேயே அவச்யம் அநுபவிக்கத்தக்கது. அந்யனுடைய ஸுக்ருதமும் துஷ்க்ருதமும் அந்யனாலே அவச்யமநுபவிக்கத் தக்கதன்று.

धर्माधर्मौ सुखं दुःखं लाभालाभौ जयाजयौ । स्वेच्छया नैव जायन्ते प्राणिनां प्राणवत्तम ! ॥

தர்மாதர்மௌ ஸுகம் து:க்கம் லாபாலாபௌ ஜயாஜயௌ |
ஸ்வேச்சயா நைவ ஜாயந்தே ப்ராணிநாம் ப்ராணவத்தம ! || 47

வாராய் புருஷ ஶ்ரேஷ்டனான விஶ்வாவஸுவே! தர்மாதர்மங்களும் ஸுகாஸுகங்களும் லாபாலாபங்களும் ஜயாபஜயங்களும் ப்ராணிகளுக்கு ஸ்வேச்சையினாலே லபியாது.

तदत्र त्वं शुचं त्यक्त्वा तरुणीव जरान्वितम् । तपश्चरस्व सुमहद्यथा स्याद्देहसंभवः ॥

ததத்ர த்வம் ஶுசம் த்யக்த்வா தருணீவ ஜராந்விதம் |
தபஶ்சரஸ்வ ஸுமஹத் யதா ஸ்யாத் தேஹஸம்பவ: || 48

வாராய் விஶ்வாவஸுவே! இந்த ஶாப விஷயத்திலே தருணியான ஸ்த்ரீயானவள் வ்ருத்தனை விடுமாப் போலே ஶோகத்தை த்யஜித்து எப்படி தேஹம் உண்டாகுமோ அப்படிப்பட்ட தபஸ்ஸைப் பண்ணென்று குபேரன் சொன்னான்.

एवमुक्तः प्रणम्यैनमशरीरो धनाधिपम् । तथेत्युक्त्वा जगामाथ शितिकण्ठं महेश्वरम् ॥

ஏவமுக்த: ப்ரணம்யைநமஶரீரோ தநாதிபம் |
ததேத்யுக்த்வா ஜகாமாத ஶிதிகண்டம் மஹேஶ்வரம் || 49

இப்படி குபேரனாலே சொல்லப்பட்ட விஶ்வாவஸுவானவன் குபேரனை நமஸ்கரித்து அப்படியே தபஸ்ஸு பண்ணுகிறேனென்று சொல்லி மஹேஶ்வரனான சிவனை அடைந்தான்.

वृषभध्वजमासाद्य प्रणम्य प्राञ्जलिस्तदा । पार्वत्या सहितं देवमिदं वचनमब्रवीत् ॥

வ்ருஷபத்வஜமாஸாத்ய ப்ரணம்ய ப்ராஞ்ஜலிஸ்ததா |
பார்வத்யா ஸஹிதம் தேவமிதம் வசநமப்ரவீத் || 50

விஸ்வாவஸுவானவன் வ்ருஷபத்வஜனைப் பார்வதியோடே கூடிக் கொண்டிருக்கிற சிவனை யடைந்து ப்ரணாமஞ்செய்து பத்தாஞ்ஜலிபுடனைக்கொண்டு வக்ஷ்யமாண ப்ரகாரம் ஒரு வார்த்தை சொன்னான்.

विश्वावसुः— விஸ்வாவஸு:—

भगवन्देवदेवेश ! त्राहि मां शरणागतम् । कुत्राहं तपसस्सिद्धिं सद्यः प्राप्स्यामि शङ्कर ! ॥
तद्वदस्व महादेव ! त्वस्य मे शरणार्थिनः ।

பகவந் தேவதேவேஸ! த்ராஹி மாம் ஸரணாகதம் |
குத்ராஹம் தபஸஸ்ஸித்திம் ஸத்ய: ப்ராப்ஸ்யாமி ஸங்கர!
தத்வதஸ்வ மஹாதேவ! த்வஸ்ய மே ஸரணார்த்திந: || 51

த்ரிகாலஜ்ஞராய் தேவஸ்ரேஷ்டருமான மஹாதேவரே! ஸரணாகதனை என்னை ரக்ஷியும். நான் எவ்விடத்திலே தபஸ்ஸித்தியை தத்க்ஷணத்திலே எந்த ஸாபாசரணத்தாலே அடைவேனோ, ஸரணாகதனை இந்த எனக்கு அந்த கார்யத்தைச் சொல்லும் என்று விஸ்வாவஸு கேட்டான்.

व्याघ्रजन्मा— வ்யாக்ரஜந்மா—

एवमुक्ते तु वचने नीलकण्ठोऽब्रवीदिदम् ॥

ஏவமுக்தே து வசநே நீலகண்டோऽப்ரவீதிதம் || 52

இப்படி விஸ்வாவஸு சொல்லச் செய்தே சிவன் ஒரு வார்த்தை சொன்னான்.

रुद्रः— ருத்ர:—

तुलसीकाननं तात ! गन्तुमर्हसि सुव्रत । यत्र कैरविणी नाम सरसी सा महत्तरा ॥
तत्र सिद्धिस्तव भवेत्सद्य एव महातपः ॥

துலஸீகாநநம் தாத கந்துமர்ஹஸி ஸுவ்ரத! ||
யத்ர கைரவிணீநாம ஸரஸீ ஸா மஹத்தரா ||
தத்ர ஸித்திஸ்தவ பவேத் ஸத்ய ஏவ மஹாதப: || 53

வாராய் நல்ல வ்ரதத்தை உடைத்தான விஸ்வாவஸுவே! நீ எவ்விடத்திலே கைரவிணீ என்கிற மஹாஸரஸ்ஸானது இருக்கிறதோ, அதின் கரையிலேயிருக்கிற ப்ருந்தாவனத்தைச் சேரும் பொருட்டு அர்ஹனையிருக்கிறாய். அந்த ப்ருந்தாவனத்திலே உனக்கு தபஸ்ஸித்தியானது உண்டாகும்; தத்க்ஷணத்திலே மஹாதபஸ்வியாயும் ஆவாய்.

व्याघ्रजन्मा— வ்யாக்ரஜந்மா—

एवमुक्तस्तु देवेन हृष्टो विश्वावसुस्तदा । तुलसीकाननं शीघ्रमाजगाम महामतिः ॥

ஏவமுக்தஸ்து தேவேந ஹ்ருஷ்டோ விஸ்வாவஸுஸ்ததா |
துலஸீகாநநம் ஸீக்ரமாஜகாம மஹாமதி: || 54

அப்போது மஹாமதியான விஸ்வாவஸுவானவன் ருத்ரனாலே இப்படி சொல்லப் பட்டவனைக்கொண்டு ஸந்துஷ்டனைப் ப்ருந்தாவனத்தைச் சீக்ரமாக அடைந்தான்.

बृन्दारण्यं ततो गत्वा दृष्ट्वा कैरविणीं शुभाम् । हृष्टस्तत्र तपश्चक्रे किञ्चित्कालं मनोरमे ॥

ப்ருந்தாரண்யம் ததோ கத்வா த்ருஷ்ட்வா கைரவிணீம் ஸுபாம் |
ஹ்ருஷ்டஸ்தத்ர தபஸ்சக்ரே கிஞ்சித்காலம் மநோரமே || 55

19019

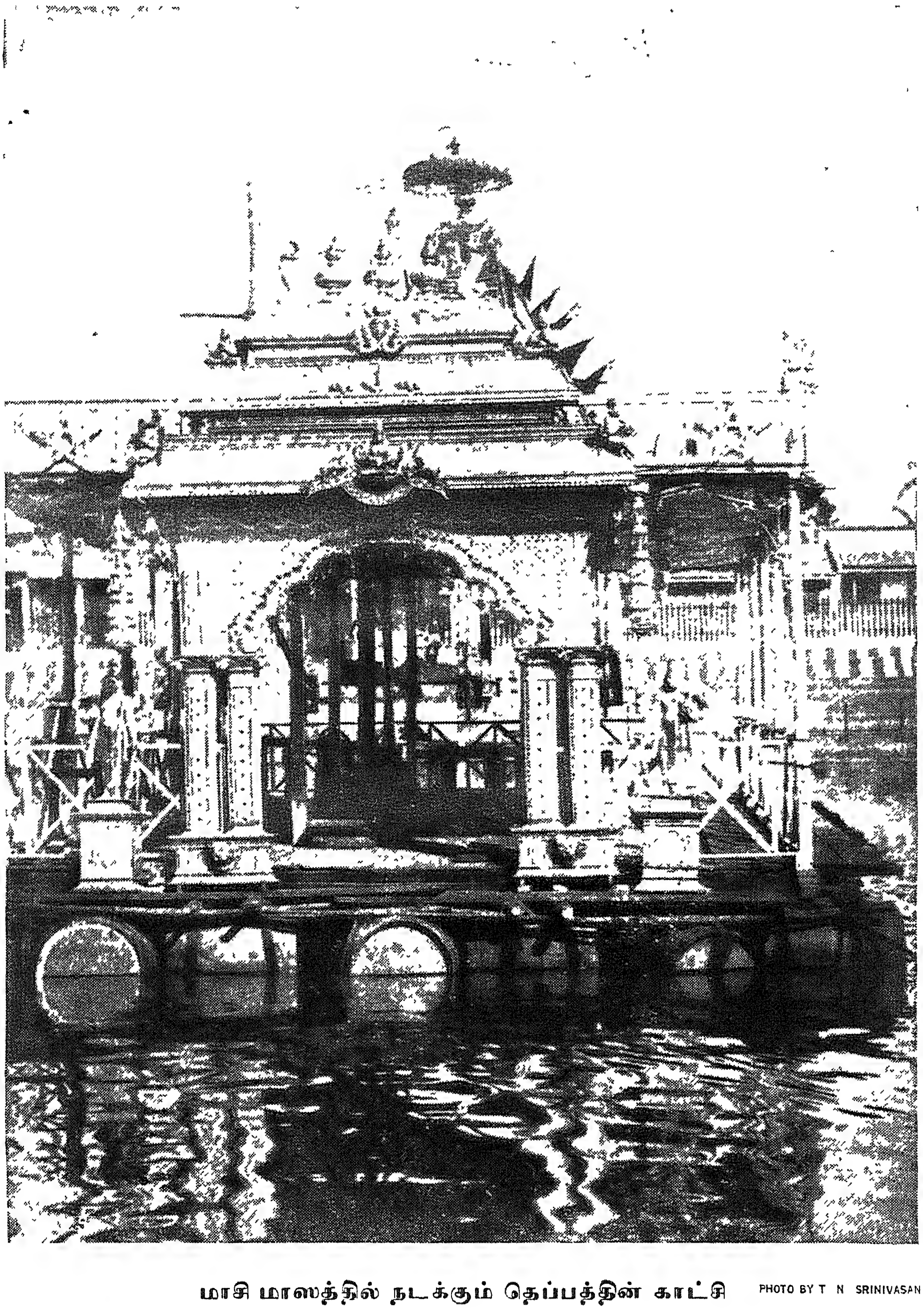

மாசி மாஸத்தில் நடக்கும் தெப்பத்தின் காட்சி PHOTO BY T N SRINIVASAN

அதற்கு மேலே அந்த விஶ்வாவஸுவானவன் ப்ருந்தாரண்யத்தை அடைந்து பாப ஹரையான கைரவிணியையும் ஸேவித்து ஸந்துஷ்டனாய்க்கொண்டு மநோஹரமான கைரவிணீ தீரத்திலே கொஞ்சகாலம் தபஸ் பண்ணிக்கொண்டிருந்தான்.

एवं तपोऽचरत्तत्र स हि विश्वावसुर्मुने ॥

ஏவம் தபோऽசரத்தத்ர ஸஹி விஶ்வாவஸுர்முநே || 56

வாரீர் நாரதரே! அந்த விஶ்வாவஸுவானவன் அவ்விடத்திலே இப்படி தபஸ்ஸு பண்ணிக்கொண்டிருந்தான்.

एवमाह महाभाग व्याघ्रजन्मा महामुनिः । अतस्तत्सदृशं किञ्चिद्दृश्यते न सरः क्वचित् ॥

तत्स्नानाद्दुर्लभं किञ्चिन्नृणां भुवि न जायते ॥

ஏவமாஹ மஹாபாக! வ்யாக்ரஜந்மா மஹாமுநி: |
அதஸ்தத்ஸத்ருஶம் கிஞ்சித் த்ருஶ்யதே ந ஸர: க்வசித் ||
தத்ஸ்நாநாத்துர்லபம் கிஞ்சித் ந்ருணாம் புவி ந ஜாயதே || 57

வாரீர் நாரதரே! வ்யாக்ரஜந்மா என்கிற மஹர்ஷியானவர் அந்த ஸரஸ்ஸின் வைப வத்தை இப்படிப்பட்டதாகச் சொன்னார். ஆகையால் அந்த கைரவிணியோடே ஸத்ருஶமான ஓராரொரு ஸரஸ்ஸானது ஓரிடத்திலேயும் என்றால் பார்க்கப்பட வில்லை. இந்த பூமியிலே மநுஷ்யர்களுக்கு எந்த இஷ்டமும் அந்த கைரவிணீஸ்நாநத்தாலே துர்லபமாகவாகிறதில்லை.

इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे महेश्वरनारदसंवादे श्रीबृन्दारण्यक्षेत्रमाहात्म्ये नवमोऽध्यायः ॥

श्रीमद्वरवरमुनये नमः

இதி ஶ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே மஹேஶ்வரநாரதஸம்வாதே
ஶ்ரீப்ருந்தாரண்யக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே நவமோऽத்யாய:.
ஶ்ரீமத்வரவரமுநயே நம:

श्रीबृन्दारण्यक्षेत्रमाहात्म्ये दशमोऽध्यायः

ஸ்ரீப்ருந்தாரண்யக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே தஶமோऽத்யாய:

यदुक्तं देवदेवेश त्वया वृषभलाञ्छन ! पञ्च तीर्थानि तस्येति पुरतस्तानि मे वद ॥

யதுக்தம் தேவதேவேஶ ! த்வயா வ்ருஷபலாஞ்சந ! |
பஞ்ச தீர்த்தாநி தஸ்யேதி புரதஸ்தாநி மே வத || 1

விருஷபத்வஜனை தேவஶ்ரேஷ்டனே ! அந்த கைரவிணிக்கு நாலு பக்கத்திலேயும் அஞ்சு தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன வென்று உம்மாலே எந்த ஹேதுவினாலே சொல்லப் பட்டதோ, அந்த தீர்த்தங்களையும் தத்தத்வைபவத்தையும் சொல்லுமென்று நாரதன் ருத்ரனைக் கேட்டார்.

रुद्रः— ருத்ர:—

कैरविण्यास्सरस्यास्तु स्थितमुत्तरपूर्वतः । विमलाम्भस्सरः किञ्चिदिन्द्रतीर्थमिति स्मृतम् ।

கைரவிண்யாஸ்ஸரஸ்யாஸ்து ஸ்திதமுத்தரபூர்வத: |
விமலாம்பஸ்ஸர: கிஞ்சிதிந்த்ரதீர்த்தமிதி ஸ்ம்ருதம் || 2

அந்தக்கைரவிணிக்கு உத்தரபூர்வதிக்கிலே நிர்மலமான தீர்த்தத்தையுடைத்தான ஓராரொரு ஸரஸ்ஸானது இந்த்ரதீர்த்த மென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

स्नाने दाने कृते तत्र नरो नित्यो भविष्यति । वाजिदानं कृतं तत्र विशेषेण प्रशस्यते ॥

ஸ்நாநே தாநே க்ருதே தத்ர நரோ நித்யோ பவிஷ்யதி |
வாஜிதாநம் க்ருதம் தத்ர விஶேஷேண ப்ரஶஸ்யதே || 3

அந்த இந்த்ரதீர்த்தத்திலே ஸ்நாநமாவது தானமாவது பண்ணப்பட்டிருந்தால் அவனா வில், அப்படி தாதாவான புருஷனானவன் சிரஞ்சீவியாக ஆகாநிற்கிறான். அந்த இந்த்ர தீர்த்தத்திலே அஶ்வதானம் மிகவும் ஶ்லாக்யமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

अथान्यद्दक्षिणे भागे स्थितं किञ्चित्सरोवरम् । सोमतीर्थमिति ख्यातं सर्वपापप्रणाशनम् ॥

அதாந்யத்தக்ஷிணே பாகே ஸ்திதம் கிஞ்சித்ஸரோவரம் |
ஸோமதீர்த்தமிதி க்யாதம் ஸர்வபாபப்ரணாஶநம் || 4

அதற்கு மேலே கைரவிணிக்கு தக்ஷிணபார்ஶ்வத்திலே ஸர்வபாபஹரமாய் ஸோம தீர்த்தமென்கிற ஓராரொரு ஸரஶ்ஶ்ரேஷ்டமானது இருக்கிறது.

क्षीराणां नवनीतानां क्षौमस्य च पटस्य च । तत्र दानं प्रशस्तं स्याद्धनस्य मुनिसत्तम ॥

க்ஷீராணாம் நவநீதாநாம் க்ஷௌமஸ்ய ச படஸ்ய ச |
தத்ர தாநம் ப்ரஶஸ்தம் ஸ்யாத்தநஸ்ய முநிஸத்தம ! || 5

வாரீர் நாரதரே ! அந்த ஸோமதீர்த்தத்திலே பால் தயிர் வெண்ணெய் பட்டு வஸ்த்ரம் இந்த தானங்கள் மிகவும் ப்ரஶஸ்தமாக இருக்கிறதுகள்.

ततो दक्षिणतः पश्चान्मीनतीर्थमिति श्रुतम् । महापापप्रशमनं सर्वसिद्धिकरं नृणाम् ॥

तत्र चापि विशेषेण मुक्तादानं प्रशस्यते । प्रवालस्य मणीनां च मधुनस्सर्पिषस्तथा ॥

ததோ தக்ஷிணத: பஶ்சாத் மீநதீர்த்தமிதி ஶ்ருதம் |
மஹாபாப ப்ரஶமநம் ஸர்வஸித்திகரம் ந்ருணாம் || 6

தத்ர சாபி விஶேஷேண முக்தாதாநம் ப்ரஶஸ்யதே |
ப்ரவாலஸ்ய மணீநாஞ்ச மதுநஸ்ஸர்ப்பிஷஸ்ததா || 7

அந்தக் கைரவிணிக்குத் தென்மேற்குத்திக்கிலே மனுஷ்யர்களுக்கு ஸர்வஸித்திகரமாய் ஸர்வபாபஹரமாய் ஓராறொரு ஸரஸ்ஸானது மீநதீர்த்தமென்று ப்ரஶஸ்தமாயிருக்கிறது. அந்த மீநதீர்த்தத்திலே ப்ரவாள மௌக்திக மது ஸர்பிஸ்ஸுக்களினுடைய தாநமானது மிகவும் விசேஷமாயிருக்கிறது.

तत उत्तरतः पश्चादग्नितीर्थाभिधं सरः । महतां पातकानां च कुलिशं तन्निवारणे ॥
मेषदानं प्रशस्तं स्यात्कृतं तत्र महामुने । आरोग्यदं पुष्टिकरमैश्वर्यस्यापि दायकम् ॥

தத உத்தரதঃ பஶ்சாதக்நி தீர்த்தாபிதம் ஸரঃ |
மஹதாம் பாதகாநாஞ்ச குலிஶம் தந்நிவாரணே || 8
மேஷதாநம் ப்ரஶஸ்தம் ஸ்யாத் க்ருதம் தத்ர மஹாமுநே |
ஆரோக்யதம் புஷ்டிகரமைஶ்வர்யஸ்யாபி தாயகம் || 9

அந்தக்கைரவிணிக்கு வடமேற்குதிக்கிலே மஹாபாதகங்களினுடைய நிவாரணத்திலே வஜ்ராயுதமாயிருக்கிற ஓராறொரு ஸரஸ்ஸானது அக்நிதீர்த்தமென்று ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது. அந்த தீர்த்தத்திலே அஜதானம் ப்ரஶஸ்தமாயிருக்கிறது. அந்த தீர்த்தம் ஸ்நாநம் பண்ணுகிற மனுஷ்யர்களுக்கு ஆயுராரோக்யைஶ்வர்ய புஷ்ட்யாதி புருஷார்த்த ப்ரதமாக வாகாநிற்கிறது.

उत्तरस्यां दिशि तथा कैरविण्याः स्थितं शुभम् । विमलाम्भस्सरः किञ्चिद्विष्णुतीर्थमिति श्रुतम् ॥
यं यं कामयते कामं तंतमाप्नोति मानवः । तत्र स्नात्वा महापापैर्मुच्यते नात्र संशयः ॥

உத்தரஸ்யாம் திஶி ததா கைரவிண்யாஸ் ஸ்திதம் ஶுபம் |
விமலாம்பஸ்ஸரঃ கிஞ்சித் விஷ்ணுதீர்த்தமிதி ஶ்ருதம் || 10
யம் யம் காமயதே காமம் தம்தமாப்நோதி மாநவঃ |
தத்ர ஸ்நாத்வா மஹாபாபைர் முச்யதே நாத்ர ஸம்ஶயঃ || 11

அந்தக் கைரவிணிக்கு உத்தர திக்கிலே நிர்மலமான தீர்த்தத்தை யுடைத்தானதாய்ப் பாபஹரமான ஓராறொரு ஸரஸ்ஸானது விஷ்ணுதீர்த்தமென்று மிகவும் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விஷ்ணு தீர்த்தத்திலே ஸ்நாநம் பண்ணுகிற மநுஷ்யன் மஹாபாதகங்களினின்றும் விடுபட்டவனாய்க்கொண்டு எத்தெத்தை அபேக்ஷிக்கிறானோ, அந்தந்த புருஷார்த்தத்தை அடைகிறான்.

तत्र दानं महाभाग ! सर्वेषां च प्रशस्यते । सर्वेषामेव तीर्थानामुत्तमं वैष्णवं स्मृतम् ॥

தத்ர தாநம் மஹாபாக ஸர்வேஷாஞ்ச ப்ரஶஸ்யதே |
ஸர்வேஷாமேவ தீர்த்தாநாமுத்தமம் வைஷ்ணவம் ஸ்ம்ருதம் || 12

வாரீர் நாரதரே! அந்த விஷ்ணு தீர்த்தமானது எல்லா தீர்த்தங்களுக்கும் உத்தமமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸகல தாநங்களும் ப்ரஶம்ஸிக்கப்படாநிற்கிறதுகள்.

तत्र स्नानं प्रशस्तं स्यान्मुनिवर्गापवर्गदम् ॥

தத்ர ஸ்நாநம் ப்ரஶஸ்தம் ஸ்யாத் முநிவர்காபவர்கதம் || 13

அந்த விஷ்ணு தீர்த்தத்திலே ஸ்நாநமானது, ருஷிஶ்ரேஷ்டர்களுக்கும் முக்தி ப்ரதமாக ப்ரஶஸ்தமாகாநிற்கிறது.

पञ्चतीर्थसमायुक्तामीदृशीं तां सरोवराम् । स्नायात्कैरविणीं विप्र यदीच्छति हरेः पदम् ॥

பஞ்சதீர்த்தஸமாயுக்தாமீத்ருஶீம் தாம் ஸரோவராம் |
ஸ்நாயாத்கைரவிணீம் விப்ர! யதீச்சதி ஹரேঃ பதம் || 14

எந்த மநுஷ்யனாகிலும் பகவத்ஸாயுஜ்யத்தை அடைய வேணுமென்று இச்சித்தானாகில் அவன் இந்த அஞ்சு தீர்த்தங்களாலே சூழப்பட்டதாயும் ஸ்ரேஷ்டையாயும் இப்படிப் பட்ட வைபவத்தை யுடைத்தான கைரவிணியிலே ஸ்நாநம் பண்ணக்கடவன்.

एतच्च सरसि ह्यन्यदद्भुतं श्रोतुमर्हसि । देवर्षे वदतो मत्तो यदनादि महामते ! ॥

ஏதச்ச ஸரஸி ஹ்யந்யதத்புதம் ஶ்ரோதுமர்ஹஸி |
தேவர்ஷே! வததோ மத்தோ யதநாதி மஹாமதே! || 15

ஸர்வஜ்ஞரான நாரதரே! எந்த ஸரஸ்ஸானது அநாதியோ, அப்படிப்பட்ட இந்த ஸரஸ்ஸுக்கு அத்யத்புதமான இந்த வைபவத்தைக் கேட்கிறதையும்பொருட்டு அர்ஹனாகா நிற்கிறீர்.

मुद्गलो नाम कश्चित्तु मुनिः परमधार्मिकः । कण्वपुत्रो महातेजास्तपस्स्वाध्यायतत्परः ॥
रम्ये तु गोमतीतीरे कोविदारवने स्थितः । सक्तपित्राऽन्वितः कुर्वन् तपः परमदुश्चरम् ॥
तत्रैव वसतस्तस्य कोविदारवने शुभे । रम्यमाश्रममाजग्मुर्मुनयस्तत्त्वदर्शिनः ॥
गोहिलो गौतमश्चैव कतको विमलो विधुः । पञ्चैते पावनप्रख्या मुद्गलस्य महामुने ॥

முத்கலோ நாம கஶ்சித்து முநிः பரமதார்மிகः |
கண்வபுத்ரோ மஹாதேஜாஸ்தபஸ்ஸ்வாத்யாயதத்பரः || 16
ரம்யேது கோமதீதீரே கோவிதாரவநே ஸ்திதः |
ஸக்ருத் பித்ராऽந்விதः குர்வந் தபः பரமதுஶ்சரம் || 17
தத்ரைவ வஸதஸ்தஸ்ய கோவிதாரவநே ஶுபே |
ரம்யமாஶ்ரமமாஜக்முர் முநய ஸ்தத்த்வதர்ஶிநः || 18
கோஹிலோ கௌதமஶ்சைவ கதகோ விமலோ விதுः |
பஞ்சைதே பாவநப்ரக்க்யா முத்கலஸ்ய மஹாமுநே! 19

தபஶ்சரண தத்பரராயும் மஹாதேஜஸ்வியாயும் பரம தார்மிகராயும் கண்வபுத்ரராயும் முத்கலரென்று பேரை உடைத்தான ஓராளொரு ருஷியானவர், கோமதீநதீ தீரத்திலே இருக்கிற கோவிதாரவநத்திலே பிதாவோடே கூட ஒருத்தராலும் பண்ணக் கூடாத தபஸ்ஸைப்பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். ஶுபமான கோவிதாரவநத்திலே தபஸ்ஸு பண்ணுநிற்கிற அந்த முத்கலருடைய ஆச்ரமத்தைக் குறித்து தத்த்வதர்ஶிகளாயும் பாவநமான யஶஸ்ஸை யுடைத்தானவர்களாயுமுள்ள கோஹிலர் கௌதமர் கதகர் விமலர் விது இந்த அஞ்சு ருஷி மஹான்கள் வந்தார்கள்.

पूजिताश्च यथान्यायं तेन ते मुनयस्तदा । रम्ये तस्याश्रमे रात्रिमूषुर्विमलमानसाः ॥

பூஜிதாஶ்ச யதாந்யாயம் தேந தே முநயஸ்ததா |
ரம்யே தஸ்யாஶ்ரமே ராத்ரிமூஷுர் விமலமாநஸாः || 20

அந்த கோஹிலாதிமஹர்ஷிகளானவர்கள், ந்யாயமாக அந்த முத்கலராலே ஆராதிக் கப்பட்டவர்களாய்க்கொண்டு, அந்த முத்கலருடைய ரம்யமான ஆச்ரமத்திலே நிர்மலமான மநஸ்காளாய்க்கொண்டு அந்த ராத்ரி வஸித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

तानब्रवीन्महातेजा मुद्गलो मुनिसत्तमः ॥

தாநப்ரவீந்மஹாதேஜா முத்கலோ முநிஸத்தமः || 21

முநிஶ்ரேஷ்டராய் மஹாதேஜஸ்வியான முத்கலரானவர் அந்த கோஹிலாதி மஹர்ஷிகளைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

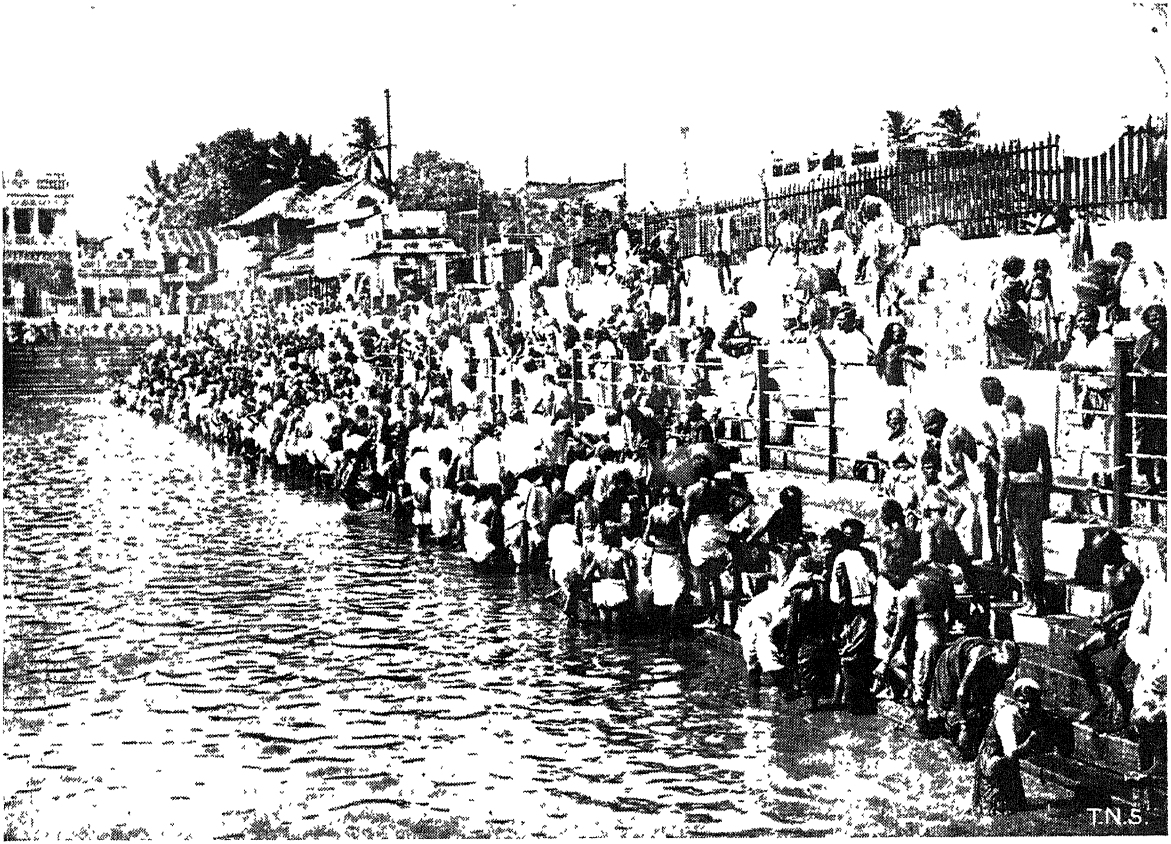

PHOTO BY T. N. SRINIVASAN

கைரவிணி புஷ்கரிணி

मुद्गलः — முத்கலः—

क्व गच्छथ महाभागाः पश्यतो मम संशयः ॥

க்வ கச்சத மஹாபாகாः! பச்யதோ மம ஸம்சயः || 22

வாரீர் மஹாபாகர்களான ருஷிகளே! உங்களைப் பாராநிற்கிற எனக்கு ஸம்சய முண்டாயிருக்கிறது. நீங்கள் எங்கே போகப் போகிறீர்கள்? என்று முத்கலர் ப்ரச்நம் பண்ணினார்.

रुद्रः— ருத்ரः—

अथ प्रत्यूचुरेनं ते गोहिलाद्यास्तपोधनाः ॥

அத ப்ரத்யூசுரேநம் தே கோஹிலாத்யாஸ்தபோதநாः || 23

கோஹிலர் முதலான தபஸ்விகளானவர்கள் இப்படி கேளாநிற்கிற முத்கலரைப் பார்த்து ப்ரத்யுத்தரம் சொன்னார்கள்.

मुनयः— முநயः—

बृन्दारण्यं गमिष्यामो यत्रास्ते भगवान् हरिः । यत्र सा सरसी रम्या नाम्ना कैरविणी शुभा ॥

ப்ருந்தாரண்யம் கமிஷ்யாமோ யத்ராஸ்தே பகவாந் ஹரிः |
யத்ர ஸா ஸரஸீ ரம்யா நாம்நா கைரவிணீ சுபா || 24

எவ்விடத்திலே மங்களகரையாயும் பாவநமாயும் கைரவிணீ நாமகமான ஸரஸ்ஸானது இருக்கிறதோ, எவ்விடத்தில் ஷாட்குண்யபரிபூர்ணரான ச்ரியःபதியானவர் வஸித்துக்கொண்டிருக்கிறாரோ, அந்த ப்ருந்தாரண்யத்தைக் குறித்துப் போகிறோம்.

भृग्वाद्या मुनयो यत्र तपश्चक्रुस्सुदुष्करम् । तत्र गत्वा वयं सर्वे तपः कर्तुं कृतक्षणाः ॥

तत्समं दृश्यते क्वापि मुक्तिक्षेत्रं न भूतले ॥

ப்ருக்வாத்யா முநயோ யத்ர தபச்சக்ருஸ் ஸுதுஷ்கரம் |
தத்ர கத்வா வயம் ஸர்வே தபः கர்தும் க்ருதக்ஷணாः ||
தத்ஸமம் த்ருச்யதே க்வாபி முக்திக்ஷேத்ரம் ந பூதலே || 25

எந்த ப்ருந்தாரண்யத்திலே ப்ருக்வாதி ருஷிகளானவர்கள் ஒருத்தராலேயும் பண்ணக்கூடாத தபஸ்ஸைப் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார்களோ, இந்த பூமியில் ஓரிடத்திலேயும் அந்த ப்ருந்தாரண்ய க்ஷேத்ரத்துக்கு ஸமாநமான முக்திக்ஷேத்ரமானது எந்த ஹேதுவினாலே இல்லையோ, அந்த ஹேதுவினாலே ப்ருந்தாரண்ய க்ஷேத்ரத்திலே நாங்களும் போய் தபஸ்ஸு பண்ண நிச்சயித்திருக்கிறோமென்று கோஹிலாதி ருஷிகள் சொன்னார்கள்.

रुद्रः— ருத்ரः—

इत्युक्तस्तैर्मुनिवरैर्मुद्गलो मुनिसत्तमः । तानब्रवीदहं चापि यास्यामि तुलसीवनम् ॥

இத்யுக்தஸ்தைர்முநிவரைர்முத்கலோ முநிஸத்தமः |
தாநப்ரவீதஹஞ்சாபி யாஸ்யாமி துலஸீவநம் || 26

ருஷிச்ரேஷ்டர்களாலே இப்படி சொல்லப்பட்ட முநிச்ரேஷ்டரான முத்கலரானவர் நானும் அந்த துலஸீவநத்தைக் குறித்து வருகிறேன் என்று சொன்னார்.

संप्राप्ता मुनयस्ते च स चापि मुनिसत्तमः । बृन्दारण्यं ततो गत्वा रम्यपक्षिमृगद्विपम् ॥

अलंकृतं मुनिकुलैस्तपश्चरणतत्परैः । तामपश्यन्मुनिवरास्तपश्चक्रुः पृथक्पृथक् ॥

ஸம்ப்ராப்தா முநயஸ்தேச ஸசாபி முநிஸத்தமः |
ப்ருந்தாரண்யம் ததோ கத்வா ரம்யபக்ஷிம்ருகத்விபம் || 27
அலங்க்ருதம் முநிகுலைஸ்தபச்சரண தத்பரைः |
தாமபச்யந் முநிவராஸ்தபச்சக்ருः ப்ருதக் ப்ருதக் || 28

அந்த கோஹிலாதி முநிஶ்ரேஷ்டர்களும் அந்த முநிஶ்ரேஷ்டரான முத்கலரும்,
ரம்யமான பக்ஷிகள் மிருகங்கள் யானைகள் இவைகளையுடைத்தாயும் தபஸ்ஸு பண்ணுகிற
திலே ஆஸக்தர்களாயிருக்கிற ருஷிஸமூஹத்தாலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கிற ப்ருந்தாரண்
யத்தையடைந்து கைரவிணியைப் பாரா நின்று கொண்டு அவ்விடத்திலே வேறு வேருக
தபஸ்ஸு பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

तत्र तत्र सरस्तीरे रम्यपादपसंकुले । मुद्गलस्तु महातेजा मुनिः परमधार्मिकः ॥

तदम्भस्यवगाह्यान्तस्तत्र चक्रे महत्तपः ॥

தத்ர தத்ர ஸரஸ்தீரே ரம்யபாதபஸங்குலே |
முத்கலஸ்து மஹாதேஜா முநிः பரமதார்மிகः ||
ததம்பஸ்யவகாஹ்யாந்தஸ்தத்ர சக்ரே மஹத்தபः || 29

மஹாதேஜஸ்வியாயும் பரமதார்மிகராயுமிருக்கிற முத்கலரானவர் நாநாவிதமான
மரங்களாலே சூழப்பட்ட அந்த ஸரஸ்தீரத்திலே அந்தக்கைரவிணியிலே நித்யஸ்நாநம்
பண்ணிக்கொண்டு துஷ்கரமான தபஸ்ஸைப்பண்ணிக் கொண்டிருந்தார்.

तस्यैवं कैरविण्यम्भस्यवगाह्य स्थितस्य तु । बहवो वत्सरा याताः सुखेनैव महाद्युतेः ॥

தஸ்யைவம் கைரவிண்யம்பஸ்யவகாஹ்ய ஸ்திதஸ்ய து |
பஹவோ வத்ஸரா யாதாः ஸுகேநைவ மஹாத்யுதேः || 30

அந்தக்கைரவிணீதீர்த்தத்திலே நீராடி இப்படி தபஸ்ஸு பண்ணுநிற்கும் மஹாதே
ஜஸ்வியான அந்த முத்கலருக்கு ஸுகமாய் அநேகஸம்வத்ஸரங்கள் நடந்ததுகள்.

ततः कदाचिदुन्मील्य चक्षुषी सर्वतो दिशः । विलोकयन्ददर्शाग्रे स्थितं मीनं महातनुम् ॥

ததः கதாசிதுந்மீல்ய சக்ஷுஷீ ஸர்வதோ திஶः |
விலோகயந் ததர்ஶாக்ரே ஸ்திதம் மீநம் மஹாதநும் || 31

அதற்கு மேல் ஸமாதியிலேயிருக்கிற முத்கலரானவர் ஒருகால் கண்களை விழித்து
நாலு பக்கங்களிலும் பாராநின்று கொண்டு எதிரேயிராநிற்கிற ஒரு பெரிய மீனைப்பார்த்தார்.

दारैः पुत्रैश्च पौत्रैश्च बन्धुभिश्चाप्यथेतरैः । परितः संवृतं किञ्चिन्मनोहरतराकृतिम् ॥

तं दृष्ट्वा तपसो विघ्नममन्यत महाद्युतिः । मौद्गलो मुनिशार्दूलः संस्थितस्य ममात्र हि ॥

தாரைः புத்ரைஶ்ச பௌத்ரைஶ்ச பந்துபிஶ்சாப்யதேதரைः |
பரிதஸ்ஸம்வ்ருதம் கிஞ்சித் மநோஹரதராக்ருதிம் || 32
தம் த்ருஷ்ட்வா தபஸோ விக்நமமந்யத மஹாத்யுதிः |
மௌத்கலோ முநிஶார்தூலः ஸம்ஸ்திதஸ்ய மமாத்ர ஹி || 33

மஹாதேஜஸ்வியாய் முநிஶ்ரேஷ்டரான முத்கலரானவர், பார்யைகளோடும் புத்ரர்
களோடும் பௌத்ரர்களோடும் பந்துக்களோடும் இன்னம் இதரர்களோடும் கூடிக்கொண்
டும் மநோஹரதரமான ஆகாரத்தையுடைத்தாயுமிருக்கிற அந்த மத்யஸ்த்தைப் பார்த்து தபஸ்
ஸிலே யிருக்கிற என்னுடைய தபஸ்ஸுக்கு விக்நமென்று நினைத்தார்.

तमवाच शुभं वाक्यं सान्त्वयन्परया गिरा ॥

தமுவாச ஶுபம் வாக்யம் ஸாந்த்வயந்பரயா கிரா || 34

முத்கலரானவர் அந்த மத்ஸ்யத்தைப்பார்த்து ஶ்லாக்யமானவார்த்தையினாலே ஸமாதா
நம்பண்ணி நின்று கொண்டு ஶுபமான ஒரு வார்த்தையைச் சொன்னார்.

मीनमीन महाभाग सत्वरोऽद्य त्वमन्यतः । गच्छैभिर्बन्धुभिर्युक्तो न त्वं वस्तुमिहार्हसि ॥

மீநமீந மஹாபாக! ஸத்வரோऽத்ய த்வமந்யதः |
கச்சைபிர்பந்துபிர்யுக்தோ ந த்வம் வஸ்துமிஹார்ஹஸி || 35

வாராய் மஹாபாக்யமான மத்ஸ்யமே! நீ இந்த பந்துக்களோடே கூடினவனாய்க் கொண்டு வேறொரு தடாகத்திலே போய் விடு. நீ இவ்விடத்தில் வஸிக்க யோக்யனன்று.

येच त्वदीयास्सरसि निवसन्त्यत्र वारिज । मृतप्राया भविष्यन्ति श्वस्ते सूर्योदयात्परम् ॥

யேச த்வதீயாஸ்ஸரஸி நிவஸந்த்யத்ர வாரிஜ |
ம்ருதப்ராயா பவிஷ்யந்தி ஶ்வஸ்தே ஸூர்யோதயாத் பரம் || 36

வாராய் மத்ஸ்யஶ்ரேஷ்ட்டமே! உன்னுடைய ஸம்பந்திகளான இந்த மத்ஸ்யங்கள் நாளையதினம் ஸூர்யோதயத்துக்கு மேல் இந்த ஸரஸ்ஸிலே வஸித்ததுகளேயானால் ம்ருதப்ராயங்களாக ஆய்விடும்.

ममात्र सरसि प्राज्ञ कुर्वतस्तप उत्तमम् । दर्शनं ते महान्विघ्नो भविष्यति न संशयः ॥

மமாத்ர ஸரஸி ப்ராஜ்ஞ குர்வதஸ்தப உத்தமம் |
தர்ஶநம் தே மஹாந்விக்நோ பவிஷ்யதி ந ஸம்ஶய꞉ || 37

வாராய் மத்ஸ்யமே! இந்த ஸரஸ்ஸிலே உத்தமமான தபஸ்ஸு பண்ணுகிற எனக்கு உன்னாலே மஹாவிக்நமானது உண்டாகப்போகிறதென்று முத்கலர் அந்த மத்ஸ்யத்தைப் பார்த்துச் சொன்னார்.

रुद्रः— ருத்ர꞉—

इत्युक्तो बन्धुभिस्सर्वैस्तत्क्षणादेव सोऽन्यतः । जगाम मीनो देवर्षे नाद्यापि परिदृश्यते ॥

இத்யுக்தோ பந்துபிஸ்ஸர்வைஸ்தத் க்ஷணாதேவ ஸோऽந்யத꞉ |
ஜகாம மீநோ தேவர்ஷே நாத்யாபி பரித்ருஶ்யதே || 38

வாரீர் நாரதரே! அந்த மத்ஸ்யமானது முத்கலராலே சொல்லப்பட்டதாய்க்கொண்டு பந்துக்களோடே கூடினதாய் அந்த க்ஷணத்திலே ஓரொரு ப்ரதேசத்துக்குப்போய் விட்டது. ஆகையால், இப்பவும் ஒரு மத்ஸ்யமும் காணப்படுவதில்லை.

एतत्ते कथितं सर्वं यत्पृष्टोऽहं महामुने । बृन्दारण्यस्य माहात्म्यं तीर्थस्य च विशेषतः ॥

ஏதத்தே கதிதம் ஸர்வம் யத்ப்ருஷ்டோऽஹம் மஹாமுநே! |
ப்ருந்தாரண்யஸ்ய மாஹாத்ம்யம் தீர்த்தஸ்ய ச விசேஷத꞉ || 39

வாரீர் ருஷிஶ்ரேஷ்ட்டரான நாரதரே! எதைக் குறித்து நான் ப்ரஶ்நம் பண்ணப்பட்டேனோ, ப்ருந்தாரண்யமாஹாத்ம்யமென்ன, கைரவிணீ தீர்த்த வைபவமென்ன, இந்த ஸமஸ்த வைபவமும் என்னாலே உபமையும் பொருட்டு விசேஷமாகச் சொல்லப்பட்டது.

कच्चित्ते संशयो नष्टः कच्चित्ते नैव विस्मृतिः । कच्चिच्चाधिगतश्चार्थः कच्चित्ते सफलश्श्रमः ॥
कच्चित्ते सफलो धर्मः कच्चित्ते सफलो नयः । इच्छा ते सफला कच्चित् कच्चित्तृप्तिस्तवाभवत् ॥
एतत्ते परिविज्ञातं कच्चिन्माहात्म्यमुत्तमम् । नैवमर्थं विजानन्ति जना हि जगतीतले ॥
मनुजः कुत्रचित्कश्चिज्जानाति सुकृती कृती ॥

கச்சித்தே ஸம்ஶயோ நஷ்ட꞉ கச்சித்தே நைவ விஸ்ம்ருதி꞉ |
கச்சிச்சாதிகதஶ்சார்த்த꞉ கச்சித்தே ஸபலஶ்ஶ்ரம꞉ || 40
கச்சித்தே ஸபலோ தர்ம꞉ கச்சித்தே ஸபலோ நய꞉ |
இச்சா தே ஸபலா கச்சித் கச்சித் த்ருப்திஸ்தவாபவத் || 41
ஏதத்தே பரிவிஜ்ஞாதம் கச்சிந் மாஹாத்ம்யமுத்தமம் |
நைவமர்த்தம் விஜாநந்தி ஜநா ஹி ஜகதீதலே ||
மநுஜ꞉ குத்ரசித் கஶ்சித் ஜாநாதி ஸுக்ருதீ க்ருதீ || 42

வாரீர் நாரதரே! உம்முடைய ஸம்சயம் தீர்ந்ததா? இந்தக் கதையில் உமக்கு விஸ்ம்ருதியில்லாமலிருக்கிறதா? இதில் அர்த்தமானது உமக்கு நன்றாயறியப்பட்டிருக்கிறதா? உம்முடைய ப்ரமம் நீங்கிற்றா? உம்முடைய தர்மம் ஸபலமாச்சுதா? உம்முடைய ந்யாயம் ஸபலமாச்சுதா? உம்முடைய இஷ்டம் ஸபலமாச்சுதா? உமக்குத் த்ருப்தியுண்டாச்சுதா? இந்த உத்தமமான மாஹாத்ம்யமானது உமக்கு நன்றாக அறியப்பட்டதா? இந்த பூமியிலே வஸியாநின்ற ஜநங்களானவர்கள் உத்தமமான இந்த அர்த்தத்தை ஒருத்தரும் அறியமாட்டார்கள். புண்யவானும் ஸமர்த்தனுமிருக்கிற ஓராளொரு புருஷனானவன் இதன் வைபவத்தை அறியமாட்டுவன்.

नावैष्णवाय वक्तव्यं नैवाभागवताय च । न शूद्राय च वक्तव्यं यथेष्टं तु धनेच्छया ।

न वाच्यं मूर्खमध्ये वा न पाषण्डगणे तथा । न नास्तिकानां मध्ये च बृन्दारण्यस्य वैभवम् ॥

நாவைஷ்ணவாய வக்தவ்யம் நைவாபாகவதாய ச |
ந ஶூத்ராய ச வக்தவ்யம் யதேஷ்டம் து தநேச்சயா || 43

ந வாச்யம் மூர்க்கமத்யே வா ந பாஷண்டகணே ததா |
ந நாஸ்திகாநாம் மத்யே ச ப்ருந்தாரண்யஸ்ய வைபவம் || 44

இந்த புராணவேத்தாவினாலே, இதின் வைபவமானது அவைஷ்ணவன் பொருட்டும் அபாகவதன் பொருட்டும் கேவலம் ஶூத்ரனாயும் பொருட்டும் சொல்லக்கூடாது. இந்த புராணமானது கேவலம் தநேச்சையாலே மூர்க்கர்களுடைய மத்யத்திலேயும் பாஷண்டர்களுடைய ஸமூஹத்திலேயும் நாஸ்திகர்களுடைய மத்யத்திலேயும் சொல்லக்கூடாது.

ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्च कृतलक्षणाः । श्रोतुमर्हन्ति देवर्षे तुलसीवनवैभवम् ॥

ப்ராஹ்மணா: க்ஷத்ரியா வைஶ்யா: ஶூத்ராஶ்ச க்ருதலக்ஷணா: ||
ஶ்ரோதுமர்ஹந்தி தேவர்ஷே! துலஸீவந வைபவம் || 45

பஞ்சஸம்ஸ்காரபரர்களான ப்ராஹ்மணர்கள், க்ஷத்ரியர்கள், வைஶ்யர்கள், ஶூத்ரர்கள் இவர்கள் ப்ருந்தாவன வைபவத்தைக் கேட்கிறதுக்கு பொருட்டு யோக்யர்களாகவிருக்கிறார்கள்.

शृण्वन्ति ये नरा भक्त्या विमला नान्यमानसाः । तेषां न दुर्लभं लोके किञ्चिदस्ति महामुने ॥

ஶ்ருண்வந்தி யே நரா பக்த்யா விமலா நாந்யமாநஸா: |
தேஷாம் ந துர்லபம் லோகே கிஞ்சிதஸ்தி மஹாமுநே || 46

வாரீர் நாரதரே! எந்த மநுஷ்யர்களானவர்கள் [illegible] மநஸ்ஸை உடையவர்களாய்க் கொண்டு [illegible] கேட்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு இந்த லோகத்தில் [illegible].

ये शृण्वन्ति नरा भक्त्या वैभवं प्रतिवासरम् । ते कुर्वन्त्यश्वमेधादिमहायज्ञान् दिने दिने ॥

யே ஶ்ருண்வந்தி நரா பக்த்யா வைபவம் ப்ரதிவாஸரம் |
தே குர்வந்த்யஶ்வமேதாதிமஹாயஜ்ஞாந் திநே திநே || 47

எவர்கள் இந்த ப்ருந்தாரண்ய வைபவத்தை [illegible] கேட்கிறார்களோ அவர்கள் தினந்தோறும் அஶ்வமேதாதி [illegible].

अध्यायमेकमथवा श्लोकमेकमथापि वा । अथवा पादमेकं च शृणुयात्प्रतिवासरम् ॥

அத்யாயமேகமதவா ஶ்லோகமேகமதாபி வா |
அதவா பாதமேகஞ்ச ஶ்ருணுயாத் ப்ரதிவாஸரம் || 48

ஸாத்விகனானவன் இந்த ப்ருந்தாவன வைபவத்தில் ஒரு [illegible] மாவது ஒரு பாதமாவது தினந்தோறும் கேட்கக்கடவன்.

अनन्यमानसाः श्रुत्वा तुलसीवनवैभवम् । सर्वकामानवाप्येह महीयन्ते हरेः पदे ॥

அநந்யமாநஸாஃஶ்ருத்வா துலஸீவநவைபவம் |
ஸர்வகாமாநவாப்யேஹ மஹீயந்தே ஹரே:பதே || 49

இந்த துலஸீவந வைபவத்தை அநந்ய மநஸ்கராய் கேட்பார்களேயானால், இந்த லோகத்திலே ஸர்வகாமங்களையும் அடைந்து பரமபதத்தில் ஸத்க்ருதர்களாகவாகிறார்கள்.

वित्तार्थी वित्तमाप्नोति पुत्रार्थी पुत्रमेव च । विद्यार्थी च तथा विद्यामैश्वर्यार्थी तथैव तत् ॥
तुलसीवनमाहात्म्यं श्रुत्वा भक्त्या नरस्सुधीः । रोगाद्विमुच्यते रोगी बन्धनाद्बन्धवानपि ॥
भयाद्विमुच्यते भीतो विपन्नो विपदस्तथा । गर्भिणी लभते पुत्रं कन्या विन्दति सत्पतिम् ॥
भक्त्येदं वैभवं श्रुत्वा भर्तुः प्रियतमा भवेत् ॥

வித்தார்த்தீ வித்தமாப்நோதி புத்ரார்த்தீ புத்ரமேவ ச |
வித்யார்த்தீ ச ததா வித்யாமைஶ்வர்யார்த்தீ ததைவ தத் || 50
துலஸீவநமாஹாத்ம்யம் ஶ்ருத்வா பக்த்யா நரஸ்ஸுதீ: |
ரோகாத்விமுச்யதே ரோகீ பந்தநாத்பந்தவாநபி || 51
பயாத்விமுச்யதே பீதோ விபந்நோ விபதஸ்ததா |
கர்ப்பிணீ லபதே புத்ரம் கந்யா விந்ததி ஸத்பதிம் ||
பக்த்யேதம் வைபவம் ஶ்ருத்வா பர்த்து: ப்ரியதமா பவேத் || 52

நல்ல மநஸ்ஸை உடைத்தானவன் பக்தியினாலே ப்ருந்தாரண்ய மாஹாத்ம்யத்தைக் கேட்டு தநார்த்தியானவன் தநத்தையும், புத்ரார்த்தியானவன் ஸுபுத்ரனையும் வித்யார்த்தியானவன் வித்யையையும் ஐச்வர்யார்த்தியானவன் ஐச்வர்யத்தையும், அடையாநிற்கிறான். இதின் வைபவத்தைக்கேட்டு கர்ப்பிணியானவள் ஸுபுத்ரனையும் கன்யகையானவள் ஸுதர்சனனை பர்த்தாவையும் அடைகிறாள். அந்த கந்யகையானவள் பர்த்தாவுக்கு ப்ரியதமையாயுமாகிறாள். இந்த ப்ருந்தாவநவைபவத்தை பக்தியோடே கேட்ட புருஷன் ரோகியானால் ரோகத்தினின்றும், காராக்ருஹவாஸியானால் அந்த பந்தநத்தினின்றும், பீதனானால் அந்த பயத்தினின்றும் ஆபத்கதனானவன் அந்த ஆபத்தினின்றும் விடுபடுகிறான்.

ब्राह्मणस्तु समाकर्ण्य भक्त्या वेदान्तगो भवेत् । विजयं लभते राजा वैश्यश्च धनमाप्नुयात् ॥
शूद्रस्तु सुखमाप्नोति पूज्यते च स्वबन्धुभिः ॥

ப்ராஹ்மணஸ்து ஸமாகர்ண்ய பக்த்யா வேதாந்தகோ பவேத் |
விஜயம் லபதே ராஜா வைஶ்யஶ்ச தநமாப்நுயாத் ||
ஶூத்ரஸ்து ஸுகமாப்நோதி பூஜ்யதே ச ஸ்வபந்துபி: || 53

இந்த ப்ருந்தாவன மாஹாத்ம்யத்தை பக்தியோடே ப்ராஹ்மணனானவன் கேட்டால் வேதாந்த பாரங்கதனாகவாகிறான். க்ஷத்ரியனானவன் கேட்டால் யுத்தத்தில் ஜயத்தை அடைகிறான். வைஶ்யன் கேட்டால் புஷ்கலமான தனத்தை அடைகிறான், ஶூத்ரன் கேட்டால் ஸுகத்தை அடைந்து பந்துக்களாலேயும் பூஜிக்கப்படுகிறான்.

शृण्वतां च नरा ये वै तुलसीवनवैभवम् । उपकुर्वन्ति तेऽप्यन्ते महीयन्ते हरेःपदे ॥

ஶ்ருண்வதாஞ்ச நரா யே வை துலஸீவநவைபவம் |
உபகுர்வந்தி தேऽப்யந்தே மஹீயந்தே ஹரே:பதே || 54

துலஸீவநவைபவத்தைக் கேட்கிறவர்களுக்கு எந்த புருஷர்கள் உபகாரம் பண்ணுகிறார்களோ, அவர்களும் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே கொண்டாடப்படுகிறார்கள்.

श्रृण्वन् पठन् लिखन् बिभ्रदथवा श्रावयन्परान् । तुलसीवनमाहात्म्यं वैकुण्ठे तु महीयते ॥

ஶ்ருண்வந் படந் லிகந் பிப்ரதத²வா ஶ்ராவயந் பராந் |
துலஸீவநமாஹாத்ம்யம் வைகுண்டே² து மஹீயதே || 55

எந்த பக்திமானான பாகவதனானவன் இந்த ப்ருந்தாவன மாஹாத்ம்யத்தைக்கேளா நின்று கொண்டும் படியாநின்றுகொண்டும் எழுதாநின்று கொண்டும் இந்த ஸ்ரீகோசத்தை தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொள்ளா நின்று கொண்டும் இந்த ப்ருந்தாவந வைபவத்தை இதரர்களைக் கேட்பியா நின்று கொண்டுமிருக்கிறானோ அந்த மஹாபாகவதனானவன் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே "தேவிமாராவார் திருமகள்பூமி" என்கிறபடியே நித்யமுக்தர்களாலே அநவரத பரிசர்யமாண சரணநளிநனாய்க் கொண்டு பெரிய பிராட்டியார் முதலான நாச்சிமார்களோடு வீற்றிருந்து ஏழுலகும் தனிக்கோல் செல்ல எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை ஶ்ரிய:பதிக்கு "சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டே" என்கிறபடியே நித்யஸூரிகளோடே ஒரு கோவையாய் மங்களாஶாஸநபரனாய் வாழ்ந்திடுவன்.

इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे महेश्वरनारदसंवादे श्रीबृन्दारण्यक्षेत्रमाहात्म्ये दशमोऽध्यायः ॥

श्रीमद्वरवरमुनये नमः ॥

இதி ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே மஹேஶ்வரநாரதஸம்வாதே
ஸ்ரீப்ருந்தாரண்யக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே தஶமோऽத்யாய꞉.
ஸ்ரீமத்வரவரமுநயே நம꞉.

स्वस्ति प्रजाभ्यः परिपालयन्तां न्याय्येन मार्गेण महीं महीशाः ।
गोब्राह्मणेभ्यः शुभमस्तु नित्यं लोकाः समस्ताः सुखिनो भवन्तु ॥

ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப்ய꞉ பரிபாலயந்தாம்
ந்யாய்யேந மார்கேண மஹீம் மஹீஶா꞉ |
கோப்ராஹ்மணேப்யஶ் ஶுபமஸ்து நித்யம்
லோகாஸ்ஸமஸ்தாஸ் ஸுகிநோ பவந்து ||

काले वर्षतु पर्जन्यः पृथिवी सस्यशालिनी । देशोऽयं क्षोभरहितो ब्राह्मणास्सन्तु निर्भयाः ॥
कावेरी वर्धतां काले काले वर्षतु वासवः । श्रीरङ्गनाथो जयतु श्रीरङ्गश्रीश्च वर्धताम् ॥

காலே வர்ஷது பர்ஜந்ய꞉ ப்ருதிவீ ஸஸ்யஶாலிநீ |
தேஶோऽயம் க்ஷோபரஹிதோ ப்ராஹ்மணாஸ்ஸந்து நிர்ப்பயா꞉ ||
காவேரீ வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ꞉ |
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீஶ்ச வர்த்ததாம் ||

श्रीबृन्दारण्यक्षेत्रमाहात्म्यं समाप्तम् ॥

ஸ்ரீப்ருந்தாரண்யக்ஷேத்ர மாஹாத்ம்யம் ஸமாப்தம்.

श्रीरुक्मिणी समेत श्रीवेङ्कटकृष्णस्वामिने नमः

ஸ்ரீ ருக்மிணீஸமேத ஸ்ரீ வேங்கடக்ருஷ்ண ஸ்வாமிநே நம꞉

கல்யப்தம் 4977௵ ஶாலிவாஹந ஶகாப்தம் 1798௵ ப்ரபவாதிகதாப்தம் எட்டுக்கு மேல் செல்லாநின்ற யுவ௵ மாசி மீ 24உ ஞாயிற்றுக்கிழமை தஶமீ புநர்வஸு நக்ஷத்திரத்தில் வைத்தமாநிதி முடும்பை நரஸிம்ஹாசாரியருக்கு அறுபத்தேழாவது வயதிலே எழுதியது.

19018

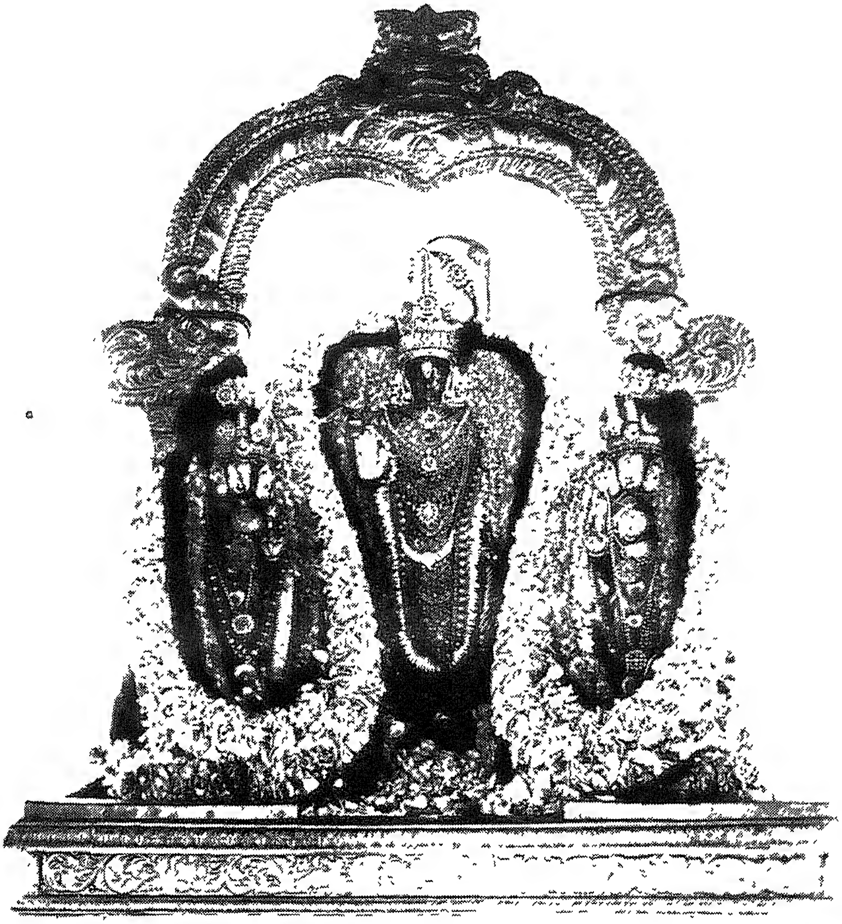

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி

PHOTO BY T N SRINIVASAN

[சிகத்தாடை ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு, தெப்பத்தில்
எழுந்தருளியிருக்கும அவஸரம்]

श्रीः

श्री पार्थसारथि सुप्रभातम् ॥

ஶ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸுப்ரபாதம்

श्रीशैलेशदयापात्रं धीभक्त्यादिगुणार्णवम् । यतीन्द्रप्रवणं वन्दे रम्यजामातरं मुनिम् ॥

ஶ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம் |
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ||

लक्ष्मीनाथसमारम्भां नाथयामुनमध्यमाम् । अस्मदाचार्यपर्यन्तां वन्दे गुरुपरम्पराम् ॥

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம் |
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் ||

यो नित्यमच्युतपदाम्बुजयुग्मरुक्मव्यामोहतस्तदितराणि तृणाय मेने ।
अस्मद्गुरोर्भगवतोऽस्य दयैकसिन्धोः रामानुजस्य चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

யோ நித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாய மேநே |
அஸ்மத்குரோர்பகவதோऽஸ்ய தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே ||

माता पिता युवतयस्तनया विभूतिः सर्वं यदेव नियमेन मदन्वयानाम् ।
आद्यस्य नः कुलपतेर्वकुलाभिरामं श्रीमत्तदङ्घ्रियुगलं प्रणमामि मूर्ध्ना ॥

மாதா பிதா யுவதயஸ்தநயா விபூதி:
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் |
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர்வகுலாபிராமம்
ஶ்ரீமத்ததங்க்ரியுகலம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா ||

भूतं सरश्च महदाह्वयभट्टनाथश्रीभक्तिसारकुलशेखरयोगिवाहान् ।
भक्ताङ्घ्रिरेणुपरकालयतीन्द्रमिश्रान् श्रीमत्पराङ्कुशमुनिं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥

பூதம் ஸரஶ்ச மஹதாஹ்வயபட்டநாத
ஶ்ரீபக்திஸாரகுலஶேகரயோகிவாஹாந் |
பக்தாங்க்ரிரேணுபரகாலயதீந்த்ரமிஶ்ராந்
ஶ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம் ப்ரணதோऽஸ்மி நித்யம் ||

कौसल्यासुप्रजा राम ! पूर्वा सन्ध्या प्रवर्तते । उत्तिष्ठ नरशार्दूल कर्तव्यं दैवमाह्निकम् ॥

கௌஸல்யாஸுப்ரஜா ராம பூர்வா ஸந்த்யா ப்ரவர்ததே |
உத்திஷ்ட நரஶார்தூல கர்தவ்யம் தைவமாஹ்நிகம் ||

उत्तिष्ठोत्तिष्ठ गोविन्द ! उत्तिष्ठ गरुडध्वज ! । उत्तिष्ठ कमलाकान्त त्रैलोक्यं मङ्गलं कुरु ॥

உத்திஷ்டோத்திஷ்ட கோவிந்த! உத்திஷ்ட கருடத்வஜ! |
உத்திஷ்ட கமலாகாந்த! த்ரைலோக்யம் மங்கலம் குரு ||

वन्दे वृन्दावनान्ते मणिगणविलसत्सौधहर्म्ये गृहाढ्ये संराजत्कैरविण्यास्तटभुवि घृणिमद्गोपुरे सालरम्ये ।
आनन्दाख्ये विमाने मुनिगणविनुतं पार्थसूतञ्च रामं रङ्गेशं श्रीनृसिंहं गजवरवरदं श्रीक्षितिभ्यां समेतम् ॥

வந்தே ப்ருந்தாவநாந்தே மணிகணவிலஸத்ஸௌதஹர்ம்யே க்ருஹாட்யே
ஸம்ராஜத்கைரவிண்யாஸ்தடபுவி க்ருணிமத்கோபுரே ஸாலரம்யே |
ஆநந்தாக்யே விமாநே முநிகணவிநுதம் பார்த்தஸூதஞ்ச ராமம்
ரங்கேஶம் ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹம் கஜவரவரதம் ஸ்ரீக்ஷிதிப்யாம் ஸமேதம் || 1

मातः श्रीर्जगतामशेषजगतां नाथस्य भर्तुः प्रिये ! तद्वक्षस्स्थलनित्यवासिनि ! सदा श्रीवेदवल्ल्याह्वये ! ।
बृन्दारण्यनिवासियोगिसदने संभूय वारान्निधेर्मन्नाथामरभूरुहेण सहिते ! नैशं प्रभातं शुभम् ॥

மாதஃ ஸ்ரீர்ஜகதாமஶேஷ ஜகதாம் நாதஸ்ய பர்துஃ ப்ரியே !
தத்வக்ஷஸ்தலநித்யவாஸிநி ! ஸதா ஸ்ரீவேதவல்யாஹ்வயே ! |
ப்ருந்தாரண்யநிவாஸியோகிஸதநே ஸம்பூய வாராந்நிதேஃ
மந்நாதாமரபூருஹேண ஸஹிதே ! நைஶம் ப்ரபாதம் ஶுபம் || 2

श्रीमद्वेदलतां श्रितामृतलतां बृन्दावने संस्थितां सम्यग्दृष्टपरावरेण मुनिना संवर्धितां तद्धिताम् ।
लब्ध्वा तां समुपेत्य दुग्धजलधेस्तद्दत्तनामा वसन् मन्नाथाश्रितकल्पभूरुहविभो ! ते सुप्रभातं हरे ॥

ஸ்ரீமத்வேதலதாம் ஶ்ரிதாம்ருதலதாம் ப்ருந்தாவநே ஸம்ஸ்திதாம்
ஸம்யக்த்ருஷ்டபராவரேண முநிநா ஸம்வர்திதாம் தத்ஹிதாம் |
லப்த்வா தாம் ஸமுபேத்ய துக்த ஜலதேஸ்தத்தத்தநாமா வஸந்
மந்நாதாஶ்ரிதகல்பபூருஹவிபோ ! தே ஸுப்ரபாதம் ஹரே || 3

समस्तकल्याणगुणैकधाम्नः स्वशक्तिलेशोद्धृतभूतलस्य ।
प्रह्लादभक्तेः परिवर्धकस्य मन्नाथनाम्नस्तव सुप्रभातम् ॥

ஸமஸ்தகல்யாணகுணைகதாம்நஃ ஸ்வஶக்திலேஶோத்த்ருத பூதலஸ்ய |
ப்ரஹ்லாதபக்தேஃ பரிவர்த்தகஸ்ய மந்நாதநாம்நஸ்தவ ஸுப்ரபாதம் || 4

श्रीमत्कैरविणीसरोवरतटे नित्यं तपः कुर्वते सम्यग्ज्ञानवतां वराय भृगवे दत्त्वा त्वभीष्टं वरम् ।
लब्ध्वा तस्य सुतां जगत्त्रयमुदे तस्मै प्रसन्नस्य ते मन्नाथाद्य हि सुप्रभातमखिलांस्त्रातुं प्रसीद प्रभो ॥

ஸ்ரீமத்கைரவிணீஸரோவரதடே நித்யம் தபஃ குர்வதே
ஸம்யக்ஜ்ஞாநவதாம் வராய ப்ருகவே தத்வா த்வபீஷ்டம் பரம் |
லப்த்வா தஸ்ய ஸுதாம் ஜகத்த்ரயமுதே தஸ்மை ப்ரஸந்நஸ்ய தே
மந்நாதாத்ய ஹி ஸுப்ரபாதமகிலாந் த்ராதும் ப்ரஸீத ப்ரபோ || 5

श्रीमन्धराभरविमोचनदीक्षितं त्वां संबोधयन्ति विधिशङ्करशक्रमुख्याः ॥
स्वामिन् ! जगत्त्रयविभो ! यदुवंशनाथ ! श्रीपार्थसूत ! भगवंस्तव सुप्रभातम् ॥

ஸ்ரீமந் ! தராபர விமோசநதீக்ஷிதம் த்வாம்
ஸம்போதயந்தி விதிஶங்கரஶக்ரமுக்யாஃ !
ஸ்வாமிந் ஜகத்த்ரயவிபோ ! யதுவம்ஶநாத !
ஸ்ரீபார்த்தஸூத பகவந் ! தவ ஸுப்ரபாதம் || 6

भास्वान् विकासयति पङ्कजकुड्मलानि पद्माकरेषु परिकूजितसारसेषु ।
कूजन्ति पञ्जरशुकास्सह शारिकाभिः श्रीपार्थसूत ! भगवंस्तव सुप्रभातम् ॥

பாஸ்வாந் விகாஸயதி பங்கஜகுட்மலாநி
பத்மாகரேஷு பரிகூஜித ஸாரஸேஷு |
கூஜந்தி பஞ்ஜரஶுகாஸ்ஸஹஶாரிகாபிஃ
ஸ்ரீபார்த்தஸூத பகவந் ! தவ ஸுப்ரபாதம் || 7

ां प्रगृह्य मुनिवाहनयोगिवर्यो गानं करोति सहतुंबुरुनारदाद्याः ।
ीतवाद्यनिपुणास्तव सुप्रभातगाथाः पठन्ति यदुनन्दन ! सुप्रभातम् ॥

வீணாம் ப்ரக்ருஹ்ய முநிவாஹநயோகிவர்யோ
கானம் கரோதி ஸஹதும்புரு நாரதாத்யா: |
ஸங்கீதவாத்ய நிபுணாஸ்தவ ஸுப்ரபாத
காதா: படந்தி யதுநந்தந ! ஸுப்ரபாதம் || 8

ादयस्सुरपतिप्रमुखा दिगीशाः स्वस्वाधिकारनियतास्तव सैन्यनाथाः ।
ार्थयन्ति तव सद्मपुरोविभागे श्रीपार्थसूत भगवंस्तव सुप्रभातम् ॥

ப்ரஹ்மாதயஸ்ஸுரபதிப்ரமுகா திகீஶா:
ஸ்வஸ்வாதிகாரநியதாஸ்தவ ஸைந்யநாதா: |
ஸம்ப்ரார்த்தயந்தி தவ ஸத்மபுரோவிபாகே
ஸ்ரீபார்த்தஸூத பகவந் ! தவ ஸுப்ரபாதம் || 9

पाङ्गनास्तव हि मङ्गलगीतकानि गायन्ति कामशरपीडितगात्रयष्ट्यः ।
पालबालककुलानि विसृज्य वत्सान् त्वां प्रार्थयन्ति यदुशेखर ! सुप्रभातम् ॥

கோபாங்கநாஸ்தவ ஹி மங்கலகீதகாநி
காயந்தி காமஶரபீடிதகாத்ரயஷ்ட்ய: |
கோபாலபாலககுலாநி விஸ்ருஜ்ய வத்ஸாந்
த்வாம் ப்ரார்த்தயந்தி யதுஶேகர ! ஸுப்ரபாதம் || 10

ःप्रतिस्नुतपयोधरभारयुक्ता गावस्स्ववत्ससहिताः परितोषयुक्ताः ।
सान् विसृज्य च पयः परिदोहयन्ति गोपालकास्तव यदूद्वह ! सुप्रभातम् ॥

ஸ்நேஹப்ரதிஸ்நுதபயோதர பாரயுக்தா:
காவஸ்ஸ்வவத்ஸஸஹிதா: பரிதோஷயுக்தா: |
வத்ஸாந் விஸ்ருஜ்ய ச பய: பரிதோஹயந்தி
கோபாலகாஸ்தவ யதூத்வஹ ! ஸுப்ரபாதம் || 11

दावने विहरतां पशुपालकानां रक्षार्थमात्तवरवेत्र ! सुशङ्खपाणे ! ।
त्रा समेत ! सुमनोहर भूषणार्ह ! प्रोत्तिष्ठ पार्थरथपालक ! सुप्रभातम् ॥

ப்ருந்தாவநே விஹரதாம் பஶுபாலகாநாம்
ரக்ஷார்த்தமாத்த வரவேத்ர ! ஸுஶங்கபாணே ! |
ப்ராத்ரா ஸமேத ! ஸுமநோஹர பூஷணார்ஹ !
ப்ரோத்திஷ்ட பார்த்தரதபாலக ! ஸுப்ரபாதம் || 12

दावनान्तरमनोज्ञवनान्तरेषु नानातरुप्रवरशोभिजलाशयेषु ।
जद्विहङ्गमगणेषु मधुव्रतानि गायन्ति पार्थरथनायक ! सुप्रभातम् ॥

ப்ருந்தாவநாந்தரமநோஜ்ஞவநாந்தரேஷு
நாநாதரு ப்ரவரஶோபிஜலாஶயேஷு |
கூஜத்விஹங்கமகணேஷு மதுவ்ரதாநி
காயந்தி பார்த்தரதநாயக ! ஸுப்ரபாதம் || 13

दारकुन्दवरकैतकमाधवीनामामोदनिर्भरवनान्तरनिस्सृतोऽसौ ।
दानिलः प्रसरति प्रवरः प्रभाते श्रीपार्थसूत भगवंस्तव सुप्रभातम् ।

மந்தாரகுந்தவரகைதகமாதவீநாம்
ஆமோதநிர்ப்பரவநாந்தர நிஸ்ஸ்ருதோऽஸௌ |
மந்தாநிலঃ ப்ரஸரதி ப்ரவரঃ ப்ரபாதே
ஸ்ரீபார்த்தஸூத பகவந்! தவ ஸுப்ரபாதம் || 14

संफुल्लकैरवसरोवरनीरसंस्था हंसास्सचक्रमिथुनास्सह सारसैश्च ।
तीरे तु देशिकगणैस्सह संविवादान् तन्वन्ति पार्थरथनायक ! सुप्रभातम् ॥

ஸம்புல்லகைரவஸரோவரநீரஸம்ஸ்தாঃ
ஹம்ஸாஸ்ஸசக்ரமிதுநாஸ்ஸஹ ஸாரஸைஶ்ச |
தீரேது தேஶிககணைஸ்ஸஹ ஸம்விவாதாந்
தந்வந்தி பார்த்தரதநாயக! ஸுப்ரபாதம் || 15

तद्देशिकास्सकलशास्त्रविदां वरिष्ठास्त्वत्प्रोक्तदिव्यचरमार्थनिविष्टभावाः ।
कासारयोगिमुखदेशिकसूक्तिनिष्ठास्तिष्ठन्ति किङ्करकृतौ तव सुप्रभातम् ॥

தத்தேஶிகாஸ் ஸகலஶாஸ்த்ரவிதாம் வரிஷ்டாঃ
த்வத்ப்ரோக்த திவ்ய சரமார்த்தநிவிஷ்டபாவாঃ |
காஸாரயோகி முகதேஶிக ஸூக்திநிஷ்டாঃ
திஷ்டந்தி கிங்கரக்ருதௌ தவ ஸுப்ரபாதம் || 16

श्रीभट्टनाथकृतिभिस्तव मङ्गलानि शंसन्ति देशिकवरास्त्वमितप्रभावाः ।
गोदासुसूक्तिभिरपि प्रतिबोधयन्ति श्रीपार्थसूत भगवंस्तव सुप्रभातम् ॥

ஸ்ரீபட்டநாதக்ருதிபிஸ்தவ மங்கலாநி
ஶம்ஸந்தி தேஶிகவராஸ்த்வமித ப்ரபாவாঃ |
கோதாஸுஸூக்திபிரபி ப்ரதிபோதயந்தி
ஸ்ரீபார்த்தஸூத பகவந்! தவ ஸுபரபாதம் || 17

सूर्योदये ग्रहगणास्त्वितरे सुरेन्द्रा आज्ञां तवैव निजवैभवसम्प्रयुक्ताः ।
सम्प्रार्थ्य तोषितुमिहाद्य जगत्पतिं त्वां तिष्ठन्ति पार्थरथनायक ! सुप्रभातम् ॥

ஸூர்யோதயே க்ரஹகணாஸ்த்விதரே ஸுரேந்த்ராঃ
ஆஜ்ஞாம் தவைவ நிஜவைபவஸம்ப்ரயுக்தாঃ |
ஸம்ப்ரார்த்ய தோஷிதுமிஹாத்ய ஜகத்பதிம் த்வாம்
திஷ்டந்தி பார்த்தரதநாயக! ஸுப்ரபாதம || 18

नित्यार्चनां रचयितुं विविधोपहारान् वस्तूनि वस्त्रवरदिव्यविभूषणानि ।
संगृह्य वैदिकशिखामणयः प्रभाते तिष्ठन्ति पार्थरथभूषण ! सुप्रभातम् ॥

நித்யார்ச்சநாம் ரசயிதும் விவிதோபஹாராந்
வஸ்தூநி வஸ்த்ரவரதிவ்ய விபூஷணாநி |
ஸங்க்ருஹ்ய வைதிகஶிகாமணயঃ ப்ரபாதே
திஷ்டந்தி பார்த்தரதபூஷண! ஸுப்ரபாதம் || 19

काश्मीरकेसरयुतं हरिचन्दनञ्च कस्तूरिकां च घनसारवरं गृहीत्वा ।
द्वारि स्थितास्तव हि दासगणास्समस्ताः श्रीपार्थसूत भगवंस्तव सुप्रभातम् ॥

காஶ்மீரகேஸரயுதம் ஹரிசந்தநஞ்ச
கஸ்தூரிகாம் ச கநஸாரவரம் க்ருஹீத்வா |
த்வாரி ஸ்திதாஸ்தவ ஹி தாஸகணாஸ்ஸமஸ்தாঃ
ஸ்ரீபார்த்தஸூத பகவந்! தவ ஸுப்ரபாதம் || 20

संफुल्लपङ्कजनवोत्पलकैरवाणि सच्चम्पकैर्मरुवकैः कृतमालिकानि ।
संगृह्य तावकसमर्चनमादरेण तिष्ठन्ति कर्तुमनघास्तव सुप्रभातम् ॥

ஸம்புல்ல பங்கஜநவோத்பல கைரவாணி
ஸச்சம்பகைர்மருவகை: க்ருதமாலிகாநி |
ஸம்க்ருஹ்ய தாவக ஸமர்ச்சந மாதரேண
திஷ்டந்தி கர்த்துமநகாஸ்தவ ஸுப்ரபாதம் || 21

भाग्याधिकास्तव पदाब्जनिविष्टभावाः पीताम्बराण्यपरिमेयविभूषणानि ।
रत्नानि काञ्चनयुतानि समर्पयन्ति श्रीपार्थसूत भगवंस्तव सुप्रभातम् ॥

பாக்யாதிகாஸ்தவ பதாப்ஜநிவிஷ்டபாவா:
பீதாம்பராண்யபரிமேய விபூஷணாநி |
ரத்நாநி காஞ்சநயுதாநி ஸமர்ப்பயந்தி
ஸ்ரீபார்த்தஸூத பகவந்! தவ ஸுப்ரபாதம் || 22

प्रातःप्रयुक्तनवनीतपयःफलानि मुद्गान्नलड्डुकमनोहरमिश्रितानि ।
सोपायनानि च समर्पयितुं यतन्ते श्रीवैष्णवास्तव यदूद्वह ! सुप्रभातम् ॥

ப்ராத: ப்ரயுக்த நவநீதபய: பலாநி
முத்காந்நலட்டுகமநோஹர மிஶ்ரிதாநி |
ஸோபாயநாநி ச ஸமர்ப்பயிதும் யதந்தே
ஸ்ரீவைஷ்ணவாஸ்தவ யதூத்வஹ! ஸுப்ரபாதம் || 23

भेरीमृदङ्गपटहानकगोमुखादिवाद्यानि घोषयति दासगणस्तवाग्रे ।
तिष्ठन्ति नर्तनपरा गणिकास्समस्ताः श्रीपार्थसूत भगवंस्तव सुप्रभातम् ॥

பேரீம்ருதங்க படஹாநக கோமுகாதி
வாத்யாநி கோஷயதி தாஸகணஸ்தவாக்ரே |
திஷ்டந்தி நர்த்தநபரா கணிகாஸ்ஸமஸ்தா:
ஸ்ரீபார்த்தஸூத பகவந்! தவ ஸுப்ரபாதம் || 24

हस्तीन्द्रमूर्ध्नि धृतकाञ्चनकुम्भतीर्थं छत्त्रावृतं विधृतचामरयुग्ममारात् ।
श्रीमन् प्रभो ! तव हि मङ्गलमज्जनाय श्रीपार्थसूत भगवंस्तव सुप्रभातम् ॥

ஹஸ்தீந்த்ரமூர்த்நி த்ருத காஞ்சநகும்பதீர்த்தம்
ச்சத்ராவ்ருதம் வித்ருத சாமரயுக்மமாராத் |
ஸ்ரீமந் ப்ரபோ! தவ ஹி மங்கல மஜ்ஜநாய
ஸ்ரீபார்த்தஸூத பகவந்! தவ ஸுப்ரபாதம் || 25

एकान्तिनश्च विमलाशययोगिवर्याः अध्यापकास्तव पदाब्जनिविष्टभावाः ।
तिष्ठन्ति सन्निधिमुपेत्य भवत्पदाब्जे सेवार्थमर्जुनसखे ! तव सुप्रभातम् ॥

ஏகாந்திநஶ்ச விமலாஶய யோகிவர்யா:
அத்யாபகாஸ்தவ பதாப்ஜ நிவிஷ்டபாவா: |
திஷ்டந்தி ஸந்நிதிமுபேத்ய பவத்பதாப்ஜே
ஸேவார்த்தமர்ஜுநஸகே! தவ ஸுப்ரபாதம் || 26

त्वत्सेवनाय सकलद्रविडागमानां वक्ता पराङ्कुशमुनिस्स्वपदप्रपन्नैः ।
रामानुजोऽपि कृतनित्यसमस्तकृत्यस्त्वद्द्वारि तिष्ठति विभो ! तव सुप्रभातम् ॥

த்வத்ஸேவநாய ஸகலத்ரவிடாகமாநாம்
வக்தா பராங்குஶமுநிஸ்ஸ்வபதப்ரபந்நை: |
ராமாநுஜோऽபி க்ருத நித்ய ஸமஸ்தக்ருத்ய:
த்வத்த்வாரி திஷ்டதி விபோ! தவ ஸுப்ரபாதம் || 27

उत्तिष्ठ लक्ष्मणगुरो ! सह सीतयाऽद्य धर्मं विवर्धय विभो ! जय पालयास्मान् ।
दासान् कुरुष्व सहसा तव किंकरांश्च ते सुप्रभातमधुना रघुवंशनाथ ॥

உத்திஷ்ட லக்ஷ்மணகுரோ ! ஸஹஸீதயாऽத்ய
தர்மம் விவர்த்தய விபோ ! ஜய பாலயாஸ்மாந் |
தாஸாந் குருஷ்வ ஸஹஸா தவ கிங்கராம்ஶ்ச
தே ஸுப்ரபாதமதுநா ரகுவம்ஶநாத || 28

श्रीमन्गजेन्द्रवरदाश्रितपारिजात ! श्रीवैनतेयभुजमूलविभूषणाढ्य ! ।
इन्द्रादिदेवगणपूजितपादपद्म ! श्रीमन्वरप्रद ! सुरेश्वर ! सुप्रभातम् ॥

ஸ்ரீமங்கஜேந்த்ரவரதாஶ்ரித பாரிஜாத !
ஸ்ரீவைநதேயபுஜமூல விபூஷணாட்ய |
இந்த்ராதி தேவகண பூஜித பாதபத்ம
ஸ்ரீமந் வரப்ரத ! ஸுரேஶ்வர ! ஸுப்ரபாதம் || 29

श्रीमन्नृसिंह जगतां जनिहेतुभूत ! सम्पालनान्तकरणादिषु जागरूक ! ।
अन्तःप्रविश्य च नियन्तृतया भवास्मान् श्रीमन्नृसिंह ! भगवंस्तव सुप्रभातम् ॥

ஸ்ரீமந்ந்ருஸிம்ஹ ஜகதாம் ஜநிஹேதுபூத !
ஸம்பாலநாந்த கரணாதிஷு ஜாகரூக ! |
அந்தஃ ப்ரவிஶ்ய ச நியந்த்ருதயா பவாஸ்மாந்
ஸ்ரீமந்ந்ருஸிம்ஹ பகவந் ! தவ ஸுப்ரபாதம் || 30

श्रीमन्नृसिंह तव मङ्गलमस्तु नित्यं सूर्येन्दुतारकसमानमहःप्ररोहैः ।
नैशं तमःप्रसरमान्तरमप्यपास्तं स्वामिन्नृसिंह भगवंस्तव सुप्रभातम् ॥

ஸ்ரீமந் ந்ருஸிம்ஹ தவ மங்கலமஸ்து நித்யம்
ஸூர்யேந்து தாரக ஸமாநமஹஃ ப்ரரோஹைஃ |
நைஶம் தமஃப்ரஸரமாந்தரமப்யபாஸ்தம்
ஸ்வாமிந் ந்ருஸிம்ஹ பகவந் ! தவ ஸுப்ரபாதம் || 31

काव्योऽपि पूर्वदिशि संस्थितपर्वतस्थो वाचां पतिर्हिमकरोऽस्तमितो बभूव ।
पक्षी निनादमपि पञ्जरगः करोति श्रीमन्नृसिंह भगवंस्तव सुप्रभातम् ॥

காவ்யோऽபி பூர்வதிஶி ஸம்ஸ்தித பர்வதஸ்தோ
வாசாம் பதிர்ஹிமகரோऽஸ்தமிதோ பபூவ |
பக்ஷீ நிநாதமபி பஞ்ஜரகஃகரோதி
ஸ்ரீமந் ந்ருஸிம்ஹ பகவந் ! தவ ஸுப்ரபாதம் || 32

श्रीपार्थसारथि, रघूत्तम, वेदवल्लीमन्नाथ, सौम्यनरसिंह, वरप्रदानाम् ।
ये सुप्रभातमनिशं प्रपठन्ति तेषां ब्रह्मेश्वराद्यसुलभं सुलभं पदं स्यात् ॥

ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ரகூத்தம வேதவல்லீ
மந்நாத ஸௌம்ய நரஸிம்ஹ வரப்ரதாநாம் |
யே ஸுப்ரபாத மநிஶம் ப்ரபடந்தி தேஷாம்
ப்ரஹ்மேஶ்வராத்யஸுலபம் ஸுலபம் பதம் ஸ்யாத் || 33

श्रीपार्थसारथिसुप्रभातम् समाप्तम् ॥

ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸுப்ரபாதம் ஸமாப்தம்.

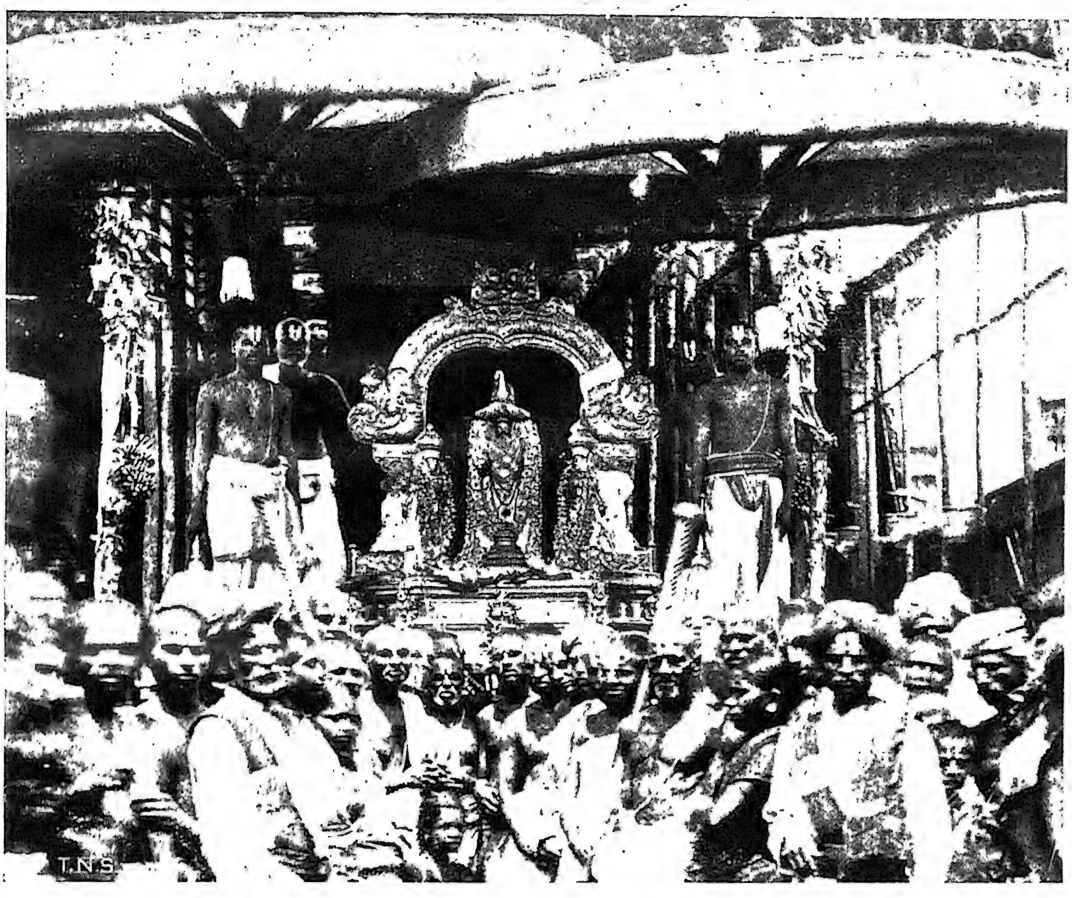

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமிக்கு 1903 வருஷத்தில் தர்மாதிபீட வாஹனம்
செய்து ஸமர்ப்பித்தபோது முதல் புறப்பாடான காட்சி

श्रीः

अथ श्रीकृष्णाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्

श्रीकृष्णः कमलानाथो वासुदेवस्सनातनः । वसुदेवात्मजः पुण्यो लीलामानुषविग्रहः ॥ 1

श्रीवत्सकौस्तुभधरो यशोदावत्सलो हरिः । चतुर्भुजात्तचक्रासिगदा(शङ्ख)शार्ङ्गाद्युदायुधः ॥ 2

देवकीनन्दनश्श्रीशो नन्दगोपप्रियात्मजः । यमुनावेगसंहारी बलभद्रप्रियानुजः ॥ 3

पूतनाजीवितहरः शकटासुरभञ्जनः । नन्दव्रजजनानन्दी सच्चिदानन्दविग्रहः ॥ 4

नवनीतविलिप्ताङ्गो नवनीतनटोऽनघः । नवनीतनवाहारो मुचुकुन्दप्रसादकः ॥ 5

षोडशस्त्रीसहस्रेशस्त्रिभङ्गीमधुराकृतिः । शुकवागमृताब्धीन्दुर्गोविन्दो योगिनां पतिः ॥ 6

वत्सवाटचरोऽनन्तो धेनुकासुरभञ्जनः । तृणीकृततृणावर्तो यमलार्जुनभञ्जनः ॥ 7

उत्तालतालभेत्ता च तमालश्यामलाकृतिः । गोपगोपीश्वरो योगी कोटिसूर्यसमप्रभः ॥ 8

इलापतिः परंज्योतिर्यादवेन्द्रो यदूद्वहः । वनमाली पीतवासाः पारिजातापहारकः ॥ 9

गोवर्द्धनाचलोद्धर्ता गोपालस्सर्वपालकः । अजो निरञ्जनः कामजनकः कञ्जलोचनः ॥ 10

मधुहा मथुरानाथो द्वारकानायको बली । बृन्दावनान्तसञ्चारी तुलसीदामभूषणः ॥ 11

स्यमन्तकमणेर्हर्ता नरनारायणाकृतिः । कुब्जाकृष्टाम्बरधरो मायी परमपूरुषः ॥ 12

मुष्टिकासुरचाणूरमल्लयुद्धविशारदः । संसारवैरी कंसारिर्मुरारिर्नरकान्तकः ॥ 13

अनादिब्रह्मचारी च कृष्णाव्यसनकर्शकः । शिशुपालशिरश्छेत्ता दुर्योधनकुलान्तकः ॥ 14

विदुराक्रूरवरदो विश्वरूपप्रदर्शकः । सत्यवाक् सत्यसंकल्पः सत्यभामारतो जयी ॥ 15

सुभद्रापूर्वजो विष्णुर्भीष्ममुक्तिप्रदायकः । जगद्गुरुर्जगन्नाथो वेणुनादविशारदः ॥ 16

वृषभासुरविध्वंसी बाणासुरकरान्तकः । युधिष्ठिरप्रतिष्ठाता बर्हिबर्हावतंसकः ॥ 17

पार्थसारथिरव्यक्तो गीतामृतमहोदधिः । कालीयफणमाणिक्यरञ्जितश्रीपदाम्बुजः ॥ 18

दामोदरो यज्ञभोक्ता दानवेन्द्रविनाशकः । नारायणः परंब्रह्म पन्नगाशनवाहनः ॥ 19

जलक्रीडासमासक्तगोपीवस्त्रापहारकः । पुण्यश्लोकस्तीर्थपादो वेदवेद्यो दयानिधिः ॥ 20

सर्वतीर्थात्मकस्सर्वग्रहरूपी परात्परः । एवं श्रीकृष्णदेवस्य नाम्नामष्टोत्तरं शतम् ॥ 21

कृष्णनामामृतं नाम परमानन्दकारकम् । अत्युपद्रवदोषघ्नं परमायुष्यवर्द्धनम् ॥ 22

इति श्रीकृष्णाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாஷ்டோத்தர ஶதநாமஸ்தோத்ரம்

ஸ்ரீக்ருஷ்ண: கமலாநாதோ வாஸுதேவஸ்ஸநாதந: |
வஸுதேவாத்மஜ: புண்யோ லீலாமாநுஷவிக்ரஹ: || 1
ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபதரோ யஶோதாவத்ஸலோ ஹரி: |
சதுர்ப்புஜாத்த சக்ராஸிகதா(ஶங்க)ஶார்ங்காத்யுதாயுத: || 2
தேவகீநந்தநஶ்ஸ்ரீஶோ நந்தகோபப்ரியாத்மஜ: |
யமுநாவேகஸம்ஹாரீ பலபத்ரப்ரியாநுஜ: || 3
பூதநாஜீவிதஹர: ஶகடாஸுரபஞ்ஜந: |
நந்தவ்ரஜஜநாநந்தீ ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹ: || 4
நவநீதவிலிப்தாங்கோ நவநீதநடோநக: |
நவநீதநடாஹாரோ முசுகுந்தப்ரஸாதந: || 5
ஷோடஶஸ்த்ரீஸஹஸ்ரேஶஸ்த்ரிபங்கீமதுராக்ருதி: |
ஶுகவாகம்ருதாப்தீந்து: கோவிந்தோ யோகிநாம்பதி: || 6
வத்ஸவாடசரோநந்தோ தேநுகாஸுரபஞ்ஜந: |
த்ருணீக்ருதத்ருணாவர்த்தோ யமலார்ஜுநபஞ்ஜந: || 7
உத்தாலதாலபேத்தா ச தமாலஶ்யாமலாக்ருதி: |
கோபகோபீஶ்வரோ யோகீ கோடிஸூர்யஸமப்ரப: || 8
இலாபதி: பரஞ்ஜ்யோதிர்யாதவேந்த்ரோ யதூத்வஹ: |
வநமாலீ பீதவாஸா: பாரிஜாதாபஹாரக: || 9
கோவர்த்தநாசலோத்தர்த்தா கோபாலஸ்ஸர்வபாலக: |
அஜோ நிரஞ்ஜந: காமஜநக: கஞ்ஜலோசந: || 10
மதுஹா மதுராநாதோ த்வாரகாநாயகோ பலீ |
ப்ருந்தாவநாந்தஸஞ்சாரீ துலஸீதாமபூஷண: || 11
ஸ்யமந்தகமணேர்ஹர்த்தா நரநாராயணாக்ருதி: ||
குப்ஜாக்ருஷ்டாம்பரதரோ மாயீ பரமபூருஷ: 12
முஷ்டிகாஸுரசாணூர மல்லயுத்தவிஶாரத: |
ஸம்ஸாரவைரீ கம்ஸாரிர்முராரிர்நரகாந்தக: || 13
அநாதிப்ரஹ்மசாரீ ச க்ருஷ்ணாவ்யஸநகர்ஶக: |
ஶிஶுபாலஶிரஶ்சேத்தா துர்யோதநகுலாந்தக: || 14
விதுராக்ரூரவரதோ விஶ்வரூபப்ரதர்ஶக: |
ஸத்யவாக் ஸத்யஸங்கல்ப: ஸத்யபாமாரதோ ஜயீ || 15
ஸுபத்ராபூர்வஜோ விஷ்ணு: பீஷ்மமுக்திப்ரதாயக: |
ஜகத்குருர்ஜகந்நாதோ வேணுநாதவிஶாரத: || 16
வ்ருஷபாஸுரவித்வம்ஸீ பாணாஸுரகராந்தக: |
யுதிஷ்டிரப்ரதிஷ்டாதா பர்ஹிபர்ஹாவதம்ஸக: || 17
பார்த்தஸாரதிரவ்யக்தோ கீதாம்ருதமஹோததி: |
காலீயபணமாணிக்யரஞ்ஜிதஸ்ரீபதாம்புஜ: || 18
தாமோதரோ யஜ்ஞபோக்தா தாநவேந்த்ரவிநாஶக: |
நாராயண: பரம்ப்ரஹ்ம பந்நகாஶநவாஹந: || 19
ஜலக்ரீடாஸமாஸக்த கோபீவஸ்த்ராபஹாரக: |
புண்யஶ்லோகஸ்தீர்த்தபாதோ வேதவேத்யோ தயாநிதி: || 20
ஸர்வதீர்த்தாத்மகஸ்ஸர்வக்ரஹரூபீ பராத்பர: |
ஏவம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணதேவஸ்ய நாம்நாமஷ்டோத்தரம் ஶதம் || 21
க்ருஷ்ணநாமாம்ருதம் நாம பரமாநந்தகாரகம் |
அத்யுபத்ரவதோஷக்நம் பரமாயுஷ்யவர்த்தநம் || 22

இதி ஸ்ரீக்ருஷ்ணாஷ்டோத்தரஶதநாமஸ்தோத்ரம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாஷ்டோத்தரஶதநாமாவலீ

ஓம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணாயநம:
ஓம் கமலாநாதாய நம:
ஓம் வாஸுதேவாய நம:
ஓம் ஸநாதநாய நம:
ஓம் வஸுதேவாத்மஜாய நம:
ஓம் புண்யாய நம:
ஓம் லீலாமாநுஷவிக்ரஹாய நம:
ஓம் ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துபதராய நம:
ஓம் யஶோதாவத்ஸலாய நம:
ஓம் ஹரயே நம: 10
ஓம் சதுர்புஜாத்த சக்ராஸி
ஓம் கதாஶங்காத்யுதாயுதாய நம:
ஓம் தேவகீநந்தநாய நம:
ஓம் ஸ்ரீஶாய நம:
ஓம் நந்தகோபப்ரியாத்மஜாய நம:
ஓம் யமுநாவேகஸம்ஹாரிணே நம:
ஓம் பலபத்ரப்ரியாநுஜாய நம:
ஓம் பூதநாஜீவிதஹராய நம:
ஓம் ஶகடாஸுரபஞ்ஜநாய நம:
ஓம் நந்தவ்ரஜ ஜநாநந்திநே நம:
ஓம் ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹாய நம: 20
ஓம் நவநீதவிலிப்தாங்காய நம:
ஓம் நவநீதநடாய நம:
ஓம் அநகாய நம:
ஓம் நவநீத நவாஹாராய நம:
ஓம் முசுகுந்தப்ரஸாதகாய நம:
ஓம் ஷோடஶஸ்த்ரீஸஹஸ்ரேஶாய நம:
ஓம் த்ரிபங்கி மதுராக்ருதயே நம:
ஓம் ஶுகவாகம்ருதாப்தீந்தவே நம:
ஓம் கோவிந்தாய நம:
ஓம் யோகிநாம்பதயே நம: 30
ஓம் வத்ஸவாடசராய நம:
ஓம் அநந்தாய நம:
ஓம் தேநுகாஸுரபஞ்ஜநாய நம:
ஓம் த்ருணீக்ருத த்ருணாவர்த்தாய நம:
ஓம் யமலார்ஜுநபஞ்ஜநாய நம:
ஓம் உத்தாலதாலபேத்ரே நம:
ஓம் தமாலஶ்யாமலாக்ருதயே நம:
ஓம் கோபகோபீஶ்வராய நம:
ஓம் யோகிநே நம:
ஓம் கோடிஸூர்ய ஸமப்ரபாய நம: 40
ஓம் இலாபதயே நம:
ஓம் பரஸ்மைஜ்யோதிஷே நம:
ஓம் யாதவேந்த்ராய நம:
ஓம் யதூத்வஹாய நம:
ஓம் வநமாலிநே நம:
ஓம் பீதவாஸஸே நம:
ஓம் பாரிஜாதாபஹாரகாய நம:
ஓம் கோவர்த்தநாசலோத்தர்த்ரே நம:
ஓம் கோபாலாய நம:
ஓம் ஸர்வபாலகாய நம: 50
ஓம் அஜாய நம:
ஓம் நிரஞ்ஜநாய நம:
ஓம் காமஜநகாய நம:
ஓம் கஞ்ஜலோசநாய நம:
ஓம் மதுக்நே நம:
ஓம் மதுராநாதாய நம:
ஓம் த்வாரகாநாயகாய நம:
ஓம் பலிநே நம:
ஓம் ப்ருந்தாவநாந்தஸஞ்சாரிணே நம:
ஓம் துலஸீதாமபூஷணாய நம: 60
ஓம் ஸ்யமந்தகமணேர்ஹர்த்ரே நம:
ஓம் நரநாராயணாத்மகாய நம:
ஓம் குப்ஜாக்ருஷ்டாம்பரதராய நம:
ஓம் மாயிநே நம:
ஓம் பரமபூருஷாய நம:
ஓம் முஷ்டிகாஸுரசாணூர மல்லயுத்த
விஶாரதாய நம:
ஓம் ஸம்ஸாரவைரிணே நம:
ஓம் கம்ஸாரயே நம:
ஓம் முராரயே நம:
ஓம் நரகாந்தகாய நம: 70
ஓம் அநாதிப்ரஹ்மசாரிணே நம:
ஓம் க்ருஷ்ணாவ்யஸநகர்ஶகாய நம:
ஓம் ஶிஶுபாலஶிரஶ்சேத்ரே நம:
ஓம் துர்யோதநகுலாந்தகாய நம:
ஓம் விதுராக்ரூரவரதாய நம:
ஓம் விஶ்வரூபப்ரதர்ஶகாய நம:
ஓம் ஸத்யவாசே நம:
ஓம் ஸத்யஸங்கல்பாய நம:
ஓம் ஸத்யபாமாரதாய நம:
ஓம் ஜயிநே நம: 80
ஓம் ஸுபத்ராபூர்வஜாய நம:
ஓம் விஷ்ணவே நம:
ஓம் பீஷ்ம முக்திப்ரதாயகாய நம:
ஓம் ஜகத்குரவே நம:
ஓம் ஜகந்நாதாய நம:
ஓம் வேணுநாதவிஶாரதாய நம:
ஓம் வ்ருஷபாஸுரவித்வம்ஸிநே நம:
ஓம் பாணாஸுரகராந்தகாய நம:
ஓம் யுதிஷ்டிரப்ரதிஷ்டாத்ரே நம:
ஓம் பர்ஹிபர்ஹாவதம்ஸகாய நம: 90
ஓம் பார்த்தஸாரதயே நம:
ஓம் அவ்யக்தாய நம:

ஓம் கீதாம்ருதமஹோததயே நம:
ஓம் காலியபணமாணிக்ய ரஞ்ஜித
ஸ்ரீபதாம்புஜாய நம:
ஓம் தாமோதராய நம:
ஓம் யஜ்ஞபோக்த்ரே நம:
ஓம் தாநவேந்த்ரவிநாஶகாய நம:
ஓம் நாராயணாய நம:
ஓம் பரப்ரஹ்மணே நம:
ஓம் பந்நகாஶநவாஹநாய நம: 100

ஓம் ஜலக்ரீடா ஸமாஸக்த கோபீவஸ்த்
ராபஹாரகாய நம:
ஓம் புண்யஶ்லோகாய நம:
ஓம் தீர்த்தபாதாய நம:
ஓம் வேதவேத்யாய நம:
ஓம் தயாநிதயே நம:
ஓம் ஸர்வதீர்த்தாத்மகாய நம:
ஓம் ஸர்வக்ரஹரூபிணே நம:
ஓம் பராத்பராய நம: 108

ஸ்ரீருக்மிணீஸமேத ஸ்ரீவேங்கடக்ருஷ்ண ஸ்வாமிநே நம:

श्रीः

श्रीलक्ष्म्यष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्

ॐ प्रकृतिं विकृतिं विद्यां सर्वभूतहितप्रदाम् । श्रद्धां विभूतिं सुरभिं नमामि परमात्मिकाम् ॥
वाचं पद्मालयां पद्मां शुचिं स्वाहां स्वधां सुधाम् । धन्यां हिरण्मयीं लक्ष्मीं नित्यपुष्टां विभावरीम् ॥
अदितिं च दितिं दीप्तां वसुदां वसुधारिणीम् । नमामि कमलां कान्तां कामां क्षीरोदसंभवाम् ॥
अनुग्रहप्रदां बुद्धिमनघां हरिवल्लभाम् । अशोकाममृतां दीप्तां लोकशोकविनाशिनीम् ॥
नमामि धर्मनिलयां करुणां लोकमातरम् । पद्मप्रियां पद्महस्तां पद्माक्षीं पद्मसुन्दरीम् ॥
पद्मोद्भवां पद्ममुखीं पद्मनाभप्रियां रमाम् । पद्ममालाधरां देवीं पद्मिनीं पद्मगन्धिनीम् ॥
पुण्यगन्धां सुप्रसन्नां प्रसादाभिमुखीं प्रभाम् । नमामि चन्द्रवदनां चन्द्रां चन्द्रसहोदरीम् ॥
चतुर्भुजां चन्द्ररूपामिन्दिरामिन्दुशीतलाम् । आह्लादजननीं पुष्टिं शिवां शिवकरीं सतीम् ॥
विमलां विश्वजननीं पुष्टिं दारिद्र्यनाशिनीम् । प्रीतिपुष्करिणीं शान्तां शुक्लमाल्याम्बरां श्रियम् ॥
भास्करीं बिल्वनिलयां वरारोहां यशस्विनीम् । वसुन्धरामुदाराङ्गीं हरिणीं हेममालिनीम् ॥
धनधान्यकरीं सिद्धिं स्त्रैणसौम्यां शुभप्रदाम् । नृपवेश्मगतानन्दां वरलक्ष्मीं वसुप्रदाम् ॥
शुभां हिरण्यप्राकारां समुद्रतनयां जयाम् । नमामि मङ्गलां देवीं विष्णुवक्षःस्थलस्थिताम् ॥
विष्णुपत्नीं प्रसन्नाक्षीं नारायणसमाश्रिताम् । दारिद्र्यध्वंसिनीं देवीं सर्वोपद्रववारिणीम् ॥
नवदुर्गां महाकालीं ब्रह्मविष्णुशिवात्मिकाम् । त्रिकालज्ञानसंपन्नां नमामि भुवनेश्वरीम् ॥ ॐ ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீலக்ஷ்மியஷ்டோத்தரஶதநாமஸ்தோத்ரம்.

ஓம் ப்ரக்ருதிம் விக்ருதிம் வித்யாம் ஸர்வபூத ஹிதப்ரதாம் |
ஶ்ரத்தாம் விபூதிம் ஸுரபிம் நமாமி பரமாத்மிகாம் ||
வாசம் பத்மாலயாம் பத்மாம் ஶுசிம் ஸ்வாஹாம் ஸ்வதாம் ஸுதாம் |
தந்யாம் ஹிரண்மயீம் லக்ஷ்மீம் நித்யபுஷ்டாம் விபாவரீம் ||
அதிதிம்ச திதிம் தீப்தாம் வஸுதாம் வஸுதாரிணீம் |
நமாமி கமலாம் காந்தாம் காமாம் க்ஷீரோதஸம்பவாம் ||
அநுக்ரஹப்ரதாம் புத்திமநகாம் ஹரிவல்லபாம் |
அஶோகாமம்ருதாம் தீப்தாம் லோகஶோக விநாஶிநீம் ||

நமாமி தர்மநிலயாம் கருணாம் லோகமாதரம் |
பத்மப்ரியாம் பத்மஹஸ்தாம் பத்மாக்ஷீம் பத்மஸுந்தரீம் ||
பத்மோத்பவாம் பத்மமுகீம் பத்மநாபப்ரியாம் ரமாம் |
பத்மமாலாதராம் தேவீம் பத்மிநீம் பத்மகந்திநீம் ||
புண்யகந்தாம் ஸுப்ரஸந்நாம் ப்ரஸாதாபிமுகீம் ப்ரபாம் |
நமாமி சந்த்ரவதநாம் சந்த்ராம் சந்த்ரஸஹோதரீம் ||
சதுர்புஜாம் சந்த்ரரூபாமிந்திராமிந்துஸீதலாம் |
ஆஹ்லாதஜநநீம் புஷ்டிம் ஸிவாம் ஸிவகரீம் ஸதீம் ||
விமலாம் விஸ்வஜநநீம் புஷ்டிம் தாரித்ர்யநாஸிநீம் |
ப்ரீதிபுஷ்கரிணீம் ஸாந்தாம் ஸுக்லமால்யாம்பராம் ஸ்ரியம் ||
பாஸ்கரீம் பில்வநிலயாம் வராரோஹாம் யஸஸ்விநீம் |
வஸுந்தராமுதாராங்காம் ஹரிணீம் ஹேமமாலிநீம் ||
தநதாந்யகரீம் ஸித்திம் ஸ்த்ரைணஸௌம்யாம் ஸுபப்ரதாம் |
ந்ருபவேஸ்மகதாநந்தாம் வரலக்ஷ்மீம் வஸுப்ரதாம் ||
ஸுபாம் ஹிரண்யப்ராகாராம் ஸமுத்ரதநயாம் ஜயாம் |
நமாமி மங்களாம் தேவீம் விஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்திதாம் ||
விஷ்ணுபத்நீம் ப்ரஸந்நாக்ஷீம் நாராயணஸமாஸ்ரிதாம் |
தாரித்ர்யத்வம்ஸிநீம் தேவீம் ஸர்வோபத்ரவவாரிணீம் ||
நவதுர்காம் மஹாகாளீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஸிவாத்மிகாம் |
த்ரிகாலஜ்ஞாநஸம்பந்நாம் நமாமி புவநேஸ்வரீம். || ஓம்

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி அஷ்டோத்தரஸதநாமாவளி.

ஓம் ப்ரக்ருத்யை நம:
ஓம் விக்ருத்யை நம:
ஓம் வித்யாயை நம:
ஓம் ஸர்வபூதஹிதப்ரதாயை நம:
ஓம் ஸ்ரத்தாயை நம:
ஓம் விபூத்யை நம:
ஓம் ஸுரப்யை நம:
ஓம் பரமாத்மிகாயை நம: 10
ஓம் வாசே நம:
ஓம் பத்மாலயாயை நம:
ஓம் பத்மாயை நம:
ஓம் ஸுசயே நம:
ஓம் ஸ்வாஹாயை நம:
ஓம் ஸ்வதாயை நம:
ஓம் ஸுதாயை நம:
ஓம் தந்யாயை நம:
ஓம் ஹிரண்மய்யை நம:
ஓம் லக்ஷ்ம்யை நம:
ஓம் நித்யபுஷ்டாயை நம:
ஓம் விபாவர்யை நம: 20
ஓம் அதித்யை நம:
ஓம் தித்யை நம:
ஓம் தீப்தாயை நம:
ஓம் வஸுதாயை நம:
ஓம் வஸுதாரிண்யை நம:
ஓம் கமலாயை நம:
ஓம் காந்தாயை நம:
ஓம் காமாயை நம:
ஓம் க்ஷீரோதஸம்பவாயை நம:
ஓம் அநுக்ரஹப்ரதாயை நம: 30
ஓம் புத்தயே நம:
ஓம் அநகாயை நம:
ஓம் ஹரிவல்லபாயை நம:
ஓம் அஸோகாயை நம:
ஓம் அம்ருதாயை நம:
ஓம் தீப்தாயை நம:
ஓம் லோகஸோகவிநாஸிந்யை நம:
ஓம் தர்மநிலயாயை நம:
ஓம் கருணாயை நம:
ஓம் லோகமாத்ரே நம: 40
ஓம் பத்மப்ரியாயை நம:
ஓம் பத்மஹஸ்தாயை நம:
ஓம் பத்மாக்ஷ்யை நம:
ஓம் பத்மஸுந்தர்யை நம:

ஓம் பத்மோத்பவாயை நம:
ஓம் பத்மமுக்யை நம:
ஓம் பத்மநாபப்ரியாயை நம:
ஓம் ரமாயை நம:
ஓம் பத்மமாலாதராயை நம:
ஓம் தேவ்யை நம: 50
ஓம் பத்மிந்யை நம:
ஓம் பத்மகந்திந்யை நம:
ஓம் புண்யகந்தாயை நம:
ஓம் ஸுப்ரஸந்நாயை நம:
ஓம் ப்ரஸாதாபிமுக்யை நம:
ஓம் ப்ரபாயை நம:
ஓம் சந்த்ரவதநாயை நம:
ஓம் சந்த்ராயை நம:
ஓம் சந்த்ரஸஹோதர்யை நம:
ஓம் சதுர்புஜாயை நம: 60
ஓம் சந்த்ரரூபாயை நம:
ஓம் இந்திராயை நம:
ஓம் இந்துசீதலாயை நம:
ஓம் ஆஹ்லாதஜநந்யை நம:
ஓம் புஷ்ட்யை நம:
ஓம் ஶிவாயை நம:
ஓம் ஶிவகர்யை நம:
ஓம் ஸத்யை நம:
ஓம் விமலாயை நம:
ஓம் விஶ்வஜநந்யை நம: 70
ஓம் புஷ்ட்யை நம:
ஓம் தாரித்ர்யநாஶிந்யை நம:
ஓம் ப்ரீதிபுஷ்கரிண்யை நம:
ஓம் ஶாந்தாயை நம:
ஓம் ஶுக்லமால்யாம்பராயை நம:
ஓம் ஶ்ரியை நம:
ஓம் பாஸ்கர்யை நம:
ஓம் பில்வநிலயாயை நம:
ஓம் வராரோஹாயை நம:
ஓம் யஶஸ்விந்யை நம: 80
ஓம் வஸுந்தராயை
ஓம் உதாராங்காயை நம:
ஓம் ஹரிண்யை நம:
ஓம் ஹேமமாலிந்யை நம:
ஓம் தநதாந்யகர்யை நம:
ஓம் ஸித்தயே நம:
ஓம் ஸ்த்ரைணஸௌம்யாயை நம:
ஓம் ஶுபப்ரதாயை நம:
ஓம் ந்ருபவேஶ்மகதாநந்தாயை நம:
ஓம் வரலக்ஷ்ம்யை நம: 90
ஓம் வஸுப்ரதாயை நம:
ஓம் ஶுபாயை நம:
ஓம் ஹிரண்யப்ராகாராயை நம:
ஓம் ஸமுத்ரதநயாயை நம:
ஓம் ஜயாயை நம:
ஓம் மங்கலாயை தேவ்யை நம:
ஓம் விஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்திதாயை நம:
ஓம் விஷ்ணுபத்ந்யை நம:
ஓம் ப்ரஸந்நாக்ஷ்யை நம:
ஓம் நாராயணஸமாஶ்ரிதாயை நம: 100
ஓம் தாரித்ர்யத்வம்ஸிந்யை நம:
ஓம் தேவ்யை நம:
ஓம் ஸர்வோபத்ரவவாரிண்யை நம:
ஓம் நவதுர்காயை நம:
ஓம் மஹாகால்யை நம:
ஓம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாயை நம:
ஓம் த்ரிகாலஜ்ஞாநஸம்பந்நாயை நம:
ஓம் புவநேஶ்வர்யை நம: 108

ஓம் மஹாலக்ஷ்ம்யை நம:

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி முதலானோர் கட்டியம்.

ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி திருமஞ்சன ஸ்நபந காலத்தில் அநுஸந்திக்கும் கட்டியம்.

நாயந்தே நாயந்தே—அக்ரேக்ருத்வா கமபிசரணம் ஜாநுநைகேந திஷ்டந்
பஶ்சாத் பார்த்தம் விவலநஜுஷா சக்ஷுஷா ப்ரேக்ஷமாணः ।
ஸவ்யே தோத்ரம் கரஸரஸிஜே தக்ஷிணே ஜ்ஞாநமுத்ராம்
ஆபிப்ராணோ ரதமதிவஸந் பாதுநஸ் ஸூதவேஷः ॥
ஏஷநாராயணः ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதநः ।
நாகபர்யங்க முத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம்புரீம் ॥
தாஸாமாவிரபூத் ஶௌரிः ஸ்மயமாநமுகாம்புஜः ।
பீதாம்பரதரஃஸ்ரக்வீ ஸாக்ஷாந் மந்மத மந்மதः ॥

ஆழ்வார்கள் மடலெடுக்கும் அழகுடைய பெருமாள்; ஆய்ச்சியரைப் பணிகொண்ட மணவாளப் பெருமாள்; ஆழ்ந்தாரைக் கரையேற்ற அவதரித்த பெருமாள்; ஆனைக் கன்றருளீய்ந்த அருளாளப் பெருமாள். ஆழி கொண்டன்றிரவி மறைத்து அருள் செய்த

PHOTO BY T N SRINIVASAN

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி
(நித்யப்படி அவசரம்)

பெருமாள்; தம் பதிந்த்யுகாலே வெல்ல வல்ல பெருமாள்; ஆழ்கடலைக் கடைந்தமார்க்கு முதுமயிர் பெருமாள்; ஆழ்வார்க்குப் பின்னெறியை அளித்துகந்த பெருமாள்; நம்தெய்வ சிகாமணிப் பெருமாள்.

1. திருவுக்கும் திருவாகிய வானிளவரசான தேவர் அடலாயர் தங்கொம்பினுக்கு பணை கொண்டு நீளா நாயகன்றுகிடதமூஸாம்பத்தராய் நப்பின்னை கொங்கைமேல் வைத்துக் கிடந்த மலர்மார்புடையார் பின்னழகர் வணங்க வந்து திருமடந்தை மண்மடந்தையிரு பாலுந்திகழச் சிங்காதனத்தின் மேல் தண்டாமரை சுமக்கச் செங்கமலக் கழலும் சிறுவிதழ் போல விரலுமாய் அடியேசோதி நீ நின்ற தாமரையாயலர்ந்ததுவோ என்னும்படி நிலையார நின்றவழகும்,

2. கவைப்பினர் திருவரைக்கைக் கடையாயின் கழிசோர்நலைக்கச்சறையினராய் பசுநிரை மேய்ப்புகந்து கன்று மேய்த்தினிதுகந்த வாத்ஸல்யம் விளங்கும்படி நல்லங்க முடையதோர் கோலுங்கொன்று நின்ற வழகும்,

3. முடிச்சோதியாயுனது முகச்சோதி மலர்ந்ததுவோ வென்று கோவிந்தாபிஷேகத் தால் திருமுடியில் கவிழ்ந்த ஸ்வாமித்வப்ரகாசகமாய் மதிராயிரமாணிக் கலந்தெறித்தாலொத்த நீண்முடியும்,

4. "ஸஹஸ்ராம்சுமிந்தராய ப்ராணையும் முகபங்கஜும்" என்கிறபடியே முழுவலெடுத்த கலவியொன்றாலாய் ஸ்வாமித்வமும் ஸௌலப்யதாஸௌசீல்யப்ரகாசகமான ஸ்மயமானமுகார விந்தமும்,

5. அலர்ந்து குளிர்ந்த திருமுகமண்டலத்தின் மேல் புக்கணை பதத்தாலே அமுக்கியாடுகிற இரண்டு வண்டொழுங்கு போலிருக்கிற தன்மைச்சார்ங்க மதுவே போலழகிய திருப்புருவ வட்டங்களும்,

6. "புண்டரீகாக்ஷ ஸர்வஸ்ய" என்கிற ப்ரமாணம் வேண்டாதே அனைத்துலகுமுடையவர விந்தலோசனனென்று ஸர்வேஸ்வரத்வசிஹ்நமாய் மிதோபத்தஸ்பர்த்தஸ்ப்புரித ஸ்பாரத்வக் த்வலலிதங்களான திருக்கண்களும்,

7. "கஸ்தூரீதிலகம் நேத்ரத்ய புண்ட்ர திலகம்" என்று திருநெற்றியில் சாத்தின கஸ் தூரித திருநாமமும்,

8. "பாரிஜாத பர்ப்புகந்தர் வல்லிமேடோ கொழுந்தோ" என்று நித்ய ஸந்தேஹ ஜநக மான கோவைநீள் கொடி மூக்கினழகும்,

9. அதனுடைய பக்கலே பொல்லாமல் போலிருக்கிற திவ்ய கபோலங்களும்.

10. அதினுடைய நவரத்ன ஸ்ரீயாம் போலேயாய் "பன்னிலாமுற்றந்தவழ் கதிர்முறுவல் செய்து" என்கிறபடியே பூர்ண சந்திரன் முழுநிலாவைச் சொரிந்தாற்போல் திருமுகத்தி னெறிமை ப்ரவஹிக்கிற ஸ்மிதவிலாஸமும்,

11. "பரிலோசனமுகபூயதே" என்று அந்த ஸௌசீல்ய காஷ்டாபூத ஸௌலப்ய ப்ரகா சகமாய் அலவலைமை தவிர்த்த அழகனென்றும் ஆதரம் பெருகவைத்த வழகனென்றும் குழ லழகர் வாயழகர் கண்ணழகர் கொப்பூழிலெழு கமலப் பூவழகரென்றும் அநுகூல ப்ரதிகூல விபாகமற ஆண் பெண் வாசியறத்து மறந்திருன்றினைக் காணமல் கண்டவர் தம் மனம் வழங்க ஸகல மநுஜநயந விஷயதாங்கதமாய் மாமென்று தொட்டுக்காட்டின வெளுகதினைத்த திருமேனியும்,

12. "ஆர்ச்சக பாரதந்த்ர்யலாத்யஸ்திதி:" என்று அர்ச்சக பாரதந்த்ர்யத்தைத் தன்னை விட்டுப்பார்த் தருஞ்சினவச்ச பாதத்திருக்கையில் ஜ்ஞாநசக்தி ப்ரகாசகமா யெடுத்துப் பிடித்த திவ்யாயுதங்களும்,

13. அனைத்துலகுமுடைய வரவிந்தலோசன னென்று சேஷித்வ ஸூசகமாய் கரிய வாகிப்புடைபரந்து மிளிர்ந்து செவ்வரியோடி ஆழ்வார்களளவும் நீண்டவையெறிந்த நெடு நோக்கினழகும்,

14 இந்த்ரியங்கள் தேற்றியன்றே தரியாதவளவான பூர்த்திக்கு பரகாஶகமாய் பாரம்யசு: என்று கொண்டுவைத் தஞ்சலென்ற கையும்.

15. இரண்டட்டத்திலும் பாகத கிரியைக்கடைந்து படுத்தாற்போல் "நீண்ணிய வாய்" "அலர்புரிந்து" என்கிறபடியே தனக்கு உபயவிபூதியும் வழங்கி நிவ்யாஸ்த்ர புஷ்பிதங்களான கற்பகக்காவன நற்பலதோள்களும்.

16. பெரிய பிராட்டியாருக்குக் கோயில் கட்டணயாய் நிதயாநுபவம் பண்ணச் செய்தேயும் இறையுமகலகில்லேனென்று அவளைப் பிச்சேற்றக்கடவதாய் கோலமாமணியாரமும் முத்துத்தாமமும் ஸ்ரீகௌஸ்துபமும்தொடக்கமான குருமாமணிப் பூண்குலாவித் திகழ்கிற திருமார்பினழகும்,

17. காளமேகத்தில் மின்னற் கொடி படர்ந்தாற்போல் திருமேனிக்கு பரபாகரஸாவஹமாய் அழகு வெள்ளத்துக்கு அணைகட்டினாற்போலிருக்கிற வெண்புரி நூலினழகும்,

18. ஸௌந்தர்யஸாகர மிட்டளப்பட்டுச் சுழித்தாற்போல் நெஞ்சையும் கண்ணையும் சுழியாறு படுத்துகிற திருவுந்தியும்,

19. ஸந்த்யாராக ரஞ்சிதமான ஆகாஶம் போலே திருமேனிக்குப் பரபாக ரஸாவஹமாய் திருவரை பூத்தாற் போலிருக்கிற அந்திபோல் நிறத்தாடையும்,

20. ரம்பாஸ்தம்பாதி கம்பீரங்களான திருத்துடைகளும்,

21. அங்காரகம் ப்ரவஹிக்கும்போது இரண்டுகுமிழி நிரெழுந்தாற் போலிருக்கிற திருமுழந்தாள்களும்,

22. கள்ளச்சகடத்தைக் கலக்கழியச்சாடிக் கன்று மறித்தோடிக் காளியன் மீதாடிக் காளிந்தி நீராடிக் குரவை பிணைந்தாடிக் குடமேறிட்டாடிக் கருணையால் தூதோடிக் கன்னியரோடுடிக் கழகமிறித்தேறிச் சிற்றிலழித்தாடிச் சரணாகத்தந்தொழிந்த திண் கழலிருந்த அழகும்,

23. சீரியதோர் நிதிபோலே திருமுன்பே வீற்றிருந்த ஸ்ரீசடகோபனிருந்தவழகும்,

இவ்வழகிலாழங்கால் பட்டலைகின்றவுலகெல்லாம் சூழ்ந்திருந்தேத்த மழுஞ்மாய் நீராடவெழுந்தருளியிருக்கும் அழகு இது ஏதேனும் சிந்தைமருளோ! ஜகந்மோஹன மந்த்ரப்ரபாவமோ! ஸகலரஸகுளிகா விலாஸமோ! ஸர்வபோக சிந்தாமணி ப்ரகாஶமோ! ஸகல ஜநஸம்க்ருத விபாகமோ! நிகிலபலகல்பகதரு ப்ரஸரமோ! அகில ஜகஜ்ஜீவனமூலமோ! அதுலாநந்தகந்தாவதாரமோ! ஸமஸ்த ஸம்பத்ஸாம்ராஜ்ய வேஷமோ! ஸர்வமங்கள ஸந்தான ப்ரஸவமோ! ஸகலகலா ரஹஸ்ய ஸர்வஸ்வமோ! ஈதெல்லாம் திரண்டெழுந்து கொண்டதோர் வடிவோ! இதுவுமன்றியில் அப்ரமேய தேஜஸ்ஸோ! நாங்களேதென்றறியாவிவ் வழகுடன் தேவரீர் ஏழிநோறுமேழிநோறும் வாழ்ந்திடுக வாழ்ந்திடுகவே. யதுஸார்வபௌமனே திருமஞ்சனங் கண்டருளவே ஜயவிஜயீபவ.

ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி ஸஹஸ்ரதாரைத் திருமஞ்சனம்.

நாயந்தே நாயந்தே—" த்வம்பே அஹம்மே குதஸ்தத் ததபி தவகுதோ வேத மூலப்ரமாணாத்
ஏதச்சாநாதிஸித்தாதநுபவவிபவாத தர்ஹி ஸாக்ரோஶ ஏவ |
க்வாக்ரோஶ: கஸ்ய கீதாதிஷு மம விதித: கோத்ரஸாக்ஷீ ஸுதீ: ஸ்யாத்
ஹந்த த்வத்பக்ஷபாதீஸ இதி ந்ருகலஹே ம்ருக்யமத்யஸ்த்வவத்தவம்"

ஸஇதாநீமபிமுநே த்ருஶ்யதே தத்ரமாநவை:, ருக்மிண்யாசாநிருத்தேநபரத்யும்நேநசஸேவித:.
ஹலாயுதேநஸஹிதஸ்ததா ஸாத்யகிநாஸஹ | பார்த்தஸாரதிரித்யேவ விஶ்ருதோஜகதீபதி:.

பராக்-பராக் ஸ்வாமீ பராக்—அன்றிய வாணனையிரந்தோளுந்துணிய அன்றாழி விடுத்தவசைவோ—கன்றதனால் விளவெறிந்து கனியுதிர்த்துஆநிரை மேய்த்த அசைவோ—கும்பமிகு மதயானை மருப்பொசித்துக்கஞ்சன் குஞ்சி பிடித்தடித்த வசைவோ—வம்பவிழும் மலர்க்குழலாளாய்ச்சிவைத்த தயிர் வெண்ணெயுண்டுகந்த வசைவோ—பாழியால்

மிக்க பார்த்தனுக்கு அறுமூன்றுமளித்துரைத்தவகைவே-ஆழியாலன்றுவகாழியை மறைத்து ஐவர்க்குத் திறங்கள் காட்டியிட்டவகைவோ-அடியார்கள் வினைத்தொடரையருளென்னு மொள்வாளுருவி வெட்டிக்களைந்த வகைவோ---வடிவாரும் மாமலராள் வலவருகும் மற்றை மண்மகள் இடவருகுமிருக்க நடுவாக வீற்றிருக்கும் இவ்வுடனே தேவரீர் ஊழிதோறு மூழிதோறும் வாழ்ந்திடுக வாழ்ந்திடுகவே. ஸ்ரீ பார்த்த ஸாரதியனே திருமஞ்சனங்கண்டரு ளவே ஜயவிஜயீபவ.

என்னையாளுடையப்பனுடைய கட்டியம்.

"த்வம்மே அஹம்மே" இத்யாதி "வாழ்ந்திடுகவே". மாகபாஸே மஹாதேஜா: தவாதஸ்யாம் ஸஹஸ்ரவைபவம் | ப்ராதுராஸ ப்ருகோஸ்தஸ்ய ஹ்யாஸ்ரமே புண்யகர்மண: | யதோ மந்த்ர இத்யாஹு வேதவல்லீ ஸுகிஸ்மிதா | ததோ மந்த்ர இதீவ விஸ்ருதோ புவநத்ரயே || என்னையாளுடையப்பனே திருமஞ்சனங் கண்டருளவே ஜயவிஜயீபவ.

சக்ரவர்த்தி திருமகனுடைய கட்டியம்.

"த்வம்மே அஹம்மே" இத்யாதி "வாழ்ந்திடுகவே." கேநசித்த்வத காலேந த்யாய தஸ்தஸ்ய வை முநே: | உதங்முகஸ்ய புரத: ப்ராதுராஸீஜ் ஜகத்குரு: || யாத்ருகாஸீத்புரா ராமோ ராஜ்ஞோ தஸரதஸ்ய ஹி | ப்ராத்ருபிஸ்ஸஹிதஸ்தாத்ருக ஸஸீத: ப்ரத்யத்ருஸ்யத || வடிவாரும் மாமலராள் வலவருகும் மற்றை நிலக்குமணிட வருகு மிருக்க நடுவாக வீற்றிருக் கும் இவ்வுடன் சக்ரவர்த்தி தேவனே திருமஞ்சனங் கண்டருளவே. ஜயவிஜயீபவ ||

கஜேந்திர வரதனுடைய கட்டியம்.

"த்வம்மே அஹம்மே" இத்யாதி "வாழ்ந்திடுகவே." ஸோபி ஸம்ப்ராப்தி ஸர்வேஷாம் ப்ராணிநாம் கோசரீபவந் | வரதோ நாம தேவேஸோ தருஸ்யதே தத்ர வைஸ்வயம் || கஜேந் திரவரதனே திருமஞ்சனங் கண்டருளவே. ஜயவிஜயீபவ ||

அழகிய சிங்கருடைய கட்டியம்.

"த்வம்மே அஹம்மே" இத்யாதி "வாழ்ந்திடுகவே." ஸ ததர்ஸ விமாநஸ்ய மத்யே பாஸ்கரரோசிஷ: | ஆஸீநம் பரமம் தேவம் நரஸிம்ஹஸ்வரூபிணம் || சாரதாப்ரப்ரதீகாஸம் சாரதேந்துஸமாநநம் | ரக்தோத்பலதலாபாக்ஷம் ஸடாபடலபீஷணம். தெள்ளியசிங்க தேவனே திருமஞ்சனங் கண்டருளவே. ஜயவிஜயீபவ. ||

ஸ்ரீஎம்பெருமானார் திருமஞ்சனக் கட்டியம்.

நாயந்தே நாயந்தே—

காஷாய ஸோபிகமநீய ஸிகாநிவேஸம் தண்டத்ரயோஜ்ஜ்வலகரம் விமலோபவீதம் |
உத்யத்திநேஸநிபமுல்லஸதூர்த்வபுண்ட்ரம் ரூபம் தவாஸ்து யதிராஜ த்ருஸோர்மமாக்ரே ||
அப்பனுக்குச் சங்காழி அளித்தருளும் பெருமாள்—
அறமிகுநற்பெரும் பூதூரவதரித்த பெருமாள்—
அறுசமயச் செடியதனை யடியறுத்த பெருமாள்—
அருளாழிவரிவண்டே என்றுழ்வாரழைக்கும் பெருமாள்—
அருள்மாறியடியிணைக்கீழ் அன்பு பூண்ட பெருமாள்—
அஞ்சுகுடிக்கொரு ஸந்ததியாம் ஆண்டாள்தமக்கு அண்ணரான பெருமாள்—
அரங்கர்மௌலிசூழ்கின்ற மாலையைச் சூடிக்கொடுத்தவள் தொல்லருளால் தாழ்வின்றி வாழும் பெருமாள்—
அடியார் வினைத்தொடரை அருளென்றுமொள்வாளுருவி கிட்டிக்கிழங்கொடு வெட்டிக் களைந்த பெருமாள்—நம் தேசிகசிகாமணிப் பெருமாள்.

தேவரீர் திருவடித்தாமரைகளின்—இத்யாதி ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகளின் கட்டியம் போல் ஸேவிக்கவும்.

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகளுடைய திருமஞ்சந ஸ்நபந காலத்தில் அநுஸந்திக்கும் கட்டியம்.

[illegible]—ஸ்ரீமத்ரங்கம் ஜயது பரமம் தாம தேஜோநிதாநம்
பூமா தஸ்மிந் பவது குசலீ கோபி பூமாஸஹாய: |
திவ்யம் தஸ்மை திசது விபவம் தேசிகோ தேசிகாநாம்
காலே காலே வரவரமுநி: கல்பயந் மங்களாநி ||

இப்புவியில் அரங்கேசர்க்கீடளித்த பெருமாள்—எழில் திருவாய் மொழிப்பிள்ளையிணையடியாம் பெருமாள்—அற்பிசியில் திருமூலத்தவதரித்த பெருமாள்—அரவரசப்பெருஞ்சோதி அநந்தனென்னும் பெருமாள்—எப்புவியும் ஸ்ரீசைலமேற்ற வந்த பெருமாள்—வாருமெதிராஜரெனவுதித்த பெருமாள்—முப்புரிநூல் மணிவடமும் முக்கோல் தரித்தபெருமாள்—மூதரிய மணவாள மாமுநியாம் பெருமாள்—நம் தேசிகசிகாமணிப் பெருமாள்.

தேவரீர் திருவடித்தாமரைகளின் தாஸ்யார்ஹஸாரஸ்யதாநார்த்தமாக ஆஸநாரவிந்தத்திலழுத்தியிட்ட இடது கழலும், 1. இடத்துடையின்மேல் வளர்த்திக் கண்ணாரக்கண்டு கழிவதோர் காதலுற்றார்க்குக் காட்டியிட்ட வலதுகழலும், 2. ஸாக்ஷாந்மந்மத மந்மதாயமாந மதமதந விஜயதூணீரங்களைப் போலிணைத்து வைத்த கணைக்கால்களும், 3. கீழ்நோக்கு மொளிவெள்ளம் மரியுண்டு சுழித்தாற்போலிரண்டருகும் திரண்டுருண்டு மடியுண்ட முழந்தாள்களும், 4. கந்தர்ப்ப கதலீகாண்ட கரிகர கலபங்கள்போலே பருத்துருக்க திருத்துடைகளும், 5. திருவரையில் பாங்காக ஆஜங்கந்தழைத்துடுத்த அந்திபோல் நிறத்தாடையும், 6. நிலைநின்ற மின்னல்கொடிபோல் அதினிடையில நிற்குமென்று பொன்னரை நாண் பூண்டவழகும், 7. ஸௌந்தர்ய துக்தஸிந்து நடுச்சுழிசதிட்ட சுழிபோல் சுந்திரமாமுந்தி மலரும், 8 லாவண்ய தரங்கிணியில அலையொழுங்கு விழுந்தாற்போல் திகழ்கின்ற திருவலிகளும், 9 அலர்கின்ற தாமரைபோல் அஞ்சலித்த தடக்கைகளும், 10 தங்கவளைமேல் தங்கித் தொங்குகின்ற சங்கலிகளோடிணக்கமுற்ற கணைக்கைகளும், 11. முறுக்குமுன் கையோடுன் விம்மிப் புறங்குவித்து மடியுண்ட முழங்கைகளும், 12 கநகமய குலதாங்களைக் கடைந்தெடுத்துப் படுத்தாற்போல் இரண்டருகும் திரண்டு நீண்ட பாஹுதண்டங்களும், 13. ப்ரஹ்ய புரகோபுரார்த்தமிட்ட ஹாடகமய கவாடம்போல் பளபளவென்றகன்று காடவ்யூடமாய்த் திகழ்கின்ற திருமார்பினழகும், 14. அம்மார்பினழகில் அழுந்துவார்க்கோர் அவலம்ப ஸூத்ரம்போலிலங்குகின்ற முந்நூலழகும், 15. ஐஸ்வர்ய விபூதி த்வயமும் இளைப்பாறும் நிழல்தடமாய் வளர்ந்தயர்ந்த திணிதோள்களும், 16. கண்ட வ்யஸ்ததாராக்ஷரங்கள் புறம் போகிந்து காட்டினாற்போல் ரேகாத்ரய விபக்தாங்கமாய் வலம்புரியின் சுழியொழுங்கை பழித்தெழுந்த திருக்கழுத்தினழகும், 17. மறுக்கழித்தினை சந்திர மண்டலத்தையும் அப்போதலர்ந்த செந்தாமரைப் பூவையும் அதக்கரித்துக் கிட்டினாரை மையலேற்றி மயக்கும் மாயமந்திரமாய் விளங்குகின்ற ஸ்மயமாந முகாரவிந்தமும், 18. இசைந்துகனிந்த த்ராக்ஷா த்வயம்போல் வகுப்புண்ட சுபுகவிகாஸமும், ஸாகூதவார்த்தோத்யுக்தமாய் துடிப்பது போல் விளங்குகின்ற அவ்யக்தமதுர மந்தஹாஸ விலாஸமும், 21. ஸ்படிகமயமுகுர மண்டலங்கள் போல் தளதளென்ற திவ்யகபோலங்களும், 22. கநககமகர குண்டலத்வயத்தால் தழைந்து வடிவிட்டுச் சுருண்டு நீண்டு தோளளவும் தொங்குகின்ற சர்ணபாசங்களும், 23. மாட்டுயர் கற்பகத்தின் வல்லியோ கொழுந்தோவென்று நித்ய ஸங்கேஹஜநகமான கோலநீண்கொடி மூக்கினழகும், 24. மிதோபத்தஸ்பர்த்தஸ்புரித சபர த்வந்த்வ லலிதங்களாய் புடைபரந்து மிளிர்ந்து நீண்ட தண்டாமரைக் கண்களும், 25 குணோத்கர்ஷ குண்டலிதமான திருச்சார்ங்கம்போல் வளைந்த திருப்புருவ வட்டங்களும், 26. அஷ்டமீ சந்த்ரன் அபருதப்ரவாஹங்கள் கற்பகக்கொடியடியில் பெருகிவந்து தேங்கினாற்போல் திருநுதல்மேலிலங்குகின்ற நாஸிகா மூலத்ருத ஸ்ரீராமாநுஜ திவ்யத்திவ்யோர்த்த்வபுண்ட்ர விசேஷமும், 27. அதினிடையில் உபய விபூதிபட்டாபிஷேக ஸாம்ராஜ்ய லக்ஷ்மீவிஹார நிக்ஷிப்த பதகமலலாக்ஷா பங்கம் போல் சிவந்து படிந்து விளங்குகின்ற ஸ்ரீசூர்ண ரேகையும், 28. உயர்ந்து மலர்ந்த திருமுடியும், 29. வளர்ந்து மடிந்து வ்யக்தாவ்யக்தமாய் விளங்குகின்ற திருக்குழலொழுங்கும், 30. சுற்றிச்

சுழற்றிக் குழைத்திட்டு முடித்துத் தொங்கவிட்ட ஶிகாபந்தமும், 31. பின்னெடுத்த பீடரி யழகும், 32. திருவநந்தாழ்வான் பின்படம்போல் நடுப்பதிந்து விஶாலமாய் நெரித்திட்ட திரு முதுகும், 33. வலவருகில் முன்னுட்டித் தாங்கிவிட்ட த்ரிதண்டாக்ரமும், 34. சீரிடதோர் நிதி போலே திருமுன்பே நோக்கிக் கொண்டிட்டுவைத்த திருவடி நிலைகளுமாய் இப்போது தேவரீர் திருமஞ்சனங் கொண்டருள வெழுந்தருளியிருக்கும் பழகிது—வதேனும் சிந்தை மருளோ + . + + யதிஸார்வபௌமனே திருமஞ்ஜனம் கண்டருளவே ஜயவிஜயீபவ.

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் ஸஹஸ்ரதாரை திருமஞ்சனக் கட்டியம்.

நாயன்தே நாயன்தே—ஸத்யம் ஸத்யம் புநரிதி புரா ஸாரவித்பிர்யதுக்தம்

ப்ருமஸ்ஸ்ரோத்ராத் ஶ்ருணுத ஸுதியோ மத்ஸரம் வர்ஜயித்வா |
தத்வம் விஷ்ணோ: பரமநுபமம் தத்பதம் ப்ராப்யமேவம்
தத்ஸம்ப்ராப்தௌ வரவரமுநிர்தேஶிகோ தீர்க்கதர்ஶீ
பூத்வாபூயோ வரவரமுநிர்பூதிநாம் ஸார்வபௌம:
ரக்ஷத்யஸ்மாந் ரகுகுலபதேராஶ்ரிதோ பத்ரபீடம் |
தம் த்வம் கத்வா வ்ரஜ ஶரணமித்யாதிஶத் ராகவோயம்
ஸ்வபடே ஸோயம் வரவரமுநிஸ்ஸம்ஶயோ மாத்ருஶாநாம் ||

பராக் பராக் நம் தர்ஶநஸ்தாபநாசார்ய பராக்—
செந்தமிழ் வேதியர் சிந்தை மகிழ்ந்திட ஈடுரைத்த வசைவோ—
சீருலகாரியன் நற்கலைப்புண்மை விரித்துரைத்த வசைவோ—
மந்தமதிப்புவி மானிடருய்ந்திட வந்தளித்த வசைவோ—
மாசறு ஞானியர் சேரெதிராசரை மன்னி வாழ்த்து மசைவோ
கந்த மலர்க்குருநாதிபனந்தமிழ் சிந்தை செய்த வசைவோ—
காரபர் மேனியரங்கரை நாடொருங்கண்டு போற்றுமசைவோ—
சாந்தொடுபஞ்சளுமெண்ணெய் புள்ளிப்பழமஞ்சனமாமிவையாம்
மஞ்சனமாடி மகிழ்ந்தருளீர் மணவாளமாமுனியே—ஜயவிஜயீபவ.

உடையவர் மங்களாஶாஸந எச்சரிக்கை.

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸந்நிதி—ஸ்ரீ பார்த்தஸூதக்ருபாலப்த நிஜாவதாரவைபவ எச்சரிகை. அப்பனுக்குச் சங்காழி அளித்து கந்ததேவ எச்சரிகை.

வேதவல்லித்தாயார் ஸந்நிதி—ஸ்ரீ வேங்கடேஶஸ்வஶுராபிதாந எச்சரிகை. வேங் கடக்கோன் மார்புறையும் மங்கையைப் பெற்றளித்ததேவ எச்சரிகை.

தேவப்பெருமாள் ஸந்நிதி—அத்திகிரியருளாளர்க்கத்தாணிச் சேவகத்தால் பெருந்தா ஹந்தீர்த்த தேவ எச்சரிகை. அருளாளராறு வார்த்தை அரும்பொருளால் மறைவிரித்துப் பெரும்புகழ படைத்ததேவ எச்சரிகை.

திருமழிசைப்பிரான்—ஸ்ரீ பக்திஸாரபாதயுகல பக்திஸார எச்சரிகை. இடங்கொண்ட கீர்த்தி மழிசைக்கிறைவனிணையடியடைந்துய்ந்த தேவ எச்சரிகை.

அழகியசிங்கர்—ஸ்ரீ ப்ரஹ்லாதாஹ்லாதநஹிரண்ய பயங்கரவரேண்ய ந்ருஸிம்ஹ ஶரண்ய எச்சரிகை. பள்ளியிலோதிவந்த ஒள்ளிய சிறுவனுதி தெள்ளிய சிங்கத்தின் பள் ளியவான தேவ எச்சரிகை.

ஆண்டாள்—ஸ்ரீ ரங்கநந்தநஸுந்தரீலோதரீபாவபாவித எச்சரிகை. திருப்பாவை முப்பதையும் விருப்பாலுரைத்த சுரும்பார்குழற் கோதை நம் கோயிலண்ணரென்ன தேவ எச்சரிகை.

ஆளவந்தார்—முடங்கிகின்ற யாமுநர்தம் முவ்விரலும் நிமிர்த்து முக்குறையும் நீக்கி மும்முறைவிளக்கி முக்குறும்பறுத்து முக்கோல் தரித்து மூவுலகுமேற்ற நின்ற தேவ எச்ச ரிகை. எதிகட்கிறைவன்யமுனைத்துறைவனிணையடியாம் கதிபெற்றவர்க்கு நாமேகலவ்ய னென்ன தேவ எச்சரிகை.

நம்மாழ்வார்—ஸ்ரீ பராங்குஶார்ய திவ்யஸூக்திவ்ருத்திகார எச்சரிகை. பூமன்னு மாது பொருந்தியமார்பன் புகழ்மலிந்த பாமன்னு மாறனடி பணிந்துய்ந்த தேவ எச்சரிகை.

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் மங்களாசாஸந காலத்தில் அநுஸந்திக்கும் கட்டியம்.

உடையவர் ஸந்நிதியில்—ஸ்ரீமத்யதீந்த்ரப்ரவணாபிதாந—எச்சரிகை.

உபநிஷத்கிரி குஹோதரகூடப நிவர்தந்வவிதக்ரேஸர—எச்சரிகை.

தாயார் ஸந்நிதியில்—ஸ்ரீமத்ப்ருகு முனிதப:பலாவதார வேதவல்லீ கடாக்ஷ பாத்ரபூத—எச்சரிகை. வேதார்த்த மறுதியிடும் நூலாதிப்ரகரணத்தால் வேதவல்லி புகழினைத்தா மோதிப்புணர்ந்துரைத்த தேவ—எச்சரிகை.

தேவப்பெருமாள் ஸந்நிதியில்—ஸ்ரீ தேவராஜப்ரவர்த்தித ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்ய ஶாஸ்த்ரவ்ருத்திகார எச்சரிகை. ஆனபின் தூயரத்தீரப்புள்ளூர்ந்து சென்று நின்றாழி தொட்டானையடைந்துய்ந்த தேவ—எச்சரிகை.

திருமழிசைப்பிரான் ஸந்நிதியில்—ஸ்ரீபக்திஸார பாதயுகல பக்திஸார—எச்சரிகை. இடங்கொண்ட கீர்த்திமழிசைக்கிறைவனடியிணையடைந்துய்ந்த தேவ எச்சரிகை.

அழகியசிங்கர் ஸந்நிதியில்—ப்ரஹ்லாதாஹ்லாதந ஹிரண்ய பயங்கர வரேண்ய ந்ருஸிம்ஹஶரண்ய—எச்சரிகை. பள்ளியிலோதிவந்த வொள்ளிய சிறுவனுதித் தெள்ளிய சிங்கதின் பள்ளியரான தேவ—எச்சரிகை.

ஆண்டாள் ஸந்நிதியில்—ஸ்ரீமத்கோதாக்ரஜாவதார—எச்சரிகை. திருப்பாவை முப்பதையும் விருப்பாலுரைத்த சுரும்பார் குழற்கோதை திருப்பாதம் பணிந்த தேவ—எச்சரிகை.

ஆளவந்தார் ஸந்நிதியில்—யாமுநார்யபத:காமநா கல்பதரோ—எச்சரிகை. எதிகட்கிறைவன் யமுனைத்துறைவனிணையடியாங்கதி பெற்றவர்க்கன்பு பூண்ட தேவ—எச்சரிகை.

பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி ஸந்நிதியில்—ஸ்ரீவசநபூஷணவ்யாக்யாவ்யக்தீக்ருத பாண்டவ தூதவைபவ—எச்சரிகை. போர்ப்பாகுதான் செய்த தேர்ப்பாகனார்க்கே தீர்ப்பாரையாமினியை ஓர்ப்பாலுரைத்த தேவா—எச்சரிகை.

நம்மாழ்வார் ஸந்நிதியில்—இப்புவியிலரங்கேசர்க்கீடளித்த தேவ—எச்சரிகை.

க்ருஷ்ணத்ருஷ்ணாதத்வாவதாராயித ஶடமதநசரணாம்புஜயதிவர சரண ப்ரவண-எச்சரிகை.

மணவாளமாமுனிகள் ஏகாந்த ஸேவையில் அநுஸந்திக்குமது.

முன்னிலும் பின்னழகிய தேவ—எச்சரிகை. அஞ்சுகுடிக்கொரு சந்ததியாம் ஆண்டாள் தமக்குமண்ணரானவர்க்கன்பு பூண்டதேவ—எச்சரிகை.

ஸ்ரீ பராங்குஶார்ய திவ்யஸூக்தி ஷட்த்ரிம்ஶத் ஸஹஸ்ரவ்யாக்யா ப்ரவர்த்தக—எச்.

பவபயாபிதப்த ஜநபாகதேய வைபவ பாவிதாவதரண—எச்சரிகை

அகிலஜகத்திதாநுஶாஸந ப்ரவ்ருத்த ஶ்ருதிஶிகர நிகராந்தர்ஜ்வர பிஷக்வர—எச்சரிகை.

ஸ்ரீபகவத்பாஷ்யகாராவதார-எச். ஸ்ரீரங்கராஜ ப்ரகடித நிஜபத்யவைபவ-எச்சரிகை.

சாத்துமுறையன்று திருக்கைத்தலஸேவையில் பெருமாளுக்கு அநுஸந்திக்கும் கட்டியம்.

ஸுராஸுர முகுட கூடாரஞ்ஜித பாதாரவிந்தயுகல—எச்சரிகை.

அன்றியவாணனாயிரந் தோளுந் துணிய வன்றாழிவிடுத்தஸேவ—எச்சரிகை.

குந்தீஸுதரதாஶ்வ குரரஜோதூஸரித கேஶபாஶ—எச்சரிகை.

பாழியால் மிக்க பார்த்தனுக்கருளன்று மளித்துகந்த தேவ—எச்சரிகை. கம்பீராம்பஸ்ஸமுத்பூதஸும்ருஷ்ட நாளரவிகர விகஸித புண்டரீகதலாமலாயதேக்ஷண—எச்சரிகை.

நாச்சியாருடைய கட்டியம்— ஸ்வாமிநி எச்சரிகை.

இரண்டு ப்ரஹ்ம உத்ஸவங்களிலும் 8-வது நாளன்று திருமங்கைமன்னன் திருவேடுபறியில் வாசிக்கும் பட்டோலை.

ஸ்ரீ ஶைலேஶ தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணார்ணவம் |
யதீந்த்ர ப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ||

ஸ்ரிய:பதியாய், ஸ்ரீவைகுண்ட நிவாஸியாய், அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாய், அஸங்க்யேய கல்யாண குண நிதியாய், அனந்த கருட விஷ்வக்ஸேனாதி ஸேவ்யனான, ஸ்ரீமந் நாராயணன் "க்ஷீரார்ணவ நிகேதந:" என்கிறபடியே, க்ஷீரஸாகர ஶாயியாய், அனந்தரம், சேதனோஜ்ஜீவனார்த்தமாக, "பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாயச துஷ்க்ருதாம்." என்று துஷ்ட நிக்ரஹ ஶிஷ்ட பரிபாலனார்த்தம், திருவல்லிக்கேணி என்னும் திவ்ய க்ஷேத்திரத்திலே,

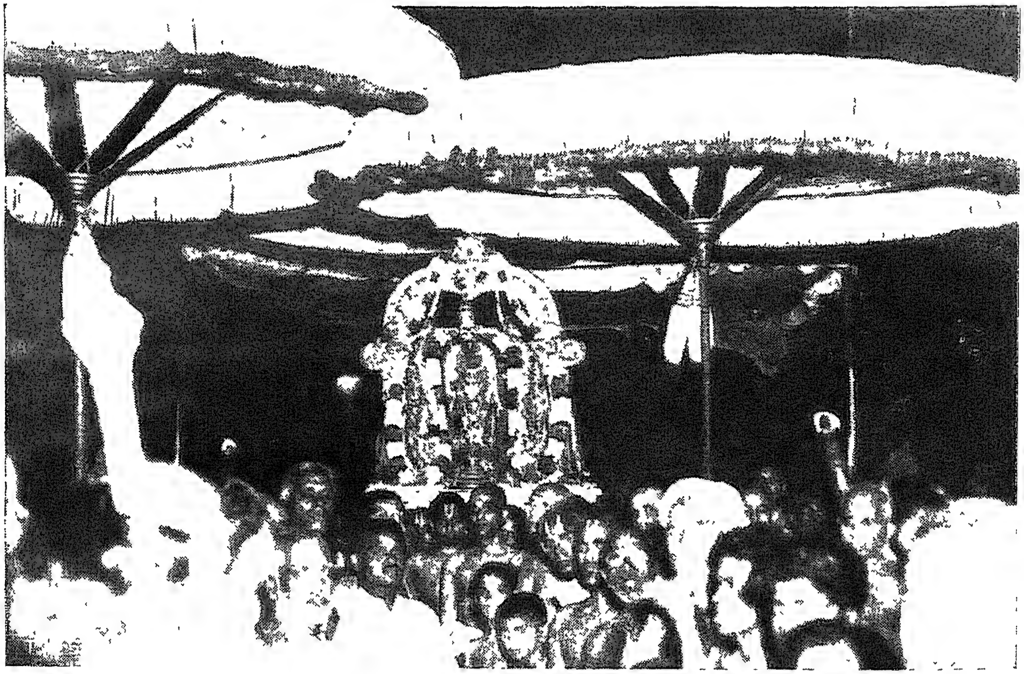

சைதாப்பேட்டைக்கு அருகிலுள்ள சைதாப்பேட்டை...

PHOTO BY T N SRINIVASAN

மாசி மகத்தன்று ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி கருடவாஹனத்தில் எழுந்தருளி ஸமுத்திரத்தில் இறங்கி தீர்த்தம் ஸாதிக்கும் காட்சி

ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி (தெள்ளிய சிங்க) ஸ்வாமியாய், திருவவதாரஞ்செய்து நித்யோத்ஸவம், பக்ஷோத்ஸவம் முதலான உத்ஸவங்கள் கண்டருளா நிற்க "குரவமேகமழும் குளிர் பொழிலூடு குயிலொடு மயில்கள் நின்றால" என்கிறபடியே, கோகிலகூஜித கோமளமான வஸந்த (க்ரீஷ்ம) ருதுவில் சித்திரை (ஆனி) மாஸ ப்ரஹ்மோத்ஸவம் கண்டருளாநிற்க, ஹ்ருஷ்ட புஷ்டஜனகீர்ணமான எட்டாந்திருநாளில், ஸயநஸமயத்தில் சதுர்க்கதி யுக்தமான துரகாதி ரூடனாய், 'வேட்டையாடி வருவானை ப்ருந்தாவனத்தே கண்டோமே' என்கிறபடியே வேட்டைமார்க்கமாய் எழுந்தருளா நிற்க, வாளும் வில்லும் கொண்டும் வகுத்த தலைகட்டும் விழித்த கண்ணுமாய் "திருமங்கை மன்னன்" வந்து சந்தடியே புகுந்து திருவால வட்டங்களையும், திருவண்கொத்தக் குடைகளையும், திருவண்சாமரங்களையும் ஸன்னிதி திருவண் பந்தங்களையும் பறித்து ஓரிடத்திலே ஒளித்து, பின்பு இருள் மூடிக்கிடக்க, திருபடிகம் திருப்பரிவட்டம், திருவாபரணம் முதலானதுகளையும் பறித்துக் கொண்டு ஒளித்துப்போக காடாந்தகாரமாகையாலே குதிரை நடந்து போகாமல் இருக்க, அருகே இருப்பவர்கள் அர்ச்சகர் முதலானோர் தம்தம உடமைகளையும் பறிகொடுத்து, கூக்குரல் நடத்தா நிற்க, அவ்வூர் தலையாரித் தலைவன் ராஜ பயத்தால் சடக்கென வந்து, போன உடமைகளையெல்லாம் கொண்டுவருகிறேன் என்று சொல்லி கைவிளக்கு போட்டுக்கொண்டு, அந்த சந்தடியிலே கள்வன் அடி தொடர்ந்து பார்த்து நடவாநிற்க, ஒரு மூலையிலே ஒளித்து நிற்கும் திருமங்கை மன்னனைப்பிடித்துக் கொண்டுவந்து அகிலாண்டகோடி பிரமாண்ட நாயகனை ஸ்ரீ பார்த்த ஸாரதி (தெள்ளிய சிங்க) ஸ்வாமி திருமுன்பே நிறுத்தி, அந்தத் திருக்கோயில கணக்கப் பிள்ளையை அழைத்து திருமாலை திருப்பரிவட்டம் சாத்தி, "களவுபோன உடமைகளுக்கு கணக்கு சொல்" என, அந்த கணக்கபிள்ளை சொல்லும் விவரம்:—

		வராகன்
1.	ஸ்வாமி சாத்திக்கொண்டிருந்த பொன்திறப்பாகை	100
2.	பாகையில் சொருகு முத்து துலா 1-க்கு	200
3.	காதில முருகு பச்சை ரவை	1,700
4.	முதது சவுக்களி ஜோடு 2-க்கு மூந்து சவுக்களி 40-க்கு	4,000
5.	நவரத்னம் இழைத்த கண்டாபரணம்	10,000
6.	தோள் வளை	1,500
7.	யஜ்ஞோபவீதம்	1,000
8.	கல் இழைத்த அட்டிகை	500
9.	பச்சை நடுநாயகம் துரா பதக்கம் முத்தும் கொலுசும் உள்பட	5,000
10.	கல் இழைத்த இருதலைபக்ஷி பதக்கம்	2,500
11.	கோர்த்த முதது தாவடம் சரம், 15 சரம் 1-க்கு முத்து 400-ம் கிரயம்	14,000
12.	மாணிக்கக்கணையாழி, மோதிரம்	10,000
13.	வைரமிழைத்த தாயத்து 1-க்கு	5,000
14.	நவரத்தனம் இழைத்த அரைஞாண்	6,000
15.	திருவடிகள் வீரவண்டையம	5,000
16.	பொற்காம்பு ரத்னகவசம் உள்பட வெண்பட்டு குடை 2-க்கு	2,000
17.	வெள்ளி தீவட்டி 4-க்கு	100
18.	மரகதம் இழைத்த அங்குபடி	1,000
19.	காம்புடைய திருவண்குடை	100
20.	திருவால வட்டம்	100
21.	மயில் விசிறி, தங்க படிகம், கேடயம், பெரிய கத்தி, கடாஹி, ஆகியவைகளின் திர்க்கமான முடிபபு ஆக	30,000
22.	ஸ்தலத்தார், தாலத்தார் முதலான ஸ்வாமி பரிஜனங்கள் சில்லரை தட்டு முட்டு குறையையும் அவரவர்கள் என் கையில் எழுதி வைத்தபடி கிரயம்	20,000

ஆக "தினுசுகள் எல்லாம் கொண்டுவந்து இப்பொழுது ஒப்புவிக்கக் கடவாய். இல்லையெனில் கணக்கில் உள்ளபடி விலை கொடுக்கக் கடவாய்" என்று தலையாரித் தலைவன் தண்டிக்கப்போக ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி (தெள்ளிய சிங்க) ஸ்வாமி கடாக்ஷத்தினாலே ஞானம் பிறந்தவாரே, திருமங்கை மன்னன் அந்த தலையாரித் தலைவனையும் கூட்டிக்கொண்டு அனைத்துக்கொத்துப் பரிவாரத்துடன் திருவாலவட்டம் முதலான உடமைகள் ஒன்றிலும் குறையாமே கொண்டு வந்து ஒப்புவிக்க, பின்னர் ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி (தெள்ளிய சிஙக) ஸ்வாமி திருமங்கை மன்னனுக்கு திருப்பரி வட்டம் திருமாலை ஸ்ரீ சடகோபன் முதலான வைகளை சாதித்தருளி "வாடினேன் வாடி" என்கிற திவ்யபிரபந்தம் கேட்டருளத திருவுள்ளம் பற்றினர்.

திருக்கார்த்திகைத்திருநாள் பட்டோலை

ஸ்ரீஶைலேஶ தயாபாத்ரம்......குணார்ணவம் | யதீந்த்ர ப்ரணவம் வந்தே....... முநிம் ||
ஏதத்த்ரைலோக்ய நிர்மாணத்ராண ஸம்ஹாரகாரணம் |
ஸ்ரீமத் ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய ஶாஸநம் ஶாஶ்வதம் பரம் ||

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீவிஜயாப்யுதய சாலிவாகன சகாப்தம்..... க்கு ஸ்வஸ்தி கல்யப்தம் .... க்கு பிரபவாதி கதாப்தம் . ... க்கு.........வருஷம் கார்த்திகையில் கார்த்திகை நாள் "பொங்கோதம் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும் அங்காதும் சோராமே" ஆள்கின்ற ஸ்ரீபார்த்தஸாரதிஸ்வாமி நம் ஶடகோபனுக்கு நினைந்து அனுப்பும் ஶாஸநம்.

மார்கழி மாதத்து சுக்லபக்ஷம் ப்ரதமையில் முத்துடைத்தாபம் நிறைதாழ்ந்த பந்தல் கீழ் நம் திருமாமணி மண்டபத்தில் கோப்புடைய சீரிய சிங்காதனத்தின் மேல் நாமும் நம் நாச்சிமார்களும் வீற்றிருந்து உம்முடைய பாட்டுக்களும் கலியன் உள்ளிட்டார் பாட்டுக்களும் கேட்கத் திருவுள்ளமானோம். அன்றளவும் நெஞ்சினால் நினைந்தும் வாயினால் மொழியாமல் இருக்கும்படிக்கு "பெருமானரையில் பீதக வண்ணவாடைகொண்டு என்னை வாட்டம் தணிய வீசீரே" என்கிறபடியே உடுத்துக் களைந்த பீதகவாடையும் சூடிக்களைந்த துளபமும் சாத்திக்களைந்த மாலையும் மிடத்துக்கு எண்ணெயும் நம்தழையிடுவான் கையில் வரக் காட்டினோம்—ஸ்வீகரிக்கவும்.

இராப்பத்து சாத்துமுறையன்று ஆழ்வார் திருவடிதொழுத பிறகு அநுஸந்தானம்

स्वसंकल्पानुविधायि स्वरूप स्थिति प्रवृत्तिस्वशेषतैक स्वभाव प्रकृतिपुरुषकालात्मकविविध-विचित्रानन्त भोग्यभोक्तृवर्गभोगोपकरण भोगस्थानरूप निखिलजगदुदयविभवलयलील सत्यकाम सत्यसंकल्प परब्रह्मभूत पुरुषोत्तम महाविभूते श्रीमन्नारायण श्रीवैकुण्ठनाथ अपारकारुण्यसौशील्यवात्सल्य औदार्य ऐश्वर्य-सौन्दर्य महोदधे अनालोचितविशेषाशेषलोकशरण्य प्रणतार्तिहर आश्रितवात्सल्यैकजलधे अनवरतविदित-निखिलभूतजातयाथात्म्य अशेषचराचरभूत निखिलनियमननिरत अशेषचिदचिद्वस्तुशेषिभूत निखिलजगदाधार अखिलजगत्स्वामिन् अस्मत्स्वामिन् सत्यकाम सत्यसंकल्प सकलेतरविलक्षण अर्थिकल्पक आपत्सख श्रीमन्नारायण अशरण्यशरण्य अनन्यशरणः त्वत्पादारविन्दयुगलं शरणमहं प्रपद्ये.

ஸ்வஸங்கல்பாநுவிதாயி ஸ்வரூப ஸ்த்திதி ப்ரவ்ருத்தி ஸ்வஶேஷதைக ஸ்வபாவப்ரக்ருதி புருஷ காலாத்மக விவித விசித்ராநந்த போக்ய போக்த்ருவர்க்க போகோபகரண போகஸ்த்தாந ரூப நிகில ஜகதுதய விபவலயலீல ஸத்யகாம ஸத்யஸங்கல்ப பரப்ரஹ்மபூத புருஷோத்தம மஹாவிபூதே ஸ்ரீமந்நாராயண ஸ்ரீவைகுண்டநாத அபாரகாருண்ய ஸௌஶீல்ய வாத்ஸல்ய ஔதார்ய ஐஶ்வர்ய ஸௌந்தர்ய மஹோததே அநாலோசித விஶேஷாஶேஷ லோகஶரண்ய ப்ரணதார்த்திஹர ஆஶ்ரித வாத்ஸல்யைகஜலதே அநவரதவிதித நிகிலபூத ஜாதயாதாத்ம்ய அஶேஷ சராசரபூத நிகில நியமந நிரத அஶேஷ சிதசித்வஸ்து ஶேஷிபூத நிகில ஜகதாதார அகில ஜகத்ஸ்வாமிந் அஸ்மத்ஸ்வாமிந் ஸத்யகாம ஸத்யஸங்கல்ப ஸகலேதரவிலக்ஷண அர்த்தி கல்பக ஆபத்ஸக ஸ்ரீமந் நாராயண அஶரண்யஶரண்ய அநந்யஶரண: த்வத்பாதாரவிந்தயுகலம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே.

லோக ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக நம்மாழ்வாரை ஸாதித்தருளவேணும்—
சேதநஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக நம்மாழ்வாரை ஸாதித்தருளவேணும்—
நம்மாழ்வாரை ஸாதித்தருளவேணும். தந்தோம்—தந்தோம்—

यत्र योगेश्वरः कृष्णो यत्र पार्थो धनुर्धरः । तत्र श्रीर्विजयो भूतिर्ध्रुवा नीतिर्मतिर्मम ॥
யத்ர யோகேஶ்வர: க்ருஷ்ணோ யத்ர பார்த்தோ தனுர்தர: |
தத்ர ஸ்ரீர்விஜயோ பூதிர்த்ருவா நீதிர்மதிர்மம || (கீதை 18-78)

वृन्दारण्यनिवासाय बलरामानुजाय च । रुक्मिणीप्राणनाथाय पार्थसूताय मङ्गलम् ॥
ப்ருந்தாரண்யநிவாஸாய பலராமாநுஜாய ச |
ருக்மிணீ ப்ராணநாதாய பார்த்தஸூதாய மங்கலம் ||

சுபம்

ERRATA.
பிழை திருத்தம்.

I. **"Brief History of Sri Parthasaradhyswamy Devasthanam"**

Page iv Line 3 *for* "Prayed Lord Thiruvengada" *read* "Prayed to Lord Thiruvengada"

,, Line 9 *for* "Kairavani" *read* "Kairavini"

Page ix Para 17 Line 5 *for* "was to be credited" *read* "has to be credited"

II. "திருவல்லிக்கேணியும் ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதிஸ்வாமியும்"

ஷை வியாஸத்தில் "ஸன்னதி" என்ற பதங்களை "ஸன்னிதி" என்று திருத்தவும்.

ஷை பக்கம் vi-ல் வரி 22-ல் "ரோகிணி" என்றதை "ரோஹிணி" என்று திருத்தவும்.

,, viii-ல் வரி 5-ல் "கருடசேர்வை" ,, "கருடஸேவை" ,,

,, ,, 29-ல் "கைத்தலசேர்வை" ,, "கைத்தலஸேவை" ,,

III. "ஆழ்வார்கள் மங்களாசாஸநப் பாசுரங்கள்"

பக்கம் 4-ல் வரி 27-ல் "பூவிதியும்" என்றதை "விபூதியும" என்று திருத்தவும்.

IV. "பொருள்விளக்கம்"

பக்கம் i-ல வரி 19-ல் "கைவிரணி" என்றதை "கைரவிணி" என்று திருத்தவும.

,, ii-ல ,, 4-ல "கொணடது" ,, "கொண்டது" ,,

,, 13-ல் "வேததததை" ,, "வேதத்தை" ,,

,, 17-ல் "பாசுரததிருநாமம ,, "பாசுரத்திருநாமம" ,,

V. பக்கம் 104 வரி 33-ல் "வன்ருழிவிடுத்தஸேவ" என்றதை "வன்ருழிவிடுததேவ" என்று திருத்தவும்.

VERIFIED 1989